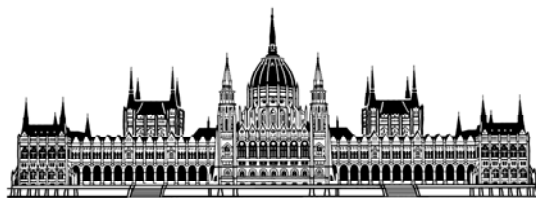

Országgyűlési Napló

*Jakab István, dr. Latorcai János,
Lezsák Sándor és Sneider Tamás*
elnöklete alatt

Jegyzők: *Földi László, Mirkóczki Ádám, Móring József Attila,
Schmuck Erzsébet*

Az ülésnap megnyitása	12093
-----------------------------	-------

Napirenden kívüli felszólalók:

<i>Szászfalvi László</i> (KDNP).....	12093
<i>Dr. Répássy Róbert</i> igazságügyi minisztériumi államtitkár	12094
<i>Tóbiás József</i> (MSZP)	12096
<i>Tállai András</i> nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár	12098
<i>Schmuck Erzsébet</i> (LMP)	12099
<i>Dr. Rétvári Bence</i> emberi erőforrások minisztériumi államtitkár.....	12101
<i>Novák Előd</i> (Jobbik).....	12103
<i>Kontrát Károly</i> belügyminisztériumi államtitkár	12105
<i>Tuzson Bence</i> (Fidesz)	12106
<i>Tállai András</i> nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár	12108

A reklámadóhoz kapcsolódó törvények módosításáról szóló törvényjavaslat kivételes eljárásban történő összevont vitája .....

.....	12109
-------	-------

Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója.....	12109
--	-------

Felszólalók:

Dr. Harangozó Tamás , a Törvényalkotási bizottság kisebbségi véleményének ismertetője.....	12111
Vantara Gyula , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	12113
Burány Sándor , az MSZP képviselőcsoportja részéről	12114
Novák Előd , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	12116
Dr. Schiffer András , az LMP képviselőcsoportja részéről.....	12121
Dr. Harangozó Tamás (MSZP).....	12126
Dr. Bárándy Gergely (MSZP)	12127
Novák Előd (Jobbik).....	12130
Sallai R. Benedek (LMP)	12134
Dr. Turi-Kovács Béla (Fidesz).....	12135
Dr. Schiffer András (LMP).....	12136
Dr. Bárándy Gergely (MSZP)	12137
Sallai R. Benedek (LMP)	12138

Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza.....	12139
---	-------

Az ENSZ Éghajlatváltozási Keretegyezményéhez fűzött Kiotói Jegyzőkönyv 2012. december 8-án Dohában, az ENSZ Éghajlatváltozási Keretegyezmény Részes Felek 18. Konferenciáján elfogadásra került „dohai módosításának” kihirdetéséről szóló törvényjavaslat zárószavazása .....

.....	12141
-------	-------

A Magyarország Kormánya és a Nemzetközi Távközlési Egyesület között az ITU Telecom World 2015 konferencia megrendezéséről, megszervezéséről és finanszírozásáról szóló Megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslat zárószavazása.....

.....	12142
-------	-------

A Visegrádi Szabadalmi Intézetről szóló megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslat zárószavazása .....

.....	12142
-------	-------

A gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló 1997. évi XXXI. törvénynek az ingyenes bölcsődei és óvodai gyermekétkeztetés kiterjesztése érdekében történő módosításáról szóló törvényjavaslat zárószavazása .....

.....	12142
-------	-------

A Gyermekek és Ifjúsági Alapról, a Nemzeti Gyermekek és Ifjúsági Közalapítványról, valamint az ifjúsággal összefüggő egyes állami feladatok ellátásának szervezeti rendjéről szóló 1995. évi LXIV. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat zárószavazása .....

.....	12143
-------	-------

A Magyarország 2015. évi központi költségvetéséről szóló 2014. évi C. törvény módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés	12143
A nemzeti köznevelésről szóló 2011. évi CXC. törvény módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés	12144
Zárószavazás	12144
A bíróságok elnevezéséről, székhelyéről és illetékességi területének meghatározásáról szóló 2010. évi CLXXXIV. törvény módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés	12144
Zárószavazás	12145
Az egyes adótörvények és azzal összefüggő egyéb törvények módosításáról szóló 2011. évi CLVI. törvény módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés	12145
Zárószavazás	12145
A szakképzésről szóló 2011. évi CLXXXVII. törvény, a felnőttképzésről szóló 2013. évi LXXVII. törvény és az azokkal összefüggő tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés	12146
Zárószavazás	12146
A géntechnológiai tevékenységről szóló 1998. évi XXVII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés	12147
Zárószavazás	12148
A reklámadóhoz kapcsolódó törvények módosításáról szóló törvényjavaslat zárószavazása	12148
Döntés önálló indítványok tárgysorozatba vételéről	12148
Magyarország 2016. évi központi költségvetéséről szóló törvényjavaslat, valamint az Állami Számvevőszék véleménye Magyarország 2016. évi központi költségvetéséről általános vitája	12149
Az időkeret és a vita szabályainak ismertetése:	
Móring József Attila jegyző	12150
Varga Mihály nemzetgazdasági miniszter, a napirendi pont előadója.....	12151
Domokos László , az Állami Számvevőszék elnöke, a napirendi pont előadója	12159
Dr. Kovács Árpád , a Költségvetési Tanács elnöke, a napirendi pont előadója	12168
Döntés ülésvezetési kérdésben	12174
Felszólalók:	
Rogán Antal , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	12174
Tóbiás József , az MSZP képviselőcsoportja részéről	12182
Burány Sándor , az MSZP képviselőcsoportja részéről	12187
Dr. Hargitai János , a KDNP képviselőcsoportja részéről	12190
Vona Gábor , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	12197
Schmuck Erzsébet , az LMP képviselőcsoportja részéről	12208
Szelényi Zsuzsanna (független).....	12215

Ritter Imre nemzetiségi szószóló	12219
Kósa Lajos (Fidesz)	12225
Tóth Csaba (MSZP)	12228
Firtl Mátyás (KDNP)	12231
Hegedűs Lorántné (Jobbik)	12234
Schmuck Erzsébet (LMP)	12237
Dr. Szűcs Lajos (Fidesz)	12238
Korózs Lajos (MSZP)	12241
Dr. Vejkey Imre (KDNP)	12243
Volner János (Jobbik)	12246
Dr. Turi-Kovács Béla (Fidesz)	12249
Dr. Palkovics László emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	12253
Tukacs István (MSZP)	12256
Simon Róbert Balázs (Fidesz)	12260
Z. Kárpát Dániel (Jobbik)	12263
Szabó Zsolt nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár	12266
Ikotity István (LMP)	12267
Z. Kárpát Dániel (Jobbik)	12268
Dunai Mónika (Fidesz)	12269
Dr. Varga László (MSZP)	12271
Ikotity István (LMP)	12274
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár	12276

A Bolgár Köztársaság, a Horvát Köztársaság, Magyarország és az Osztrák Köztársaság között a közúti közlekedésbiztonságot veszélyeztető közlekedési jogsértések miatt alkalmazott jogkövetkezmények határon átnyúló végrehajtásának elősegítéséről szóló Megállapodás alapján kötött Adminisztratív és Technikai Végrehajtási Megállapodás kihirdetéséről, valamint ezzel összefüggésben egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája .....

Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója .....

Felszólalók:
Demeter Márta, az MSZP képviselőcsoportja részéről .....

Ander Balázs, a Jobbik képviselőcsoportja részéről .....

Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár válasza .....

Az e-kártya megvalósításához szükséges egyes törvények, valamint az állami és önkormányzati szervek elektronikus információbiztonságáról szóló 2013. évi L. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája .....

Pogácsás Tibor belügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója .....

Felszólalók:

Dunai Mónika, a Fidesz képviselőcsoportja részéről .....

Dr. Bárándy Gergely, az MSZP képviselőcsoportja részéről .....

Dr. Vejkey Imre, a KDNP képviselőcsoportja részéről .....

Dr. Staudt Gábor, a Jobbik képviselőcsoportja részéről .....

Varju László (független) .....

Tuzson Bence (Fidesz) .....

Dr. Staudt Gábor (Jobbik) .....

Dr. Bárándy Gergely (MSZP) .....

Tuzson Bence (Fidesz) .....

Pogácsás Tibor belügyminisztériumi államtitkár válasza .....

Napirenden kívüli felszólalók:

Dr. Lukács László György (Jobbik).....	12319
Witzmann Mihály (Fidesz)	12321
Novák Előd (Jobbik).....	12323
Ander Balázs (Jobbik)	12325

Az ülésnap bezárása	12328
----------------------------------	-------

Az ülésen jelen voltak:

POTÁPI ÁRPÁD JÁNOS, a Miniszterelnökség államtitkára, DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi minisztériumi államtitkár, DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi minisztériumi államtitkár, DR. FÓNAGY JÁNOS és SZABÓ ZSOLT nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, VARGHA TAMÁS honvédelmi minisztériumi államtitkár, ÍJGYÁRTÓ ISTVÁN külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, VARGA MIHÁLY nemzetgazdasági miniszter, BANAI PÉTER BENŐ és TÁLLAI ANDRÁS államtitkárok, KONTRÁT KÁROLY és POGÁCSÁS TIBOR belügyminisztériumi államtitkárok, BALOG ZOLTÁN emberi erőforrások minisztere, CZIBERE KÁROLY, DR. RÉTVÁRI BENCE és DR. PALKOVICS LÁSZLÓ államtitkárok, DR. SEMJÉN ZSOLT tárca nélküli miniszter.

Az Országgyűlés tavaszi ülészakájának
32. ülésnapja

2015. május 27-én, szerdán

(8.01 óra - Elnök: Sneider Tamás)

Jegyzők: Mirkóczki Ádám és Móring József Attila)

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Országgyűlés! Az Országgyűlés tavaszi ülészakájának 32. ülésnapját megnyitóm. Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Móring József Attila és Mirkóczki Ádám jegyzők lesznek segítségemre.

Köszöntöm kedves vendégeinket és azokat is, akik figyelemmel kísérik a mai napon a munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! **Napirend előtti felszólalásra jelentkezett Szászfalvi László képviselő úr, a KDNP részéről: „Tisztességes és emberséges végrehajtás”** címmel. Öné a szó, a képviselő úr.

SZÁSZFALVI LÁSZLÓ (KDNP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A bírósági végrehajtás alapjaiban érinti a polgárok jogait és érdekeit, mind az adósokét, mind a végrehajtást kérőkéét. Az állam alkotmányos feladata az, hogy biztosítsa a követelések érvényesítését, a bírósági határozatok kikényszeríthetőségét. E célból egy hatékony, de emberséges végrehajtási rendszert kell működtetnie.

Az elmúlt években nagyon sok panasz érkezett a végrehajtási ügyekkel kapcsolatosan: a végrehajtót megillető akkori behajtási jutalék 10 százalékos mértéke irreálisan magas, a kamatterhek, egyéb költségek elviselhetetlenül magasak, a végrehajtók visszaélnék hatalmukkal, eljárásokkal kapcsolatos szabálytalanságok. A KDNP-frakció, felkarolva az ügyet, számos civil szervezettel egyeztetett végrehajtási ügyekkel kapcsolatos panaszok miatt. 2013-ban a KDNP képviselői önálló indítványára a kormánynak sikerült módosíttatnia a bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvényt. Ezzel egyidejűleg módosult a bírósági végrehajtási díjszabásról szóló 14/1994. IM-rendelet a végrehajtói díjazás csökkentése érdekében.

A kormány intézkedései 2014-ben is folytatódtak, Trócsányi László igazságügyi miniszter 2014 decemberében a Magyar Bírósági Végrehajtói Kamarához miniszteri biztost nevezett ki. Feladata kiterjedt a panaszügyek kivizsgálására, a fegyelmi rendszerre, az ellenőrzések lefolytatására, valamint a gazdasági jogszerűség felügyeletére. A kamara bármely pénzügyi kötelezettségvállalásához, a szerződések teljesítésének elfogadásához és a kifizetésekhez is a jóváhagyására volt szükség. Az Igazságügyi Minisztérium felügyeleti jogkörében eljárva a Magyar Bírósági Végrehajtói Kamara teljes körű átvilágítását és működésének auditálását rendelte el, amelynek során az Igazságügyi Minisztérium több ponton és több kérdésben is olyan körülményeket észlelt, amelyek kapcsán felmerült bűncselekmény elkövetésének gyanúja.

Az Igazságügyi Minisztérium mindezek alapján 2015. március 27-én ismeretlen tettes ellen különö-

sen nagy vagyoni hátrányt okozó hűtlen kezelés bűntettének alapos gyanúja miatt feljelentést tett a Budapesti Nyomozó Ügyészségen.

Tisztelt Országgyűlés! A múlt héten a kormány benyújtotta a bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény és ezzel összefüggésben egyes törvények módosításáról szóló javaslatot. A törvénymódosítás célja az igazságszolgáltatásba vetett közbizalom helyreállítása. A végrehajtói kinevezés hét évre szól, amit pályázat útján lehet majd meghosszabbítani. A végrehajtói szakma jogi hivatásrenddé válása érdekében a végrehajtónak, a végrehajtó-helyetteseknek jogi végzettséget kell szerezniük 2022-re.

A kamara megszűnik, jogutódlással átalakul Magyar Bírósági Végrehajtói Karrá. A végrehajtással kapcsolatos közfeladatokat a jövőben a kar hivatali szervezete, a kar hivatala látná el, amelynek vezetőjét a miniszter nevezi ki hét évre. A hivatali szerv rendelkezik az általános végrehajtási költségátalány felhasználásáról, rendelkezik továbbá a kamarai vagyonnal. A javaslat alapján módosulnak a fegyelmi eljárás szabályai is. A törvény lehetőséget biztosít a feljelentőnek arra, hogy a vizsgálóbiztos jelentése alapján a fegyelmi feljelentést kiegészítse, illetve a fegyelmi feljelentés megtételét követő 30 napon belül a bíróság köteles lesz megindítani az eljárást annak érdekében, hogy a fegyelmi eljárás valóban betölthesse rendeltetését.

Tisztelt Országgyűlés! Az elmúlt évtizedekben rengeteg panasz fordult elő a végrehajtással kapcsolatosan Magyarországon, és egyedül az Orbán-kormány hallotta meg ezt a sok-sok panaszt. Mind az eddigi, mind pedig a mostani intézkedések azt a célt szolgálták és szolgálják, hogy tisztességes és emberséges végrehajtás, végrehajtási rendszer jöjjön, jöhessen végre létre Magyarországon. A KDNP támogatja a kormány ez irányú törekvéseit, ez irányú szándékait, és itt a parlamentben is, a parlamenten kívül is támogatni fogja a kormányzat erőfeszítéseit, hogy valóban tisztességes és valóban emberséges végrehajtási rendszer jöjjön létre Magyarországon.

Köszönöm szépen a figyelmüket. (Dr. Rétvári Bence és Tállai András tapsol.)

ELNÖK: A kormány nevében Répássy Róbert államtitkár úr kíván válaszolni.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi minisztériumi államtitkár: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Köszönöm a felszólalását, mert ez lehetővé teszi számomra, hogy erről a nagyon fontos kérdéstről, nagyon fontos törvényjavaslatról itt, az Országgyűlés napirend előtti felszólalásai között is szót ejthessünk.

Több mint 20 évvel ezelőtt, 1994-ben lépett hatályba a bírósági végrehajtás szervezetének korszerűsítését célzó törvény, a bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény. A végrehajtási törvény hozta létre az önálló bírósági végrehajtói intézményt mint a bírósági végrehajtás általános szervezeti formáját.

Az új szervezeti struktúrában a bírósági végrehajtói szervezet elkülönült a bírósági szervezettől, a végrehajtói szervezet feletti felügyeleti jogkört pedig az igazságügyért felelős miniszter kapta meg.

A végrehajtás szervezetével kapcsolatos igazgatási jellegű feladatok ellátása céljából létrehozták a Magyar Bírósági Végrehajtói Kamarát. A kamara feladata volt egyrészt, hogy képviselje és védje tagjai, azaz a végrehajtók, végrehajtó-helyettesek és végrehajtójelöltek érdekeit, másrészt, hogy ellássa a végrehajtással kapcsolatos, jogszabályban meghatározott, elsősorban igazgatási jellegű feladatokat. A bírósági végrehajtás szervezetét érintő megalapozott kritikák miatt a kormány célul tűzte ki a bírósági végrehajtás szervezetének reformját.

A végrehajtási törvény 2014. év végi módosítása megteremtette a lehetőséget arra, hogy az igazságügyi miniszter miniszteri biztost nevezzen ki a kamara felügyeletére, és a kinevezésére tavaly decemberben sor is került. Annak érdekében került sor kinevezésére, hogy pontos és hiteles képet kaphassunk a szervezet működéséről. A miniszteri biztos munkájának eredményére is támaszkodva az Igazságügyi Minisztérium kidolgozta a szervezet megújítására vonatkozó koncepciót, majd május 20-án benyújtotta az Országgyűlésnek a koncepció megvalósítását célzó törvényjavaslatot.

A javaslat alapján, annak országgyűlési elfogadása esetén a végrehajtással kapcsolatos, jogszabályban meghatározott közfeladatokat a jövőben is egy, a végrehajtóból, végrehajtó-helyettesekből álló jog személy, a kar, a végrehajtói kar fogja ellátni, azonban e jogi személy szervezeti felépítését a kamarára vonatkozó szabályokhoz képest a javaslat jelentősen módosítja. A végrehajtáshoz kapcsolódó közfeladatok ellátása ugyanis a javaslat alapján közvetlen állami felügyelet alá kerül, hogy azokat a kar azon szervezeti egysége útján lássa el, amelynek vezetőjét az igazságügyért felelős miniszter fogja kinevezni.

Biztosítani kívánjuk azt is, hogy a kamara felállítása óta felhalmozódott vagyon, a jogalkotói célnak megfelelően, a végrehajtással kapcsolatos közfeladatok ellátása érdekében hasznosuljon, ezért a javaslat alapján a kamara vagyona a karra száll át, és a vagyonnal a jövőben a törvény keretei között a miniszter által kinevezett vezető irányítása alatt álló szervezeti egység jogosult majd rendelkezni. Jóllehet a végrehajtási törvény egy 2012-es módosítása óta az egyetemi jogi végzettség megszerzése kinevezési feltétel, a végrehajtói karon belül még mindig jelentős azok aránya, akik nem rendelkeznek jogi diplomával. A végrehajtási eljárásra vonatkozó szabályozás komplexitása, bonyolultsága miatt a végrehajtási eljárások lefolytatásához széles körű jogi ismeretekre van szükség.

(8.10)

Ezért a javaslat minden végrehajtó számára kötelezővé teszi a jogi egyetemi végzettség megszerzé-

sét 2022-ig, és azt is, hogy a jogi diploma megszerzéséig tartó átmeneti időszakban jogi végzettségű alkalmazottat foglalkoztassanak. Mivel a végrehajtó-helyettesek önállóan jogosultak a végrehajtó nevében végrehajtási cselekmény foganatosítására, esetükben is indokolt e magasabb követelményt kinevezési feltételként támasztani, ezért a javaslat a végrehajtó-helyettesek esetében középiskolai végzettség helyett egyetemi jogi végzettséget ír elő a kinevezés feltételeként.

A képviselő úr ismertette a javaslat legfontosabb elemeit, és természetesen lesz még rá alkalmunk, hogy az Országgyűlésben részletesen beszéljünk erről a törvényjavaslatról, azonban a legfontosabbnak azt tartom, hogy a bírósági végrehajtással kapcsolatban megingott közbizalom és így a tágabb értelemben vett igazságszolgáltatással szemben megingott közbizalom helyreálljon. Ennek érdekében az előttünk fekvő törvényjavaslat, az Országgyűlés asztalán fekvő törvényjavaslat megerősíti majd azokat az intézményeket, amelyekkel a közbizalmat is meg tudjuk erősíteni.

Kérem válaszom elfogadását. Köszönöm a lehetőséget. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A következő napirend előtti felszólalásra Tóbiás József frakcióvezető úr jelentkezett, az MSZP részéről: „Aktuális ügyekről” címmel.

Öné a szó, képviselő úr.

TÓBIÁS JÓZSEF (MSZP): Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Az aktualitását a mai napirend előtti felszólalásomnak az adja, hogy a mai napon kezdi meg a 2016-os költségvetés tárgyalását a Ház. Most azon nem nagyon szeretnék hosszán adomázni, hogy 2015 májusát írjuk, és már a 2016-os költségvetésről tárgyalunk annak ismeretében a hiányában, hogy hogyan és miképpen zárul ez az év.

De hogy valójában a benyújtott javaslatról és annak a társadalompolitikájáról, valamint az elosztórendszereket érintő kihívásokról szót ejtsek, a cserbenhagyás költségvetését nyújtotta be jelen pillanatban a kormányzat. Ez nem meglepő, mert az elmúlt négy évben szisztematikusan bontotta le mindazt a szociális, mindazt az önkormányzati, egészségügyi és oktatási intézményrendszert, amely hétköznapjainkban a médián keresztül, a felszínen világosan mutatja, hogy a mélyben való átalakítások valójában nem segítettek sem Magyarország kettészakítottságának mérséklését, sem a jövedelemkülönbségek mérséklését.

Ha két témát kellene említenem ebben az öt percben, akkor az első biztosan az egészségügy lenne. Az egészségügyi intézményrendszerből önök az elmúlt négy évben már 300 milliárd forintot kivontak, és ennek ellenére ma - ha intézményi oldalon nézzük - minden egyes kormányzati ígéretés valójában csak tűzoltás, mert a meglévő adósságok rende-

zését, az intézmények működését szolgáló adósságok rendezését szolgálja.

Most ott tartunk, hogy már a saját maguk által meghozott jogszabályt sem képesek betartani, hiszen önök törvényben rögzítették, hogy a GDP növekedésével arányosan növelik a költségvetésben az egészségügy területére szánt forrásokat. A benyújtott 2016-os költségvetés tervezetében világosan kiütözik, hogy már ezt sem tudják tartani.

És ha arról beszélünk, hogy majd önök mennyi pénzt fognak ma elmondani itt a válaszukban, hogy mennyi pénzt fordítanak az egészségügyre, akkor legyen önök előtt világos kettő darab hír az elmúlt hetekből: egy fekete ruhás ápolónő pontosan jelzi a tarthatatlan állapotokat az egészségügyben, valamint az elmúlt napokban 2021-re datált várólistával lehetett jelentkezni térdprotézisre. Kíváncsi lennék, hogy önök éppen hogyan kívánják azt megmagyarázni, hogy ma 2015 májusát írjuk, és a következő hat évben mit tegyen az a beteg, akinek arra lenne szüksége, akár munkaerő-képességben, akár pedig egyszerűen a napi életvitelében milyen megoldást kínálnának számukra.

A 2016-os költségvetésben az egészségügyi elvonásokkal, az alapellátásokra fordított összegekkel, a háziorvosi rendszer megerősítésével kapcsolatban a jelenlegi költségvetésben semmit nem tesznek. Karpargatják a felszínt, de valójában arra az érdemi kihívásra nem adnak választ, hogy hogyan lehet ma az, hogy Nyugat-Dunántúlon az átlagéletkor 63,5 év, miközben Kelet-Magyarországon ez 54,5 évre szorult, és ennek milyen összefüggése van az egészségügyi ellátórendszerre vonatkoztatva.

A másik ilyen téma, amely szorosan összefügg ezzel, a szociális ellátórendszer kérdése. Önök az elmúlt években szintén 300 milliárdot kivontak a szociális ellátórendszerből, és a benyújtott konvergenciaprogramjukban jelzik előre, hogy a következő években is 300 milliárddal forinttal csökkentik a szociális ellátórendszer kiadásait.

És nézzük meg az önkormányzati rendszert! Milyen szoros összefüggés van egy önkormányzati működés és a szociális ellátórendszer átalakítása között? Amit önök tettek: szétverték a szociális ellátórendszert, és megfosztották az önkormányzati polgármestereket és testületeket attól, hogy képesek legyenek a társadalmi krízist kezelni. Ezért azt a forrást, amit önök kivontak a szociális ellátórendszerből, vissza kell adni az embereknek; azért, mert ha nem voltak képesek felismerni, hogy az az egykulcsos adórendszer csak az igazságtalanságot és az úgymond jövedelemkülönbségeket fogja konzerválni Magyarországon, akkor biztosítani kell az önkormányzatoknak a kistélepüléseken, hogy képesek legyenek az alapellátások mellett szociális, egészségügyi és oktatási területeken is forrásokat biztosítani.

Ezért vissza kell adni a személyi jövedelemadó 10 százalékát az önkormányzatoknak, a gépjárműadó helyben maradó részét növelni kell, és az iparüzési adót nem lehet beszámítani a költségvetésük norma-

tívájába. Ezzel lehet mérsékelni a területi egyenlőtlenséget (*Az elnök csengetéssel jelzi az időkeret letelét.*), és ezzel lehet mérsékelni a jövedelemkülönbséget Magyarországon.

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. (*Taps az MSZP padsoraiban.*)

ELNÖK: Tállai András államtitkár úr kíván válaszolni a kormány nevében. Öné a szó, államtitkár úr.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Frakcióvezető Úr! Azt gondolom, ellentétben az ön állításával, hogy a 2016. évre egy nyugodt, kiszámítható költségvetés készül. (*Tukacs István: Ti nyugodtak vagyok, biztos!*) Nyugodt a költségvetés azért, mert nem kell azon idegkedni, mint az önök idejében, hogy teljesíthető-e a bevételi cél, illetve a költségvetés hiánya. Önöknek a nyolcéves kormányzás alatt egyetlenegy évben nem sikerült teljesíteni a GDP-hez mérten a 3 százalékos költségvetési hiányt.

Tehát megértem, hogy értetlenül állnak a Fidesz-kormány költségvetési politikája előtt, bár elismerést nem kapunk önöktől, de azért a tényeket önöknek is tudomásul kell venni: a Fidesz a 2010-es hatalomátvételt követően, a kormányalakítást követően már 2011-től tudta teljesíteni azt az elvárást, hogy a költségvetés hiánya a GDP 3 százaléka alatt legyen, és ennek köszönhető az, hogy 2013-tól Magyarország kikerült a túlzottdeficit-eljárásból.

Kiszámítható a költségvetés - és ezt az Állami Számvevőszék véleménye is alátámasztja -, hiszen reálisak a bevételek, és egyértelmű társadalmi célok vannak meghatározva, illetve annak a finanszírozása található meg a kiadási oldalon. Ezek közül is kiemelkedik az adócsökkentés, amit csak az az ország tehet meg, amelynek a gazdasága jól működik, ahol folyamatos a gazdasági növekedés, ahol az emberek közössége többletet termel, és van lehetőség többlet visszaadni az embereknek.

(8.20)

A kormány célja egyértelmű: a családok támogatása, ezáltal csökken a személyi jövedelemadó, és nő a családi adókedvezmény rendszere. Tehát a 2016-os költségvetés az adócsökkentés költségvetése.

Ön fölvetett két kérdést, egyrészt az egészségügy kérdését. Azt gondolom, hogy itt sincs szegyenkeznivalója a 2016-os költségvetés tervezetének, hiszen a kórházak támogatása (*Tukacs István: Kevesebb!*) a 60 milliárd fontos adósságrendezési forrással együtt meghaladja a 2015. évi szintet, tehát a kórházak működése biztosított lesz 2016-ban is.

Jelentős kedvezményt kapnak a háziorvosok is; az ez évi 10 milliárd fontos többlet mellé 2016-tól adókedvezményben fognak részesülni. Nem fognak helyi iparüzési adót fizetni, amely mintegy 1,5 milliárdos többletet fog jelenteni a háziorvosi

rendszernek; ez 6300 háziornosnak jelent majd könnyebbséget. 15,3 milliárd forintos jövedelemkiegészítés kerül az egészségügyi ágazatba 2016-ban; itt is kiemelten a fiatal pályakezdő háziornosoknak a támogatottsága jelenik meg. Azt gondolom, hogy az egészségügy krízishelyezte éppen az önkormányzása alatt volt jellemző. A Fidesz-kormány mindent megtesz annak érdekében, hogy az egészségügy helyzetén javítani tudjon.

Érthetetlen, amit mond az önkormányzati rendszer finanszírozásának bírálatával kapcsolatban, hiszen az önkormányzat idején a teljes magyar önkormányzati rendszer eladósodott, lényegében a működésképtelenség határáig jutott, ehhez képest a Fidesz-kormány (Tukacs István közbeszól.) konszolidálta az önkormányzatokat, több mint 1300 milliárd forint adósságot vett át, átalakította a finanszírozás rendszerét, feladatfinanszírozási rendszert alakított meg, amely a feladatokhoz szabja a finanszírozást. Az önkormányzatok működőképessége biztosított, ugyanúgy, mint az egész országé.

A 2016-os költségvetés, amelynek ma kezdődik a vitája, az ország számára egy kiszámítható, biztos biztonságot fog jelenteni. Köszönöm szépen. (Taps a kormánypártok soraiban.)

ELNÖK: Napirend előtti felszólalásra jelentkezett Schmuck Erzsébet képviselő asszony, az LMP részéről: „Az utcára kell vonulni, hogy a kormány meghallja a dolgozók hangját?” címmel. Öné a szó, képviselő asszony.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Úgy tűnik, hogy a szociális dolgozók is megértették, hogy a kormány egészen addig nem foglalkozik velük, amíg nem vonulnak az utcára.

Azt látjuk most már hetek óta, hogy a kormány egyetlen dologból ért: ha egy egész ágazat megmozdul, és hallatja a hangját. Csak ez üti át a kormány ingerküszöbét. Korábban az egészségügyi szakdolgozóknak, most a szociális dolgozóknak kell ehhez az eszközhöz folyamodniuk. Ez egyrészt szomorú, hiszen mindegyik a dolgozókkal szembeni kormányzati közöny miatt van szükség, másrészt viszont pozitív, hogy egyre több munkavállalói csoport érzi úgy, hogy ha megszervezi magát, ha világosan megfogalmazza a követeléseit, és magára irányítja a nyilvánosság figyelmét, akkor azzal eredményt tud elérni. A dolgozók önmagukért és az ágazatukért való kiállása mellett a kormány sem mehet el szó nélkül.

Már az is óriási eredmény, hogy a kormány egyáltalán tudomást szerez ezeknek az ágazatoknak a helyzetéről. Ahogy azt Zombor Gábor egészségügyi államtitkár is bevallotta, mind ez ideig halvány fogalma sem volt arról, hogy az egészségügyben több milliárd forintot tesznek ki a kifizetetlen túlórák. Éppen ezért nagyon találó volt a szociális dolgozók „szociális szelfik” című ötletes kampánya is, amit a Facebookon indítottak, és aminek a lényege az volt,

hogy megmutassák: hány év munkavisztonnyal mennyit lehet keresni a szociális szférában.

A kormány láthatólag nincs tisztában azzal, hogy milyen viszonyok uralkodnak a közszférában, milyen megalázóan alacsony bért keresnek a dolgozók, mekkora a létszámhiány, milyenek a munkakörülmények. A szociális ágazat bérvizsgálatai katasztrofálisak. Itt az átlagkereset kevesebb, mint a nettó 156 ezer forintos nemzetgazdasági átlagbér fele. A dolgozók háromnegyede keres a létminimum alatt. 30 év munkavisztonnyal még a nettó 100 ezer forintot sem éri el a keresetük.

Nem lehet elégszer elmondani, milyen fontos munkát végez a szociális munkásként, bölcsődei dolgozóként, gyermekvédelemben foglalkoztatott közel százezer ember. Ezt a kormány is pontosan tudja, legalábbis erre utal a 2010-es kormányprogram. Ebben az áll, idézem: „Ma a szociális és gyermekvédelmi, gyermekjóléti területen dolgozók megbecsültsége a leggyengébb. Az ágazat bérezése alulmúlja még az egészségügyben dolgozókéét is. A jövő szociális biztonságának mértéke és minősége rajtuk is múlik, munkájuk becsületét haladéktalanul vissza kell adni.” Ehhez képest a kormány az elmúlt öt évben ebből az ígéretből semmit sem váltott valóra. Három választással ezelőtt ígérte meg a szociális bérek rendezését: 2010-ben, 2013-ban és 2014 végén is. A választások után mindannyiszor lekerült a kérdés a napirendről, jött az időhúzás. 2014-től pár ezer forintos ágazati bérpótlékkal szűrték ki a dolgozók szemét.

Legutóbb Czibere Károly ígérte meg, hogy júliustól most már tényleg jön a béremelés, januártól pedig a szociális életpálya. Aztán a kormány úgy terjesztette be a jövő évi költségvetést, hogy abban nincs fedezet a bérrendezésre. Zavarodott indoklások következtek Rétvári államtitkár úrtól Czibere Károly úrig, hogy valós gazdasági teljesítmény nélkül nem lehet béreket emelni, meg hogy az életpálya amúgy is egy sokkal bonyolultabb dolog, mint hogy azt most csak úgy bevezessék. A szociális dolgozók erre tüntetést hirdettek május 29-ére, mire a kormány hirtelen talált 7,5 milliárd forintot az idei és 15-öt a jövő évi költségvetésben. Ez is nyilván csak amolyan hangulatjavító intézkedés, szó sincs valódi béremelésről. Nem jön ki belőle az egészségügyi dolgozókéval megegyező, 35 százalékos béremelés, nem épül be a bérbe, a dolgozók 30 százaléka pedig kimarad belőle, arról nem is beszélve, hogy a szociális életpálya bevezetését megint elhalasztják. Ez így egyszerűen elfogadhatatlan.

Azt kérjük a kormánytól, hogy teljesítse végre a szociális dolgozóknak tett ígéreteit, terjesszék ki az egészségügyi bértáblát a szociális dolgozókra, mind a szakdolgozókra, mind a kisegítő dolgozókra, kezdjenek tárgyalásokat az ágazati érdekképviseletekkel a szociális életpályáról.

Az LMP költségvetési módosítótkban fog javaslatot tenni a béremelésre. Köszönöm a figyelmet. (Szórványos taps az LMP soraiban.)

ELNÖK: A kormány nevében Rétvári Bence államtitkár úr kíván válaszolni. Öné a szó.

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Abban szerintem mindenki egyetért itt a parlamentben és az egész országban is, hogy azok az emberek, akik a szociális pályát választják saját életpályájuknak, az egész társadalomért tesznek, és azoknak az embereknek segítenek, akiket már mások nem tudnak gondozni, vagy valamilyen okból az államnak a gondoskodására szorulnak.

Ez a munka egyaránt megterhelő fizikailag és lelkileg, hiszen tényleg nagyon nehéz helyzetben lévő emberekbe kell nap mint nap adott esetben lelket önteni, vagy nagyon rossz állapotban lévő embereknek kell segíteni a hétköznapi egyszerű feladatoknak a megoldásában is, nagyon mély átérzéssel és tényleg az emberi méltóság védelme mellett. Ezeknek az embereknek tehát mind erkölcsi szinten, mind anyagi szinten nagyon nagyfokú megbecsülés jár; ebben szerintem mindnyájan egyet is értünk.

A kormány is nyilvánvalóvá tette, hogy attól a pillanattól kezdve, amikor a gazdaság teljesítménye ezt lehetővé teszi, igyekszik anyagilag is ennek a megbecsülésnek jelét adni. Éppen ezért a 2013-as gazdasági fordulat után, amikor végre újra elkezdett növekedni a gazdaság, és nem hitelből kellett volna béreket emelni, mint ahogy ezt tették a korábbi időszakban, hanem valós gazdasági teljesítményre alapulhat ez, 2014. január 1-jétől be is vezettük azt az ágazati bérpótlékot, ami azért jó pár családnak jelenthet segítséget. Hiszen 12 milliárd forint ennek a teljes összege, 93 ezer munkavállaló esetében ez havi 6 ezertől 17 200 forintig terjedő keresménynövekedést jelent, tehát nyilván akik gyermekesek, családostok, azok számára ez teljes mértékben, nettó juttatásként is megjelenik, nemcsak bruttóként; aki gyermektelen, azok számára ebből a jövedelemadót és a járulékokat le kell vonni.

(8.30)

Tehát ez már egy két éve futó ágazati bérpótlék, korábban ilyenre példa nem nagyon volt, hogy az ágazatban bérpótlékot vezessenek be.

Ezen túlmenően a minimálbér emelése is, idézőjelben úgy mondhatom, hogy sajnos, sokakat érintett, hiszen sokan estek abba a kategóriába főleg a végzettség nélküliek, a kevesebb idő óta a szociális szférában dolgozók, az ő számukra is jelentett keresménynövekedést, hiszen jóval nagyobb mértékben, 30 ezer forinttal nőtt a minimálbér, tehát sokaknak tudta ez megtolni alulról a bérét a szociális szférában.

Éppen ezért alakult ki egy bérfeszültség a szociális szférán belül, hiszen sokaknak torlódott ugyanolyan összegűre a fizetése. És ahogyan ön is mondta, egy erős elszívó hatás van a szociális szférában az

egészségügy felé, más ágazatok felé: azok, akik végzettséggel rendelkeznek, tapasztalattal rendelkeznek, könnyen átmehettek, hiszen mióta bevezettük a pedagógus-életpályát, azóta sokkal vonzóbbá vált a pedagógushivatás választása, 40 százalékkal növekedtek ott a jövedelmek, az egészségügyben is egy 23 százalékos bérnövekedésről számolhatunk be, tehát sok itt dolgozó, diplomás ember számára vonzóbbá váltak ezek a pályák is, nem beszélve a külföldi munkavállalásról. Ezért gondoltuk azt, hogy igenis itt lépnie kell a kormánynak.

Ennek volt része az ágazati bérpótlék bevezetése, de önnel szemben én itt a közönyt is - amit ön mondott - teljes mértékben cáfolnám. Ön is tudja, hogy a szociális ügyekért felelős államtitkár, Czibere Károly két évtizede a második legnagyobb nem állami intézményrendszert vezette a Magyar Református Szeretetszolgálat élén, teljesen gyakorlati tapasztalata volt abból, hogy hogyan működnek a szociális szférában a hétköznapiak, ő maga is ilyen végzettséggel rendelkezik, elismert szaktekintély a témában. Tehát azt hiszem, hogy önnél is, nálam is és az itt ülők szinte mindegyikénél jobban érti, hogy pontosan mi zajlik a szociális szférában, és pontosan mit kell segíteni az itt lévő embereknek, több évtizedes tapasztalat, mind gyakorlati, mind vezetői tapasztalat áll mögötte ezen a téren.

Ezért folytatódtak az ágazati tárgyalások is, több munkacsoportban, így az életpályamunkacsoportban is folyamatosak voltak az egyeztetések a kormánnyal, különböző szakszervezetek képviselői rendszeres vendégei a minisztériumunknak, folyamatos a velük való tárgyalás, sőt két pályán is, hiszen van az egyik szakszervezeti csoport és egy másik szakszervezeti csoport, akikkel párhuzamosan folytak ezek a tárgyalások.

S így jutunk el május 20-ára, a kormány ülésére, ahol valóban egy nagyon pozitív intézkedésről döntött a kormányzat: az idei évben július 1-jétől még 7,6 milliárd forintos plusztámogatást szavazott meg a kormány a szociális szférának bérrendezés céljából, és ahogy az előbb említettem, ezt a belső bérfeszültséget kívánjuk ebből rendezni, tehát elsősorban azoknak kívánjuk átlag 16 ezer forinttal növelni az illetményét - ez körülbelül 65 ezer ember lesz -, akik régebb óta dolgoznak a szférában, nagyobb tapasztalattal rendelkeznek, és magasabb iskolai végzettségük van, ezzel a szakmai megtartóerejét kívánjuk növelni a szociális szférának.

Abban bízunk, hogy a tudás és a tapasztalat megbecsülése lesz ez az ágazati bérpótlék, mint ahogy egyébként a szférában dolgozó, adott esetben örökbefogadási tanácsadók vagy pedagógusdiplomával rendelkező bölcsődei dolgozók számára a pedagógus-életpálya kiterjesztése jelent idén szeptember 1-jétől egy jelentős keresménynövekedést. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: A következő napirendi előtti felszólásra jelentkező Novák Előd képviselő úr, a Jobbik

részéről: „A XX. század pártjainak közös nevezője” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A brókerbotrányba belesüppedt Fidesz lemondott a korrump szocialista politikusok, köztük Simon Gábor elszámoltatásáról, aki ezért a kormánypárti Napi Gazdaság információi szerint várhatóan szabadon távozhat, mi több, meg is tarthat több mint 100 millió forintot a lopott pénzből. Kéz kezét mos, a korrupció a közös nevező, ami összeköti a XX. század két pártját, hiszen valóban nemcsak az MSZP folytatta azt a politikusbűnözést, amit láthattunk itt a lassan már elmúlt nyolc évben a Fidesz részéről is, hiszen Simicskatalicskával és Nyerges-vontatóval hordták szét a közpénzt, olykor közbeszerzési eljárásnak nevezve ezt a szerintünk egyébként köztörvényes lopást.

A XXI. század pártjaként azonban mi más szeretnénk. Sőt, legyünk korrektek, az LMP-t is soroljuk azért a XXI. század pártjaihoz, annál is inkább, mert egy véletlen, de tegnap épp Schiffer András is „Következmények nélküli ország” címmel tartott felszólalást, és pontosan ezt a Simon-ügyet, ennek a botrányos nyomozati szakaszát elemezve felsorolta még azokat az elmaradásokat, amiket láthattunk és egyébként olvashattunk főleg, mondjuk, a Privát Kopó honlapján az elmúlt időszakban, azonban lépéseket nem láthattunk.

Míg azonban az LMP felsorolta ezeket a bűnöket, engedjék meg, hogy ezt folytatva én megoldási javaslatokkal álljak elő. Nagy része sajnos ismétlés lesz, amelyeket önök leszavaztak, de engedjék meg, hogy a Simon-ügy tanulságaiból kifolyólag új javaslatokat is megfogalmazzak. Mi ugyanis kormányon szeretnénk ezeket megoldani, illetve reméljük, hogy nem kell megvárni a Jobbik kormányra kerülését, ezért bízunk benne, hogy végre ennek az ügynek a tapasztalataiból a társadalmi felháborodás nyomására is talán végre megfontolják azokat a javaslatokat, amelyeket eddig olvasatlanul leszavaztak.

Ilyen például az, hogy mi vagyonekobbzást szeretnénk az ilyen politikusbűnözések esetére. Szerintünk nem személyi jövedelemadó kellene fizetni a megtalált, több száz millió forint lopott pénz után, és nem egészségügyi járulékot, hogy aztán a maradékot, a lopott pénz adózás utáni nettóját megtartva szabadon távozhasson Simon Gábor, hanem szerintünk vagyonekobbzásra, mi több, dupla büntetésre volna szükség. Régi alapvetésünk, programbeli - mert nekünk ilyen is volt - alapvetésünk, hogy dupla büntetést szeretnénk a politikusokra, a hatályos büntetési tétel kétszeresét, ha azt politikus követi el.

Szintén régi és sajnos lesöpört felvetésünk, hogy a vagyonyilatkozathoz, jövedelemnyilatkozathoz és az iskolai végzettséghez, nyelvtudáshoz hasonlóan nyilatkozniuk kelljen a képviselőknek az esetleges más állampolgárságukról is. Ezt önök lesöpörték, pedig ha Simon Gáborról tudtuk volna, hogy egy ilyen afrikai banánköztársaságban szerzett magának

állampolgárságot, akkor nyilvánvaló lett volna, hogy takargatnivalója van, hogy menekülő útvonalat épített elő, és ezért indokolt volna már hamarabb elrendelni adott esetben egy nyomozást. Azonban sajnos önök ezt is lesöpörték, nem tudhatjuk, hogy kik rendelkeznek még esetlegesen ilyen menekülő útvonallal és ilyen esetleges más állampolgárságokkal.

Miként lesöpörték azt is, hogy a hozzátartozók vagyonyilatkozatát hozzuk nyilvánosságra, így gyermekek nevén - láthattuk, Lázár János esetén is kiszivárgott - akár százmilliós villát dughat el. Csak a Jobbik képviselői hozták nyilvánosságra, illetve az LMP-től most kaptunk egy ígéretet, hogy végre a felhívásunkra ők is nyilvánosságra hozzák a hozzátartozók vagyonyilatkozatát, azonban Rogán Antalnak az az ígérete, hogy majd a tavasz folyamán rendezik ezt a kérdést, úgy néz ki, kudarcot vallott.

Szintén régi alapvetésünk, és sajnos többször lesöpörték önök, hogy kötelezően kelljen elrendelni minden mandátum megszűnésekor, pláne egy államtitkár, mondjuk, Simon Gábor mandátumának megszűnésekor egy kötelező vagyongyarapodási vizsgálatot. Azonban ez sem történt meg. Miként a mentelmi jog szabályozása, eltörlése is várat magára, hiszen ahogy Zuschlag Jánostól is tudjuk, a mentelmi jog nemcsak az elítéléstől véd, hanem már a nyomozástól is, nyomozni sem lehet olyan politikus esetében, akit véd a mentelmi jog, ilyen értelemben a bűncselekmények feltárása is várat magára azokban az esetekben, ahol mentelmi joggal rendelkező, mondjuk, országgyűlési képviselő az elkövető.

Elképesztő az, hogy az ügyészség nem tudott eddig sikereket felmutatni, és hogy már próbálják elfogadtatni kiszivárogtatott hírekkel, hogy fogadjuk el, hogy szabadon távozhat több mint 100 millió forinttal. Nyilvánvalóan feltárható az, hogy államtitkárként kikkel folytatott tárgyalásokat, kikkel találkozott, kikkel levelezett, ezeket kellene akár titkoszolgálati eszközökkel feltárni, hogy felderítsék az elrabolt nemzeti vagyon útját.

Végül engedjék meg, hogy figyelmükbe ajánljak két új javaslatot is. Az egyik, amit egyébként már megfogalmaztuk korábban is, hogy a költségvetési csalás, leánykori nevén adócsalás tényállásából törölni kell a korlátlanul enyhíthető kitélet a nagy összegű csalások esetén, amire hivatkozva most akár megúszhatja és 100 millió forinttal távozhat is Simon Gábor. Illetve azt gondolom, el kellene gondolkodni azon, legalábbis önök gondolkozzanak el, akik felszerelték a stadionokban a tenyészkennereteket, hogy onnan le-, a bankokba pedig esetleg felszereljék, hogy a különösen nagymértékű, több millió forintos befizetéseket akár biometrikus úton, utólagosan is azonosítani lehessen, hogy honnan van a pénz.

Köszönöm figyelmüket. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Kontrát Károly államtitkár úr kíván válaszolni a kormány nevében.

Öné a szó, államtitkár úr.

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Simon Gábor volt MSZP-s országgyűlési képviselő, az MSZP általános elnökhelyettese, az országos választmány elnöke, volt munkaügyi államtitkár ügyében a Központi Nyomozó Főügyészség folytatja a büntetőeljárás nagy vagyoni hátrányt okozó költségvetési csalás büntette és más bűncselekmények miatt. Ennek okán jelenleg felelőtlenség lenne álláspontom szerint olyan találgatásokba bocsátkozni, amely arra irányul, hogy a független magyar bíróság milyen ítéletet hoz a jövőben, különös tekintettel arra nem célszerű ezt megtenni, hogy a nyomozást a Nyomozó Főügyészség június 14-ig meghosszabbította. Ezzel kapcsolatban azért szeretném leszögezni, hogy abban bízunk, hogy kiderül az igazság, és ez alapján a bíróság a felelősséget megállapítja.

Magyarország jogállam, senki nem állhat a törvények felett. Minden embernek, aki a törvényeket megszegte, viselnie kell annak következményeit. A kormány zéró toleranciát hirdetett a korrupció ellen.

(8.40)

Célkitűzésünk az, hogy Magyarország a világ korrupcióval legalacsonyabban fertőzött országai között legyen. Tudjuk, hogy ennek a célnak az elérése érdekében nagyon sokat kell tennünk. Számítunk az Országgyűlésben helyet foglaló parlamenti pártok együttműködésére. A szervezeti együttműködés nélkülözhetetlen ebben a küzdelemben. A korrupció-megelőzés alapja az integritásirányítási rendszer erősítése. Ennek érdekében a Nemzeti Védelmi Szolgálat mint a feladat fő felelőse, az integritástanácsadók továbbképzése érdekében együttműködési megállapodást írt alá a Nemzeti Közszerzési Egységgel. Az együttműködés célja, hogy a Nemzeti Közszerzési Egység Integritás Tudásközpontja és a Nemzeti Védelmi Szolgálat közösen fejlesszék azokat a mechanizmusokat, amelyek elősegítik az államigazgatási szervek nélkülözhetetlen együttműködését.

Ennek is köszönhetően a Nemzeti Közszerzési Egységen 2015. február 25-én az integritástanácsadói szakirányú továbbképzés keretében 31 fő kezdte meg tanulmányait. A Nemzeti Védelmi Szolgálat 2014 novemberében elkészítette a 2015-18. évekre szóló nemzeti korrupcióellenes program szakmai tervezetét. Ez magában foglalja a korrupció-megelőzés és az integritás témakörét egyaránt. Kijelöli a szükséges cselekvési irányokat, valamint figyelemmel van a nemzetközi szervezetek korrupcióellenes egyezményeinek végrehajtásával kapcsolatos megállapításokra, ajánlásokra, továbbá az Európai Unió pénzügyi érdekeinek védelmével és antikorrupciós törekvéseivel kapcsolatos követelményeire, a felmért kockázatokra, valamint a korrupció elleni fellépésre és integritás-erősítésre vonatkozó jó nemzetközi és hazai gyakorlatokra is. E program

hatóköre a korábbiaktól eltérően túlmutat a közigazgatáson, ugyanis intézkedéseket fogalmaz meg például az üzleti élet tisztaságának erősítésére és új jogintézmények átvételére is.

Tisztelt Országgyűlés! A célkitűzések határozott végrehajtást követelnek, mert csak az hozza meg a kívánt eredményt. Azt pedig, hogy van-e eredménye az eddigi munkáknak, mi sem bizonyítja jobban, mint az Európai Unió antikorrupciós jelentése, amelyből engedje meg, képviselő úr és tisztelt Országgyűlés, hogy idézzek: „Magyarország azon országok között van, ahol a legnagyobb csökkenést mutatja a nemzeti közigazgatási intézményen belüli korrupció”. Önmagában azonban ettől a megállapítástól még nem dőlhetünk hátra, a megkezdett úton tovább kell haladnunk annak érdekében, hogy az eredeti célkitűzéseknek megfelelően a legkevésbé korrumpálható országot, közigazgatást tudjunk mielőtt felmutatni. *(Novák Előd közbeszól.)*

Tisztelt Képviselő Úr! Ha meghallgat, megköszönöm. Én is meghallgattam *(Novák Előd: Válaszolja!)* anélkül, hogy közbeszóltam volna, és most adom meg a választ. Tisztelt Képviselő Úr! Magyarországon a mi kormányunk alatt a korrupcióval szemben nincs tolerancia. Arra kérem önt és a frakcióját, hogy ennek érdekében segítse a kormány célkitűzéseit, hogy az itt benyújtott törvényjavaslatokkal is hozzájáruljunk ahhoz, hogy ez a cél megvalósuljon. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: A következő napirend előtti felszólalásra jelentkezett Tuzson Bence képviselő úr, a Fidesz részéről: „A magyar gazdaság állapotáról” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

TUZSON BENCE (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A magyar gazdaság adatai egyre jobbak. Látjuk, hogy azok a törekvések, amelyek 2010-ben elkezdődtek, 2013-tól kezdve beérték, és folyamatosan változtak, javultak a különböző gazdasági mutatók. Ha csak a tavalyi évet nézzük, akkor látjuk azt, hogy a várakozásokon felül 3,6 százalékos volt Magyarországon a növekedés, és minden gazdasági mutatóban javulás következett be.

Javulás következik be várhatóan ebben az évben is, hiszen ebben az évben a korábbi saccoláshoz képest 3,1 százalékos növekedésre is számíthatunk, és óvatos becsléssel a következő éves költségvetés, a 2016-os is egy 2,5 százalékos növekedést prognosztizál. Természetesen nagyon fontosak ezek a számok, de ezek mögött a számok mögött mindig emberek állnak, és az egy nagyon fontos adat, hogy hogyan néz ki Magyarországon a foglalkoztatottság, ezért rendkívül fontos, hogy ma már Magyarországon tartósan 14 hónapja több mint 4 millió ember dolgozik, 4 millió 117 ezer fő volt a legutóbbi adat.

Ez egy nagyon fontos szám, és azt gondolom, hogy amikor erről kezdünk el beszélni, akkor nem árt, ha egy kicsit visszatekintünk, és megnézzük azt,

hogy honnan indultunk el 2010-ben. Mi volt az alapvető oka annak, hogy a foglalkoztatottság Magyarországon így növekedett? Fel lehetne sorolni természetesen jó néhány kormányzati intézkedést ezzel kapcsolatban, de én azt gondolom, hogy a legfontosabb a lefektetett elv volt 2010-ben. 2010-re a magyar állam, a magyar kormányzás egy olyan állapotba jutott, amikor egy szerelhetetlen gépezetté vált, és elvek nélkül irányította az országot.

Hölgyeim és Uraim! Elvek nélkül nem lehet; elvek mentén lehet csak kormányozni, ezért nagyon fontos volt 2010-ben, hogy meghatároztuk a legfontosabb célokat, azt, hogy itt a becsületes emberek munkájára kell koncentrálni, arra kell törekedni, hogy minél többen dolgozzanak Magyarországon. Egy ország akkor fejlődhet, ha a foglalkoztatottsági szint is folyamatosan növekszik, és az emberek nem segélyből, hanem munkából élnek meg. Emellett természetesen nagyon fontos az, hogy a családokra kell koncentrálni, a családokat kell előtérbe helyezni, ennek megfelelően az adórendszert is módosítani kell.

Ezen az úton indult el a kormány, és ezen az úton indult el a magyar állam is, az Országgyűlés is, és olyan szabályokat alkotott, amelyek mentén ösztönözte azt, hogy Magyarországra a termelő beruházások érkezzenek meg, a termelő szférában növekedjen a munkahelyek száma, mert tartós növekedést csak akkor tudunk elérni, ha termelünk, ha értéket állítunk elő, és ezeknek az értékeknek az előállítására mentén növekednek a munkahelyek. Ezen az úton nem állhatunk meg. Törekedni kell arra, hogy a következő években is tovább haladjunk. Ennek mentén a 2016-os költségvetés is tartalmaz majd olyan elemeket, amelyek a munkahelyteremtésről szólnak, és ezt az alapvető politikát tudják folytatni.

Csak néhány elemet megemlítve, például a munkahelyvédelmi akció folytatódik, és a mezőgazdasági területen is ki fog terjedni. Nagyon fontos az, hogy ettől az évtől kezdődően az egész évben az adókedvezményeket igénybe lehet venni. A Nemzeti Foglalkoztatási Alap költségvetése is növekedni fog. Ez is hozzá fog járulni ahhoz, hogy Magyarországon a foglalkoztatottság növekedjen, és olyan emberek is munkához jussanak, akik egyébként hátrányosan érintettek a munkaerőpiacon. Ezért a foglalkoztatottsági, képzési támogatások is növekedni fognak mintegy 2 milliárd forinttal, és törekedni kell arra, hogy a nők foglalkoztatottsága is növekedjen. Ez egyébként nagyobb arányban növekedett az utóbbi időben, mint a férfiak foglalkoztatottsága, ezért a gyed extrára is törekedni kell, tehát ezt is erősíteni kell a következő időszakban. Fontos az, hogy azokat a pénzeket, amelyek az Unióból jönnek, elsősorban azt a 12 000 milliárd forintot gazdaságteremtésre, gazdaságteremtésre, gazdaság megerősítésére úgy koncentráljuk, hogy munkahelyek jöjjenek létre.

Hölgyeim és Uraim! Nekem négy gyermekem van, és én azt szeretném, ha az az ország, amelyben ezek a gyerekek felnőnek, sikeres, sikerekben gazdag, sikeres emberekből álló ország legyen, egy olyan

ország, amely elsősorban a családjaira tud építeni és munkahelyeket tud teremteni. A csodákban nem hiszek, de abban biztos vagyok, hogy becsületes munkával ezt el fogjuk tudni érni, elsősorban akkor, ha valóban a munkahelyteremtő beruházásokra koncentrálnunk, a családunkra koncentrálnunk, és arra figyelünk, hogy mindig a jövőbe, a gyerekeinkre gondoljunk belül is. Köszönöm szépen. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Tállai András államtitkár úr kíván válaszolni a kormány nevében. Öné a szó.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Valóban úgy van, ahogy Tuzson Bence képviselő úr elmondta, a magyar gazdaság teljesítménye kiemelkedő, figyelemre méltó, most már nemcsak belföldi szemmel, hanem nemzetközileg is elismeréseket kap az ország teljesítménye.

Nagyon fontos kérdés azon túl, hogy a képviselő úr levezette, hogy 2010-től milyen kormányzati döntések vezettek ide, és hogy 2013-14. évre milyen eredményeket tudunk felmutatni, hogy hogyan tovább. Fontos kérdés az, hogy például 2015-ben ez a teljesítmény folytatódik-e. Erről szeretnék néhány szót szólni, először az ipari termelés eredményéről, tehát kimondottan a 2015-ös eddigi eredményeket megvizsgálva. Például 2015 márciusában az ipari termelés 11,6 százalékkal haladta meg az előző év hasonló időszakát. Az előző hónaphoz mérten pedig 2,6 százalékos növekedés történt, ami szintén kiemelkedő. Hangsúlyozom, ez már ez évi teljesítmény. Összességében az első negyedévben 8 százalékkal bővült az ipari termelés.

(8.50)

Ezen belül a húzóágazat a járműgyártás kibocsátása, ami 19 százalékkal emelkedett az előző évhez viszonyítottan; egyébként a feldolgozóipar 13 alága közül 11-ben van növekedés, egészen másfél százaléktól 25 százalékgig. De kiemelkedőt nyújt a számítógép, elektronikai és optikai termékek gyártása is, hiszen 11 százalékkal növekedett, míg az élelmiszeripari és dohánytermékek gyártása pedig 12-vel. Ez azt jelzi, hogy a fogyasztás bővülése is igen jelentős e tekintetben is.

Nagyon fontos megvizsgálni az export teljesítményét, hiszen Magyarország gazdaságát az határozza meg, hogy képes-e exportálni, a világpiacon helyt tud-e állni; nyitott gazdaság a magyar gazdaság, és ebben is komoly eredményeink vannak. Például márciusban 14 százalékkal nőtt az ipari export, de az ipari termelés hazai értékesítése is 11 százalékkal, 10 százalékot meghaladóan nőtt. És a további bővülést tekintve derülátóak lehetünk, hiszen a hazai és a német bizalmi indikátorok is azt jelzik, hogy a magyar gazdaság teljesítménye tovább fog tudni növekedni.

Ugyanez a helyzet, ha megvizsgáljuk a külkereskedelem teljesítményét. Például a 2015. évi márciusi export euróban számított értéke 13 százalék, az importé pedig 9,8 százalékkal nőtt, tehát meghaladja az export értéke az import értékét. A külkereskedelmi többlet is kiemelkedő volt, márciusban például 929 millió euró. De nagyon fontos megvizsgálni, és képviselő úr is utalt rá, hogy a magyar gazdaság teljesítménye több lábon áll, azon túl, hogy jelentős az export, ezen belül az ipari termelés, a járműgyártás teljesítménye. Jelentős növekedési tényező a belső fogyasztás, a belső kereslet növekedése is, amely szintén több lábon áll, azon túl, hogy a rezsicsökkenés meghozta ilyen értelemben is az eredményeit, azon túl a reáljövedelmek növekedése az állami szférában és a versenyszférában; vagy az ön által is említett foglalkozásbővülés, hiszen több mint 440 ezer emberrel több dolgozik 2010-hez viszonyítottnak, és ez is jelentősen növeli a belső keresletet, a fogyasztást.

Úgy gondolom, hogy a magyar gazdaság egészséges pályán halad előre, és annak minden eredményét fogjuk majd látni. A 2016-os költségvetés tárgyalásakor is a gazdasági növekedés hatásait fogjuk vizsgálni a költségvetés számaiban, bevételi számaiban is és ezáltal a kiadási prioritásokban is.

Úgy gondolom, hogy a magyar gazdaság egészséges pályán van, és ez a teljesítmény, amit fel tudunk mutatni, mindannyiunk, az egész ország érdeke, hogy ezt tovább tudjuk vinni és tovább tudjuk fokozni az ország teljesítményét. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **reklámadóhoz kapcsolódó törvények módosításáról szóló előterjesztés kivételes eljárásban történő összevont vitája.** Az előterjesztés T/4900. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatot nem nyújtott be, összegző jelentését pedig T/4900/3. számon terjesztette elő.

A vitában elsőként megadom a szót Tállai András úrnak, a Nemzetgazdasági Minisztérium államtitkárának, a törvényjavaslat előterjesztőjének, 15 perces időkeretben.

Öné a szó.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A reklámadó 2011. augusztus 15-étől része az adórendszernek. A kormánynak ezen adó bevezetésével, hasonlóan több más forgalmi fogyasztási adóhoz, az volt a célja, hogy az arányos közteherhivselés érdekében a nagyobb teherbíró képességű vállalkozások fokozottan vegyék ki részüket a társadalom közös kiadásainak fedezéséből. Fontos szempont volt továbbá, hogy az adózással összefüggő adminisztrációs költségek a lehető legalacsonyabbak legyenek.

A kormánynak a mai napig töretlen szándéka, hogy a jelentős reklámpiaci szereplők kiemelten

vállaljanak szerepet a közteherhivselés rendszerében. Ezért a reklámadó a jövőben is fennmarad. Az Európai Bizottság ugyanakkor az adó bevezetése óta vizsgálja a reklámadó egyes rendelkezéseinek és nem az egész adónak a közösségi joggal való összeegyeztethetőségét.

A kormány lehetőség szerint szeretné a vitát lezárni, mert nem áll érdekünkben, hogy hosszú éveken át bizonytalan legyen az adókötelezettséget befolyásoló egyes szabályok tartalma.

Ezért a kormány a Bizottság aggályainak elosztása érdekében indokoltan látja a reklámadóról szóló törvény módosítását anélkül, hogy feltétlenül osztaná a Bizottság álláspontját. A módosítás azonban nem jelenti, nem jelentheti azt, hogy a reklámadó eredeti céljai sérülhetnek, azaz továbbra is érdemi bevételt várunk az adóból, pontosabban: a nagyobb reklámközzétévő vállalkozások befizetéséből. Az is hangsúlyos marad, hogy a kisebb vállalkozások adminisztrációs terheinek és az általuk fizetendő adónak is arányban kell állnia. Ezért továbbra is nullaszázalékos adómérték vonatkozik a 100 millió forintnál nem nagyobb adóalapra. Ehhez ragaszkodunk abban az esetben is, ha az Európai Bizottság úgy véli, nagyobb érdek fűződik a kisvállalkozások többletadminisztrációjához és a többlet-adófizetéséhez, mint a racionális adóztatáshoz. A javaslat értelmében az adóalanyoknak az adómentes határnak számító 100 millió forint adóalapprész fölött egységesen 5,3 százalékos kulccsal kell fizetniük a reklámadót a jövőben.

Ez a rendelkezés az adóalany döntése alapján alkalmazható a törvény hatálybalépésére visszaható hatállyal. Mindezek mellett a törvénymódosítás hatálybalépésétől kezdődően a reklámközzétévél megrendelőjére vonatkozó, a megrendelés ellenértékére mint adóalapra vetülő adómérték a mostani 20 százalékról 5 százalékra csökken. Az egységes adómértéknek köszönhetően jelentősen csökken a reklámadó-kötelezettség különféle szerkezeti, szervezeti változtatásokkal történő megkerülhetőségének kockázata, ezért a javaslat értelmében a kapcsolatos vállalkozások adóalapjának összeszámítását előíró hatályos szabály a továbbiakban csak akkor lenne alkalmazható, ha a kapcsolatos vállalkozási viszony 2014. augusztus 15-ét követően szétválás miatt jött létre. Ez a rendelkezés is alkalmazható visszamenőleg.

Végül a javaslat tartalmazza a társaságiadó-törvény reklámadóztatással összefüggő rendelkezésének adózókra nézve kedvező, 2015-től hatályos módosítása időbeli hatályának a korábbi, 2014. évre történő kiterjesztését is. E változás révén a társasági adó alanyai 30 millió forint alatti reklámközzétévéllel kapcsolatos adóévi költségei minden egyéb feltételtől függetlenül visszamenőlegesen már 2014-ben is csökkentik a társasági adó alapját.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelettel kérjük önöket, hogy a törvényjavaslatot vitassák meg, és a szavazás során fogadják el. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontja, valamint a megfogalmazott kisebbségi vélemény ismertetésére kerül sor. Ezekre összesen 15 perc áll rendelkezésre. Ennek értelmében megadom a szót Vécsey Lászlónak, a bizottság előadójának. *(Jelzésre:)* - már ha itt lenne. Elnézést, nincs itt Vécsey László úr, ezt nem vettem észre.

A kisebbségi vélemény viszont elhangozhat, ezért megadom a szót maximum hétperces időkeretben Harangozó Tamás képviselő úrnak.

DR. HARANGOZÓ TAMÁS, a Törvényalkotási bizottság kisebbségi véleményének ismertetője: Köszönöm a szót. Tisztelt Országgyűlés! A tegnapi törvényalkotási bizottsági ülésen világossá vált, hogy ennek a módosításnak az indoklása teljesen hazug és félrevezető; mind az ott elhangzott államtitkári indoklás, egyébként az itt elhangzott államtitkári indoklás is ebbe a sorba tartozik.

Ez a reklámadó ugyanis teljesen világosan és mindenki által közismerten semmi másról nem szólt, mint hogy az RTL Klub nevezetű televíziót a magyar kormány büntetőadóval sújtsa; még hozzá úgy, hogy ennek a beavatkozásnak semmilyen piaci alapja nem volt, ez egy politikai büntetés volt. A jelenleg előttünk fekvő javaslat pedig ennek az olyan típusú korrígálását próbálja meg itt, a parlament előtt előadni, amely ezt a bevételt, ezt a 11 milliárd forintot szétteríti a teljes reklámpiacon.

(9.00)

Háttér-információk szerint igyekezne egyébként Simicska Lajos volt cégbirodalmát is célba venni, és semmilyen következménnyel ténylegesen nem számol.

Az államtitkár a bizottsági ülésen azt mondta, hogy a kormány belátta, hogy ez így jobb lesz, nyilvánvalóan annak semmilyen valóság alapja nincsen. Az Európai Bizottságra mutogatva azt mondta, hogy azért kellett megváltoztatni ezt az alapot, mert az Európai Bizottság szerette volna az árbevétel szintjét lejjebb vinni. Ez is egyszerű hazugság. A dolog arról szól, hogy olyan árbevétel szint mellett egy olyan 50 százalékos adókulcs volt, amire csak egyszerűbb lett volna a kormány részéről, ha beleírja a cég nevét, akivel szemben ezt a büntetőadót, nyilvánvaló politikai okokból be akarta vetni.

A tegnapi napon, ami érdekes volt, az az, hogy félretéve a politikai kérdéseket, szerettük volna megtudni a kormány jelen lévő képviselőjétől, hogy milyen hatástanulmány készült a jelenlegi szabályozás mellett, milyen hatástanulmány készült azzal kapcsolatban, hogy a jelenlegi árbevétel szinttel és a jelenlegi adókulcsokkal ez az adó mit fog okozni a magyar médiapiacon, de továbbmegyek, mit fog okozni például a magyar élelmiszerlánc-piacon, tehát az áruházak tekintetében. Hiszen elfelejtünk beszélni többek között arról, hogy ez a reklámadó továbbiakban is fenntartja a saját reklám fogalmát.

Magyarul, minden áruházlánc ingyenes újságja, de hogy értsék, magyarul mondom, a saját tulajdonú boltokban lévő kirakott reklámtáblák után is adót kell majd fizetni az élelmiszerboltokban, ami a 27 százalékos élelmiszerárára további többszázalékos árnövekedést is okozhat, hiszen nyilvánvalóan ezek az áruházláncok az egymás iránti versenyben nem fogják a reklámköltségeiket csökkenteni, és nyilvánvaló, hogy ezeket a befizetett adókat az árakban érvényesíteni fogják; teszem hozzá, tekintet nélkül a tulajdonosi szerkezetre, tehát a külföldi áruházláncok pont úgy hátrányos helyzetbe fognak kerülni, mint az önök által preferált baráti cégek ezzel a törvénnyel kapcsolatban. Illetve azt szerettük volna megtudni, hogy egyébként az internetes portálok, a kisebb televíziók, a napilapok tekintetében mit fog okozni ez az adó, bedőlnek-e társaságok, tönkremennek-e cégek, egyáltalán számoltak-e bármit, hogy elbírja-e a piac ezt a típusú adót.

Államtitkár úr a tegnapi bizottsági ülésen szinte felháborodott hangnemben kérte ki magának egyáltalán a feltételezést - nem tudom szó szerint idézni, de majdnem szó szerint mondom -, hogy a kormány bármilyen hatástanulmányt csinált volna, mert a kormánynak nem dolga és nem szándéka, hogy tudja, hogy mit fog okozni ez a törvény egyébként a média piacán vagy a kereskedelmi áruházláncok piacán. Az önök bevallása szerint ennek a törvénynek egy célja van, hogy 11 milliárd forint adóbevételt beszédjen, és ezzel a továbbiakban a magyar kormánynak nincs dolga, nincs dolga azzal, hogy tönkretesz a tisztességes magyar vállalkozásokat, nincs dolga azzal, hogy drágítja egyébként az élelmiszerek árát a kereskedelmi láncokban, nincs dolga semmi ilyennel a magyar kormánynak, a magyar kormánynak egy dolga van, hogy ebből az adóból 11 milliárd forintot beszédjen.

Azt gondoljuk, hogy felér egy beismert valomással. Szeretnénk tenni egy javaslatot államtitkár úrnak, itt a költségvetés: ha az a 11 milliárd forint annyira hiányzik, államtitkár úr, akkor a közmédia 80 milliárd forintjából vegyenek el 11-et, senkinek nem fog feltűnni, annak a tíz nézőnek se, aki ezt a legújabb műsorfolyamot egyébként nézi, ha nézi, és akkor ez a dolog el is van rendezve. Szerintem 69 milliárd forintból is valahol el fog pötyögni ez a csodálatos közmédium, amelyik nem hajlandó a mi parlamenti vitánkat közvetíteni, amelyik azt a költségvetési vitát sem hajlandó közvetíteni, amelyikből egyébként ő tízmilliárdokat fog szakítani a Fidesz jóvoltából, és amelyik egyébként országgyűlési képviselőnek, a Törvényalkotási bizottság alelnökének, Bárány Gergelynek a tegnapi napon a közleményét is megtagadta kiadni, aminek nyilván további jogi következményei lesznek.

Szóval, javasoljuk, hogy ezt a 11 milliárd forintot inkább tőlük vonják el, és hagyják már békén a magyar médiaszabadságot, a magyar médiapiacot, ahol egyébként mindenféle ellenkező vélekedéssel ellentétben a piac döntő többségén semmilyen extraprofit nem látható, találjanak ki más megoldást.

Az MSZP a javaslatot nem tudja támogatni, semmiféle módosítást nem adtunk be, mert ez a javaslat nem segíthető módosító javaslattal sem. Az LMP ilyen típusú jobbító szándékú javaslatát ugyan megszavaztuk, de nekik is szeretném mondani, ugyanúgy fogalma nincsen az LMP-nek sem, hogy az 500 millió forintos értékhatár mit fog okozni a piacon, vagy mit nem fog okozni a piacon. Nekünk meggyőződésünk, hogy ezzel a törvénnyel egy teendő van: el kell törölni, nemmel kell szavazni rá úgy, ahogy van.

Azt gondoljuk, hogy előbb-utóbb maga az Országgyűlés is rá fog jönni, hogy ez egy elhibázott döntése volt, és vissza fogja vonni a reklámadó jelenlegi szabályozását. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: A bizottság előadója, Vécsey László úr nincs a teremben, így ezért továbblépünk ezen a ponton.

Most a képviselői felszólalások következnek. Felhívom figyelmüket, hogy a frakcióknak 30-30 perc, a független képviselőnek összesen 8 perc áll rendelkezésre. A felszólalások első körében a vezérszónokok ismertetik a frakciók álláspontját, képviselőcsoportonként 15 perces időkeretben. Ennek értelmében megadom a szót Vantara Gyulának, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

VANTARA GYULA, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Egy korábban nagy vitát kiváltó törvény módosítása fekszik képviselőtársaim előtt, egy olyan törvényjavaslat, amelyről az elmúlt hónapokban mind a politikában, mind a nyilvánosságban sokat vitatkoztunk. Egyértelműen úgy gondoljuk, hogy Magyarországon a következő években olyan adórendszer kell kialakítani, ahol egyre nagyobb szerepük van a forgalmi típusú adóknak, és nagyobb szerepet kell vállalni a közteherviselésben azoknak, akik jelentős bevételhez, profithoz jutnak.

Az elmúlt években a hazai adórendszerben a munkát terhelő jövedelemadók közfinanszírozásban betöltött szerepe csökkent, így az adórendszer súlypontja egyre inkább a forgalmi, fogyasztási típusú adók felé tolódott el. Az igazságosabb közteherviselés irányában történő elmozdulás jegyében fogadta el tavaly az Országgyűlés a reklámadóról szóló rendelkezéseket, ami éves szinten közel tízmilliárd forint bevételt eredményezhetett a költségvetés számára. Azonban a reklámadóról szóló 2014. évi XXII. törvény hatálybalépése óta Magyarország ellen két európai uniós eljárás indult.

Az Európai Bizottság jelezte, álláspontja szerint a reklámadó szelektív előnyt, így állami támogatást jelent az alacsonyabb reklámbevétellel rendelkező adóalanyok részére. A Bizottság február elején felszólította a magyar kormányt, hogy módosítsa a reklámadó szabályait, különben határozatot ad ki

adónem felfüggesztéséről, végső soron pedig kötelezettségzegési eljárás megindítását helyezte kilátásba.

Mérlegelve egy esetleges jogvita elhúzóadásának következményét, indokolt a reklámadó kifogásolt rendelkezéseinek módosítása. Ennek érdekében a tavaly elfogadott törvény oly formában került módosításra, hogy a százmillió forintot meg nem haladó reklámból származó árbevétel után nulla százalék lenne a befizetendő adó, amíg százmillió forint fölött 5,3 százalék. Így biztosítható, hogy a törvénymódosítást követően is ugyanakkora nagyságú bevétel álljon a költségvetés rendelkezésére a reklám-közzététi tevékenység adóztatásával, mint a tavaly elfogadott törvény biztosította volna. Fontos szempont volt, hogy a módosítás ne veszélyeztesse a reklámadó eredeti céljainak megvalósítását, és így az adózással összefüggő adóadminisztrációs költségek a lehető legalacsonyabbak legyenek.

Tisztelt Ház! A tavalyi vitában már elhangzott, de most is szeretném megjegyezni, hogy 2000-ben fogalmazódott meg először egy ilyen típusú adó bevezetése, 2008-ban a szakszervezetek is javasolták bevezetését, 2013-ban pedig az Országos Érdekegyeztető Tanács javasolta a kormány számára a reklámadó bevezetését. A kereskedelmi televíziózás és a kereskedelmi televíziózás által közvetített kultúra szintje, a műsorok színvonala rendkívül sok vitát váltott ki az elmúlt években. Azon az állásponton vagyok, hogy a kereskedelmi televíziózásban maga a műsorkészítés, a műsorok felépítése és összeállítása elsődlegesen a bevételek irányába ment el, és kevésbé veszi figyelembe azokat az igényeket, amelyeket a magyar társadalom felől joggal támaszthattunk a minőségi műsorkészítéssel szemben.

(9.10)

Bízom benne, hogy közösen sikerülhet egy olyan környezet kialakítását megvalósítanunk, amely elősegíti a valódi értékeket közvetítő kereskedelmi média létrejöttét. Úgy gondolom, hogy az előttünk fekvő jogszabály továbbra is ebbe az irányba mutat, ezért kérem, hogy támogassák azt a vitában és a szavazások során. Köszönöm figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Most megadom a szót Burány Sándornak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

BURÁNY SÁNDOR, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Először is szögezzük le, hogy a reklámadó közgazdasági tartalmát tekintve egészen egyszerűen egy különadó, politikai célját tekintve pedig egészen egyszerűen egy büntetőadó. Amikor a reklámadóról vitatkozunk, teljesen félrevezető annak a mértékéről vitatkozni. Amikor a reklámadóról vitatkozunk, akkor egyetlen helyes magatartás van, azt mondani, hogy ez a szektor nem kell hogy viseljen az árbevétel után semmiféle különadót, semmiféle büntetőadót.

Ezzel a törvényjavaslattal egyetlen dolgot lehet csinálni: visszavonni. Ez a büntetőadó és ez a különadó a hazai médiapiacot tekintve, a hazai médiaviszonyokat tekintve teljesen elhibázott és fölösleges. Világos, hogy a funkciója a kormány oldaláról egyértelmű, a még úgy-ahogy független médiumokat térdre kényszeríteni, valamilyen módon a lojalitást megvásárolni vagy ennek hiányát megbüntetni.

Nézzük meg, hogy milyen médiaviszonyok vannak ma Magyarországon! Torzak. Ma Magyarországon olyan médiaviszonyok vannak, amikor a független sajtó - legyen szó elektronikusról vagy nyomtatott sajtóról - a túlélésért harcol, a túlélésért küzd, a kormánypárti sajtó pedig köszöni szépen, jól elvan. Jól elvan, költségvetési forrásokból gazdagan kistaffirozva, illetve állami reklámmegrendelésekkel a pénztárcát vastagon megtömvé. Ez a médiahelyzet tragikus és szomorú.

A közmédia egyáltalán nem látja el azt a funkciót, amelyet bármely országban egy közmédiának el kellene látnia. A közmédiára egyetlen mondat jellemző, hogy egy régi alternatív szöveget idézzek: a hírnök jön és integet, mert hírek már rég nincsenek. Ez a mai ülésnapra is igaz, az egész heti ülésünkre igaz. A magyar közmédia nem tartja közvetítésre méltónak több tíz milliárd forintos állami támogatásból sem, hogy a parlamentnek azon ülését, ülésnapjait közvetítse, amikor nem kisebb dolgokról esik szó, mint éppen a média világot sújtó reklámadó vagy éppen a jövő évi költségvetés, de még hozhatnák ennek a hétnek a napirendjei közül néhány olyat, amit közfelháborodás kísér, illetve élénk viták tarkítanak, és joggal tarthatna számot arra az igényre, hogy az ezzel kapcsolatos országgyűlési vitát, a döntéshozók vitáját pró és kontra élőben figyelhesse az, ki a mai magyar közéletben kíváncsi még a hírekre.

Egy olyan torz médiavilágot építenek önök, amelyben az állami megrendelésekkel, reklámmegrendelésekkel jutalmazták a különböző hűbéreseket, jutalmazták azt a médiaszegmenset, amely hajlandó és képes az önök politikájának propagálására, mindenki más pedig boldoguljon, ahogy tud egy olyan világban, amikor egyre inkább a reklámbevételek jelentik egy-egy média túlélési lehetőségeit. Elég szétnézni az állami reklámok megoszlásán, teljesen világos, hogy ezt a megoszlást már régen nem az generálja, hogy hol mekkora az olvasottság vagy a nézettség.

Normális viszonyok mellett egy állami hirdetésnél meg kellene azt vizsgálni, hogy a célközönség mit olvas, mit néz, mit hallgat, és a reklám elhelyezésének legjobb módja az lenne, hogy azokon a felületeken adnának fel hirdetést, amelyet az adott célközönség nagy számban látogat. Erről szó nincs, ez a szempont eltűnt a kormányzati megrendelések oldaláról, egyetlen szempont maradt: a lojalitás megvásárlása, jutalmazása. A reklámadó pedig nem más, mint mindenki más megbüntetése. Mindenki más megbüntetése, hiszen azok a médiacégek, amelyek jóban vannak a kormánnyal, amelyek a kormány

kegyeltjei, azok számíthatnak arra, hogy a reklámbevételek oldaláról a kormány bőségesen kárpótolja majd őket a kieső bevételek miatt, pontosabban az árbevétel után fizetendő adó miatt. Az összes többi, lényegében a független hazai sajtó viszont erre nem számíthat, az ő esetükben marad a büntetés.

Ezért az MSZP álláspontja szerint a médiaadó, a reklámadó még ebben a megváltoztatott formájában sem támogatható. Ez a törvényjavaslat sem egészében, sem részleteiben nem fogadható el, az MSZP ezt a törvényjavaslatot egy az egyben, egészében és részleteiben is visszautasítja. Az az álláspontunk, hogy erre a piacra semmiféle különadót nem kell kivetni, a költségvetési bevétel oldaláról ez teljesen indokolatlan, bőséggel meg lehetne találni a forrást egy-egy kiadás terhére a költségvetési vitában, amelyet sajnos a közvélemény egyenes adásban nem tud követni, erre majd számos példát fogunk mi magunk is elmondani.

Ennek a reklámtörvénynek egyszerűen semmi haszna, semmi keresnivalója a médiapiacra, ezt vissza kell vonni. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Most megadom a szót Novák Elődnek, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának. Öné a szó, képviselő úr.

NOVÁK ELŐD, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Elfogadhatatlannak tartjuk azt, hogy míg a Jobbik kritikáját - mint a reklámadót eredetileg és elsőként indítványozó pártnak a kritikáját -, semmiféle szakmai kritikáját nem fogadták el, egyetlen módosító javaslatunkat sem fogadták el, addig az EU nyomására ismét úgy módosítják a reklámadóról szóló törvényt, ahogy az Európai Unió fütyül, hiszen láthattuk, hogy még a nemzetünk önrendelkezését legjobban megtestesítő Alaptörvényt is úgy módosították, ahogy az Európai Unió elvárja ezt. Én azt gondolom, hogy ez elfogadhatatlan, és hogyha már nemzeti együttműködés rendszeréről beszélnek, akkor nem nemzetközi együttműködésre kellene a hangsúlyt fektetniük, hanem sokkal inkább a magyarországi embereket képviselő pártok javaslatainak meghallgatására kellene odafigyeljenek.

Elfogadhatatlan az is, hogy ezzel a javaslattal ismét az RTL Klubon és általában a multinacionális cégek helyzetén könnyítenek, miközben a kis- és középvállalkozókra sokkal nagyobb terhet rónak. A Jobbik ezért nem támogatja ezt a javaslatot, miként az alapvetést mi magunk fogalmaztuk meg először talán 2009-ben, majd 2010 októberében már javaslatot is nyújtottunk be itt az Országgyűlésben. Akkor még leszavazták, pedig akkor csak egy alapvetés volt a médiatörvényhez, hogy egy valamiféle reklámadót vezessünk be, de még magát az alapvetést is lesöpörték.

A reklámadó alapötletét a kereskedelmi médiumok megszarolására használta föl a kormány. Sokáig húzta-halasztotta a saját maga által a kormány hon-

lapjára feltöltött törvényjavaslatot is, miután társadalmi véleményezésre bocsátotta, utána elfelejtette benyújtani, hiszen a zsarolás, a háttértárgyalások folytak tovább, és amikor jobb híján én magam nyújtottam be a kormány által közzétett javaslatot egyéni képviselői indítványként, önök azt ismét leszavazták. Maga Varga Mihály is egy napirend utáni felszólalásomra reagálva azt mondta, hogy nincs is szükség semmiféle pluszbevételre a költségvetésnek, nincs szükség reklámadóra. Aztán eltelt megint egy kis idő, míg végül benyújtották a javaslatot, persze nem úgy, ahogy a Jobbik javasolta, számos szakmai kritikát fogalmaztunk meg, illetve észrevételt, hiszen mi néznénk a társadalmi hasznosságát vagy a társadalmi ártalmasságát is egy reklámnak természetesen. A szennyező fizet elve alapján a kulturális környezet-szennyezés költségeit kellene megfizettetni a kereskedelmi médiumokkal a reklámbevételek után elsődlegesen.

(9.20)

Illetve, ha adott esetben van valami közcélú, közhasznú üzenete is, gondoljunk egy joghurtreklámra, amely nem teherként, nyűgként, hanem egy pozitív, idilli képként ábrázolja a nagycsaládos életmódot például, rá lehetne kényszeríteni, rá lehetne venni a reklámkészítőket, hogy olyan reklámokat készítsenek, amelyeknek mellesleg közhasznú üzenete is lehet. Azonban ezeket a javaslatainkat, hogy tegyünk különbséget reklám és reklám között, önök lesöpörték, csak a bevétel érdekelte önöket, illetve az, hogy az RTL Klubot megrendszabályozzák. Azonban ezt nem ilyen szabályozási eszköznek kell felhasználni, a kormánypartok ilyen eszközökkel nem zsarolhatják, normális esetben nem zsarolhatnák a médiumokat, hogy még kormánybarátabbak legyenek.

Kiszámítható törvényhozásra volna szükség, a jelenlegi gazdasági környezet azonban nem ezt mutatja. Sokkal inkább a belharcaikra, a Simicska Lajossal kapcsolatos háborúzásukra használják fel ezt a javaslatot is, illetve az Európai Unió nyomására hivatkoznak, és nem szégyellik, miközben a nemzeti örendelkezésünket sárba tiporják, hogy ilyen belügyeinkbe is beavatkoznak. Ez már rég nem a közös piacról szól ugyanis, hanem arról, hogy a saját belső ügyeinket, a médiatörvényt vagy épp a reklámtörvényt hogyan kívánják megszabni. Ezért szeretnénk, hogy megfogadják a javaslatainkat ezzel kapcsolatban, és nemcsak a mieinket, hanem azokét a szakmai szervezetekét is, amelyek rendszeresen fogalmaztak meg kritikákat. Ilyen például a Magyar Marketing Szövetség is, amelyhez levélben fordultam, és meg is fogalmaztak jó néhány kritikát. Hiába soroltam fel ezeket már a korábbiakban, sajnos semmi nem köszön vissza ebben a törvényjavaslatban sem, ezért engedjék meg, hogy ismét megfogalmazzam azt a néhány apró jelzést, amit a Magyar Marketing Szövetség kérésemre megtett.

Azon, hogy a jelenlegi formájában milyen összegeket érint és milyen adókulcsok vannak, nyilvánvalóan szakmai kritikákkal nem lehet változtatni. Az egy politikai kérdés. De az, hogy az egész törvény, amikor ilyen hirtelen behozzák, mint most is, megkerülve a normális ügymenetet az Országgyűlésben, milyen problémát vet fel, hogy nem kellően szakmai javaslat, azt alátámasztják a Magyar Marketing Szövetségnek például a következő kritikái. Látszik, hogy ahány ember, annyiféle értelmezése létezik a jogszabálynak. Nagyon sok kérdést vet fel még a jogértelmezők között is. Gyanítják, hogy a NAV-nál sem reklám- és marketingszakemberek dolgoznak, és így még nagyon hosszú út van a korrekt gyakorlat kialakításáig. Hiszen az adóhatóság sem tudta megválaszolni, hogy például az az internetes bolt, amely a Facebookon vagy a Google oldalon helyez el hirdetést, valóban köteles-e reklámadót fizetni.

A reklámadótörvény a magyar nyelvű hirdetéseket vonja reklámadó alá, és a magyarnyelvűséget a megrendelésből szeretné megállapítani, tehát a megrendelés mint számviteli bizonylat kérhető, és kéri is majd a reklámadó felülvizsgálata során. Ebből az is következik, hogy ha a hirdetés kizárólag angol szavakat tartalmaz, akkor az nem tartozik a reklámadó hatálya alá. De vajon mi a helyzet például az olyan bannerhirdetésekkkel, amelyek csak képet tartalmaznak? Ezek szerint, mondjuk, egy pornóoldalon reklámadómentesen lehet hirdetni? Erre buzdítanak? A jelenlegi jogszabály, úgy tűnik, igen. A szakértő ezzel kapcsolatban úgy tájékoztatta a Magyar Marketing Szövetséget, hogy az olyan hirdetés, amelyben nincs magyar nyelvű szöveg, csak egy mozaikszó vagy egy ábra, nem vonható a reklámadó alá. Igaz, az ilyen jellegű kérdésekre, hirdetésekre ott van a kulturális adó, de azt a megrendelőnek nem kell megfizetnie.

Érdekes a törvény szövege alapján az is, hogy egy totemoszlop szabadtéri reklámhordozónak minősül, amely olyan megjelenési mód, amely a vállalkozás nevének megjelölésére, tevékenységének népszerűsítésére szolgál. De mi van akkor, ha a reklámhordozóra nem kerül magyar nyelvű szöveg, csak egy kép és logó? A NAV ezekre a kérdésekre sem tud választ adni. A gumiparagrafusokból álló médiatörvény után egyre több ilyen jogszabály születik, amellyel nyilvánvalóan fogni tudják a hatóságon keresztül akár azokat a kis- és középvállalkozásokat, amelyekkel dolguk van, mondjuk, egy Kubatov-lista vagy ki tudja milyen alátámasztottság, politikai indok alapján. Ez elfogadhatatlan! Mi egyértelmű, átlátható törvényeket szeretnénk.

Nagy a bizonytalanság az önreklámmal, vagyis azzal kapcsolatban is, ha például egy médiavállalat az egyik kiadványát vagy másorát reklámozza a másik termékében. Ezekben az esetekben a szabály az, hogy az önreklám 500 millió forint éves költséget meghaladó esetben adózik, ez alatt bevallási és nyilvántartási kötelelem nincs. De az sem világos például, hogy a Google és a Facebook esetében, miután nem

ad nyilatkozatot, ki a reklámadó alanya. Az az ügynő, aki kapcsolatban áll a Facebookkal, vagy maga a hirdető? És még számtalan ilyen kérdése van nemcsak a Magyar Marketing Szövetségnek, hanem a teljes kommunikációs iparágnak.

Végül az is nagyon fájó számunkra, amire a bevételeket fordítják. Ennek a reklámadónak a bevezetése, ha nem is úgy, ahogy a Jobbik eredetileg javasolta, de megvalósult és legalább egyáltalán maga a reklámadó így vagy úgy, eddig főként a multinacionális cégeket terhelte, és a Jobbik elképzelése szerint főként azokat terhelné, hiszen áthárítják nyilvánvalóan a reklámszolgáltatók is ezeket a hirdetőkre, elsősorban multinacionális cégekre. Azonban, ha ezt a javaslatunkat tehát korábban le is szavazták, most végre megvalósulhatott, nem mindegy azonban, hogy ezeket a bevételeket mire fordítják. Önök, úgy tűnik, befolyatják a költségvetésbe, tulajdonképpen közvetve biztosítják, hogy kormánypropagandát lehessen folytatni közpénzből, tízmilliárdokból rendre. Ezt nemzeti konzultációnak álcázzák néha Kubatov Gábor legnagyobb örömeire, hiszen már rég nem csak kormánypropagandáról van szó a nemzeti konzultáció keretében, de rendre láthatunk olyan közterületi hirdetőket is, amelyek tájékoztatásnak álcázva valójában kormánypropagandát jelentenek.

Ezek persze sokszor jelentősen túlárazza történetek. Volt is, hogy tettem feljelentést Simicska Lajos egyik óriásplakátcege ügyében, amely a piaci ár nyolcszorosáért végzett óriásplakátkampányt. Hiába tettük ezt a feljelentést, hiszen lesöpörte az ügyesség arra való hivatkozással, hogy önmagában az a körülmény, hogy valamilyen közbeszerzés, ráadásul egy hirdetmény közzététele nélküli közbeszerzési eljárásról beszélünk, önmagában az a körülmény az ügyesség szerint, hogy valami a piaci árnak látszólagosan a többszöröséért történik, még nem bűncselekményre utaló jel, még csak nyomozást sem indítanak egy ilyen ügyben. Lesöpörték és az önök törvénymódosítása nyomán immár fellebbezéssel, jogorvoslattal, panasszal sem élhetünk mi, feljelentők, tehát jogerős a feljelentést elutasító határozat. Ilyen értelemben a kormánypropaganda tehát folyhat gátlástalanul tízmilliárdokból, a piaci árak akár a nyolcszorosáért.

Ezt azért merem mondani, mert volt, hogy mi is - mint Jobbik - a saját pénzünkben piaci áron, korántsem baráti áron, gondolhatják, folytattunk ugyanúgy ezerdarabos óriásplakátkampányt, és láthattuk, hogy az bizony nyolcszor annyiba került, mint amennyiért kormánypropagandát folytatnak; de ha már folytatnak, akkor se a piaci ár nyolcszorosáért. Persze, amíg Simicska Lajost kellett ezekkel megbízni, érthető volt, ugyebár, hogy miért árazták túl ezeket. De nemcsak az elfogadhatatlan, hogy ezeket túlárazzák, hanem maga az alapvetés is, hogy kormánypropagandát finanszíroznak költségvetésből. Ha már van ilyen bevétel, amely például a reklámadóból tízmilliárd forintos nagyságrendben befo-

lyik, sokkal inkább azon kellene elgondolkodni, hogy az ingyenes internet bevezetését valósítják meg ebből.

Ez a Jobbiknak régi alapvetése, és a reklámadó bevezetések a törvényjavaslat vitájában is számos érveléssel hoztam mellette, amire válaszolt az előterjesztő, akkor még L. Simon László. Bizonyára emlékeznek, az RTL Klub hülyét csinált belőle, hogy a saját javaslatát sem ismeri. No hát, nem kellett sokat változtatnia L. Simon Lászlón az RTL Klubnak, hogy ezt a hülyének való beállítást meg tudja tenni, hiszen valóban nem ismerte a saját javaslatát. De: ritkán értek egyet L. Simon Lászlóval, de a zárszavában ő maga is igazat adva nekünk, a jobbikos kritikára azt felelte a reklámadóról szóló törvény általános vitájának végeztével: „A román hegyi pásztorok a Fogarasi-havasokban olcsóbban interneteznek, mint mi idehaza.” Ezt mondta többek között, amikor az ingyenes internet bevezetését célzó javaslatunkat fogalmaztuk meg a reklámadó kapcsán, hogy erre fordítsák azt a nagyságrendileg tízmilliárd forintot.

Idézem tovább is L. Simon Lászlót. Elnök úr, ne ijedjen meg, semmi perverz nem lesz ezúttal benne, rímelni sem fog, hiszen csak a reklámadó kapcsán L. Simon László előterjesztői zárszavából idézek. Az államtitkár úr azt mondta: „Súlyos versenyhátrányt fog okozni, ha ezen a területen nem változtunk.” - és mutatott miniszter kollégájára. Varga Mihály pedig, aki korábban azt mondta, hogy nincs szükség ilyen reklámadóból származó bevételre, mert az állami költségvetésnek nincs is szüksége ilyenre, hallgatott egészen mostanáig, míg a Jobbik aláírásgyűjtő akciójának nyomására is végre most már nem internetadón gondolkodnak, hanem internetadó-csökkentésen. Nagyon örülünk ennek, bár kevés az lépés is. Ráadásul ismét az EU-ba fognak ütközni, hiszen az Európai Unió áfára vonatkozó irányelvei alapján nem lehet csökkenteni az internetszolgáltatások áfáját. Éppen ezért azt mondjuk, hogy inkább például a reklámadóval kapcsolatos bevételt kellene az ingyenes internet bevezetésére fordítani.

Ezt legutóbb is egy módosító javaslattal benyújtottam, sajnos lesöpörték. Pedig látniuk kell, hogy nincs más lehetőség, ha szembe akarnak nézni azzal, hogy az ingyenes internet mennyire indokolt.

(9.30)

Hiszen az Európai Unióban Magyarországon a harmadik legalacsonyabb a szélessávú mobilnetet rendszeresen használók aránya. Rendkívül félrevezető az a kormányzati bejelentés is, hogy 2018-ra mindenhol lesz szélessávú internet, hiszen csak ott lesz, ahol meg tudják fizetni a nemzetközi összehasonlításban is magas díjakat. A bruttó átlagkeresethez viszonyítva a hazai mobilnetdíjak Szlovéniához és Csehországhoz képest több mint háromszorosa; Dániához képest pedig 23-szorosa az itteni ár. Értik ezt?! Tehát 2200 százalékos árnövekedésről, ártöbbelről beszélhetünk Magyarországon, mondjuk, Dá-

niához képest, ha figyelembe vesszük a jövedelmi viszonyokat is.

Ezért kellene ezen változtatni, és a Jobbik által javasolt ingyenes internet, ha ezt mondjuk, a reklámadóból megvalósítanák, mert meg lehetne ennyi pénzből, akkor az fellendíthetné a távmunkát, a távügyintézt, az elektronikus közigazgatást. Ezzel csökkenthetnénk a gépkocsiforgalmat és a felesleges sorban állást is természetesen. Maga az ingyenes internet néhány településen, nemcsak nemzetközi példák vannak rá, Magyarországon is a jobbikos vezetésű önkormányzatoknál már sikerrel vizsgázott. Hiszen útjára indítottuk az internetbarát települések mozgalmát. A jobbikos települések főterein már sok helyen sikerrel vizsgázott az ingyenes wifi.

Ezek alapján is merjük az önök figyelmébe ajánlani, hogy ne csak L. Simon László értsen ezzel egyet, hanem az egész kormány is. És ne valamiféle pótcselekvésként egy néminemű áfacsökkenésen gondolkozzon, ezzel kampányoljon, miközben ebből valószínűleg nem lesz semmi, hiszen az Európai Unió ismét a belügyeinkbe avatkozva, amit önök szó nélkül elfogadnak, vagy hangzatos szavakkal lehet, hogy tiltakozni fognak, de végeredményben mégiscsak tudomásul fogják venni, ahogy teszik ezt a halálbüntetés kapcsán, az Alaptörvény módosításakor vagy most, a reklámadó módosításakor.

Ez azonban elfogadhatatlan, hogy a kis- és középvállalkozók terheit növelik ismét a multinacionális cégek terhein csökkentve. Ezért a Jobbik ezt a javaslatot nem támogatja. *(Szórványos taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Most megadom a szót Schiffer Andrásnak, az LMP képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. SCHIFFER ANDRÁS, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Egy évvel ezelőtt a reklámadónak nevezett adófajta bevezetésénél elmondtuk, hogy ez valójában nem reklámadó, hanem médiaadó. Az a törvény, amit tavaly elfogadott az Országgyűlés, nem más, mint a fideszes bandaháború egyik nyitó állomása volt. Gyakorlatilag a reklámadótörvénnyel bocsátkozott bele Orbán Viktor abba a bandaháborúba, ami jelenleg is folyik, és valójában helyettesíti a kormányzást.

Mi azon az állásponton voltunk tavaly májusban, hogy önmagában reklámadóról beszélni, reklámadóról gondolkodni fontos. Ez az adófajta viszont, amit a kormány bevezetett, illetve amit a parlament elfogadott reklámadótörvényt tavaly, kizárólag a zsákmányszerzéstől szól. Ez valójában nem a reklámozást, a médiaszabadságot, a média mozgását korlátozza. Ez egy médiaadó.

Éppen ezért az alapvető álláspontunk most is az, hogy nemcsak ezt a módosító javaslatot, hanem magát az úgynevezett reklámadótörvényt ebben a formájában vissza kell vonni. Ennek semmi, de semmi értelme.

Elöljáróban szeretnék röviden arról szólni, hogy mi miért nem tartjuk ördögötől valónak azt, hogy egyáltalán reklámadóról beszéljen az Országgyűlés. Azt már korábban hangsúlyoztuk, hogy a kereskedelmi célú reklámokat szabályozó törvény támogatható lenne, hiszen a reklám, mint a fogyasztói társadalom sajátos intézménye, nagyban hozzájárul annak a vásárlói magatartásnak a kialakulásához, ami elsődleges céljának a minél nagyobb mértékű fogyasztást tekinti. Azonban a mesterségesen gerjesztett, folyamatosan növekvő fogyasztás jelentős társadalmi és környezeti károk forrása. A hagyományos közösségek széthullása, az emberi kapcsolatok elszemélytelenedése, a társadalmi egyenlőtlenségek növekedése közepette a kereskedelmi reklámok szinte kivétel nélkül egyoldalúan az anyagi javak fogyasztását ösztönzik, hátrányos helyzetet teremtve az említett negatív folyamatokat ellensúlyozni hivatott, nem anyagi jellegű szolgáltatások, oktatás, kultúra számára.

Ezekkel a negatív tendenciákkal szemben a helyi közösségeket meg kell védenünk, és támogatnunk, segítenünk kellene, például a közvetlen termelőfelvevő hálózatok kialakulását, a személyes jelleg erősödését egy-egy településen, a kereskedelmi ártételek számának csökkentését. A reklámok felerősítik a fogyasztói viszonyulást, a fogyasztás minél erőteljesebb növelésére buzdítanak, és közvetlenül vagy közvetve fokozzák a meg nem újítható erőforrások pusztulását, a környezet szennyezését, az egészségi ártalmakat. A reklám ezáltal sietteti a korlátozott mennyiségben meglévő javak felélését, pedig ma is élnek rajtunk kívül milliárdok, és utánuk is jönnek még generációk, akik szeretnék jogos szükségleteiket kielégíteni.

Az ilyen területek, mint a reklám szabályozása során lépéseket tehetnénk egy szabályozott piacgazdaság irányába, ahol a profitszemponatok nem írhatnák felül a társadalmi és környezeti szempontokat, merthogy az ember előbbre való, mint a profit. Ezt hívják ökoszociális piacgazdaságnak. Egy olyan jogi szabályozórendszer létrehozásának irányába mozdulhatnánk el, ahol a piaci, verseny szempontú megközelítésen túl az ár- és értékviszonyok módosításával az áraknak és költségeknek egy olyan új rendszerét teremthetnénk meg, amelyben az eddigi szabad javak közé sorolt vagy alulértékelt erőforrások is beszámításra kerülnének, miközben korlátoznánk és hosszú távon felszámolnánk azokat a gazdasági tevékenységeket, amelyeknek negatív hatása a környezet visszafordíthatatlan károsodásához vezet.

Egy valódi reklámadó, nem az, ami ebben a törvényben van, a társadalmi és környezeti károk költségeit azok okozóira terhelné, ez „a szennyező fizet” elve, forrást is biztosíthatna a keletkező károk enyhítésére, esetenként kiküszöbölésére. A reklámadó pénzügyi forrást jelenthetne az olyan társadalmilag hasznos reklámtevékenységek számára, amelyek emelnék a lakosság kulturális igény szintjét, elősegítenék az egészséges életmód és a sportolás népszerű-

sítését, útmutatást adnának a szabadidő színvonalas eltöltéséhez csakúgy, mint számos társadalmi gond kezeléséhez, továbbá javítanák az emberek környezeti tudatosságát.

Ebben a törvényjavaslatban, illetve magában a reklámadó eredeti törvényszövegében erről szó sincsen. Ez nem ezeket a célokat szolgálná, amiket egyébként az LMP üdvözlne, ez kizárólag a bandaháború egy újabb fejezete, és pusztán csak a média megregulázásáról szól. Ez egy médiaadó, nem reklámadó.

És hát szólni kell azért azokról a hazugságokról is, amik itt a bevezetőben is elhangzottak a kormány, illetve Vantara képviselőtársunk részéről. Vantara Gyula, ugye, költségvetési bevételekre hivatkozott. Hát nézzük meg, hogy miről beszélünk! 10 milliárdot terveztek, ugye, államtitkár úr? 10 milliárdot terveztek ebből az adófajtából, ehhez képest csak Andy Vajna 15 milliárd forintot ajándékot kapott a kaszinói után. Akkor miről beszélünk, államtitkár úr? Akkor miért kell új adófajta? Elegendő lenne Andy Vajnától elvinni a lóvét, nem? Ez a 10 milliárd forint ott van egyetlen oligarchájuknál, akit kedvezményeztek az elmúlt évek jogalkotásánál. Tehát nyilvánvaló, hogy itt költségvetési bevételekre hivatkozni egész egyszerűen szemenszedett hazugság.

Arról is szólnunk kell, hogy ebben a helyzetben az 500 millió forintról 100 millió forintra történő leszállítása az adómentes határnak megint csak azokat sújtja, akik egyébként is az elszenvedői az elmúlt 25 év gazdaságpolitikájának. Köszönöm szépen, hogy szocialista képviselőtársam kioktatott rendkívül szakszerűen arról, hogy miért helytelen módosító javaslatot beterjeszteni. Értem, hogy hatalmas kormányzati tapasztalatokkal a háta mögött, főleg kormányzati sikerekkel kioktathat bárkit. Az a helyzet, hogy nagy különbség közöttünk, hogy mi a módosító javaslattal jelezni szeretnénk, hogy továbbra is elsődleges szempontnak tartjuk, szemben az MSZP-vel és a Fidesszel, hogy a hazai kis- és középvállalkozások végre helyzetbe kerüljenek.

Éppen ezért minden javaslatot meg fogunk fogalmazni, ami arra hívja föl a kormányzat figyelmét, hogy véget kell vetni annak a gazdaságpolitikának, ami továbbra is a multikat kedvezményezi a hazai középvállalkozásokkal szemben. Tudniillik az értékhatár leszállítása megint egy olyan piaci torzuláshoz vezet, hogy alapvetően a médiapiacra jelen lévő multinacionális cégek szempontjából hatása gyakorlatilag semleges, ugyanakkor elsősorban a lappiacra jelen lévő kis- és középvállalkozások számára tragikus a következménye. Elhiszem, hogy a szocialisták számára nem fontos, nem volt fontos 4+8 évig sem, fontosabb volt a multik abajgatása. A mi számunkra viszont elsődleges szempont egy adótörvény módosításánál, hogy az milyen hatással van a hazai gazdasági szerkezetre.

Novák Előd már idézte az egyik szakmai szervezet véleményét, megkaptuk a Magyar Lapkiadók Egyesületének elemzését. Nagyon világos az, hogy

milyen negatív munkaerő-piaci hatásai vannak a jelenlegi módosításnak, tehát az adómentes határ leszállításának, és nagyon világos az is, hogy az elsődleges kárvallottjai a lappiacra szereplő közép- és középvállalkozások, amelyek nyereségét a jelenlegi törvény módosítás elviszi.

(9.40)

Tehát még egyszer: egy olyan törvénymódosítással állunk szemben - és most nem is az alapjául szolgáló úgynevezett reklámadótörvényről beszélünk -, amelynek a hatása nagyjából semleges a piacot uraló különböző multinacionális cégek szempontjából, viszont tragikus következménnyel jár a hazai tulajdonú kis- és középvállalkozások, elsősorban lappiaci vállalkozások szempontjából. Tehát megint egy szektorban egy olyan lépést tesz a kormányzat, ami tovább tágítja a szakadékot a hazai oligarchák és multinacionális cégek, valamint a kis- és középvállalkozások között.

Nagyon világos az, hogy egy olyan helyzetet idéznek elő, aminek ráadásul a munkaerő-piaci hatása is katasztrofális; megint csak egy olyan lépést tesz a kormány, ami abba az irányba tereli az egyébként tudással, tapasztalattal felvértezett, jórészt fiatalabb embereket, hogy külföldön keressenek boldogulást, ha egyébként nem akarnak a közfoglalkoztatás gyönyöreivel megismerkedni.

Ráadásul azt is elmondtuk már tavaly nyáron, hogy egészen addig reklámadóról és főként médiadóról beszélni szemérmertlenség, amíg meg nem tiltják az állami tulajdonú, köztulajdonban álló, monopóliumhelyzetű cégek reklámozását, és be nem szüntetik a kormányzati propagandát. Amíg van kormányzati propaganda, amíg szabadon lehet a Paksi Atomerőműnek hirdetési felületeket vásárolni a nagy semmire, addig minden egyes ilyen beavatkozás - függetlenül a szándékoktól - eleve a médiapiac súlyos torzulását és ezáltal a nyilvánosságának a kormányzati manipulálását szolgálja. Hiszen elvileg egy új adónem minden piaci szereplőt érint, nagyjából normatív szabályok szerint. Viszont vannak olyan piaci szereplők, akiknek önként visszaosztják vagy visszaosztatják a lét.

Államtitkár Úr! Arra a kérdésre feleljen nyíltan, őszintén, nézzen a szemembe (*Derültség a kormányparti padsorokban. - Tállai András: Nem vagy te még bíró, Schiffer!*): mi szükség van arra, hogy monopolcégek, államtitkár úr, mi szükség van arra, hogy monopolcégek hirdetéseket helyezzenek el közpénzen bármelyik televíziós csatornán, bármelyik újságban? Mi szükség van arra, hogy a Paksi Atomerőmű Zrt. vagy bármilyen monopóliumhelyzetű cég akár egy fillért is költsön hirdetésekre? (*Tállai András: A reklámadóról beszélj!*)

De ez a napirend, államtitkár úr, mert egy olyan adótörvényről beszélünk, lehet, hogy ez önnek nem

tűnt föl, egy olyan adótörvényt hoztak ide, amely egyébként a médiapiacot sújtja. Akkor, amikor ennek a törvénynek a hasznosságáról beszélünk, elemezni kell, hogy egyébként ezen a piacon milyen viszonyok vannak. Akkor, amikor önök bevezetnek egy új adófajta, nem tudunk eltekinteni attól, hogy egyébként sunyi módon ezt a piacot önök hogyan manipulálják. Mert bevezetnek egy új adónemet, ami nem fog fájni, vagy bevezetnek egy új adónemet, ami nyilvánvalóan nem fog fájni azoknak a vállalkozásoknak, amelyek fölnyalják a hirdetési bevételeket a különböző köztulajdonban álló monopolhelyzetű cégektől.

És államtitkár úr, figyeljen ide, azért lényeges az, hogy monopolhelyzetű cég (*Tállai András: Óvodában vagyunk, óvó bácsi?*), mert a monopolhelyzet azt jelenti, hogy az illető cég nem versenyez. Ha valakinek van versenytársa; lehet, hogy ön ezt viccesnek találja, én kevésbé... (*Tállai András: Azt tartom viccesnek, hogy óvó bácsi vagy! Nem az óvodában vagyunk!*) Ha valakinek van versenytársa, akkor szüksége van reklámra. Ha valakinek nincsen versenytársa, akkor miért reklámoz? Erre a kérdésre várnánk már évek óta választ.

A másik pedig az, hogy amit én a bevezetőmben elmondtam, abból az következik, hogy természetesen nemhogy nem vitatkozunk azzal, hogy közhasznú kérdésekben a kormány hirdetéseket helyezzen el, hanem kifejezetten hasznosnak tartjuk, ha az állampolgároknak jogaik gyakorlásához vagy kötelezettségeik teljesítéséhez a kormányzat információkat szolgáltat. De miféle közhasznú információ például az, amikor óriásplakátokon hirdetik a hazugságokat, hogy Magyarország jobban teljesít, meg az egyéb blódlíket? Amikor különböző listák alapján kiszórnak több millió levelet, amiben a különböző sunyi kérdéseiket megfogalmazzák és uszítanak? Ez milyen közhasznú információ? Ez mely magyar állampolgár jogainak gyakorlásához vagy kötelezettségeinek teljesítéséhez elengedhetetlen?

Egy szó mint száz: addig, amíg a kormányzati propagandát be nem tiltják, addig, amíg a monopolhelyzetben lévő, tehát nem versenyző, köztulajdonban álló cégek szabadon költhetik a közpénzt, mindannyiunk pénzét a semmire nem való, hazugságokat hirdető hirdetésekre, addig egész egyszerűen értelmetlenül beszélünk nemcsak médiaadóról, de reklámadóról sem lehet.

Végezetül szeretnék arról is szólni, hogy nyilvánvaló, hogy ez a játék, most ez a törvénymódosítás nem más, mint falakba ütköztek, nyomásgyakorlás érte a kormányt, és megint a szokásos színdarabot adják elő, lefelé rúgnak. Beleütköztek egy európai uniós falba, gondolom, néhány multinacionális médiavállalkozás szintén a kormányokon keresztül nyomást gyakorolt az Orbán-kormányra, erre az önök válasza az adómentes határnak ez a leszállítása, ami - hangsúlyozom még egyszer - egyetlenegy eredménnyel szolgál, hogy hazai kis- és közepes méretű lap-, médiavállalkozásokat tesznek tönkre.

Tehát miközben önök szavakban hirdetik azt, hogy a nemzeti középosztályt kell felerősíteni, és nyomják ezeket a süket szövegeket, a tények magukért beszélnek. Folyamatosan és sokadjára hoznak be a Ház elé olyan törvényeket, amelyeknek az iránya ugyanoda mutat, ahova a korábbi kormányok politikai iránya, tágítják a szakadékot a hazai kis- és közepes vállalkozások és a multinacionális cégek, valamint az udvari beszállítóik között.

És még annyit, hogy természetesen lehetne értelmetlenül beszélni reklámadóról - ez médiaadó - abban az esetben, ha egyébként egy kiszámítható gazdasági környezet lenne. Az, hogy ötletszerűen, egy bandaháború szempontjaira támaszkodva bevezetnek adónemeket, ez továbbra is azt a politikát erősíti, amelynek homlokegyenest az ellenkezőjét hirdette meg a miniszterelnök 2010 nyarán.

Hol van a sörálátét, államtitkár úr, amit beigérték 2010 nyarán? Egyelőre azt látjuk, hogy ötletszerűen, pillanatnyi hatalmi érdekek hatására kitalálnak hangzatos adónemeket, ezeket bevezetik, és megint csak azt tudom mondani, hogy az áttekinthetetlen adórendszer, a kiszámíthatatlan jogszabályi környezet elsősorban megint csak a hazai kis- és közepes vállalkozókat sújtja, hiszen ők azok, akik nem képesek megfizetni olyan nagy méretű pénzügyi apparátust, pénzügyi és jogi apparátust, amely az egyre áttekinthetlenebbé váló adóigazgatási rendszert kezelni tudja.

Éppen ezért amellet, hogy továbbra is felhívjuk a figyelmet arra, hogy a módosítás katasztrofális abból a szempontból, hogy megint egy szektorban tágítja a szakadékot a nagy multicégek és a hazai kkv-k között, egyébként pedig magát az úgynevezett reklámadó-törvényt, ami egy médiaadó-törvény (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.*), vissza kell vonni, és a bandaháborút pedig fejezzék be. Köszönöm szépen. (*Taps az LMP soraiban.*)

ELNÖK: Most független képviselői hozzászólásra van lehetőség. Megkérdezem, hogy kíván-e ezzel élni valaki. (*Senki sem jelentkezik.*) Nem.

Akkor most a kétpercesek időszaka jön. Elsőként Harangozó Tamás képviselő úr nyomott gombot. Öné a szó.

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP): Köszönöm a szót. Tisztelettel, Schiffer képviselőtársamat kérem nagyon nagy tisztelettel, hogy nyugodjon meg. (*Derűltég a kormánypárti padsorokban.*) Bizonyára nem figyelt oda arra, amit mondtam. Azt mondtuk, hogy a módosító javaslatok irányával egyetértünk. Tudja, tegnap a TAB-ülésem, ahol nem volt jelen, meg is szavaztuk az LMP módosító javaslatát. Csúpan arra mertem felhívni a figyelmét önnek is és mindenki másnak, hogy a három óra alatt beadott módosító javaslatunknak - és az önökének, bocsánat -, valószínűleg pont úgy nincs hatástanulmánya, mint ahogy a kormánynak nincs hatástanulmánya arra, hogy a 100 millió forintos értékhatár mit fog

okozni ezen a piacon. Szerintem az 500 millió forint-ról sincs önöknek pontos képe, szerintem nem is lehet egy ellenzéki frakciónak három óra alatt ilyenje.

Amiért viszont alapvetően szót kértem, az csak annyi, hogy a Fidesz nagyívű, 4 perc 14 másodperces vezérszónoklatára fölhívjam a figyelmet, amiben a vezérszónok még arra is kitért, hogy bizony itt a reklámadónak az is a funkciója, hogy az a fránya média, ahogy mondta, ne a bevételnövekedésre, hanem a minőségre és a minőségi műsorokra koncentráljon majd a jövőben. Annyit kérnék szépen nagy tisztelettel a kormánypárti képviselőtársaimtól, hogy mielőtt könnybe lábadna a szemük ezen gondolat alapján, kérdezzék már meg Szijjártó Péter minisztertársukat, hogy milyen érzés, milyen minőségi érzés volt Magyarország Kormányának tagjaként Vajna Tímeával, Schobert Norbival, Pirner Almával a Hal a tortán nevezetű műsorban bohóckodnia, és utána mondanak ilyeneket egy ilyen törvényjavaslat vonatkozásában.

Végezetül nagy tisztelettel szeretném megkérdezni a jelen lévő KDNP-frakció tagjait, hogy a KDNP-nek mint pártnak vajon van-e véleménye a reklámadóról. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! Most a további képviselői felszólalások következnek a megadott időkereten belül. Normál szót kért Bárándy Gergely képviselő úr, az MSZP részéről.

(9.50)

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Azt gondolom, utaltak erre mások is, de én egyértelműen fogalmazom meg. Ha e törvény benyújtásának okait vizsgáljuk, akkor egy általános vita keretén belül bizony nem kerülhetjük meg és elsősorban nem kerülhetjük meg azt, hogy az előzményekre utalunk. Ha a társadalmi környezetet és az előzményeket nem vizsgálva csak erről a törvényről beszélünk, akkor tulajdonképpen a lényeg maradna el a felszólalásokból.

Ennek előzménye az - amire a képviselőtársaim egyébként már utaltak, én egy picit bővebben fogok -, hogy volt egy olyan televízióadó, amelyik olyan műsorokat, olyan híradót kezdett sugározni, ami a kormánynak nem volt ínyére. Ezt a televízióadót - ami az egyetlen kormánykritikus televízióadók közül - több mint egymillió, akár kétmillió néző nézi, és ez már problémát jelentett a kormány számára. Nem tudta megtenni vele, amit megtesz egyébként a közmédiával, hogy a híreket torzítatja; úgy tűnik, az MTI vagy utasításra, vagy saját maga kialakította lojalitásból egyes ellenzéki közleményeket nem hajlandó leközölni. Ez a televízióadó a kormány számára kellemetlen hírműsorokat sugárzott, közvetítette azt, amit az ellenzék régóta kifogásolt: a

kormány milyen módon működik, milyen korrupciós cselekményei vannak, milyen üzleteket kötnek, hogyan alakul a holdudvar, és hogyan nyerik el kizárólag a kormányhoz közeli emberek az egyes pályázatokot. Ezekről és más, a kormány számára kínos témákról szoltak ezek a műsorok.

Ezek után önök kitalálták, hogy reklámadót vezetnek be, és ennek a mértékét úgy alakították, hogy egyetlen televízióadót érintett ez 40 százalékos mértékben, és ez pontosan az az RTL Klub volt, amelyikről most én az előbb beszéltem; nyilvánvalóan azzal a céllal, hogy vagy megregulázzák, vagy elűzzék innen az országból.

Aztán jöttek az események tovább, a kormány megpróbálta felvenni a harcot. A kormány utasította a NAV-ot, hogy egy 2011-es tranzakciót vizsgáljon meg. Tudják, az, amikor a kormány hatalmi eszközökkel avatkozik bele egy ilyen szférába, nem a demokratikus országok jellemzője, de ezt már csak úgy zárójelben említem meg. Gyakorlatilag fenyegetésként uszította az RTL Klubra az adóhatóságot egy több évvel ezelőtti ügyre hivatkozva, azaz egy kreált ügyre hivatkozva. Majd utána, amikor ez se használt, akkor felemelték az adót 40-ről 50 százalékra, ami szintén csak az RTL Klubot érintette.

Ezután jött a kormányzati magyarázat, hogy mekkora tévedésben van az ellenzék és mindenki, aki azt mondja, hogy a hírműsorok jellege miatt találták ki a reklámadót, egyáltalán ezt az intézményt és vetették ki ilyen módon, ahogy az előbbiekben szoltam róla, mert hiszen előbb volt a reklámadó ötlete, és utána volt csak az, hogy az RTL Klub ilyen műsorokat kezdett sugározni.

Már-már el is kezdte hinni ezt a társadalom, mire megtalálta az atlatszo.hu azt a hatástanulmányt, amelyet a Miniszterelnökség rendelt meg - és ezt Lázár János is annak idején elismerte -, amelyben arról volt szó, hogy a kormányzati hírek médiaképe kedvezőtlenül alakult a vizsgált időszakban az RTL Klub műsoraiban, ráadásul az RTL Klub a rezsi-csökkenést sem magyarázta a kormánynak megfelelő színben és módon. Na, ez viszont megelőzte a reklámadó bevezetésének ötletét. Azt gondolom, ez tette egyértelművé azt, hogy a kormánynak semmi más célja nincsen, mint hogy azt a hírszatórt, amelyik vele kritikus és sokan nézik, vagy ellehetetlenítse, vagy megszarolja, vagy elűzze innen az országból. Na, ez ennek a törvénynek az előzménye.

Utána jöttek még további események. Az Európai Bizottság - ahogy egyébként Schiffer képviselőtársam is utalt rá - komoly aggályokat fogalmazott meg a reklámadóval kapcsolatban. Azután elindult a Velencei Bizottságnak is egy vizsgálata, épp a minap járt nálunk a Velencei Bizottság delegációja, talán egy pár héttel ezelőtt, és a magyar médiahelyzetet és kiemelten a reklámadót tette a vizsgálat tárgyává. Ezután záróakkordként Merkel német kancellár aszszony látogatást tett Magyarországon, s csodák csodája, néhány nappal utána a kormány bejelentette, hogy jelentősen módosítani fog a reklámadón, és

eltörli ezt a 40, illetve 50 százalékos legmagasabb adókulcsot.

Tisztelt Képviselőtársaim! Éppen ezért a kormánynak, illetve a kormány által beterjesztett javaslat indokolásának az az álszent megfogalmazása, miszerint is ez egy ilyen önálló elhatározásból adódó módosító javaslat, egyszerűen nem igaz, hazugság, egyszerű hazugság. Ezt, tisztelt államtitkár úr, önökre kényszerítették, ez a nagy helyzet. És nem annak örülök, tisztelt államtitkár úr - mielőtt még ezzel kezdenének revolverezni -, hogy külföldről sikerült a magyar kormányt kényszerbe hozni, hanem annak örülök, hogy végre egy olyan szabályozásnak sikerült elejét venni, ami a magyar kormány bosszúhadjáratainak az egyik eszköze volt.

Őszintén sajnálom azt, hogy a magyar kormánynak egyáltalán eszébe jutott ilyen beterjeszteni, ez a szegény. Nem az a legnagyobb probléma, hogy külső kényszer hatására kellett, hogy ebből önök visszajöjjenek, nem ez a legnagyobb probléma. Tudjuk mindannyian azt, hogy amikor belépünk egy közösségbe, akkor természetesen akár egy magán-személy, akár egy állam bizonyos elemeit a szuverenitásának feladja, ez természetes dolog, ez egy önként vállalt történet. Ha pedig ez így történik, akkor az arra is kötelezi azt az államot, hogy azoknak a közösségi normáknak eleget tegyen, amiket önként vállalt. Szeretném, ha olyan kormányunk lenne, amelyik ezt megteszi. Úgyhogy, aki ezt olyanféle külső kényszernek értelmezi, ami a magyarországi szuverenitást veszélyezteti, azt gondolom, az súlyosan téved. Súlyosan téved!

Meghallgattuk a Törvényalkotási bizottság ülésén az erről szóló okfejtését jobbikos képviselőtársamnak. Ezt azért vetem csak előre, mert nyilvánvalóan az én felszólalásomra lesz ilyen tárgyú reakció; itt nem erről van szó. Itt arról van szó, hogy mi is elvárnánk például azt, ha egy másik állam egy magyar céggel ugyanezt csinálná, akkor az európai közösség lépjen fel annak a cégnek az érdekében, védelmének az érdekében, és arról van szó, hogy a közösségi normák megsértése és egy végtelenül antidemokratikus kormányzati működés következtében indult be egy európai gépezet. Tudják, én ennek nem örülök. Én annak örülnék, ha a kormányzat maga működne úgy, hogy az a magyar emberek és a sajtószabadság érdekét szolgálná. De ha a kormány nem működik úgy, akkor még mindig jobb, ha van egy olyan külső erő, amelyik erre rá tudja kényszeríteni, mint ha egy olyan szabályozás maradt volna érvényben, amelyik antidemokratikus és a sajtószabadságot, a véleménynyilvánítás szabadságát súlyosan sérti.

Ez a helyzet. Tudom, hogy ez kényes téma, ettől függetlenül azt gondolom, ebben egyértelmű mondatokat kell mondani. Nos, ez az előzménye ennek a benyújtott törvényjavaslatnak, azaz, ha tárgyalunk erről a törvényről - és nem kívánom azt megismételni, amit a képviselőtársam erről szakmai szempontból elmondott és a kritikáit megfogalmazta, mert ez is helyes és helyénvaló természetesen -, akkor látni

kell, hogy ez már egy következménye annak a folyamatnak, amit én az előbb felvázoltam. Egy következménye ennek a folyamatnak és nem pedig egy önállóan elhatározott, szuverén döntésből eredő elhatározás, hogy ezt a törvényjavaslatot ide beterjesztik az Országgyűlés elé.

Éppen ezért tehát mi azt gondoljuk - és itt van talán vita Harangozó képviselőtársam és Schiffer képviselőtársam között, talán egyszerű feloldani ezt a félreértést, hadd nevezem én ennek -, mi ezért mondjuk azt elvi alapon, hogy ezt a törvényt nem tudjuk támogatni, ezt a törvényt kár farigcsálni.

(10.00)

Ehhez a törvényhez kár módosító javaslatokat benyújtani, mert egy ilyen előzmény után látszik az, hogy ez a törvény tulajdonképpen ennek a folyamatnak a levezetése és elvarrása, ahelyett, hogy a kormány tisztességgel belátná, hogy amit csinált, az tarthatatlan és elfogadhatatlan, és letenne erről az egésztől.

Amit Schiffer képviselőtársam egyébként benyújtott, ahogy Harangozó képviselőtársam is elmondta, azt mi támogatjuk, mert valamivel jobbá teszi, vagy hadd fogalmazzak úgy, hogy kevésbé teszi rosszá a nagyon rosszat. De ettől még az igaz, hogy mi az egészet nem tudjuk támogatni módosító javaslattal vagy anélkül, úgyhogy szerintem ennyi volt a különbség a két vélemény között, Schiffer képviselőtársam és Harangozó képviselőtársam véleménye között.

Mindezen előzmények és egyébként a megfogalmazott kritikák alapján én magam is azt mondom, hogy ezt a törvényt támogatni lehetetlenség. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Most normál időkeretben Novák Előd képviselő úrnak adom meg a szót.

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Kövér László sokat emlegeti az Országgyűlés méltóságát, amit szerintem egyébként leginkább az sért, hogy nemhogy ellehetetlenítették az érdemi vitát, de most már a látszatra sem adva egy parlamenti frakcióval rendelkező párt, amilyen elvileg, ugyebár, a KDNP, egy önálló törvényjavaslat kapcsán még pro forma sem fejti ki az álláspontját.

Megtehetnék volna pedig ennek a javaslatnak az esetében is, hogy a Fidesz átad egy nyomtatott lapot a KDNP-nek, és a képviselője felolvassa *(Derültség a Jobbik soraiban.)*, sőt, tudja, mit? Készülés nélkül is a saját véleményüket is elmondhatták volna, elmondhatnák most is, ahogy szokták: felállnak, felolvassák a javaslat címét *(Derültség az ellenzék soraiban.)*, benyújtásának időpontját, iktatószámát, mikor melyik bizottság tárgyalta; esetleg ha valami érdem is akarnak kivételesen mondani, akkor felolvassák az indokolását, ugye *(Derültség az ellenzék*

soraiban.), és máris végeztek képviselői munkát. De hogy ezt az eddigi gyakorlatukat megszakítva, most már a látszatra sem adva ennyire sem formálnak véleményt, ez, azt gondolom, sérti az Országgyűlés méltóságát, miképp sérti az is, hogy a kormány, azt gondolom, egy kicsit rosszhiszeműen, nem vesz részt a vitában, hanem a zárszóval élve akkor reagál, amikor nekünk már nincs lehetőségünk az ő véleményével kapcsolatban akár helyreigazítással élni, hiszen sokszor valótlanosságokat hallhatunk (*Közbeszólás a kormánypártok soraiból: Most is!*), amit jó lenne egy érdemi vitában ütköztetni. Én ezért szeretném, hogy még a vita keretében és ne a zárszóban mondjanak véleményt azokról, amiket itt megfogalmaztunk, például hogy mire kellene költeni a reklámadó bevetelét.

Szeretnénk végre tisztán látni, hogy hogyan juttunk ide. Szeretnénk, ha az ingyenes internettel kapcsolatban elmondanák a véleményüket, hogy a reklámadóból ezt kivitelezhetőnek tartják-e, vagy pedig továbbra is kormánypropagandára szeretnék fordítani végül is közvetve ezt a pénzt. Szeretnénk az ingyenes internet melletti érveinkre ellenérveket hallani, ha vannak egyáltalán ilyenek, vagy újabb érvekkel tudjuk egyébként mi is alátámasztani. Hiszen említhetném még a médiaalkotmányban előírt kiegyensúlyozott tájékoztatás követelményét, amit sárba tipornak a kereskedelmi médiumok, hozzáteszem, sajnos még a közszolgálati is, és ez következmények nélkül marad. Hiszen önöket nem az ilyen jogos törvényi előírások megsértése érdekli, nem ezt szankcionálják, akár a Médiatanácson keresztül, az ezt következmények nélkül hagyja. A legjobban diszkriminált párt Magyarországon éppen a diszkriminációval vádolt Jobbik; míg őfelsége ellenzéke hiába van népszerűségben bőven mögöttünk, és hiába van parlamenti erőben hasonló támogatottsággal jelen, mégis jóval nagyobb médiabeli megjelenéshez juthat a különböző médiumokban, szerte a médiában a csak fideszes tagokból álló Médiatanács kimutatása szerint.

Ezeket a törvénytöréseket miért hagyják következmények nélkül? Ezekre szeretnénk választ hallani, és hogy ezt a reklámadót tulajdonképpen miért használják olyan büntetésre, amivel próbálták kormánybarátabbá tenni a médiumokat, most pedig a kis- és középvállalkozásokat terhelik.

Ki kell mondani azt is, hogy az RTL Klub is hazudott akkor, amikor rémisztgetett, riogatott azzal a reklámadó bevezetéssel, hogy majd a legnépszerűbb, a legnagyobb nézettségű műsorait fogja megszüntetni. Nem szüntette meg ezeket, ahogy ez borítékolható is volt egyébként általunk, mégis sokan elhitték. Mondjuk ki, hogy az RTL Klub sajnos megint hazudott ebben a kérdésben, miként rendszeresen hazudik a híradójában is, azonban ezeket nem kellene következmények nélkül hagyni, tisztességes médiatanácsai eljárások lefolytatásával, nem pedig ilyen háttértárgyalásokkal. Hiszen nem látjuk a valódi indokát ennek a javaslatnak, ezért hadd idézzem

fel kronológiailag, és próbáljuk is összeszámolni együtt, államtitkár úr, hogy hány pálfordulásuk volt ennek a javaslatnak a során.

Első lépés: 2010. október 25-én szavazott az Országgyűlés a Jobbik javaslatáról. Ez tulajdonképpen egy egymondatos javaslat volt, ami a reklámadó bevezetését indítványozta. A sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló törvényjavaslat esetén volt egy olyan egymondatos módosító javaslatunk, idézem: „A médiatartalom-szolgáltatók reklámbevételeiből származó jövedelmükre kivetendő különadó rendszerét törvényben rendezi az Országgyűlés.” Ennyi, tehát egy alapvetés. Törvényben rögzítettük volna a reklámadó kivetésének szükségességét, és annak részleteit egy külön vitában lehetett volna vagy lehetett végül is néhány évvel később valóban lefolytatni, hiszen végül is teljesült szóról szóra ez a jobbikos 2010-es módosító javaslat, amit mi már akkor törvénybe akartunk volna foglalni, anélkül is teljesült tehát, hogy végül is ezt megszavazták volna. De addig nagyon sok időnek kellett eltelnie, nagyon sok bevételkiesést okozott, addig a kisembereket sanyargatták, és csak a választások közeledtével vetették fel, hogy a főként multinacionális cégeket sújtó reklámadóval foglalkozzanak.

Eltelt ugyanis néhány év, mígnem 2013 májusában a kormány honlapjára feltöltötték, úgymond társadalmi vitára bocsátották a kormány javaslatát a reklámadóval kapcsolatban. Csakhogy teltek-múltak a hónapok, és nem történt semmi, ezért 2013 júliusában, néhány hónap elteltével itt a nyár előtti utolsó ülésnap talán utolsó felszólalójaként napirend után feszegettem ezt a kérdést. Felállt Varga Mihály nemzetgazdasági miniszter - azért ez már önmagában gyanús, napirend utáni felszólalásokra általában még államtitkári szinten sem reagálnak, nemhogy miniszteri szinten, de felállt -, és elmondta, hogy nincs szükség az általuk néhány hónapja - akkor már tudtuk, hogy csak zsarolás végett, a médiumok kormánybarátabbá tétele érdekében történő zsarolás végett fenyegetésként - belengetett reklámadóra, és azt mondta, idézem a jegyzőkönyvből: „A magyar kormány most azt mérlegelte, hogy ennek az adónak a bevezetésére szükség van-e vagy nincs. A költségvetés nem teszi szükségessé, hogy egy ilyen adó bevezetése megtörténjen.” - mondta tehát Varga Mihály nemzetgazdasági miniszter, ami elképesztő. Elképesztő, hiszen hány és hány kérdésre nem jut pénz, hányszor kapjuk meg azt válaszként, hogy nagyon indokolt, mondjuk, ha a magyarság legnagyobb problémáját nézzük csak, a katasztrofális demográfiai folyamatokat, ami miatt most már nemhogy a nyugdíjrendszer, de az egész államháztartás nem lesz fenntartható, és még a Révész Máriausz által vezetett tanácsadó testületnek a demográfiai fordulatot célzó javaslataira sincs pénz tulajdonképpen, félmegoldásnak is kevés látszatintézkedések vannak, aminek, azt gondolják, örülnünk kellene, mert nincs pénz, és eközben azt mondja a nemzetgazdasági miniszter, hogy erre nincs szükség.

Egészen álságos! Én ezért 2013 őszén, tehát néhány hónap elteltével benyújtottam a kormány honlapján 2013 májusában közzétett, reklámadóról szóló javaslatot, hogy ha a kormány nem nyújtja be, benyújtom én. Ezt önök leszavazták.

Tehát nemcsak Varga Mihály, hanem a mame-lukok is felsorakoztak egy ilyen újabb pálfordulás mögé, hiszen 2010-ben leszavazták, 2013-ban benyújtották, vitára bocsátották, de csak a kormány honlapján, az Országgyűlés előtt nem, majd 2013-ban még az ősszel itt az Országgyűlésben is lesöpörték. De aztán eltelt megint fél év, 2014 júniusát írjuk, amikor is mit látunk? L. Simon László képviselői önálló indítványként - véletlenül sem kormány-előterjesztésként - benyújtja azt a javaslatot, amikor, emlékezetes, hogyan csinált hülyét az RTL Klub L. Simon Lászlóból, hogy a saját javaslatát sem ismerte. Tudjuk jól: nem ő írta ezt a javaslatot, de mégis benyújtották, lényegében a korábbi javaslatot apróbb módosításokkal.

Most már nem tudom, államtitkár úr, számolta, ez hányadik pálfordulásuk volt? Egyiknek sem láttuk ugyanis az indokolását. Tehát engem főleg az érdekelne, hogy mi áll ezek mögött, ha nem az, hogy Simicska Lajossal háborúznak; valóban joggal nevezte az LMP ezt egyfajta bandaháborúnak. Mi azonban ezt nemcsak ezért nem támogatjuk, mert azt gondoljuk, hogy ez normális esetben elvi alapon kellene hogy megszülessen: mi azt mondtuk 2010 őszén, hogy a multinacionális cégeket sújtó reklámadóra van szükség a kisemberek sanyargatása helyett. Ez egy elvi álláspont, nem pedig az, hogy most egy kicsit háborúzunk Simicska Lajossal, vissza kell vágni, és ezért most inkább a kisebb médiumokat kell megregulálni. Ez elfogadhatatlan, de a mostani fő kritikánk egyébként alapvetően az, hogy a kis- és középvállalkozások kapják most a nagyobb terhet a multinacionális cégek által működtetett médiumokkal szemben is, éppen ezért sem tartjuk támogathatónak.

Várjuk azt, hogy mik a szakmai érveik, hiszen az indokolás megint csak egy kicsit mellébeszélés. Várjuk a sorozatos pálfordulásaikra a magyarázatot, és természetesen nem szabad elfogadni az RTL Klub és az Európai Unió nyomását, nem szabad engedni nekik. Hiszen láthattuk, hogy milyen hazug érvek voltak, és milyen álságos is volt azért az a tiltakozás a reklámadó kapcsán egyébként átfogóbban a nagyobb médiumok részéről, amelyet nem hallhattunk tőlük, amikor a világ legnagyobb áfakulcsát vezették be Magyarországon. Amikor sorozatosan a kisembereket, a magyar embereket sanyargatták, akkor soha nem hallhattuk a média tiltakozását, nem jelentek meg üres címlappal, de amikor a saját érdekeiket sértve érezték, akkor igen.

(10.10)

Ezzel megmutatták a valódi énjüket, azonban megmutatta a kormány is a valódi énjét ezzel a most

már n+1-edik pálfordulással a reklámadó ügyében. Ezért szeretnénk végre tisztán látni, hogy mi lesz a következő, mikor tervezik vagy milyen feltételekkel tervezik ismét az újabb pálfordulásukat.

Erre válaszoljon, legyen szíves, államtitkár úr, és ha meg tudta számolni azt, hogy hány pálfordulásuk volt a reklámadó ügyében, akkor egy számot is várnék még a vita keretében, és lehetőleg nem zárszóként, amikor már nem tudunk arra reagálni. Köszönöm figyelmüket. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Most normál időkeretben Sallai R. Benedek képviselő úrnak adom meg a szót.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. Én is számításra szeretném kérni államtitkár urat, hogy legyen egypár matematikai házi feladat. Engem a vita passzív részvevőjeként most már egyre jobban érdekelne az, ha a vitában véleményyt nyilvánítana, amire reagálni is lehet, hiszen alapvetően kíváncsi lennék, hogy mi szól mellette, hiszen itt van az ellenzék jó kétharmados többséggel a parlamentben - kormánypárti képviselőtársaink eléggé jelképesen tisztelik meg a vitát -, és igazából nem hallok egyetlenegy érvet sem ebben a vitában, ami emellett szólna.

Nyilvánvalóan azt látjuk, hogy költségvetési oldalról egy képmutatás zajlik, hazugság zajlik. Gyakorlatilag az a számítás, amire államtitkár urat meg akarom kérni, az, hogy mondják meg nekünk azt, amit frakcióvezető úr is kérdezett, hogy gyakorlatilag az állami tulajdonban lévő cégek reklámköltségei mennyit tesznek ki évente. Mennyi pénzt költ konkrétan a Magyar Posta, az MVM meg egy halom más állami monopólium arra, hogy reklámköltségeket használjon fel? Hogyan befolyásolja ezzel ezeknek a médiáknak a megmaradását, és az állam hogyan járul ahhoz hozzá, hogy mondjuk, olyan médiafelületek, amelyek politikai szócsőként állnak a kormánypártok rendelkezésére, erősödni tudjanak?

Nyilvánvalóan - anélkül, hogy értenék a reklámparhoz - ez az, ami különösebben zavar, hiszen azt látom, hogy a parlament az elmúlt egy évben, amióta én itt vagyok, gyakorlatilag a jogszabályalkotást hatalomtechnikai eszközként gyakorolja, és azt próbálja megvalósítani, hogy a jogszabályok alkotását hogyan lehet a Fidesz politikai céljaira felhasználni. Most én örömmel hallanék államtitkár úrtól vagy bármelyik kormánypárti képviselőtől bármilyen cáfolatot, hogy ez a jogszabály nem erről szól. Volt egy pofátlan, méltatlan jogszabály, most rá vannak kényszerítve, hogy változtassanak rajta, és legyen egy hasonlóan - más eszközökkel - pofátlan jogszabály, ami viszont semmi olyan célt, amiről a kormány beszélni szokott, nem tud szolgálni.

Nyilvánvalóan nekem is ökopárti képviselőként vannak fenntartásaim a fogyasztás növelésével kapcsolatos reklám- és propagandatevékenységekkel kapcsolatban, ugyanakkor vidéki emberként azt látom, hogy jó néhány olyan kis- és középvállalkozás

vagy valóban kicsi, családi vállalkozás, ami kényszer-önfoglalkoztatóként még éppen nincs benne abban a statisztikai számban, ami legmagasabb számként a kkv-k megszűnéséről szólt áprilisban, megpróbál fennmaradni, megpróbálja helyi szinten, helyi műsorszolgáltatókon keresztül vagy helyi lapokon keresztül hirdetni a kis tevékenységét, előbb-utóbb ezeket a többletterheket kapja a nyakába. Ezeknél a kis családi vállalkozásoknál - amelyeket önök állítólag fel akarnának karolni, legalábbis egy éve folyamatosan ezt halljuk, csak éppen intézkedésben nem látunk semmi - csapódik le ezeknek a költsége.

Itt nyilvánvalóan két dologról is beszélünk a kis-és középvállalkozások kapcsán. Egyrészt beszélünk arról, amiről frakcióvezető úr beszélt, hogy részben az olyan kis reklámszolgáltatókat teszi tönkre ez a jogszabálytervezet, akik idáig ebből megpróbálták megélni helyi szinten, de egyben hozzájárul azoknak a kicsiknek is a tönkremeneteléhez, akiket hirdettek, akiket reklámoztak, és nyilvánvalóan ez az, ami gazdasági szempontból nem tűnik nagyon-nagyon bölcs lépésnek.

Éppen ezért fájdalmas az, hogy pusztán politikai céljaik érdekében, a médiapiac befolyásolása érdekében egy olyan jogszabály van megint előttünk, amely semmi mást nem szolgál, mint az önök hatalomtechnikai eszközként való felhasználását a parlamentnek, hogy itt ellenzékiként elbeszélgezzünk erről, miközben önök arra sem méltatják a kérdéseinket, hogy bármilyen formában választ vagy reakciót adjanak rá. És ez az, amit teljesen elfogadhatatlannak érzek. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az LMP és az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Most Turi-Kovács Béla képviselő úrnak adom meg a szót, normál időkeretben.

DR. TURI-KOVÁCS BÉLA (Fidesz): Tisztelt Ház! Nem azért szólaltam meg, hogy a kormányoldalról is megszólaljon valaki, hanem sokkal inkább mint a médiaviszonyokat hosszú-hosszú ideje, azt kell mondanom, mintegy másfél évtizede elszenvedő kisgazda politikus szeretnék véleményt nyilvánítani. Ezt már megtettem máskor is itt a Házban, és azt gondolom, nem árt, ha ezt megerősítem.

A magyarországi médiaviszonyok nem arról szólnak, hogy a nagy médiák a Fideszhez vagy az ellenzékhez húznak, vagy hogy az ő számukra igyekeznek kedvezőbb területeket biztosítani, hanem egyszerűen arról szólnak, hogy a mindenkori hatalomhoz igyekeznek igazodni. Ez messzemenően látszott a mostani törvényfolyamatban is. Nem arról szól ez a történet, tisztelt Ház, hogy az RTL Klub egyik napról a másikra élesen kormányellenes megfontolásokat vall a sajtójának, hanem egyszerűen arról szól, hogy érdekérvényesítést hajtanak végre.

Ezért azt hiszem, hogy abban nincs különösebb vita köztünk, hogy azok a műsorok, amelyek bizonyos médiákban megjelennek, feltétlenül megérdemlik, hogy valamiféle olyan helyzetet kapjanak,

aminél fizetni kell, és itt, hogy fizetni kell, vannak azok a határok, amelyeken mélyen el kell gondolkodnunk.

Nekem és nekünk, számosaknak az a tapasztalatum, hogy a magyar médiaviszonyokon belül az egyik meghatározó mindenkinek - Fidesznek, ellenzéknek, nekünk, kisgazdáknak - a vidéki média, az a média, amelyet ez a javaslat meggyőződés szerint kímélni igyekszik. Majd államtitkár úrtól várok arra választ, hogy ez a határ, amely határt most a törvény megszabott, érinti-e és mennyire érinti azokat a kisebb médiafelületeket, amelyek egy-egy megyében vagy egy-egy nagyobb, jelentősebb városban működnek, léteznek, sokszor csak a létért küszködnek. Meg vagyok róla győződve, hogy ezek a médiafelületek igyekeznek teljes mértékben kiszolgálni az ott élő emberek érdeklődését. Nem tehetnek másként, mert ők közvetlen viszonyban vannak. Ők nem valahonnan Luxemburgból vagy máshonnan kapják az utasítást arra, hogy miként kell majd viselkedni akkor, ha ilyen és ilyen törvény kerül a Ház elé, hanem kifejezetten és közvetlenül onnan az emberektől kapják az impulzusokat. Ezért a mi számunkra és az én számomra különösen nagyon fontos, hogy ezek ne sérüljenek.

Fontos, hogy azokon a médiafelületeken keresztül, amelyek képesek és tudnak eljutni a helyi emberekhez, a vidéki emberekhez, azokhoz, akiket én azt gondolom, valamennyien támogatni igyekszünk, azok az emberek kapják meg a jövőben is azt a tájékoztatási lehetőséget, amire méltán tartanak igényt, a lehető leginkább a saját felületükről kapják meg, onnan, azokból a térségekből, ahol ezek eddig is működtek. Ezek a kisvállalkozások - ahogy itt az előbb elhangzott Sallai R. Benedek bizottsági elnök úrtól - valóban a létért küzdenek az esetek döntő többségében, többnyire családi vállalkozások. Én tudnék innen Pest környékéről is néhány olyat mondani, akik tisztességesen, hosszú-hosszú időn keresztül, kormányokat átívelően mindig igyekeztek magukat függetlenné tenni a nagypolitikától, de kiszolgálni a helyi politikát, kiszolgálni a helyben élő embereket.

Az én eddig olvasatomban ez a törvényjavaslat az ő számukra nem jelent érdeksérelmet. Szeretnék megnyugtató választ kapni majd államtitkár úrtól. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Most kétperces hozzászólások következnek. Elsőként Schiffer András képviselő úrnak adom meg a szót.

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Egyrészt csak röviden szeretnék reagálni Bárándy képviselőtársamra. Azzal természetesen mi is tisztában vagyunk - és köszönöm, hogy idézte -, hogy itt most erre a törvénymódosításra azért van szükség, mert egy külső falba ütközött a magyar kormány. Csak én erre egyáltalán nem vagyok büszke. Én azt gondolom - és ez egy 25 éves

tapasztalat -, hogy régen rossz, hogy ha valamit a magyar parlamentnek vagy a magyar kormánynak külső elvárásnak megfelelően kell megtennie, az régen rossz. Én annak a belátásra szeretném kérni a kormányt, jobb híján Tállai államtitkár urat, hogy ez a törvényjavaslat, mármint a tavalyi törvényjavaslat tökéletesen megalapozatlan, bármilyen hirdetés cél kiváltására alkalmatlan. Ne azért tegyünk valami jót azért, hogy megerősödjön a magyar gazdaság, vagy legyen kevésbé manipulált a magyar sajtó, vagy fogjuk vissza a túlfogyasztást, mert ezt valami külső hatalom tőlünk elvárja, hanem azért, mert ez a jó a magyar embereknek.

Szeretnék arra ráerősíteni, amit Sallai képviselőtársam elmondott: államtitkár úr, azt például ön megnézte mint egyéni országgyűlési képviselő, hogy ha valaki, mondjuk, Mezőcsáton vagy a környékén el akar indítani egy helyi vállalkozást, hol tud hirdetni?

(10.20)

Könnyen lehet, hogy még az Észak-Magyarországban sem tud hirdetési felületet találni. De ha a termékeit piacra akarja vinni, hirdetni akarja a szolgáltatásait, csakis egy Mezőkövesd környéki média-vállalkozásban, kiadó cégben tud elhelyezni hirdetést. Ez a törvényjavaslat viszont pont ezeket a kicsiket vágja agyon. Ez a törvényjavaslat, ami most itt van előttünk, ami leviszi az adómentes határt, pontosan egy további lépés abban az irányban, hogy a hirdetett célokkal szemben a helyi gazdaságot fojtják meg. Ha a helyi termelők, helyi vállalkozók, családi gazdaságok nem tudnak a helyi közösséghez eljutni, mert nincsenek, mert önként elpusztítják azokat a kisméretű mediavállalkozásokat, kiadó vállalkozásokat, amelyek egyébként közvetítői lennének a helyi gazdaságnak, akkor tovább megy a sorvadás a helyi gazdaságban. Ezzel nézzenek szembe, és ezért felejtsek el ezt az egész törvényjavaslatot.

A másik pedig (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.*), hogy továbbra is adós a válasszal, hogy milyen költségvetési szükséglet vezetni önöket a reklámadóra, amikor elég, ha Andy Vajna zsebébe belenyúlnak. Köszönöm szépen. (*Taps az LMP és a Jobbik padsoraiból.*)

ELNÖK: Most Bárándy Gergely képviselő úrnak adom meg a szót, kétperces időkeretben.

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Schiffer képviselő úr, frakcióvezető úr, egyetértünk egymással tökéletes mértékben. Én is azt gondolom, az a szerencsés, ha olyan kormánya van az országnak, amely tiszteletben tartja a sajtószabadságot, amely tiszteletben tartja a fékek és ellensúlyok rendszerét, amely nem akar a magyar és nemzetközi sztenderdekkel és alkotmányos szabályokkal ellentétes bírósági rendszert alkotni, amely nem akarja úgy meg-

változtatni az alkotmánybírák jelölési rendjét, hogy az semmiféle demokratikus szabálynak nem felel meg, és még sorolhatnám a példákat, azokat a példákat, amelyeket egyébként együtt vetettünk fel Schiffer frakcióvezető úrral az elmúlt öt évben. Ennek örülnék én is. Ennek örülnék én is! Nyilvánvalóan az ellenzéki pártok mindegyike, beleértve - még egyszer mondom - az összeset és az összes ellenzéki képviselőt, azért harcol, hogy egy olyan kormány legyen, amely így viselkedik, ha én ezt jól gondolom.

Az megint egy másik kérdés, hogy annál még az is jobb, hogyha van egy olyan kényszer, ami miatt teljes mértékben egy ilyen végtelenül antidemokratikus rendszert nem tudnak teljesebben vinni a kormánypártok, még akkor is, ha ez a kényszer kívülről érkezik. Én ennyit mondtam, semmi többet. Ennyit mondtam, és ennyit mondom most is.

Örülnék annak, ha nem az Európai Uniónak, ha nem az Európa Tanácsnak kéne kikényszeríteni ezeket a lépéseket, hanem a magyar kormány gondolná úgy, hogy természetes, hogy a jogállamiság szellemének, a sajtószabadság eszméjének megfelelően működünk és aszerint hozunk törvényeket, de még mindig jobb, ha valaki ezt a kormány helyett megteszi, mert akkor legalább ezek a szabályok nem lépnek életbe. Én ennyit mondtam, és ezt a véleményem tartom most is.

Szerintem ezzel nem vagyok véleménykülönbségben Schiffer képviselőtársammal. Köszönöm szépen. (*Taps az MSZP soraiból.*)

ELNÖK: Most normál felszólalásra Sallai R. Benedek képviselő úrnak adom meg a szót.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Nem akarok én sokkal többet mondani két percnél. Először is Bárándy képviselő úrra annyit szeretnék reagálni, hogy az ellenzéki vágyakozást, amit megfogalmazott, én is rendszeresen végig gondolom. Az a furcsa, hogy a kormány beszél fair biztósítókról, fair bankokról, de még a fair kormányok ideje nem jött el Magyarországon az elmúlt 25 évben. Ez a legnagyobb szomorúságunk, mert akkor lehetne az ágazatokat fairré és korrektté tenni.

Ha megengedi Turi-Kovács Béla képviselőtársam, akkor annyit hadd mondjak el, hogy bár sajnos a kormányzattól továbbra sem kapunk válaszokat a felvetett kérdéseinkre, de én magam is, ha létezik olyan, ökoszociális alapokat figyelembe vevő kisgazda politikusként ugyanezen szempontok alapján hozom a döntésemet. Az a gond, hogy ezekre az aggályokra, amelyeket a képviselőtársam felvetett, van válasz, ugyanis nem tudom, önöket is megkeresték-e, de kis reklámstúdiók kerestek meg bennünket e-mailben.

A kis magyar reklámügynökségek nevében írtak nekünk az ágazatban dolgozók, akik azt mondják, hogy leginkább ezek a kis helyi reklámfelületek fognak eltűnni, sajnos az, ahol a helyi szolgáltatások, helyi kisvállalkozások tudnak esetleg valamilyen

szintű ismertségre szert tenni, és nem arról van szó, hogy a társadalom számára káros reklámfelületeket hoznak létre és egészségre és társadalomra káros reklámok sokaságát akarják eladni. Nem! A szolgáltatásokat be akarják mutatni, meg akarják ismertetni a tevékenységüket, el szeretnék indulni. Ezek ugyanígy áldozatai lehetnek ennek a reklámtörvénynek. Erre kaptunk egyértelmű válaszokat, és erre már jobbikos képviselőtársam is, frakcióvezető úr is utalt, hogy ezek a megkeresések alapozzák meg azokat az aggályokat, amelyekre viszont a kormányoldalról sajnos semmilyen választ nem kapunk.

Tehát arra hívom fel képviselőtársam figyelmét, hogy amennyiben azok az értékek, amelyeket az előbbi felszólalásában is mondott, fontosak, akkor sajnos kritikusan kell szemlélnünk ezt a jogszabályt, mert komoly esélye van annak, hogy ez pont azokat fogja sújtani, akiket mind a ketten képviselni jöttünk a parlamentbe, és sajnos nem azoknak jelent majd terhet, akik minden további nélkül elbírák ezeket az adókat. Köszönöm szépen. *(Taps az LMP soraiból.)*

ELNÖK: Kérdezem képviselőtársaimat, kíván-e még hozzászólni a vitához. *(Nincs jelentkező.)* Nem látok jelentkezőt, így az összevont vitát lezárom, és megadom a szót Tállai András úrnak, az előterjesztőnek. *(Közbeszólások az MSZP soraiból: Halljuk! - Dr. Schiffer András: Halljuk!)*

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Érdekes vitán vagyunk túl *(Moraj és derűtség a Jobbik és az LMP soraiban. - Sallai R. Benedek: Nem volt vita, csak mi beszélünk!)*. Vita volt, mert a kormánypártok is elmondták a véleményüket, mi több, a kormány is elmondta *(Novák Előd: Pártok? A KDNP is?)* véleményét.

A legfontosabb megállapítás az, hogy a parlamentnek mind az öt frakciója, pártja támogatja a reklámadót. *(Novák Előd és dr. Schiffer András: A KDNP?)* Mint kiderült, a Magyar Szocialista Párt kormányon is szeretne volna bevezetni a reklámadót, csak a Magyar Szocialista Párt kormányon nem volt annyira bátor, mint ellenzékben. Ellenzékben nagyon bátor, kormányon viszont úgy tűnik, gyáva volt. Természetesen a jelenlegi törvényjavaslatot, illetve módosított törvényjavaslatot sem támogatja, de egy ellenzéki párttól ez már csak egy elfogadható álláspont *(Dr. Schiffer András: A KDNP támogatja?)*, hogy egy adótörvényt nem támogat.

A Jobbik olyannyira támogatja a reklámadó bevezetését, hogy még törvényjavaslatot is nyújtott be a parlamentnek. *(Dr. Schiffer András: És miért utasítottátok el?)* Bár az a törvényjavaslat egy olyan törvényjavaslat volt, amely nem veszi figyelembe, hogy Magyarország az Európai Unió tagja. A Jobbik mindig olyan törvényjavaslatot nyújt be a parlamentnek, mintha már egyébként Magyarország kilépett volna az Európai Unióból. Na, ez a törvényjavaslat is olyan volt. *(Dr. Bárándy Gergely: Még egy*

közös van a Fidesszel!) Nagyon érdekes az is, hogy az LMP-s Schiffer András is elmondta, hogy nekik semmi bajuk nincs a reklámadóval *(Dr. Schiffer András: Ez nem az!)*, igazából csak a kormánnyal van bajuk meg azzal, aki ezt bevezeti. *(Moraj az LMP soraiból.)* Nem nagyon látok ellenreakciókat, tehát összességében megállapíthatjuk, hogy a magyar parlamentben lévő pártok mindannyian megbarátkoztak a *(Dr. Schiffer András: A KDNP mit mondott? Az MSZP mit mondott?)* reklámadó gondolatával, tervével, és mindannyian támogatják azt. *(Dr. Bárándy Gergely: Nem nagyon figyeltél a vitára!)*

Az, hogy kivételes eljárásban kerül sor a vitára, ez egy kicsit érdekes, mert látható, hogy a hosszas idővel, a 30 perces idővel a pártok nem igazán tudtak mit kezdeni. A szándék megvolt, hogy kibeszéljük, de ahhoz egészen más témákat kellett idehozni, így például az MSZP sérelmét a Magyar Televízióval, a médiával kapcsolatosan *(Dr. Bárándy Gergely: Az volt az előzménye! - Dr. Schiffer András: Nem figyelsz!)*, a Jobbiknak az internetadóval kapcsolatos kérdései, vagy ami teljesen meggyőzött engem arról, hogy a reklámadót mindenki támogatja *(Novák Előd: Ingyeninternet!)*, hogy Schiffer András előfordult az, hogy a beszédét papírról olvasta, és így akarta elhíttetni az Országgyűléssel és a közvéleménnyel, hogy nincs szükség a reklámadótörvény módosítására. *(Novák Előd: Ez legyen a legnagyobb gond! - Dr. Bárándy Gergely: Te most miről olvasod?)* Egyébként pedig nemzetközi szinten is ismerik a reklámadó kérdését.

Elnök úr, arra kérem, hogy tegyen rendet a teremben. Megpróbálja? *(Közbeszólás a Jobbik soraiból: Nem bíráljuk az elnököt!)*

ELNÖK: Szerintem még nincs az a hatalmas hangzavar, de azért mindenképp mondom a képviselőtársaimnak, hogy hallgassák végig a zárszót.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm. Tehát nemzetközi gyakorlata is van a reklámadónak. Ezt bizonyára ismerik a képviselők. Talán a legismertebb éppen a szomszédos Ausztria, amely 2000 óta alkalmazza a reklámadót, ami az árbevétel 5 százalékát jelenti, szinte teljesen azonos a magyar reklámadóval. Annyi különbség azért van, hogy míg ez a reklámadótörvényjavaslat 100 millió forint árbevétel határ fölött lép csak hatályba, ez Ausztriában nem így van, és egyébként az Európai Bizottság is ezt támadja.

(10.30)

Egyébként pedig Romániában szintén van árbevétel alapján, Görögországban egész magas, 20-21 százalékos, Svédországban és Európán túl is vannak. *(Dr. Schiffer András: Erről beszélünk.)* Tehát nyilvánvaló, hogy a reklámadó gyakorlata nem egy Magyarországon kitalált adózási forma.

Az a vita pedig, hogy hogyan fog ez hatni a kisebb médiafelületekre, úgy gondolom, hogy a 100 milliós határ, amihez ragaszkodik a kormány, meg fogja védeni ezeket a médiaszolgáltatókat. Hiszen ezek a kis helyi televíziók, rádiók vagy a Schiffer úr által emlegetett helyi hirdetőújságoknak az árbevételi határa sajnos megállítja... - a 100 millió forint; ezért az a félelem, hogy a helyi szolgáltatókat, a helyi gazdaságot gyengíti ez az új reklámadótörvény, úgy gondolom, nem állja meg a helyét.

Tisztelt Képviselőtársaim! Még egyszer szeretném hangsúlyozni, hogy mind az öt párt egyetért a reklámadó gondolatával is. *(Dr. Schiffer András: KDNP? - Dr. Bárándy Gergely: Nem mondta! - Derűtség az ellenzéki padsorokban.)* És ennek örülünk, mert ez megegyezik a kormány álláspontjával. A kormánynak is az az álláspontja, hogy a reklámadóra Magyarországon szükség van *(Dr. Schiffer András dr. Bárándy Gergelyhez: Ezt hallottad? - Dr. Schiffer András nevet.)*, és arra kéri az Országgyűlést, hogy a megfelelő vita lefolytatását követően, ami megtörtént a szavazásnál, a parlament többsége támogassa a törvényjavaslat elfogadását.

Köszönöm szépen. És az ordítózásokat is köszönöm az ellenzéki pártoknak, különösen Schiffer Andrásnak. *(Novák Előd: Senki nem ordított!)* Úgy viselkedik egyébként, mintha óvodában lenne körülbelül. *(Dr. Vas Imre tapsol. - Novák Előd: Az Kövér László! - Közbeszólás az MSZP padsoraiból: Vas-taps!)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a mai ülésnapon kerül sor, ami viszont 11 óra 15 perckor fog elkezdődni, ezért addig szünetet rendelék el.

(Szünet: 10.32 - 11.17)

Elnök: dr. Latorcai János

Jegyzők: Móring József Attila és Mirkóczki Ádám)

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! Szeretettel köszöntöm valamennyiüket. Megkérem önöket, foglalják el helyüket, ellenőrizték, hogy szavazókártyájukat megfelelően elhelyezték-e a szavazógépben.

A napirend szerinti határozathozatalokkal folytatjuk munkánkat. Tisztelt Országgyűlés! Három olyan előterjesztés zárószavazása következik, amelyekhez módosító javaslat nem érkezett, és vitához kapcsolódó bizottság sincs, ezért a részletes vita lefolytatásáról szóló nyilatkozat hiányában a zárószavazás során a törvényjavaslatok benyújtott szövegéről határozunk.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik az **ENSZ Éghajlatváltozási Keretegyezményéhez fűzött Kiotói Jegyzőkönyv 2012. december 8-án Dohában, az ENSZ Éghajlatváltozási Keretegyezmény Résztes Felek 18. Konferenciáján elfogadásra került „dohai módosításá-**

nak” kihirdetéséről szóló törvényjavaslat zárószavazása. Az előterjesztést T/4636. számon volt elérhető. Az előterjesztő T/4636/2. számon kiigazítást nyújtott be, amely a hálózaton elérhető.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/4636. számú törvényjavaslatot, a kiigazítással együtt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a törvényjavaslatot 161 igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Magyarország Kormánya és a Nemzetközi Távközlési Egyesület között az ITU Telecom World 2015 konferencia megrendezéséről, megszervezéséről és finanszírozásáról szóló Megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslat zárószavazása.** Az előterjesztést T/4645. számon kapták kézhez. Az előterjesztő T/4645/2. számon kiigazítást nyújtott be, amely a hálózaton elérhető.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/4645. számú törvényjavaslatot, a kiigazítással együtt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a törvényjavaslatot 134 igen szavazattal, 4 nem ellenében, 27 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik a **Visegrádi Szabadalmi Intézetéről szóló megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslat zárószavazása.**

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/4647. számú törvényjavaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a törvényjavaslatot 166 igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül elfogadta.

Soron következik a **gyermek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló 1997. évi XXXI. törvénynek az ingyenes bölcsődei és óvodai gyermekétkeztetés kiterjesztése érdekében történő módosításáról szóló T/4448. számú törvényjavaslat zárószavazása.** Frakciókérésre figyelemmel azonban előtte módosító javaslat fenntartásáról kell határozunk.

Tájékoztatom önöket, hogy a Hárszabály 48. § (4) bekezdése alapján az MSZP képviselőcsoportja a T/4448/2., 3., 4. számú módosító javaslatok fenntartását indítványozta. Először ezekről határozunk.

A 2. számú módosító javaslat fenntartásáról döntünk most. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e ezt a javaslatot.

Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 57 igen szavazattal, 109 nem ellenében, tartózkodás nélkül nem tartotta fenn.

Most a 3. számú módosító javaslatot teszem fel szavazásra. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 57 igen szavazattal, 109 nem ellenében, tartózkodás nélkül nem tartotta fenn.

A 4. számú módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 57 igen szavazattal, 109 nem ellenében, tartózkodás nélkül nem tartotta fenn.

Mivel az Országgyűlés módosító javaslatot nem tartott fenn, valamint az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a törvényjavaslat benyújtott szövegéről határozunk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/4448. számú törvényjavaslatot. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a törvényjavaslatot 167 igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül elfogadta.

(11.20)

Soron következik a **Gyermek és Ifjúsági Alapról, a Nemzeti Gyermek és Ifjúsági Közalapítványról, valamint az ifjúsággal összefüggő egyes állami feladatok ellátásának szervezeti rendjéről szóló 1995. évi LXIV. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat zárószavazása**. Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a törvényjavaslat benyújtott szövegéről határozunk.

Kérdezem ezért a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/4450. számú törvényjavaslatot. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a törvényjavaslatot 111 igen szavazattal, 29 nem ellenében, 28 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik a **Magyarország 2015. évi központi költségvetéséről szóló 2014. évi C. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat-hoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés**. Az előterjesztés T/4477. számon az informatikai hálózaton elérhető. A Költségvetési bizottság összegző módosító javaslatát T/4477/12., összegző jelentését pedig T/4477/13. számon terjesztette elő.

Most a határozathozatalok következnek. Tájékoztatatom önöket, hogy a házszabály 48. § (4) bekezdése alapján az MSZP képviselőcsoportja a T/4477/3., 6. és 8. számú módosító javaslatok fenntartását indítványozta. Először ezekről határozunk.

A 3. számú módosító javaslat fenntartásáról döntünk most. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e ezt a javaslatot.

Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 61 igen szavazattal, 109 nem ellenében, tartózkodás nélkül nem tartotta fenn.

Most a 6. számú módosító javaslatot teszem fel szavazásra. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e ezt a javaslatot.

Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 60 igen szavazattal, 111 nem ellenében, tartózkodás nélkül nem tartotta fenn.

Most a 8. számú módosító javaslat határozathozatala következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e ezt a javaslatot. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 60 igen szavazattal, 111 nem ellenében, tartózkodás nélkül nem tartotta fenn.

Mivel az Országgyűlés módosító javaslatot nem tartott fenn, most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Költségvetési bizottság T/4477/12. számú összegző módosító javaslatát.

Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 139 igen szavazattal, 32 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! A stabilitási törvény és a házszabály rendelkezései alapján az Országgyűlés elnöke az előterjesztő által benyújtott T/4477/15. számú egységes költségvetési törvényjavaslatot megküldi a Költségvetési Tanács elnökének. A tanács három napon belül tájékoztatja az Országgyűlés elnökét a törvény 25. § (3) bekezdés szerinti véleményéről. A zárószavazásra várhatóan következő ülésünkön kerül sor.

Most soron következik a **nemzeti köznevelésről szóló 2011. évi CXCV. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat-hoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás**. Az előterjesztés T/4476. számon az informatikai hálózaton elérhető. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/4476/12., összegző jelentését pedig T/4476/13. számon terjesztette elő.

Az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/4476/12. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 111 igen szavazattal, 35 nem ellenében, 25 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/4476/14. számú egységes javaslatot.

Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslatot 112 igen szavazattal, 59 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Soron következik a **bíróságok elnevezéséről, székhelyéről és illetékességi területének meghatározásáról szóló 2010. évi CLXXXIV.**

törvény módosításáról szóló törvényjavaslat-hoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. Az előterjesztés T/4449. számon az informatikai hálózaton elérhető. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/4449/6., összegző jelentését pedig T/4449/7. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/4449/6. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 169 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 2 tartózkodás mellett elfogadta.

(11.30)

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/4449./8. számú egységes javaslatot.

Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslatot 168 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 2 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik **az egyes adótörvények és azzal összefüggő egyéb törvények módosításáról szóló 2011. évi CLVI. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat-hoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés** és a zárószavazás. Az előterjesztés T/4452. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/4452/11., összegző jelentését pedig T/4452/12. számon terjesztette elő.

Most a határozathozatalok következnek. Tájékoztatatom önöket, hogy a házszabály 48. § (4) bekezdése alapján az LMP képviselőcsoportja a T/4452/5. számú, az MSZP képviselőcsoportja pedig a T/4452/3. és 4. számú módosító javaslatok fenntartását indítványozta. Először ezekről határozunk.

Az 5. számú módosító javaslat fenntartási határozata következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e ezt a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 31 igen szavazattal, 110 nem ellenében, 29 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

Most a 3. számú módosító javaslatot teszem fel szavazásra. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e ezt a javaslatot.

Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 31 igen szavazattal, 115 nem ellenében, 24 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

A 4. számú módosító javaslat határozathozatala következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e ezt a javaslatot.

Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 61 igen szavazattal, 110 nem ellenében, tartózkodás nélkül nem tartotta fenn.

Mivel az Országgyűlés módosító javaslatot nem tartott fenn, most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/4452/11. számú összegző módosító javaslatát.

Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 140 igen szavazattal, 31 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/4452/15. számú egységes javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslatot 140 igen szavazattal, 4 nem ellenében, 27 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik **a szakképzésről szóló 2011. évi CLXXXVII. törvény, a felnőttképzésről szóló 2013. évi LXXVII. törvény és az azokkal összefüggő tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslat-hoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés** és a zárószavazás. Az előterjesztés T/4475. számon az informatikai hálózaton elérhető. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/4475/44., összegző jelentését pedig T/4475/45. számon terjesztette elő.

Most a határozathozatalok következnek. Tájékoztatatom önöket, hogy a házszabály 48. § (4) bekezdése alapján az LMP képviselőcsoportja a T/4475/12. és 13., az MSZP képviselőcsoportja a T/4475/18., 19. és 22., a Jobbik képviselőcsoportja pedig a T/4475/5., 6. és 8. számú módosító javaslatok fenntartását indítványozta. Először ezekről határozunk.

A 12. számú módosító javaslatról szóló határozathozatal következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e ezt a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 61 igen szavazattal, 110 nem ellenében, tartózkodás nélkül nem tartotta fenn.

A 13. számú módosító javaslatról szavazunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e ezt a javaslatot.

Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 62 igen szavazattal, 109 nem ellenében, tartózkodás nélkül nem tartotta fenn.

Most a 18. számú módosító javaslatot teszem fel szavazásra. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e ezt a javaslatot.

Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 59 igen szavazattal, 111 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

A 19. számú módosító javaslatot fogjuk most eldönteni. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e ezt a javaslatot.

Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 60 igen szavazattal, 111 nem ellenében, tartózkodás nélkül nem tartotta fenn.

A 22. számú módosító javaslat indítványáról szavazunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e ezt a javaslatot.

Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 60 igen szavazattal, 108 nem ellenében, tartózkodás nélkül nem tartotta fenn.

Az 5. számú módosító javaslat indítványáról határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e ezt a javaslatot.

Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 57 igen szavazattal, 112 nem ellenében, 2 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

A 6. számú módosító javaslat indítványáról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e ezt a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 32 igen szavazattal, 133 nem ellenében, 3 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

Most a 8. számú módosító javaslatot teszem most fel szavazásra. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e ezt a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 31 igen szavazattal, 137 nem ellenében, 2 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

Mivel az Országgyűlés, tisztelt képviselőtársaim, módosító javaslatot nem tartott fenn, most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/4475/44. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 116 igen szavazattal, 31 nem ellenében, 23 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/4475/49. számú egységes javaslatot.

Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslatot 112 igen szavazattal, 58 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Soron következik **a géntechnológiai tevékenységről szóló 1998. évi XXVII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat**hoz benyújtott **összegző módosító javaslattól történő döntés** és a zárószavazás. Emlékeztetem önöket, hogy tegnapi döntésünknek megfelelően a törvényjavaslatot házszabálytól való eltéréssel tárgyalja az Országgyűlés. Az előterjesztés T/4818. számon az informatikai hálózaton valamennyiünk számára

elérhető. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/4818/6., összegző jelentését pedig T/4818/7. számon terjesztette elő.

(11.40)

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/4818/6. számú összegző módosító javaslatát.

Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 164 igen, 1 nem és 5 tartózkodó szavazattal elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/4818. számú törvényjavaslat összegző módosító javaslattal módosított szövegét. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosult törvényjavaslatot 161 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 4 tartózkodással elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **a rek-lámadóhoz kapcsolódó törvények módosításáról szóló törvényjavaslat zárószavazása**. Emlékeztetem önöket, hogy a tegnapi döntésünknek megfelelően a törvényjavaslatot kivételes eljárásban tárgyalja az Országgyűlés. Az előterjesztés T/4900. számon valamennyiük számára az informatikai hálózaton elérhető volt. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatot nem nyújtott be, összegző jelentését pedig T/4900/3. számon terjesztette elő.

Most tehát a zárószavazás következik. Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, a törvényjavaslat benyújtott szövegéről határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/4900. számú törvényjavaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a törvényjavaslatot 114 igen, 50 nem szavazattal, tartózkodás nélkül elfogadta.

Most **előterjesztések tárgysorozatba vételéről döntünk**. Tájékoztatni szeretném önöket, ezek vitája a tegnapi ülésnapon már elhangzott.

Kérdezem önöket, tárgysorozatba veszik-e a Korózs Lajos és Bangóné Borbély Ildikó MSZP-s képviselőtársaink által „Magyarország 2016. évi központi költségvetésének megalapozásához szükséges egyes intézkedésekről” címmel, H/4216. számon előterjesztett határozati javaslatát. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a határozati javaslatot 61 igen, 110 nem szavazattal, tartózkodás nélkül nem vette tárgysorozatba.

Kérdezem önöket, tárgysorozatba veszik-e a Gúr Nándor és képviselőtársai által „A minimálbér emelése a 2016. évi központi költségvetés megalapozása és a dolgozói szegénység megszüntetése érdekében” címen benyújtott, H/4375. számon előterjesztett határozati javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a határozati javaslatot 60 igen, 109 nem szavazattal, tartózkodás nélkül nem vette tárgysorozatba.

Kérdezem önöket, tárgysorozatba veszik-e a Lukács László György, Vona Gábor és Rig Lajos képviselőtársaink által az ápolók valódi megbecsültségének visszaállításáról szóló, H/4685. számon előterjesztett határozati javaslatot.

Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a határozati javaslatot 59 igen, 105 nem szavazattal, 3 tartózkodás mellett nem vette tárgysorozatba.

Kérdezem önöket, tárgysorozatba veszik-e a Schiffer András képviselő által az offshore-vállalkozásoknak a közpénzek felhasználásából történő kizárásáról, valamint az államigazgatás offshore-mentesítéséről szóló, T/4198. számon előterjesztett törvényjavaslatát.

Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a törvényjavaslatot (Dr. Schiffer András: *Éljenek az offshore-ok!*) 61 igen, 106 nem szavazattal, 1 tartózkodás mellett nem vette tárgysorozatba.

Kérdezem önöket, tárgysorozatba veszik-e a Schiffer András és képviselőtársai által az egyes törvényeknek a dolgozói szegénység elleni küzdelem érdekében született módosításáról szóló, T/4291. számon előterjesztett törvényjavaslatát. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a törvényjavaslatot 60 igen, 109 nem szavazattal, tartózkodás nélkül nem vette tárgysorozatba.

Tisztelt Képviselőtársaim! Arra figyelemmel, hogy a frakciók bizottsági tagcserékre nem tettek javaslatot, személyi döntésekre a mai napon nem kerül sor.

A határozathozatalok végére értünk. Megköszönöm együttműködésüket.

Most kétperces technikai szünetet rendelék el annak érdekében, hogy mindazon képviselőtársaink, akik hivatalos feladataik ellátásához elhagyják a termet, azt a többiek zavarása nélkül tehessek. Köszönöm megértésüket. (Rövid szünet.)

Tisztelt Képviselőtársaim! Folytatjuk a munkánkat. Megkérem mindazokat, akik nem kívánnak részt venni az elkövetkező percek vitájában, hogy fáradszónak az ülésterem melletti folyosókra.

(11.50)

Azon képviselőtársaim pedig, akik részt szeretnének venni a vitában, azok foglalják el helyüket.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Magyarország 2016. évi központi költségvetéséről szóló törvényjavaslat, valamint az Állami Számvevőszék véleményét tartalmazó előterjesztés általános vitájának megkezdése.** A törvényjavaslatot T/4730. számon, az Állami Szám-

vevőszék véleményét T/4730/5. számon ismerhették meg.

Nagy tisztelettel köszöntöm az előterjesztés tárgyalására érkezett Domokos László urat, az Állami Számvevőszék elnökét és Kovács Árpád urat, a Költségvetési Tanács elnökét. Tájékoztatom Önöket, hogy a törvényjavaslat tárgyalása során a Költségvetési bizottság jár el törvényalkotási bizottsági jogkörben.

Emlékeztetem önöket arra is, hogy az Országgyűlés az előterjesztés 30 órás időkeretben történő tárgyalásáról döntött. A napirendi ajánlás függeléke tartalmazza az időkeretek felosztását.

Felkérem Möring József Attila jegyző urat, hogy ismertesse a frakciók mai napon rendelkezésre álló időkeretének felosztását, valamint a vita fontosabb szabályait.

Parancsoljon, jegyző úr!

MÓRING JÓZSEF ATTILA jegyző: Tisztelt Országgyűlés! A mai napi 6 óra időkeret megoszlása a következő: a Fidesz képviselőcsoportjának 124 perc, a KDNP képviselőcsoportjának 56 perc, az MSZP képviselőcsoportjának 68 perc, a Jobbik képviselőcsoportjának 62 perc, az LMP képviselőcsoportjának 37 perc, a független képviselőknek pedig 13 perc. A frakciók részére biztosított időkeretek magukban foglalják a 30-30 perces vezérszónoki felszólalások idejét is. Tájékoztatom önöket, hogy az egyes ülénapokon rendelkezésre álló fel nem használt tárgyalási időkeret másnapra nem vihető át.

ELNÖK: Köszönöm szépen, jegyző úr. Tisztelettel, nyomatékkal fölhívom erre az utóbbi jegyzői mondatra valamennyiük figyelmét. Köszönöm szépen.

Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a frakcióháttérrel rendelkező európai parlamenti képviselők, amennyiben az adott frakciónál jelezték felszólalási szándékukat, a frakciók időkeretének terhére felszólalhatnak. A frakcióháttérrel nem rendelkező és a közvetlenül bejelentkező európai parlamenti képviselők az egy független képviselőre jutó felszólalási idővel megegyező felszólalási időt használhatnak fel.

Tisztelt Országgyűlés! Az általános vitában ma az előterjesztői nyitóbeszéd összesen 40 perces időkeretben, az Állami Számvevőszék elnökének felszólalása 30 perces időkeretben, a Költségvetési Tanács elnökének felszólalási időkerete szintén 30 perc, a képviselőcsoportok vezérszónoklataira kerül sor szintén 30-30 percben, a Magyarországi nemzetiségek bizottság által felkért nemzetiségi szószóló felszólalására 20 perc, majd a további képviselői felszólalásokra a szokásos, képviselői felszólalásokra vonatkozó előírásoknak megfelelően a frakciók időkeretének mértékéig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a költségvetési törvény módosítására a határozati házszabály 29. § (2) bekezdése alapján elrendelt formanyomtatvány alkalmazásával lehet javaslatot

tenni pénteken 16 óráig. Ez természetesen az informatikai hálózaton elérhető.

Tisztelt Országgyűlés! Most megadom a szót Varga Mihály nemzetgazdasági miniszter úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének, 40 perces időkeretben, aki az expozét innen az emelvényről mondja el. Parancsoljon, miniszter úr! Megvárjuk, míg fölfárad az emelvényre. Miniszter úr, öné a szó.

VARGA MIHÁLY nemzetgazdasági miniszter, a napirendi pont előadója: Köszönöm. Elnök Úr! Tisztelt Ház! Adócsökkentés, tervezhetőség és fejlődés. Ez a három szó, ami a legjobban összefoglalja a 2016. évi központi költségvetés lényegét. Ezt biztosítja a kormány gazdaságpolitikája a munkavállalóknak, a magyar családoknak, a településeknek és a vállalkozásoknak.

Az adócsökkentés költségvetése már sokkal több, mint pusztán pénzügyi tervezési dokumentum, a polgári Magyarország megteremtésének legfontosabb tartópillére. A 2016-os költségvetés egy új korszak költségvetése. Középpontjában már a fejlődés, a lehetőségek minél jobb kiaknázása, az emberek és a családok előrelépésének a támogatása áll.

Öt évvel ezelőtt, jól tudjuk, gazdaságunk az összeomlás előtt állt. 2009-ben már 6,8 százalékos visszaesésben voltunk, és 2002 és 2010 között megduplázódott, 240 ezerről 480 ezerre nőtt a munka nélkül lévők száma. A gondok megoldását egyedül egy teljes gazdaságpolitikai fordulat jelenthette, és ha innen tekintünk az eredményekre, nem is telt el olyan hosszú idő.

2013 óta jól látni, hogy gazdaságunk fejlődik, szerkezete egyre kiegyensúlyozottabb, 2014-ben pedig a növekedés üteme elérte a 3,6 százalékot. Ma pedig arról számolhatok be önöknek, tisztelt képviselőtársaim, hogy Magyarország jóval az európai uniós átlag felett teljesít. 23 éve nem volt olyan magas a munkában állók száma, mint a legutóbbi hónapokban, vagyis öt év alatt több mint 440 ezerrel emelkedett a munkahelyek száma. A legutóbbi adatok szerint 4 millió 117 ezer embernek van munkája Magyarországon. Ennek megfelelően emelkednek a reálkeresetek, és a fogyasztás is jól mérhetően bővül. Öt évvel ezelőtt az államháztartás hiánya szinte teljesen elszabadult, mára viszont nemcsak hogy kontroll alá vontuk az alakulását, de csökkenést értünk el.

Magyarország bruttó hazai termelésarányos államadóssága 2010 óta összesen 4 százalékpontos mérséklődés után 2014 végén 76,9 százalékra süllyedt. Ezzel Európában az egyik legnagyobb mértékű adósságcsökkentést hajtottuk végre. Magyarország tehát az Unió leggyorsabban fejlődő államai közé lépett, bruttó hazai termékünk, teljesítményünk elérte a válság előtti szintet, sőt azóta meg is haladta azt.

Minden okom megvan tehát arra, hogy elmondjam, a kormány gazdaságpolitikája bizonyította erejét. Két évvel ezelőtt azzal kezdtem expozémat, hogy a magyar emberek kellő önbizalommal tekinthetnek a jövő elé. Ezért megnyugtató, hogy

2016-ra, elért eredményeinkre alapozva már az adócsökkentés és a fejlődés, a fejlesztés költségvetését készíthettük el. A kedvező reálgazdasági folyamatoknak köszönhetően 2016-ra konzervatív becsléssel 2,5 százalékos gazdasági növekedéssel, fegyvelmezett fiskális politika mellett 2 százalékos hiánnyal és az 1,6 százalékos infláció mellett a fogyasztás növekedésével számolunk.

Tisztelt Ház! Több okunk is volt arra, hogy az idén a megszokottnál sokkal korábban készítsük el a költségvetést. A korábbi időpont mellett szólt az, hogy a jövő évi költségvetés ismeretében az önkormányzatok és a gazdasági szereplők is könnyebben tudják tervezni a következő évet. Hosszabb és nagyobb idő áll rendelkezésre ahhoz, hogy a 2016-os gazdasági terveiket elkészítsék, ismerve már azt, milyen adópolitikai változások és milyen költségvetési tervezési paraméterek lesznek.

Ezen túlmenően áprilisban kellett benyújtjunk Magyarországon konvergenciaprogramját az Európai Bizottság számára, tehát a tervezési munkát mindenképpen el kellett végeznünk. A költségvetési törvényjavaslat tavaszi összeállításával így a két dokumentum teljes összhangja biztosítható volt.

Tisztelt Országgyűlés! Lezárult a válságkezelés, megvalósult a stabilizáció, és elindult a növekedés.

(12.00)

A gyakorlatban ez azt jelenti, hogy a 2016-ra tervezett 2,5 százalékos növekedés mintegy 330 milliárd forintos költségvetési többletbevétel eredményez. Emellett az államadósság csökkenése 2015-ről 2016-ra számításaink szerint 75 milliárd forintos kamatkiadás-megtakarítást jelent. A növekedési többletből származó többletbevétel és a megtakarítás nagyobb mozgásteret ad gazdaságpolitikai céljaink megvalósításához, így az adócsökkentéshez és a gazdasági növekedés támogatásához is.

A kormány elkötelezett amellett, hogy Magyarországon mindenki, aki tud és akar, dolgozhasson, ezért célul tűzzük ki a teljes foglalkoztatás elérését és a magyar családok átlagjövedelmének emelését.

Tisztelt Ház! A 2016-os költségvetés elsősorban az adócsökkentés büdzséje, amelynek legnagyobb nyertesei a családok lesznek. Az adóintézkedések összesen 170 milliárd forintot hagynak a magyar családoknál, ezen belül 16 százalékról 15 százalékra csökken a személyi jövedelemadó, ami 120 milliárd forintot fog otthagyni a családoknál. A sertés tőkehúsok áfájának csökkentése 25 milliárd forintot, a kétgyermekesek adókedvezményének növelése 1 milliárd forintot, az állami közszolgáltatások díjának, illetékének csökkentése pedig 10 milliárd forintot jelent a családok számára.

Ugyanakkor - csak a legfontosabbakat említve - többet fordítunk a nyugdíjak értékének megőrzésére, az életpályamodellekhez kapcsolódó béremelésekre, a Start-munkaprogram kibővítésére, a gyermekétkeztetésre, az egészségügyre és a szociális

célokra, valamint a sport-, oktatási és kulturális kiadásokra.

El kívánom mondani azt is, hogy az előre nem látható kockázatok kivédését szolgáló Országvédelmi Alap 100 milliárd forintot tartalmaz, ami az idei évnél 70 milliárd forinttal magasabb összeg. Tehát nemcsak adócsökkentést és fejlesztéseket indítunk el, hanem a kockázatokra való tekintettel egy nagyobb összeget tervezünk tartalékként 2016-ra. Törvényi garancia van arra is, hogy ezt az alapot csak a hiánycél veszélyeztetése nélkül lehet majd felhasználni.

Ezenfelül a törvényjavaslatban fejezeti stabilitási tartalékokra, illetve rendkívüli kormányzati intézkedésekre együtt további 135 milliárd forint tartalék szerepel. A jövő évtől kezdődően minden tárca, tehát minden fejezet költségvetésében elkülönítünk egy fejezeti tartalékot, amelyet abban az esetben, ha októberig a gazdálkodás fegyelmezett volt, felszabadítunk, és ez fejezeti tartalékként áll rendelkezésre felhasználás céljából majd a novemberi és decemberi hónapokra. Mindezekből jól látszik, hogy a kormányváltás óta jellemző fegyelmezett és felelős gazdálkodás tovább folytatódik.

Tisztelt Ház! Engedjék meg, hogy kitérjek a költségvetés elkészítésének alapjául szolgáló makrogazdasági helyzetképre. Amint már említettem, Magyarország kiemelkedő gazdasági teljesítményt nyújtott 2014-ben, a növekedés üteme 3,6 százalékra gyorsult. Az idei év első negyedévének adatai is igen kedvezőek: a Központi Statisztikai Hivatal által legutóbb publikált számok - amelyek megegyeznek a kormány várakozásaival - azt mutatják, hogy 2015 első negyedévében 3,4 százalékkal emelkedett a magyar gazdaság teljesítménye. Gazdaságunk tehát már nyolc negyedéve, vagyis két éve folyamatosan emelkedő pályán van.

Jól látható az is, hogy nem hitelből megvalósuló átmeneti javulást tapasztalhatunk, mint amire oly sokszor volt már példa az elmúlt 25 évben, hanem tartós és fenntartható gazdasági növekedési pályára állt az ország, az egyre jobb teljesítmény ugyanis a külső és belső egyensúly megtartása mellett alakult ki. A fizetési mérleg is masszív és bővülő többletet ér el.

A termelőágazatok bővülését mutatja, hogy az idei év első negyedévében 80 ezerrel többen dolgoznak a versenyszférában, mint egy évvel korábban. A húzóágazatok közül az ipar 8 százalékos és az építőipar 9,2 százalékos első negyedévi teljesítményét emelhetem ki, a piaci szolgáltatások közül pedig a turizmus több mint 10 százalékos, valamint a kiskereskedelem 6,7 százalékos bővülését. Mindezekre tekintettel 2016-ra konzervatív becsléssel 2,5 százalékos gazdasági bővüléssel számol a kormány.

A folytatódó gazdasági konjunktúrának köszönhetően a munkaerőpiacon megfigyelt kedvező folyamatok is fennmaradnak. Jövőre a gazdaságilag aktívak és a munkába állók száma emelkedik, így a munkanélküliségi ráta 6 százalék körüli szintre mér-

séklődhet. Az elkövetkezendő időszakban a magyar gazdaság szerkezete is egyre kiegyensúlyozottabb lesz, az export mellett a kereslet is tovább erősödik.

Idén és jövőre is tovább gyorsulhat a háztartások fogyasztásának növekedése. Ezt a devizahitelek rendezésén túl a tovább emelkedő reáljövedelmek, a rekordmértékű foglalkoztatás, illetve a családokat támogató kormányzati intézkedések is segítik.

A tavalyi erőteljes növekedés után a beruházások terén is további bővülés várható. Ehhez az európai uniós források fokozott lehívása mellett a kis- és középvállalkozásokat támogató hitelprogramok és a kedvező hozamkörnyezet is hozzájárul. A gazdasági növekedést az alacsony inflációs környezet is támogatja, 2016-ban továbbra is mérsékelt, 1,6 százalékos ütemmel számolunk.

Összegezve: a 2016. évi költségvetés alapjául szolgáló makrogazdasági prognózisunkban a magyar gazdaság fenntartható és stabil növekedésével tervezünk.

Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Célunk, hogy minden magyar ember megtapasztalhassa a pénzügyi stabilitás, a kiszámítható költségvetés és a gazdasági növekedés kedvező hatásait, ezért 2016-ban is a család a legfontosabb. A kormány célja, hogy minél több pénz maradjon a családoknál, továbbra is támogatjuk a gyermekvállalást, segítjük a gyermeknevelést. A munka és a gyermeknevelés megbecsülésére épülő családi adórendszer a jövő évben is fennmarad, ez beváltotta az elmúlt években a hozzá fűzött reményeket. Eredményességéhez hozzájárul Európa egyik legalacsonyabb személyi jövedelemadó-kulcsa és a családi adókedvezmény mértékének növekedése is.

2016-tól kezdődően négy év alatt fokozatosan kétszeresére, a jelenlegi havi 10 ezer forintról jövőre 12 500 forintra, 2019-re pedig 20 ezer forintra nő a két gyermeket nevelő családok családi adókedvezménye. Ez 350 ezer családnál, 1 millió 400 ezer szülő és gyermek életében jelent jelentős előrelépést. A gyed extrát 2016-ban is fenntartjuk, mert bizonyítottan ösztönzi a gyermekvállalás és a kisgyermekes édesanyák foglalkoztatását. 2016-ban is megmarad a házasságkötéshez kapcsolódó adókedvezmény.

A jövő évben is elegendő forrás áll rendelkezésre a családok otthonteremtési kedvezményének kibővítéséhez, ez a támogatás a gyermeket nevelő vagy vállalkozó családok lakáshoz jutását segíti. A megélhetési költségeket csökkenti a kormány azon döntése is, hogy 2016. január 1-jétől a sertés tőkehús áfakulcsa a korábbi 27 százalékról 5 százalékra csökken. Egyébként ez a lépésünk szervesen illeszkedik a korábban meghozott döntésekhez, amikor is első lépésben az élő sertés, a hasított félsertés áfáját csökkentettük ugyanilyen mértékben.

A családokat támogatjuk akkor is, amikor kiemelt figyelmet fordítunk a gyermekétkeztetésre és az ingyenes tankönyvellátásra. Gyermekétkeztetésre a 2010. évi 28,7 milliárd forinthez képest 2014-ben már 52,6 milliárd forintot, idén pedig 61 milliárd

forintot költünk, míg 2016-ban több mint 71,7 milliárd forintot fordítunk majd.

Az ingyenes bölcsődei és óvodai gyermekétkeztetés kiterjesztésének köszönhetően már 2015 őszétől a jelenleginél akár 230 ezerrel több gyermek étkezhet térítésmentesen. Ezzel tovább csökkentjük a családok gyermekneveléssel összefüggő kiadásait.

A kormány az ingyenes tankönyvellátás felmenő rendszerű kiterjesztésével is támogatja a rászoruló családokat: 2016-tól a teljes alsó tagozaton ingyenesé válik a tankönyvellátás, a felsőbb évfolyamokon pedig a rászorultság figyelembevételével biztosítjuk azt.

(12.10)

2016-ban a nyugdíjak és egyes jövedelempótló ellátások is megőrzik reálértéküket, ezek az infláció mértékével növekednek majd.

Tisztelt Ház! Számos más, az idősek érdekében tett intézkedés mellett folytatjuk a „nők 40” programot is, amely lehetővé teszi, hogy a 40 év munkaviszonnal rendelkező nők nyugdíjba mehessenek. Az idősek és a családok terheit emellett mérsékli a rezsi-csökkentés is, amelynek eredményeit a kormány a nemzeti közmű-szolgáltatási rendszerrel kívánja megőrizni.

Tisztelt Ház! A segély helyett munkát elvnek megfelelően a kormány azt szeretné elérni, hogy Magyarországon mindenkinek legyen munkája, és senki ne szoruljon jövedelempótló támogatásokra. Ennek érdekében igazságosabb és átláthatóbb szociális támogatási rendszert vezettünk be, amelyben senki nem maradhat ellátás nélkül. A versenyszférával együttműködve kívánjuk elérni a teljes foglalkoztatottságot, ezért tovább folytatódnak és bővülnek a foglalkoztatást ösztönző programok. A munkahelyvédelmi akciót, amely 900 ezer ember munkahelyének megőrzését segíti, kiterjesztjük a mezőgazdasági ágazatban dolgozóakra is. 2016-ban összesen 131 milliárd forintot hagy a kormány a munkaerő-piaci szempontból hátrányos helyzetben lévőket alkalmazó vállalkozásoknál.

Továbbra is érvényesíthető lesz a kisgyermekes szülők részmunkaidős foglalkoztatása után járó adókedvezmény is. Emlékeztetném a tisztelt Házat, képviselőtársaimat arra, hogy az elmúlt években, 2013. január 1-jétől fokozatosan több társadalmi csoport számára vezettük be a munkahelyvédelmi akciót: tartósan munkanélküliek, kisgyermekesek, gyermeket nevelők, munkába visszatérők számára, 25 alattiak, 55 év fölöttiek számára és pályakezdők számára is lehetővé vált az, hogy a munkaadó, a vállalkozó ilyen kedvezményt vehessen igénybe.

2016-ban még több ember számára lesz elérhető a közfoglalkoztatás. Ennek révén további 40 ezer fővel kívánjuk növelni a közfoglalkoztatottak számát, és jut forrás a szociális szövetkezetek megerősítésére is. A jövő év folyamán 240 ezer embernek lesz lehe-

tősége arra, hogy részt vegyen a közfoglalkoztatási programban, amire az idei 270 milliárd forinttal szemben jövőre 340 milliárd forintot fordítunk.

2016-ban folytatódnak a közszolgálati dolgozók megbecsülése érdekében tett intézkedések is. A fegyveres- és rendvédelmi életpályamodell keretében idén júliustól a katonák és a rendvédelmi dolgozók fizetése átlagosan 30 százalékkal, majd 2019-ig évente további 5-5 százalékkal fog nőni, emelkedni. 2016-ban az összesen 35 százalékos emelés fedezetéül 121,7 milliárd forintot biztosít a költségvetés. A fegyveres és rendvédelmi területen dolgozó közalkalmazottak esetében így újabb 5 százalékos növekedés követi az idei évi emelést.

Az életpályamodellben foglaltak szerint folytatódik a pedagógusok béremelése is, tehát szeretnénk mindenkét megnyugtatni: 2017-ig minden évben növekszik az ágazatban dolgozók bére, emellett 2016-ban a pedagógusok minősítésének előrehaladása is hozzájárul a bérek emelkedéséhez, amihez összesen 41,1 milliárd forint többletforrás áll majd rendelkezésre.

Az egészségügyi ágazat területén az egészségügyi szakdolgozók, orvosok esetében elsősorban a mozgó bérek területén, míg a fiatal szakorvosok esetében a jövedelmi helyzetük javításában történhet előrelépés. Ehhez 15,3 milliárd forintos többletforrás áll majd rendelkezésre. Mindezek mellett a szociális ágazati bérpótlék is fennmarad a következő évben, amelynek teljes évi kifizetéséhez 12 milliárd forintos támogatást fogunk biztosítani. 2016 júliusától megkezdődik a kormány-tisztviselői életpályamodell bevezetése is, amelyhez a céltartalékban áll rendelkezésre a megfelelő fedezet.

Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A 2014-2020-as fejlesztési ciklusban a magyar vállalkozások pályázati lehetőségei megsokszorozódnak. Magyarországon az egy főre jutó támogatás soha nem volt olyan magas, mint az új uniós pénzügyi időszakban, ezzel a második helyet értük el Európában az egy főre jutó uniós pénzek, uniós támogatások tekintetében. A már tavaly elindult és idén felfutó, új pályázati ciklusnak köszönhetően jövőre mintegy 1000 milliárd forint uniós forrás juthat el a kedvezményezetttekhez, ebből mintegy 500 milliárd forint szolgálhatja a gazdasági növekedést közvetlenül segítő fejlesztéseket. Ilyenek többek között a vállalkozások beruházásai, az infokommunikációs és energetikai fejlesztések, a kutatás-fejlesztési, az agrár- és élelmiszer-ipari beruházások, illetve a foglalkoztatást segítő intézkedések. Ezt a forrást egészítik ki 100 milliárd forintos nagyságrendben a megyék és megyei jogú városok gazdaságfejlesztési programjai. A 2007-2013-as programok zárásához kapcsolódó, utolsó kifizetésekkel együtt a teljes összeg mintegy 1400 milliárd forintot tesz ki.

A központi költségvetésben megjelenő források mellett továbbra is közel 483 milliárd forint értékű agrártámogatás érkezik majd hazánkba. Ezek elszámolása és felhasználása ugyanakkor a költségvetésben nem szerepel, mivel ezekhez a támogatásokhoz

általában nem kapcsolódik nemzeti társfinanszírozási kötelezettség.

Tisztelt Országgyűlés! Képviselőtársaim jól tudják, hogy 2013-ban a kormány a helyi önkormányzati rendszer átalakítása mellett döntött. Nagymértékben módosítottuk az állami és az önkormányzati feladatok körét és a településen ellátandó közszolgáltatások finanszírozási rendszerét is. Ezekre a lépésekre a stabilan és jól működő önkormányzati rendszer megteremtése érdekében volt szükség. Mivel a jó működésnek meg kell teremteni a gazdálkodási feltételeit is, az állam maradéktalanul átvállalta a helyi önkormányzatok elmúlt évtizedekben felhalmozott adósságát. Immár három év tapasztalatával a hátunk mögött állíthatom, hogy ez ellátandó feladatokhoz kötődő finanszírozás beváltotta a hozzá fűzött reményeket. Az új finanszírozási rendbe bevont ellátások esetében mára már 90 százalék körüli az állami finanszírozás aránya. Mindemellett a helyi önkormányzati alrendszer egyenlege az elmúlt években már nem negatív, hanem alapvetően pozitív hatást gyakorolt az államháztartás egészének egyensúlyára, tehát mindannyiunk közös kasszájára.

2016-ban tehát indokolt fenntartani, illetve tovább szilárdítani a feladatalapú támogatási-elosztási rendszert. Itt kívánom megemlíteni azt is, hogy az önkormányzatokat érintően a négyéves programban folytatódik az adóssághozzájárulásban nem részesült települések fejlesztési támogatása is - ez az idei esztendőben is megtörténik -, erre a célra 12,5 milliárd forint áll majd rendelkezésre. Azokról az önkormányzatokról van szó, amelyek adósságot nem halmoztak föl, és amelyeknek az átvételére így nem is kerülhetett sor az elmúlt három esztendőben.

Engedjék meg, hogy az önkormányzatok támogatásával kapcsolatban néhány konkrétumra is kitérjek! 2016-tól az ideinél is több forrás jut a gyermekellátási intézményekre és feladatokra. Ezen belül is kiemelt figyelmet kap a gyermekek esélyegyenlőségének megteremtése. A hároméves kortól kötelező óvodai ellátásra tekintettel forrást biztosítunk az önkormányzati óvodák fejlesztésére, hosszú távú fenntartására. Pályázati úton továbbra is támogatjuk az óvodai férőhelyek kialakítását szolgáló beruházásokat. Elköteleztük magunkat, hogy egy gyermek se éhezessen Magyarországon, ezért 2016-tól 10 milliárd forinttal növekszik a gyermekétkeztetés támogatása, és jelentősen bővül az ingyenes étkezésben részesülők száma is. Fontos változás, hogy a leginkább rászoruló gyermekek ezentúl már valamennyi szünetidőben megfelelő étkezést kaphatnak.

A gyermekek korszerű napközbeni ellátásához szorosan kapcsolódik az őket nevelő pedagógusok és a munkájukat segítők megfelelő elismerése is. Ezért a törvényjavaslatban már szerepel az, hogy a bölcsődében foglalkoztatott, felsőfokú végzettségű kisgyermeknevelők béréhez az állam is hozzá fog járulni. Mindösszesen az önkormányzatok a következő évben hitel nélkül közel 2500 milliárd forinttal gazdálkodhatnak, amihez a központi költ-

ségvetés több mint 660 milliárd forint támogatást biztosít majd.

(12.20)

Tisztelt Képviselőtársaim! A 2016. évi költségvetés szerves része a Nyugdíj- és az Egészségbiztosítási Alap gazdálkodása is. A Nyugdíj-biztosítási Alap költségvetésének egyensúlya 2016-ban is biztosított. A bevételek teljes mértékben fedezik az előirányzott kiadásokat. Az alap bevételei döntően két forrásból származnak: a szociális hozzájárulási adónak az alapra jutó részéből és a biztosított járulékok befizetéséből. Amint azt már említettem, jövőre is biztosítjuk az ellátások reálértékének megőrzését. Így ezek 2016 januárjában a költségvetésben prognosztizált fogyasztóiár-növekedéssel, vagyis az inflációval megegyező mértékben emelkednek.

Az Egészségbiztosítási Alap tekintetében az előző évekhez hasonlóan a bevételek és a kiadások egyensúlyával számoltunk. Az alap bevételeinek legnagyobb részét, több mint 72 százalékát a járulékbefizetések és hozzájárulások, egyre kisebb hányadát a költségvetési hozzájárulások adják. Az alapnak két meghatározó kiadása van, a pénzbeli és a természetbeni egészségügyi ellátások finanszírozása. A pénzbeli ellátásokon belül a legmagasabb összeget a rokkantsági, rehabilitációs ellátások kiadásai teszik ki. Ezen túl meghatározó nagyságrendet képviselnek a csecsemőgondozási és gyermekgondozási díjak. A természetbeni ellátások legnagyobb súlyú kiadását a gyógyító-megelőző ellátás jelenti. Az erre a célra fordítható összeg az előző évhez képest 33,7 milliárd forinttal emelkedik majd 2016-ban. Ez az összeg elsősorban az alapellátás megújítására, fejlesztésére, a bérintézkedési javaslatok fedezetére, valamint a többletkapacitások befogadására szolgál. Mindezen túl az egészségügyi ágazat 2016-ban további 11 milliárd forint többletforrással számolhat a szakorvosképzés támogatási rendszerének kiterjesztésére, átalakítására, mentőgépkocsik beszerzésére és a mentésirányítási rendszer üzemeltetésére, valamint egyéb életminőséget is javító intézkedésekre.

Tisztelt Ház! A 2016. évi költségvetési törvényjavaslat kidolgozása során nagyon szoros és kölcsönös segítségen alapuló munkakapcsolat alakult ki a Gazdasági Minisztérium, a Költségvetési Tanács és az Állami Számvevőszék között. A tanács a törvényjavaslat-tervezet hitelességére és végrehajthatóságára nézve nem állapított meg olyan ellenvetést, amely felvetné a javaslattal szembeni egyet nem értés kérdését. Ugyanakkor a Költségvetési Tanács felhívta a figyelmet az egyes bevételi és kiadási tételekkel érintő kockázatokra, és javasolta a rendelkezésre álló tartalékoszegek megemelését. A kormány - a tanács véleményét elfogadva - megemelte az Országvédelmi Alap előirányzatát, mint ahogy arra a beszédem elején kitértem. A Költségvetési Tanács mellett a korábbi évek gyakorlatának megfelelően az Állami Számvevőszék is értékelte a kormány által benyújtott

törvényjavaslatot. A Számvevőszék számos pozitív megállapítást tett a tervezetre, csak néhány pontot érintően fogalmazott meg észrevételeket.

Kérem, engedjék meg, hogy ezúton is köszönetemet fejezzem ki a Költségvetési Tanácsnak és az Állami Számvevőszéknek, a munkatársainknak a 2016. évi költségvetési törvényjavaslat ellenőrzése és véleményezése során elvégzett jelentős munkájáért.

Tisztelt Országgyűlés! Az Országgyűlés elé benyújtott költségvetéssel folytatjuk az eddigi felelős gazdálkodást, és kellő mértékben számolunk az esetleges kockázatokkal. A törvényjavaslat elfogadása ezért olyan biztonságot jelent, amelyre Magyarországnak szüksége van. Kérem ezért önöket, hogy a 2016. évi költségvetésről szóló törvényjavaslatot megtárgyalni és elfogadni szíveskedjenek. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Mielőtt megadnám a szót Domokos László úrnak, az Állami Számvevőszék elnökének, tisztelettel köszöntöm Warvasovszky Tihamér alelnök urat és az ÁSZ jelen lévő munkatársait, akik itt, a helyszínen követik figyelemmel a mai ülésnapunkat és remélhetőleg a további költségvetésről szóló ülésnapokat is.

Most pedig tisztelettel felkérem Domokos László elnök urat, az Állami Számvevőszék elnökét, hogy 30 perces időkeretben ismertesse az Állami Számvevőszék jelentését a költségvetésre vonatkozóan.

Parancsoljon!

DOMOKOS LÁSZLÓ, az Állami Számvevőszék elnöke, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. *(Dr. Józsa István: A zugügyvédet nem hoztad?)* Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Miniszter Úr! Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! Az Állami Számvevőszék törvényi kötelezettsége, hogy az Országgyűlés számára véleményt adjon a központi költségvetésről szóló törvényjavaslat megalapozottságáról, a bevételi előirányzatok teljesíthetőségéről. E kötelezettsége teljesítése érdekében az Állami Számvevőszék a központi költségvetési előirányzatok tervezését végző szerveknél, elsősorban a Nemzetgazdasági Minisztériumnál, illetve a költségvetési fejezetek irányító szervezeteinél végzett ellenőrzést, amely alapján kialakította véleményét a 2016. évi költségvetésre vonatkozó törvényjavaslatról.

Az ellenőrzésünk során mindenekelőtt azt vizsgáltuk, hogy a központi költségvetési törvényjavaslat összeállítását megfelelt-e a jogszabályi előírásoknak. Megállapítottuk, hogy a Nemzetgazdasági Minisztérium az államháztartási törvényben foglaltaknak megfelelően 2015. március 20-án a honlapján közzétette tájékoztatóját a 2016. évi költségvetés tervezéséhez. A tervezési tájékoztatóban megfogalmazott követelmények a költségvetési tervező munka során érvényesültek. A kormány 2015. április 30-án a honlapján nyilvánosságra hozta a konvergenciaprogramot, amely tartalmában megfelelt annak a törvé-

nyi előírásnak, miszerint a kormánynak el kell készítenie az aktuális és a következő három évre vonatkozó makrogazdasági és költségvetési előrejelzést, és azt nyilvánosságra kell hoznia.

Az államháztartási törvény előírásainak megfelelően a költségvetési törvényjavaslatban bemutatásra került az államháztartás alrendszerei pénzforgalmi szemléletben készült költségvetési egyenlegének összefüggése és kapcsolata az európai uniós módszertan szerinti, eredmény szemléletet tükröző egyenleggel. A kettő közötti eltérés - szakzsargonban az úgynevezett ESA-híd szerint - 82,1 milliárd forint. Ebből adódóan az államháztartás 2016. évre tervezett GDP 2,2 százalékanak megfelelő pénzforgalmi hiánya az európai uniós módszertan szerint számolva 2 százalékos GDP-arányos hiánynak felel meg. Következésképpen a 2016. évre tervezett hiány nem éri el az uniós rendeletben referenciaként meghatározott 3 százalékot. Ezzel az államháztartási törvénynek az államháztartási hiány mértékét korlátozó előírása is teljesül.

Az államadósság-mutató 2016. december 31-re tervezett 73,3 százalékos mértéke az Alaptörvény 36. cikkely (4) és (5) bekezdésében foglalt előírásokkal összhangban a 2015. évi 74,3 százalékos mértékhez képest csökkenést mutat. A törvényjavaslat szerint az államadósság növekedési üteme 3,3 százalék lesz, ami meghaladja a Magyarország gazdasági stabilitásáról szóló törvény 2015. január 1-je óta hatályos adósságképlete alapján számított 0,35 százalékot. A törvényi előírással ellentétes helyzet megszüntetése érdekében a kormány a Magyarország 2016. évi központi költségvetésének megalapozásáról szóló T/4884. számú törvényjavaslat 1. §-ában kezdeményezi az adósságképlet alkalmazásának további feltételekhez kötését. Ezek a feltételek - mind az infláció, mind pedig a gazdasági növekedés üteme haladja meg a 3 százalékot - 2016-ban várhatóan nem teljesülnek. Így a kormány javaslata szerinti törvénymódosítás hatálybalépését követően az adósságképlet szerinti korlát nem lesz majd akadálya annak, hogy a Magyarország 2016. évi központi költségvetéséről szóló törvényjavaslatot az Országgyűlés az államadósság tervezett növekedése mellett elfogadja.

Tisztelt Országgyűlés! A törvényjavaslat megalapozottsága szempontjából az egyik fő kérdés az, hogy az előirányzott bevételek és kiadások összhangban állnak-e a gazdasági feltételek várható alakulásával. Ennek kapcsán két kérdés vetődik fel. Az első, hogy az a gazdasági prognózis, amit a törvényjavaslat indoklásának melléklete tartalmaz, mennyire tekinthető reálisnak.

(12.30)

Erre a kérdésre választ az Állami Számvevőszék véleménye nem tartalmaz, mivel a Költségvetési Tanács megalakulása óta a kormányzati makrogazdasági prognózis hitelességét a tanács véleményezi. A vonatkozó törvényeknek megfelelően a tanács

véleményének kialakítását az ÁSZ elemzés elkészítésével támogatja. Ez így történt ebben az évben is: elemzésünk nyilvános, azaz a Számvevőszék és a Költségvetési Tanács honlapján is megtekinthető.

Tisztelt Képviselők! Az elemzést azért is ajánlom figyelmükbe, mivel az jól illusztrálja, hogy szemben az Európai Bizottság véleményével, az Állami Számvevőszéknél, de a Magyar Nemzeti Banknál is jelentős kapacitások állnak rendelkezésre a költségvetési törvényjavaslat és annak makrogazdasági megalapozottsága értékelésére, azaz a Költségvetési Tanács döntéshozatalának támogatására.

A másik kérdés az, hogy a költségvetés bevételeit és a gazdasági mutatóktól függő kiadásait - például a nyugdíjmelékek előirányzatait - a kormányzati gazdasági prognózissal összhangban határozták-e meg. Ennek a kérdésnek a megválaszolására a véleményünk megalapozott ellenőrzés során nagy súlyt fektettünk, hiszen a bevételek teljesíthetőségének véleményezését az Állami Számvevőszékről szóló törvény külön is nevesíti. Természetesen széles körben elemeztük a kiadási előirányzatok megalapozottságát is.

Az Állami Számvevőszék írásos véleménye tehát nem tér ki a 2016. évre prognosztizált makrogazdasági pálya értékelésére. Expozémiban azonban a költségvetési törvényjavaslat néhány gazdasági összefüggését mégis szeretném kiemelni.

A 2014. évi és a 2015. évi első négyhavi adatok egyértelműen mutatják, hogy a magyar gazdaság túljutott a válságon, és egy olyan növekedési pályára állt, amelyet egyaránt jellemez a dinamikus gazdasági növekedés és a gazdasági egyensúly javulása. Ezt az eredményt számos hazai intézkedés alapozta meg. Példaként emelhetem ki az adórendszer átalakítását, a társadalombiztosítás stabilizálását, a devizahitelek terheinek mérséklését, majd a lakáshoz kapcsolódó devizahitelek forintosítását, valamint a fegyelmezett költségvetési tervezést.

Ugyanakkor az eredményekhez olyan külső tényezők kedvező alakulása is hozzájárult, mint az európai uniós támogatások nagyarányú igénybevétele vagy az alacsonyabb kőolaj- és földgázárak. A 2016. évi költségvetés makrogazdasági környezete azért lesz sajátos, mert a növekedésnek az egyszeri hajtóerői 2016-ban már megszűnnek, például így az európai uniós fejlesztési finanszírozás ciklikussága következtében igen jelentős mértékben csökkennek az adott évben felhasználható európai uniós források.

A kormányzati prognózis az európai uniós források felhasználása jelentős csökkenése miatt a beruházások és a közösségi fogyasztás visszaesésével számol. Az óvatosság tehát indokolt. Ugyanakkor indokolatlanul pesszimistának tartom azt a megközelítést, amely az EU-források csökkenésének hatását egy az egyben kivonja a gazdasági növekedés mértékéből. Az egyszeri hatások ugyanis olyanok, mint egy elindulni nem tudó gépkocsi, amelyet megtolnak: ha bekattan a gyújtás, akkor a gépkocsi már fut magától, innen hajtja a saját motorja. Mindez azt

jelenti, hogy a jövő évi növekedés elsősorban attól függ, hogy annak a hazai forrásait mennyiben sikerül mobilizálni. A költségvetési törvényjavaslat tartalmaz ilyen elemeket.

Tisztelt Országgyűlés! A költségvetési törvényjavaslat több ezer előirányzattól épül fel. Így ellenőrzésünk során a lényegességre törekszünk, különösen miután rövid határidővel kell véleményt mondandunk, azaz elsősorban azokat az úgynevezett meghatározó előirányzatokat ellenőrizzük, amelyek teljesülése nagyságrendjénél fogva érdemi hatást gyakorol a hiánycél betarthatóságára. Emellett kiemelten ellenőrizzük az úgynevezett új előirányzatokat is. Ezek teljesülését ugyanis tapasztalati adatok még nem támasztják alá, ezért alapos háttérszámítások, hatástanulmányok nélkül teljesülésük komoly bizonytalanságot hordoz.

Végül arra törekszünk, hogy az ellenőrzött bevételi, illetve kiadási előirányzatok összege lefedje a költségvetési törvényjavaslat bevételi, illetve kiadási főösszegének legalább 80 százalékát. Ez a feltétel ebben az évben is teljesül. Ellenőrzésünk a bevételi főösszeg 89,7 százalékára, a kiadási főösszeg 83,6 százalékára terjedt ki.

Az Állami Számvevőszék az ellenőrzésbe bevont előirányzatokat a honlapján nyilvánosságra hozott módszertan szerint minősítette külön-külön alcímenként, illetve címenként. A bevételi és kiadási előirányzatok megalapozottságának, a bevételi irányzatok teljesíthetőségének megítélése a rendelkezésre álló dokumentumok, információk alapján elemzési módszerekkel történt.

Minősítésünk alapján a központi költségvetés ellenőrzött kiadási előirányzatainak 96,6 százaléka, az ellenőrzött bevételi előirányzatok 89,55 százaléka megalapozott. A költségvetési törvényjavaslat fejezeti tervezőmunkájának véleményezése az európai uniós előirányzatokon kívül 3489,4 milliárd forint kiadási és 894,9 milliárd forint bevételi előirányzatra terjedt ki. Az ellenőrzött fejezetek bevételi és kiadási előirányzatai összességében számításokkal alátámasztottak.

Az esetünkben ellenőrzött, a meghatározó, valamint az új kiadási előirányzatok 96,1 százaléka, a bevételi előirányzatok 85,6 százaléka megalapozott. Részben megalapozottnak azokat az előirányzatokat minősítettük, amelyeknél a rendelkezésünkre bocsátott adatok nem biztosították a teljes körű alátámasztottságot, vagy a tapasztalati adatok nem támasztották alá a tervezett összeget.

Nem megalapozottnak azokat az előirányzatokat minősítettük, amelyeknek alátámasztottságáról a helyszíni ellenőrzés lezárásáig nem tudtunk meggyőződni. A nem megalapozott előirányzatok az ellenőrzött összes kiadáson belül csak igen kis hányadot, 0,1 százalékot jelentenek. A minősített esetektől eltekintve a 2016-ra tervezett kiadások és bevételek biztosítják a feladatok ellátását, az előírt alapkövetelmények végrehajtását. A költségvetési törvényjavaslat korábbi benyújtása ellenére, annak megalapo-

zottsága összességében a 2015. évi költségvetési törvényjavaslatához képest javult.

A megalapozottság növekedése elsősorban az adórendszer stabilizálódásának köszönhető. 2016-ban nem kerülnek új adók bevezetésre; a gazdaság kifehéritésére betervezett intézkedések pedig a 2014. év végén és '15. év első négy hónapjában is hozták a tervezett bevételeket. Ennek nagy a jelentősége, hiszen korábban az Országgyűlésnek többek között azért kellett a költségvetési törvényt év közben módosítania, mert az új adókról vagy az adózási fegyelmet szolgáló intézkedésektől várt bevételek jelentősen elmaradtak az időközi tervezettől.

Az Állami Számvevőszék az adóbevételek 84,4 százalékát megalapozottnak minősítette, szemben a 2015. évi költségvetési törvényjavaslat adóbevételi előirányzatai esetében, ahol ez a szám még akkor 51,3 százalék volt. A költségvetés bevételei teljesíthetőségét javítja, hogy a költségvetési törvény és a kapcsolódó adótörvények módosításának korábbi elfogadásával a gazdasági szereplők számára kiszámíthatóbbá válnak a költségvetési folyamatok. Az adók beszédésének kockázatát is csökkenti, hogy a konvergenciaprogram szerint az adóbevételeknek a GDP-hez viszonyított aránya 2016-ban 21,1 százalékra mérséklődik, szemben a korábbi években kialakult 24,2-25,7 százalékos szinttel.

Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! Az adóbevételekről adott általános kép után kitérek néhány konkrétumra is. A költségvetési törvényjavaslatban rögzített 2016. évi adóbevételi előirányzatoknál a 2015. évi előirányzatnál várhatóan alacsonyabb, illetve magasabb teljesítéseket figyelembe vették.

(12.40)

Ezek az eltérések részében abból adódnak, hogy az adóbevételek 2014. évi teljesülése több adóbevétel esetében is magasabb annál, mint amivel a 2015. évi költségvetés betervezésekor számoltak. Az adóbevételi előirányzatokat reális alapokon tervezték.

Az online pénztárgépek, majd 2015 márciusától az elektronikus közúti áruforgalom-ellenőrző rendszer bevezetése jól szolgálja a gazdaság kifehéritését, és az adóbevételeket növelő hatásuk több éven keresztül is jelentkezik, ezért az áfabevételek ennek tulajdonított növekedésében nem látunk kockázatot. A bevételeket várhatóan tovább növeli az online pénztárgép használatának tervezett kiterjesztése.

A törvényjavaslat a személyi jövedelemadó-bevételek esetében megfelelően számol az adókulcs 1 százalékpontos mérséklődésével, valamint azzal, hogy a kétgyermekes családok adókedvezményének mértéke a 2016. évben havi 10 ezerről 12 500 forint-ra emelkedik. A személyi jövedelemadó-bevétel 2016. évre tervezett összege teljesíthető, a költségvetési törvényjavaslat indoklásában prognosztizált 5,2 százalékos bértömeg-növekedés esetén. A bérek növekedéséhez a költségvetési kiadások oldaláról hozzájárul a 2016-ban bevezetésre kerülő, illetve a ko-

rábban már bevezetett életpályamodellekhez kapcsolódó bérrendezések több éven keresztül jelentkező további hatása.

Az adóbevételi előirányzatok közül részben megalapozottnak minősítettük az egyszerűsített vállalkozói adó, a kisadózók tételes adója, és a jövedéki adó előirányzatát, melyek összességükben az adóbevételek 15,4 százalékát teszik ki. Ez azonban nem jelenti azt, hogy ennyi adóbevétel beérkezése kockázatos. A részben megalapozott minősítés ugyanis azt jelenti, hogy az adott adóbevételi előirányzat esetében is csak az adóbevételek egy kisebb része tartalmaz kockázatot. Sőt, ez alkalommal még arra is volt példa, hogy egy adó-előirányzatot - nevezetesen a jövedéki adó előirányzatát - azért minősítettük csak részben megalapozottnak, mivel alacsonyabb bevételt terveztek annál, mint amit a figyelembe vett tényezők alapján indokolt lett volna. Megítélésünk szerint a jövedéki adónál túlteljesülés valószínűsíthető. Egyedül a kisvállalati adó adóbevételét minősítettük nem megalapozottnak.

Az egyes adóbevételek esetében jelentkező összecszerű kockázatok általunk becsült összegét véleményünk 1. számú melléklete tételesen tartalmazza, a bevételi előirányzatok tervezése során az aktuális előrejelzéseket, a makropálya paramétereit figyelembe vették. Következésképpen az ÁSZ véleménye az, hogy a kormány makrogazdasági előrejelzéseinek teljesülése esetén az adóbevételeknél az előirányzott összegek befolyhatnak a költségvetésbe.

Itt szeretném megemlíteni a társadalombiztosítási alapok bevételét képező úgynevezett szociális hozzájárulási adót, amely az elmúlt években a költségvetés egyik legstabilabb bevételévé vált. Ennek köszönhetően nagyobb szerepet tud vállalni az Egészségbiztosítási Alap finanszírozásában, azaz a szociális hozzájárulási adó Egészségbiztosítási Alapot illető bevétele a 2015. évi 14,54 százalékról 20,57 százalékra emelkedik. Ezzel párhuzamosan megszűnik a rokkantsági rehabilitációs ellátások fedezetére adott költségvetési hozzájárulás.

2011 előtt a társadalombiztosítás az államháztartás egyik legkockázatosabb területét jelentette, amely több évben is a tervezett hiány jelentős túllépéséhez vezetett. A nyugdíjrendszer és a gyógyszer-támogatások területén tett intézkedéseknek köszönhetően ez a helyzet gyökeresen megváltozott. Az ellenőrzésünk azt állapította meg, hogy szinte teljeskörűen megalapozottak a társadalombiztosítási alapok ellenőrzött bevételi és kiadási előirányzatai.

Itt hívom fel a figyelmet a jelentésünkre, ami arról szól, hogy az egyenlegjavító intézkedéseknek milyen hatásai voltak és hatásai vannak a következő évekre is, ami kimondottan a társadalombiztosítási alapok stabilizálásának a prognózisát megalapozta már.

A bevételi oldalon jelentősebb kockázatot az állami vagyon hasznosításából származó bevételek esetében látunk. Ebből állami vagyonnal kapcsolatos 2016. évi bevételi előirányzatok közül az osztalékbe-

vételtől és az egyéb értékesítési, hasznosítási bevételből tervezett előirányzatokat ellenőriztük, amelyeknek együttes összege 146,1 milliárd forint. Ezen bevételi előirányzatokat nem támasztotta alá megfelelően dokumentált módszertan, számítás, hatástanulmány, ezért azok részben megalapozottak, az alulteljesülés kockázatát hordozzák. Ezért azt tartjuk fontosnak, hogy az értékesítendő vagyontárgyak majdani értékesítését, hasznosítását az illetékes kormányzati szervek úgy készítsék elő, hogy a tervezett bevétel ténylegesen befolyjon a költségvetésbe.

Tisztelt Országgyűlés! A bevételek után térjünk át a kiadásokra. A 2016. évi központi költségvetés közvetlen kiadásai meghatározó részben számításokkal, prognózisokkal és megfelelő tervezési módszertannal kerültek kialakításra. A központi költségvetés közvetlen kiadási előirányzatai közül ellenőrzött előirányzatok 98,5 százalékát megalapozottnak minősítettük, így összességükben is megalapozottak.

A kiadási oldalon elsősorban az jelent kockázatot - és ezt már évről évre szóvá is tesszük -, hogy az úgynevezett felülről nyitott, azaz év közben túlléphető kiadási előirányzatok együttes összege eléri a kiadási főösszeg 53,3 százalékát. Ezen belül a külön szabályozás nélkül túlléphető előirányzatok összege eléri a kiadási főösszeg 38,1 százalékát. A tervezés véleményezése során ezért kiemelten ellenőriztük az ezen előirányzatok tervezését megalapozó számításokat, prognózisokat. Az ellenőrzés az előbbieket mellett a megelőző évek teljesítési adatai és a 2015. évi monitoringadatok alapján minősítette a kiadások tervezését.

Itt kell kiemelni, hogy természetesen az a kockázat fennáll, de az előző években se realizálódott, hiszen a kormány közvetlenül kézben tartotta ezeket a felülről nyitott kiadási összegeket, de maga a tervezés szempontjából ez a kockázat mindaddig fennáll, amíg ezt a gyakorlatot, ezt a kezelési módot alkalmazza. Nincsenek meg az automatikus egyensúlyban tartási mechanizmusok a kiadási oldalon, de ez egy másik, szélesebb körű téma felvetést is jelent majd részemről.

Kockázatot jelent, hogy a gyógyító-megelőző ellátás szakintézeteinek és a Klebelsberg Intézményfenntartó Központnak a tervezett kiadásai megfelelő strukturális intézkedések meghozatala esetén biztosítják csak a feladatok zavartalan ellátását. Ezek az intézkedések azonban még nem zárultak le. Megítélésünk szerint a pénzügyi krízisen túljutott ország jelentős fejlesztéseket is előirányzó költségvetésében nem lehetnek olyan feszültségpontok, amelyek oda vezetnek, hogy az egyes költségvetési intézmények tartósan, visszatérő jelleggel és jogsértő módon nem képesek beszállítóik elismert követeléseit határidőre teljesíteni.

A helyi önkormányzatok feladatainak ellátásához a 2016. évi központi költségvetési törvényjavaslat együttesen 661,7 milliárd forint támogatást biztosít, amely 1,9 százalékkal, 12,5 milliárd forinttal haladja meg az előző évi eredeti előirányzatot. Az ellen-

őrzött előirányzatok összege összességében 630,7 milliárd forint, amelynek 99,7 százaléka megalapozott. A 2016. évi költségvetési tervezés sajátossága, hogy egyszerre kell fedezetet nyújtania az Európai Unió 2007-2013-as költségvetési ciklusában EU-forrásból finanszírozott, folyamatban lévő programok befejezéséhez, és a 2014-2020-as évi költségvetési ciklusban induló fejlesztések társfinanszírozásához.

Az európai uniós források minél teljesebb felhasználása érdekében a fejezetek megtervezték a 2014-2020. évi költségvetési ciklus alatt felhasználható uniós és hazai forrás 2016. évre eső részét, az európai uniós programidőszakon belüli, a legtöbb európai uniós tagországban is tapasztalható ciklikuság figyelembevételével.

(12.50)

Nemcsak Magyarország, hanem valamennyi kohéziós ország tapasztalata ugyanis az, hogy a ciklus első három évében a teljesítés a rendelkezésre álló teljes keretnek nem éri el a 10 százalékát sem, a negyedik évtől élenkül meg jelentősebben a teljesülés, ami az úgynevezett n+2 szabály kihasználásával még a ciklust követő két évben is számottevő, mint ahogy most 2015-ben még a 2007-2013-as program hatásának kedvező lehívási adatait láthatjuk.

A törvényjavaslat előkészítése során megtervezték a 2007-2013. évi programozási periódus programjainak befejezéséhez szükséges 2016. évi kiadási és bevételi előirányzatokat is. A költségvetési törvényjavaslatban tervezett uniós kiadási előirányzat, 1432 milliárd forint mintegy negyedét a 2007-2013. évi ciklusról áthúzódó előirányzatok teszik ki, és ennek közel 100 százalékát már csak hazai költségvetési forrásból lehet és kell finanszírozni. Ezért a 2016. évi költségvetési kockázat szempontjából nagy a jelentősége annak, hogy a 2015. évi teljesítés a tervezettnél megfelelően alakul-e majd.

A nemzeti stratégiai referenciakeret 2015. évi teljesítésének realizálása céljából több kormányhatározatot fogadtak el, emellett működtetik a 2014. évben bevezetett, a nemzeti stratégiai referenciakeret éves kötelezettségvállalási tervének teljesülését nyomon követő szigorú monitoringrendszert. Erre tekintettel a 2007-2013. évi programozási periódus programjainak befejezéséhez szükséges 2016. évi kiadási előirányzatokat megalapozottnak tekintjük. A nemzeti stratégiai referenciakerethez tartozó előirányzatok teljesítése szempontjából kockázatot jelentenek az Európai Bizottság felfüggesztéseinek a tervezéskor még nem ismert következményei, továbbá az auditok esetleges kedvezőtlen eredménye miatt a jövőben alkalmazott szankciók.

Tisztelt Országgyűlés! A törvényjavaslat elfogadhatósága szempontjából kiemelt jelentősége van az államadósság alakulásának. A költségvetési törvényjavaslat indoklásában bemutatott tendenciák szerint a 2016. év végére a központi költségvetés adóssága eléri a 25 253 milliárd forintot, amely a

2015. év végére prognosztizált adósságot 3,1 százalékkal haladja meg.

A devizaadósság a 2016-os kibocsátások és lejáratok figyelembevételével a 2015. éves várható 7987 milliárd forintról 2016-ban 6684 milliárd forintra csökken. Ez a központi költségvetés 2016. év végére tervezett bruttó adósságának 26,5 százaléka. Ez az arány egyfelől megfelel az államadósság-kezelési stratégia devizarészarányra vonatkozó maximum 45 százalékos rátájának, másfelől - és ez még fontosabb - lényegesen mérsékli az államadósság növekedésének a forint esetleges leértékelődéséből adódó kockázatát, vagyis az ország finanszírozásának a sérülékenységét.

A 2016. évben több mint 2000 milliárd forinttal emelkedik a hiányt finanszírozó és adósságmegújító - lejárat és ezért refinanszírozandó - forintadósság nagysága. A forintadósság a 2015. év végi várható állományához képest a 2016. év végi tervezett állomány 17 774 milliárd forintra nő, amely 13,4 százalékos növekedésnek felel meg.

A 2016. december 31. napjára vonatkozóan tervezett államadósság az államháztartás központi alrendszerének 25 528 milliárd forintos adósságából, az önkormányzati alrendszer 205 milliárd forint adósságából és a kormányzati szektorba sorolt egyéb szervezetek 166 milliárd forint adósságából áll. A konszolidált államadósság meghatározásánál a konszolidálandó tételeket 94,6 milliárd forint összegben vették figyelembe.

Az államháztartás központi és önkormányzati alrendszerének, valamint a kormányzati szektorba sorolt egyéb szervezetek adóssága, az adósságot keletkeztető ügyletek a törvényben előírt szerinti bontásban a tervezés megalapozásához rendelkezésre álltak. A konszolidáció végrehajtása teljeskörűen megtörtént, az államadósság-mutató kiszámításához szükséges adatok tehát a törvényben foglaltak szerint rendelkezésre álltak.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Az Állami Számvevőszék által ellenőrzött bevételi és kiadási előirányzatok döntő többségének megalapozottsága és a tartalékolási rendszer továbbfejlesztése alapján - amely az említett 100 meg 100 milliárd forinton felül új elemként, tehát az úgynevezett fejezeti stabilitási tartalék 35 milliárd forintos beállítását jelenti - állíthatom, hogy költségvetési törvényjavaslat összességében is megalapozottnak tekinthető, az általunk feltárt hiányosságok a törvényjavaslat elfogadásáig pótolhatók. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban és az MSZP soraiban. - Dr. Józsa István hosszan tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Országgyűlés! Most Kovács Árpád elnök úrnak, a Költségvetési Tanács elnökének adom meg a szót, 30 perces időkeretben, aki a Költségvetési Tanács véleményét ismerteti. Képviselőtársaimat pedig arra kérem, hogy hallgassuk együtt elnök urat. Parancsoljon, elnök úr!

DR. KOVÁCS ÁRPÁD, a Költségvetési Tanács elnöke, a napirendi pont előadója: Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Elnök Úr! A Magyarország Alaptörvényében kapott felhatalmazás alapján a Költségvetési Tanács az Országgyűlés tevékenységét támogató szervként a központi költségvetésről szóló törvényjavaslat előkészítése során annak megalapozottságát vizsgálja. E törvényjavaslat a zárószavazás előtt a tanácshoz - az Alaptörvény előírásainak megfelelően - visszakerül, és az államadósság-szabály betartásán kell örködnünk. Az Alaptörvény kimondja, hogy mindaddig, amíg az államadósság a teljes hazai össztermék felét meghaladja, az Országgyűlés csak olyan központi költségvetésről szóló törvényt fogadhat el, amely az államadósság teljes hazai össztermékhez viszonyított arányának csökkentését tartalmazza. A tanács az ennek teljesülésére vonatkozó véleményét a zárószavazáshoz szükséges előzetes hozzájárulásában alakítja majd ki, miközben ezzel természetesen már a törvényjavaslat tervezett dokumentuma kapcsolatában is foglalkozott.

Tisztelt Ház! Ma tehát az a feladatom, hogy szóban is indokoljam a tervezetként megkapott költségvetési javaslatról a tanács véleményét, és kitérjek a kormánynak az arra adott válaszára. Kérem szíves megértésüket, hogy néhány, a véleményhez szorosan kapcsolódó rövid gondolatot az államadósság-képlet alkalmazásáról és módosításáról is megfogalmazok.

A tanács a véleménye kialakításakor az Állami Számvevőszéknek és a Magyar Nemzeti Banknak a tanács részére kifejezetten e célból megfogalmazott szempontjaira és megállapításaira épített, ugyanakkor figyelemmel volt a különböző elemző intézetek előrejelzéseire, valamint független szakértők, mértekadó nemzetközi szervezetek - összesen 11-féle - előrejelzésére. A tanács a törvényjavaslat tervezetere vonatkozó, a kormány részére szóló véleményét 2015. május 8-ai ülésén alakította ki, és továbbította az előterjesztő Nemzetgazdasági Minisztérium részére, valamint nyilvánosságra hozta.

Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! Most, amikor a tanács felhatalmazása alapján az általános vita kezdetén a véleményben foglaltak lényegét a hiánycél és az államadósság-szabály teljesülésére koncentrálni megosztom a tisztelt Házal, mindenekelőtt az évből eltelt viszonylag rövid időszak tapasztalatai alapján az idejű költségvetés várható teljesítéséről mint a jövő évi tervezés bázisáról említenék meg néhány gondolatot.

A nemzetközi és a hazai elemző intézetek 2015. első negyedében folyamatosan felfelé javították a 2015-re vonatkozó növekedési várakozásokat, a kormány is a korábbi 2,5 százalékos prognózisát 3 százalékos fölé emelte. A tanács szerint a gazdaságban 2013-ban megindult, majd 2014-ben kiugrónak számító 3,6 százalékos, az Unió átlagát jóval meghaladó növekedés 2015-ben, ha kissé mérséklődve is, de folytatódhat. A tanács a fenntartható növekedés külső feltételeit alapvetően kedvezőnek tartotta, figyelembe vette, hogy bár ingadozó, de alacsony az

olajár, a pénzpiacon likviditásbőség van, javulnak a konjunktúra- és bizalmi indexek, mérsékelten bővül az Unió gazdasági teljesítménye, várhatóan alacsony marad az infláció, és hat az Európai Központi Bank eszközvásárlási programja.

(13.00)

A tanács a belső feltételeket is megfelelőnek látta. Míg 2014 egészét tekintve az export és beruházás húzta a gazdaságot, addig az év utolsó negyedére már a fogyasztás is hajtóerővé vált. A háztartások fogyasztásának bővülését 2015-ben tovább erősítheti a banki elszámolás révén csökkenő adósságteher, az egyszeri jóváírás, valamint a devizahitelek forintosítása következtében az árfolyamkitettség megszűnése, továbbá az év eddig eltelt időszakában tapasztalt bérnövekedés. Javulnak a munkaerő-piaci folyamatok is, a foglalkoztatás immár tartósan meghaladja a 4 millió főt, a bővülés meghatározóan a versenyszférában tapasztalható. A kormányzati intézkedések révén az aktivitási ráta 59 százalékra növekedett, a munkanélküliség ráta pedig 7,8 százalékra süllyedt.

A gazdaság eddigi jó teljesítményét, nemkülönben a gazdaság fehéritését szolgáló központi intézkedések hozamát látva, és feltételezve, hogy az év hátralévő időszakában nem következik be lényegi törés a teljesítményekben, várhatóan az adó- és járulékbévételek az idén is nagyobbak lehetnek a tervezettnél. A kormányzat strukturális átalakítási törekvéseinek eredményeként a kiadások, mindenekelőtt a társadalmi és szociális juttatások, figyelembe véve a szélesedő közmunka támogatását is, a GDP-től valamelyest elmaradva fognak növekedni. A kamatkidadások pedig, az ország kockázati megítélésének javulásával, csökkenhetnek. Ezek együttes elemzése alapján tartotta úgy a Költségvetési Tanács, hogy a 2015. évi 2,4 százalékos hiánycél teljesíthetőnek látszik.

A 2016. évi költségvetési törvényjavaslatra ráterve engedjék meg, hogy előjáróban kissé részletelesen foglalkozzam a tervezet hitelességével. A stabilitási törvény alapján a tanács a tervezetre észrevételt tehet, illetve ha a tervezettel kapcsolatban annak hitelességére vagy végrehajthatóságára vonatkozóan alapvető ellenvetése van, a tervezettel való egyet nem értését jelezheti. Megítélésünk szerint a törvényjavaslat tervezete nem tartalmazott olyan kifogásolható rendelkezéseket, tendenciákat, amelyek indokolták volna a véleményezésre átadott dokumentummal kapcsolatban a tanács általános egyet nem értésének jelzését.

A tanács azonban határozatában azt is megfogalmazta, hogy a tervezet nem felel meg a stabilitási törvényben foglalt adósságképlet előírásának, amely 2015. január 1-jén hatályba lépett, és azt először a 2016. évi költségvetési törvényjavaslat megalkotásánál kell, pontosabban kellett volna figyelembe venni. Az adósságképlet az Alaptörvény és az Európai Unió vonatkozó, úgynevezett egyhuszados előírásának

kiindulásától eltérően nem az államadósság GDP-ben kifejezett arányának csökkenését írja elő, hanem annak összegszerű változása mértékét szabályozza. Az adósságképlet alapján a 2016. évre tervezett infláció, 1,6 százalék, és a gazdasági növekedési ütem, 2,5 százalék, felének különbségével számolva az államadósság mindössze 0,35 százalékkal emelkedhetne. Ezzel szemben a tervezetben számolt nominális növekedés mértéke 3,3 százalék.

A különbség összegben több mint 700 milliárd forint. Vagyis ennyivel kellene visszafogni a kiadásokat, illetőleg növelni a bevételeket. Ez az államháztartásra és ezen keresztül a gazdasági növekedésre nehezen kiszámítható, negatív következményekkel járna. Mindezek alapján javasoltuk már korábban is az adósságképlet alapos felülvizsgálatát, most pedig az esetleges alkalmazás céljával ellentétes hatású hangsúlyozva tartottuk szükségesnek annak törlését vagy módosítását. A képlet megváltoztatására vonatkozó kormányzati javaslat önök előtt van.

Nem feladatom, hogy a képlet módosítására vonatkozó javaslat tartalmi kérdéseit e helyen érintsem, de kérem, engedjenek meg itt egy talán általánosabb gondolatot. Válság esetén az állami szektor fogja föl a sokk nagy részét, az emelkedő szakaszban pedig mérsékli a válsághoz vezető új stabilitási kockázatok kialakulását. Napjaink folyamatai azt bizonyítják, hogy az évtizede felszínre tört válságból, akárcsak Európa nagy része, mi is a felépülés szakaszába jutottunk el, amiben kétségtelen szerepe van a költségvetés-politikai és eljárási szabályoknak, betartásuk kontrolljával együtt. A szabályok ugyan a válságok kezelésére születnek, de a helyreállítást is elő kell segíteniük, vagy legalábbis ne akadályozzák azt. Ezért célszerű, ha a szabályokban és teljesítésükben a rugalmasság, a változó feltételekhez való alkalmazkodás érvényesül, és ha kell, a szükséges alkalmazkodás haladéktalanul történjen meg.

Ezen túlmenően a tanácsnak a költségvetési törvényjavaslat tervezetének ismeretében még egy törvényalkotási kérdésre kellett ráirányítania a figyelmet. Véleménye indoklásában utalt a stabilitási törvény 2016. január 1-jén életbe lépő azon paragrafusának nem teljesítésére is, amely szerint a gazdálkodó szervezetet az elért eredménye alapján terhelő fizetési kötelezettség mértékét az adóalap összegétől függetlenül, az adóalap azonos arányában, egységesen kell megállapítani. A Költségvetési Tanács szükségesnek tartotta itt is a két törvény összhangjának megteremtését.

Tisztelt Országgyűlés! Rátérve most már a költségvetés fő számaira, megjegyzem, a tanács által véleményezett tervezet és az önök előtt lévő törvényjavaslat között csak néhány, főként bevételi tételnél van eltérés. Ennek alapján a tanácsnak a tervezetrel tett megállapításai döntő többségükben a törvényjavaslatra nézve is indokoltak és helytállóak. A tanács a 2016. évi költségvetési javaslat tervezetének alapját képező makrogazdasági pályát a 2015-2018-ra vonatkozó konvergenciaprogram, valamint a rendelkez-

zésre álló és a hatáskörében készült szakmai elemzések, kivetítések figyelembevételével vizsgálta.

Ennek eredményeként jutottunk arra a következtetésre, hogy a fő makrogazdasági feltételezések reálisak. A 2,5 százalékos, a 2015. évre vártnál szerényebb, konzervatív előrejelzésen alapuló gazdasági növekedés, valamint a háztartások fogyasztásának 3,6 százalékos bővülése elérhető. A növekedés várható lassulását elsősorban az uniós fejlesztési támogatások csökkenése és általa a beruházások időleges, valamint a közösségi fogyasztás visszafogása okozza. Hatását ellensúlyozhatja a növekedési hitelprogramnak a kis- és középvállalati szektorban megvalósuló kiterjesztése és a hazai államháztartási forrásból finanszírozott infrastrukturális fejlesztés.

A tanácsnak meg kellett jegyeznie, hogy a kitűzött gazdasági növekedéshez a külső feltételek kedvező alakulása is szükséges: tovább kell hogy erősödjön az Európai Unió gazdasága, ne mélyüljenek tovább a geopolitikai konfliktusok, ne gyűrűzzön be a görög adósságválság pénzügyi hatása, és kedvezően hatna a pénzügyi forrásbőség fennmaradása és az olajár viszonylag alacsony szinten történő stabilizálódása is.

Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! A tanács megállapította, hogy az államháztartás 2016. évi, európai uniós módszertan szerint számított 2 százalékos GDP-arányos hiánycélja összhangban van a költségvetési törvényjavaslat tervezetével, az egyidejűleg megjelent Magyarország 2015-2018. évi konvergenciaprogramjában foglaltakkal, valamint a tervezetben bemutatott gazdasági folyamatokkal, az erre alapozott bevételi és kiadási előirányzatokkal.

(13.10)

A kitűzött cél 1 százalékponttal alacsonyabb a felső határt megszabó államháztartási törvény szerinti, illetve maastrichti kritériumoknál. Ez azt jelenti, hogy a hiányra vonatkozó követelmény akkor is teljesülhet, ha a GDP vagy a hiány a tervezettnél kedvezőtlenebbül alakul. A tanács értékeli, hogy a folyamatok továbbvitelével a konvergenciaprogram szerint 2018-ra elérhető a hiány mértékének a GDP 1,6 százalékára történő leszorítása, és tartalék képződik a következő évekre. Az alacsony hiány segíti az államadósság-ráta Alaptörvényben előírt csökkentési követelményének a megvalósítását.

A tanács úgy ítélte meg, hogy a 2016. évi költségvetés adó- és járulékbevételei az adórendszer viszonylagos stabilitását tükrözik és reális alapon tervezettek. Ez utóbbit megalapozza a gazdasági növekedés, nemkülönben a lakosság fogyasztásának várt bővülése. Mindemellett a 2014-ben elkezdett és 2015-ben kiteljesedő folyamatok, a foglalkoztatás és a fogyasztás bővülését, a gazdaság fehéritését, az adóellenőrzések hatékonyságának javítását célzó kormányzati intézkedések 2016-ban is kifejtik kedvező hatásukat. Ezek nyújtanak lehetőséget az adó-

kulcsok mérséklésére, mint ez a személyi jövedelemadó, az áfa, az illetékek és a pénzügyintézetek különadója tekintetében látható.

A bevételek között a Költségvetési Tanács szükségesnek tartotta a figyelemfelhívást, akárcsak az Állami Számvevőszék, az egyéb értékesítési és hasznosítási bevételek előirányzatát övező kockázatokra. Az előirányzat ugyan jóval kevesebb, mint az idejé, de a teljesítési bizonytalanság miatt továbbra is indokolt a hasznosítás alapos előkészítése, valamint a kapcsolódó beruházások óvatos tervezése és végrehajtása. Egyet kell érteni azzal a szándékkal, hogy az annak felhasználására vonatkozó kormányzati lépéseket fékek kísérjék. Egyes bevételeknél, a személyi jövedelemadó-előirányzatnál a bruttó bér- és keresetösszeg változását meghaladó növekedés, míg a társaságiadó-előirányzatnál a meghatározott bevételekkel és devizaelszámolásokkal kapcsolatos adatok bizonytalansága miatt negatív kockázatokat látott a tanács. Azt is megfogalmazta, hogy az adó- és járulékbévételi előirányzatok a gazdasági teljesítmény és az adóelkerülés visszaszorítására tett lépések hatásossága függvényében teljesülhetnek, illetve a hozzájuk kapcsolódó kockázatot képes fedezni az Országvédelmi Alap.

A tanács a kiadások tervezését az államháztartás egyensúlya javításának követelményével összhangban lévőnek látta. A szociális célú támogatások bővülése változatlanul alatta marad a gazdasági növekedésnek, amelyet részben ellensúlyoz a közmunkára fordított kormányzati kiadások bővülése. Megítélésünk szerint a kiadások takarékosan tervezettek, a kamatkifizetések az alacsonyabb hozamok következtében tovább mérséklődhetnek, és a kisebb uniós forrásbevonással párhuzamosan kevesebb társfinanszírozásra lesz szükség. Úgy gondoljuk, hogy óvatosság jellemzi a központi közzolgálati életjáramodell kiterjesztését, mivel a pedagógusok, valamint a fegyveres és rendvédelmi szervek dolgozói béremelésének folytatásán túl a kedvezményezettek körébe újonnan csak a kormánytisztviselők lépnek, és azok is 2016 második felében.

A tanács alapvetően az európai és a világgazdasági konjunkturális összefüggések és az európai gazdasági és politikai válságtérületek tekintetében látott bizonytalanságok miatt helyesnek tartotta, hogy a 2016. évi költségvetési törvényjavaslat tervezetében az előző évhez képest jelentősen nagyobb, összesen 70 milliárd forint Országvédelmi Alap előirányzata szerepel. De megfontolhatónak látta ennek további emelését is. Ezen túl szélesebbnek látta az egyensúlyi célok teljesítésének biztonságát azáltal, hogy mintegy 35 milliárdos összegben a központi fejezeteknek, elkülönített állami alapoknak úgynevezett stabilitási tartalékot is kell képezniük. E tartalék felhasználhatósága az államháztartás helyzetétől függően csak októberben nyílhat meg, mindemellett a KT javasolta, most már nem először, a tartalékok megfelelőségének megítéléséhez annak bemutatását, hogy azok milyen kockázatok kezelésére szolgálnak.

Tisztelt Országgyűlés! A 2016. évi költségvetési törvényjavaslat tervezetében a stabilitási törvény szerint, vagyis a 2015. év végére feltételezethez képest, változatlan devizaárfolyamokkal számolva az államadósság-mutató 74,3 százalékról 2016 végére 73,3 százalékra csökken. Ezáltal teljesül az Alaptörvény követelménye. A konvergenciaprogram szerint feltételezett árfolyamokat alapul véve 1 százalékos mérséklődés várható a maastrichti adósságműtató tekintetében is. A Költségvetési Tanács határozott elkötelezettséget lát a konvergenciaprogramban arra, hogy az államadósság GDP arányában kifejezett mutatója 2018-ra 70 százalék alá süllyedjen. A tanács véleménye szerint tehát összességében teljesíthetők a 2016-os költségvetési törvényjavaslatban mind az államháztartási hiány, mind az államadósság GDP mértékének csökkentésére kitűzött célok és mindezek alapján az alapot szolgáltatató makrogazdasági pálya.

Tisztelt Országgyűlés! A tanács véleménye ezúttal is részletes kormányzati választ kapott, amely a törvényjavaslat fő kötetének végén mindenki által megismerhető, ezért arra csupán röviden térek vissza. Mindenekelőtt megnyugvással olvashattuk a válaszban, hogy a kormány kezdeményezni fogja a stabilitási törvény módosítását az adósságképletre vonatkozólag annak érdekében, hogy a gazdasági növekedést erőteljesebben támogató költségvetési politika valósuljon meg az államadósság csökkentése mellett. Ezzel még a költségvetési törvényjavaslat zárószavazása előtt megteremtődik a tanács által is szükségesnek tartott összhang. Így a Költségvetési Tanács reményei szerint a zárószavazás előtt már a módosított szabályok ismeretében hozhatja meg döntését a költségvetési szavazás jóváhagyásakor.

A válaszban nem találtunk vizont utalást a stabilitási törvényben szereplő, a társasági adó egységes mértékére vonatkozó rendelkezéssel való összhang megteremtésére. A megalapozó törvényjavaslat azonban ezt a kérdést később jogilag rendezzi, 2020-ig tolvá ki a hatálybalépést. A kormány, bár az általa is várható kockázatokat továbbra sem ismertette, az Országvédelmi Alap előirányzatát 30 milliárddal tovább, 100 milliárdra emelte. A válasz részleges indoklást tartalmaz néhány, a Költségvetési Tanács részéről kockázatosnak ítélt bevétel teljesítéséről. Ennek során az érintett tételek közül a vagyonértékesítésből származó bevétel, valamint az egyes adónemek előirányzatát megnövelték. Az utóbbiaknál a gazdaság fehéredése hatásának a törvényjavaslat benyújtása előtti újraértékelése adott lehetőséget a személyi jövedelemadó, a szociális hozzájárulási adó és a járulékok előirányzatának, valamint az online pénztárgép bekötési kiterjesztése által az áfa előirányzatának megemelésére.

Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! Kérem, engedjenek meg nekem is néhány köszönő zárómondatot. Szeretném megköszönni a nemzetgazdasági miniszter úrnak és munkatársainak, hogy munkánkat messzemenően segítették, a nem szokásos időben

végzett előkészítő munkálatok és a megterhelő tervezési feltételek között is lehetővé tették, hogy a tanács érdemi elemzéseket végezve készítse el véleményét.

(13.20)

Köszönöm az Állami Számvevőszék, a Magyar Nemzeti Bank és a Költségvetési Tanács titkársága munkatársainak, felkért elemző intézeteknek, valamint az egyes gazdasági intézmények munkatársainak is, hogy független, alternatív makrogazdasági modellszámításokkal, érzékenységi vizsgálatokkal támogatták a tanács véleményének sokoldalú szakmai megalapozását.

Tisztelt Országgyűlés! Megköszönve megtisztelő figyelmüket, szeretnék végül jó munkát kívánni, egy olyan költségvetés készüljön, amely az ország fejlődését szolgálja, egy olyan törvényjavaslat születessen, ami ezzel összhangban van, és a módosító indítványok, a kapcsolódó lépések mind ezt az irányt szolgálják. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Mielőtt folytatnánk munkánkat, **ülésvezetési kérdésben kell döntenie** az Országgyűlésnek. A Magyarország 2016. évi központi költségvetéséről szóló törvényjavaslat tárgyalása során várhatóan az Országgyűlés alelnökei is részt vesznek a vitában, azaz felszólalnak. Mivel a házszabály rendelkezése szerint csak akkor láthatják el az ülés vezetésével kapcsolatos feladataikat ilyen esetben, ha az Országgyűlés ehhez hozzájárul.

Ezért tisztelettel kezdeményezem, hogy az Országgyűlés Lezsák Sándor, Jakab István, Hiller István, Sneider Tamás alelnök urak részére és saját személyem részére is adja meg ezt a hozzájárulást. Kérem, kézfelemeléssel szavazzanak! *(Szavazás.)* Ez látható többség.

Megállapítom, hogy az Országgyűlés látható többsége javaslatomat elfogadta.

Most a vezérszónoki felszólalások következnek, 30-30 perces időkeretben. Ezek közben a házszabályi előírásoknak megfelelően kettőperces felszólalásokra nincs lehetőség.

Elsőnek megadom a szót Rogán Antal frakcióvezető úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának, aki felszólalását itt az emelvényen fogja elmondani. Megvárom, míg frakcióvezető úr felérkezik. Parancsoljon, frakcióvezető úr!

ROGÁN ANTAL, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Miniszter Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Azt gondolom, hogy a 2016. évi költségvetés üzenete nagyon egyszerűen összefoglalható: több munkahely, kevesebb adó. 2016-ban Magyarország költségvetésének a keretében többet fogunk költeni foglalkoztatásra, a folytatódó növekedéssel együtt tovább fog nőni a munkahelyek száma, és tovább csökken a munkanélküliség. 2016-ban pedig Magyarországon min-

denki kevesebb adót fog fizetni. Minden magyar család, minden magyar dolgozó ember léphet egyet előre, mert csökken az általa fizetendő adó mértéke. Több mint 4 millió ember dolgozik Magyarországon, mindannyian a jövedelmük után kevesebb adót fognak fizetni, és ne felejtjük el, hogy ők 4 millióan együtt még meglehetősen sok embert, gyermekeiket eltartják, így összességében azt tudjuk mondani, hogy Magyarország polgárainak túlnyomó többsége 2016-ban az új költségvetésnek és az ahhoz kapcsolódó adótörvényeknek köszönhetően léphet egyet előre.

Ahhoz, hogy tudjuk értékelni azt, hogy hogyan sikerült eljutni a 2016. évi költségvetés időszakáig, azt javaslom tisztelt képviselőtársaimnak, hogy azért nézzünk vissza egy pillanatra az elmúlt esztendőkre. Ne felejtjük el, hogy itt egy olyan ötesztendő gazdaságpolitikai folyamaton vagyunk túl, ahol a 2010-ben hivatalba lépett kormánynak egy akut gazdasági és költségvetési válsághelyzetet, sőt mi több, csődhelyzetet kellett kezelnie. 2010-ben a magyar Országgyűlés által akkor, korábban elfogadott költségvetés először is nem tükrözte a valós helyzetet, hiszen év végére egyértelműen kiderült, hogy egy közbeavatkozás nélkül sokkal magasabb lett volna a költségvetési hiány. Magyarországot akkor lélegeztetőgépen tartották, hiszen Magyarország az IMF, illetve az Európai Unió támogatása nélkül még talán a béreket sem lett volna képes kifizetni a közzférában, de legalábbis komoly problémákba került volna.

A 2010-es időszakra, ha visszanezünk, akkor, tisztelt képviselőtársaim, azt tudjuk megállapítani, hogy az azóta eltelt öt esztendőben először is lezajlott egy válságkezelés. 2010- és '11-ben Magyarország Kormányának ki kellett rángatnia az országot és a költségvetést egy válságkezelés segítségével a csőd-helyzetből, 2010-11-ben lezajlott a konszolidáció. 2012 időszaka elsősorban a gazdasági stabilizáció, és 2013-14 időszaka pedig meggyőződésünk szerint a növekedési fordulat elindulásának az időszaka, amit most már 2015-ben is érezhettünk, és ami meglehetősen stabilnak tűnik, olyannyira, hogy a makrogazdasági folyamatok keretében gazdasági növekedéssel 2016-ra is lehet kalkulálni.

Tisztelt Képviselőtársaim! Itt érdemes összevetni azért kormányzati teljesítményeket is egymással, hiszen azt gondolom, ez mindig minden alkalommal kötelessége, sőt bizonyos értelemben fontos feladata is az Országgyűlésben a költségvetés vitáját lefolytató pártoknak. Ha most visszatekintünk a 2002 és 2010 közötti időszakra, valamint a 2010 és 2015 közötti időszakra, akkor hadd végezzek el egy összehasonlítást néhány egyszerű számadat segítségével, tisztelt képviselőtársaim.

Kezdjük azzal, hogy 2002-ben, amikor az akkori szocialista-szabad demokrata kormány átvette a kormányrudat, akkor Magyarországon a bruttó államadósság mértéke GDP-arányosan 55,9 százalék volt. 2010-ben, amikor átadták a kormányrudat, a GDP arányában ez 81 százalék volt. Ha ezt forintra le akarjuk fordítani, tisztelt képviselőtársaim, akkor a

bruttó államadósság 2002-ben 9574 milliárd forint volt, 2010-ben a bruttó államadósság mértéke 21 799 milliárd forint volt.

Tisztelt Képviselőtársaim! Azt gondolom, hogy ezek a számok világosan jelzik azt, hogy 2002 és 2010 között lezajlott az országnak egy mérhetetlenül komoly eladósítása. És ha hozzátesszük mindehhez, hogy hogyan kapcsolódott ehhez az ország gazdasági teljesítménye, akkor talán csak érdemes megnézni, most akár vessük egy rövidebb időszakra is ebből a szempontból a figyelmünket, érdemes megnézni a növekedési adatokat. Azt láthatjuk, hogy különösen a 2006 és 2010 közötti időszakban gyakorlatilag Magyarország gazdasági teljesítménye minden alkalommal elmarad az európai uniós átlagtól. 2010-ben elkezdődik a gazdasági konszolidáció, és 2012-től, amikor a végére érünk a gazdasági helyzet stabilizálásának, elmondhatjuk, hogy a magyar gazdaság teljesítménye 2013-ban és 2014-ben is immáron stabilan, jóval az európai uniós gazdasági teljesítmény fölött van, ami minden alkalommal feltétele annak, hogy egy országban el tudjon indulni a felzárkóztatás. Hiszen nem tudunk csatlakozni sem az európai uniós életszínvonalhoz, sem az európai uniós gazdasági teljesítményhez, ha Magyarország gazdasági teljesítménye, növekedési potenciálja nem nagyobb, mint egyébként az európai uniós országok átlagának a növekedési teljesítménye.

Tisztelt Képviselőtársaim! Talán szintén néhány makrogazdasági adatot érdemes megnézni, hogy 2002-ről 2010-re hogyan változott Magyarországon a munkahelyek száma, hogyan változott a munkanélküliek száma. A munkanélküliek számát, ha megnézzük, akkor 2002-ben Magyarországon 238 800 munkanélküli volt, a munkanélküliségi ráta 5,8 százalék. Így vették át a szocialista kormányok az országot. 2010-ben, mikor átadták az országot, akkor a munkanélküliek száma 474 800 volt, a munkanélküliségi ráta pedig 11,2 százalék, azaz gyakorlatilag a munkanélküliség megduplázódott 2002-ről 2010-re.

Ehhez képest, ha megnézzük az elmúlt öt esztendő gazdasági eredményeit, tisztelt képviselőtársaim, akkor a 2010-es 474 800-ról, tehát közel 475 ezerről sikerült 343 000-re leszorítani 2014-re a munkanélküliek számát, a munkanélküliség mértékét pedig 11,2 százalékról sikerült leszorítani 7,7 százalékra.

Tisztelt Képviselőtársaim! Azt gondolom, hogy ez is önmagában nagyon jól mutatja, hogy az elmúlt öt évben lezajlott gazdaságpolitika Magyarország gazdasági teljesítménye és a felzárkóztatás, a munkanélküliség csökkentése szempontjából lényegesen sikeresebb volt.

Tisztelt Képviselőtársaim! Azt gondolom, hogy ugyancsak érdemes visszatekintünk arra, hogy 2010-ben, amikor a válságkezelés gyakorlatáról döntöttünk itt, a tisztelt Házban, akkor nem véletlenül hoztuk meg azt a döntést, hogy olyan válságkezelés nem képzelhető el Magyarországon, amelynek egyébként a szocialisták gyakorlatához hasonló-

an - amit számukra az IMF diktált, de azt még talán túl is teljesítették - minden alkalommal a magyar családok lesznek a hátulütői, minden alkalommal ők lesznek azok, akik kárt szenvednek el.

(13.30)

2008 és 2010 között ezt tapasztalhattuk az akkori válságkezelési kísérletek kapcsán, amelyek csak súlyosbították a válságot. 2008 és 2010 között, emlékezzünk vissza, ez az Országgyűlés egyik oldalról hozott olyan döntéseket, mármint a benne lévő szocialista-szabad demokrata kormány, amelyek radikálisan csökkentették Magyarországon magyar családok és magyar emberek bérét: 2008 és 2010 között születtek meg azok a döntések, amelyek eredményeként egyhavi bért vettek el Magyarországon egyébként a közszférában dolgozó minden egyes családtól és minden egyes dolgozótól, és 2008 és 2010 között születtek meg azok a döntések, amelyek végül is egyhavi nyugdíjat vettek el a nyugdíjasoktól. *(Korózs Lajos: Ez se igaz!)*

Tisztelt Képviselőtársaim! 2010-et követően ezzel szemben egy adócsökkentési politika vette kezdetét, és azt mondtuk, hogy 2010 után azoknak kell viselni a válságkezelés terheit, akik egyébként korábban a 2002 és 2010 közötti időszak nagy haszonélvezői voltak. Ennek megfelelően a konszolidálást úgy végeztük el, hogy a konszolidálást és a stabilizációt együttesen szolgálta a munkát terhelő adók fokozatos csökkentése, a kisvállalkozások és a családok adóterheinek mérséklése, és ezek helyett az igazságos közteherviselés jegyében a fogyasztás és a bankok, valamint a multinacionális vállalatok adóztatása.

Ne felejtsük el, tisztelt képviselőtársaim, hogy 2010 volt az az időszak, amikor meghoztuk azt a döntést, hogy a magyarországi kisvállalkozások, az 500 millió forint árbevétel alatti kisvállalkozások esetében a társaságiadó-terheket jelentősen mérsékeljük, közel a felére vittük le, akkor vezettük be a 10 százalékos társaságiadó-kulcsot.

Itt szeretnék kitérni arra, tisztelt képviselőtársaim, hogy 2010-ben - részben nemzetközi nyomásra - természetesen a parlament meghozta azt a döntést, hogy a későbbiekben szándékunkban állt ezt egy egykulcsos adórendszerre átalakítani, azaz a nagyvállalatok adóterheit is mérsékelni. Most a Fidesz országgyűlési képviselőcsoportja arra kérte a kormányt - és örülök neki, hogy a kormány ezt a döntést hozta a benyújtott költségvetéssel és az ahhoz kapcsolódó törvényekkel együtt -, hogy mi nem tartjuk indokoltnak a nagyvállalatok adóterheinek mérséklését, és semmilyen körülmények között nem járunk hozzá a kisvállalatok adóterheinek emeléséhez, ezért a két adókulcs csökkentését nem tartjuk időszerűnek. A kisvállalkozások adóterheinél maradjon meg a 10 százalékos kulcs, maradjon meg náluk az alacsony adózási teher, és azt gondoljuk, ehhez nem kell hozzáigazítani a nagyvállalatok adóterhelését,

továbbra is az igazságos közteherviselés jegyében viseljenek nagyobb részt az ország előtt álló közterhekből.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ugyancsak itt szeretnék kitérni arra - mert azt gondolom, ez egy fontos dolog -, hogy 2010-ben a 2011. évre vonatkozóan hoztunk egy nagyon fontos döntést Magyarországon az adórendszer tekintetében, hoztunk egy olyan döntést, amely jelentősen mérsékelte a személyi jövedelemadó-terheket: a korábbi legmagasabb, 32 százalékos adókulcs helyett, amit a szocialisták vezettek be, Magyarországon végül is egykulcsos adórendszer alakult ki 16 százalékos kulccsal, és fokozatosan sikerült eltörölnünk azt a Bajnai Gordon által kitalált és a szocialisták által bevezetett sajátos vívmányt, amelynek eredményeként az emberek még az után is adót fizettek, amit nem kaptak kézhez.

Mert ne felejtsük el, itt, ebben a Házban minden alkalommal érdemes leszögezni, hogy a félszuperbruttó nevű műintézményt a Bajnai-kormány találta ki, a szocialista képviselők a szabad demokratákkal együtt szavazták meg, és ennek az volt a lényege, hogy a magánemberek még az után is személyi jövedelemadót fizettek, ami közterhet utánuk a vállalatok, tehát a munkáltatójuk fizetett. Azt gondolom, tisztelt képviselőtársaim, ez egyértelműen azt jelentette, hogy Magyarországon első ízben fordult elő az, hogy még olyan után is adót kellett fizetni, amit egyébként az ember meg sem keresett vagy kézhez sem kapott. Az adóterhek jelentős csökkentése zajlott le, ezzel párhuzamosan pedig a félszuperbruttó intézményét is kiveztük, és ráadásul még a családi adókedvezményeket is be tudtuk vezetni.

Tisztelt Képviselőtársaim! Akkor nagyon sokat vitatkoztak velünk a szocialista padsorokban ülők, hogy úgymond ezzel a legalacsonyabb keresetűek rosszabbul járnak. Azt gondolom, öt esztendő után visszatekinthetünk arra, hogy hogyan néz ez ki a tényleg legalacsonyabb keresetűek esetében. A kezemen van az az összehasonlítás, amelyik azt mutatja, hogy hogyan változott Magyarországon a nettó minimálbér reálértéke 2002 és 2010 között: a nettó minimálbér reálértéke 2002 és 2010 között, az önkormányzata idején 1 százalékkal nőtt; a nettó minimálbér értéke 2010-ről 2016-ra - ha az új költségvetésben egyébként változatlan minimálbérrel számolunk - viszont 5,5 százalékos növekedést mutat. Azt gondolom, ez elég egyértelműen eldönti azt a kérdést, tisztelt képviselőtársaim, hogy végső soron melyik bér- és adórendszer az, amely kedvezőbb minden magyar családnak és egyébként minden magyar dolgozó embernek.

Azt kérem azoktól is, akik követik ezt a parlamenti vitát, hogy ne üljenek fel annak, aki Magyarországon úgy ígér egyébként több pénzt a költségvetésben, hogy ezzel párhuzamosan mindenkire lényegesen több adót is akar kivetni, mert azt látni kell, hogy az ellenzéki pártok sokszor felelőtlen ígéreteinek - amelyek közül a szocialisták persze semmit nem valósítottak meg a kormányzásuk idején - rend-

szerint az a következménye, hogy az adóterheket is emelni kell.

Mi ezzel szemben, tisztelt képviselőtársaim, olyan filozófiát vallunk, amely filozófiának az a lényege, hogy csak úgy lehet Magyarországon sikeres gazdaság, csak úgy lehet Magyarország sikeres ország, ha az állam azt az alapelvet követi, hogy abból a pénzből, amit az emberek megkeresnek, minél többet hagy náluk. Ezért mi folyamatosan, minden esztendőben, mindig a munkát terhelő adók, elsősorban a személyi jövedelemadó csökkentésének hívei vagyunk éppen azért, mert azt gondoljuk, hogy az emberek által megkeresett pénz maradjon náluk. Szerintünk az igazságos adórendszernek az a lényege, hogy inkább a fogyasztást adóztatjuk, és egyébként a megkeresett pénzből pedig minél többet az embereknek hagyunk.

Tisztelt Képviselőtársaim! Természetesen minden költségvetésnek, az adórendszernek is kell egyfajta szolidaritást és társadalmi felelősséget mutatnia. Mi azt gondoljuk, hogy az adórendszer ezt a családi adókedvezmény formájában fejezi ki.

És itt érdemes, tisztelt képviselőtársaim, kitérni arra, amit végül Varga miniszter úr is említett az exorzéjában, hogy a 2011-től 2016 végéig tartó időszakban egyébként az új adórendszer a családi adókedvezményekkel együtt 3600 milliárd forint többletjövédelmet hagy a családoknál, és ebből családi adókedvezmény formájában 1300 milliárd forinttal segítjük 2011 és 2016 között gyakorlatilag Magyarországon a családokban élő gyerekek felnevelését és iskoláztatását.

Tisztelt Képviselőtársaim! Azt gondolom, ez különösen, jelentősen változhat még a következő esztendőben. Idézzük fel ennek a különféle fázisait! 2010-ben döntött az Országgyűlés ismét a gyerekek után járó adókedvezmény visszahozásáról. Itt is szeretném leszögezni, tisztelt képviselőtársaim, hogy volt Magyarországon családi adókedvezmény, gyerekek után járó adókedvezmény: 2002-ben, amikor a szocialisták átvették a kormányzást, csak eltörölték azt 2003-ban. Ennyit arról, hogy ha ők valamit megígérnek, annak egyébként milyen döntések lesznek a következményei.

2003 és 2010 között gyakorlatilag kivezték Magyarországon a gyerekek után járó adókedvezményt. 2010-ben 2011-es kezdettel visszahoztuk azt, és 2013-ban döntött az Országgyűlés arról, hogy 2014-től kezdve az alacsony jövedelműek nemcsak az általuk fizetett adóban, hanem egyébként az általuk fizetett egyéb közterhekben is igénybe tudják venni azt, ami jelentős értékű többletjövédelmet hagyott a legalacsonyabb keresetű, gyereket nevelő családoknál. Ennek a mértéke meghaladta az 55 milliárd forintot.

Ezeket az eredményeket nemcsak megőrzi a 2016. évi költségvetés, tisztelt képviselőtársaim, hanem tovább is lép rajta: 2016-ban megkezdődik a gyerekek után járó adókedvezmény növekedése a kétgyerekes családoknál. Ennek természetesen egy-

szerre van családpolitikai célja, és egyben azt gondolom, a legjelentősebb számú magyar családot támogatjuk ezzel. 350 ezer kettő gyermeket nevelő családban van ma Magyarországon. Ez azt jelenti, hogy a két gyerek után járó adókedvezmény mértékének növekedésével 1 millió 400 ezer szülő és gyermek életében jelent többletjövédelmet a 2016-os költségvetés és az akkor meghozandó adótörvények.

De ezt le tudjuk fordítani, tisztelt képviselőtársaim, nagyon egyszerűen le tudjuk fordítani a családok vonatkozásában is. Nézzük csak! Két gyermeket nevelő családnál egy kereső esetén, ahol egyébként a bér a minimálbérenek felel meg, ott 72 600 forinttal több marad 2015-ről 2016-ra. Tehát a havi jövedelemnél, ha egy minimálbéres kereső két gyereket nevel, 72 600 forint többletet jelenthet. Ott, ahol átlagbóren van ez az egy kereső a magyar családoknál - ez is jelentős számú magyar család -, ott ennek a mértéke eléri a 88 200 forintot.

(13.40)

Ha a két gyereket nevelő családban két kereső van, ott a minimálbéreseknél már 85 ezer forint körül van az éves megtakarítás összege, két gyereket nevelő családban két kereső esetén, ha a keresők egyébként átlagbóren vannak, ez már elérheti a 116 ezer forintot.

Tisztelt Képviselőtársaim! 1 millió 400 ezer szülő és gyermek életében a két gyerek után járó adókedvezmény növekedése jelentős előrelépést jelent.

Összességében elmondhatjuk, hogy a 2016. évi költségvetésnek köszönhetően, pontosan azért, mert nincsen benne adónövelés, csak adócsökkentés, és adócsökkentés révén hagyjuk ott a gazdasági növekedés által megtermelt többletjövédelmet, illetve a költségvetés az adósságsökkentés, a kamatkiadások csökkentése révén megtermelt jövedelmét az embereknek, Magyarországon a 2016. évi költségvetésnek köszönhetően valóban mindenki léphet egyet előre.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ezért azt gondolom, hogy a kísérő törvényekkel együtt is egy olyan költségvetési törvény fekszik önök előtt, amit bátran támogathat mindenki itt a parlamentben. Én ezt szeretném kérni az ellenzéki frakcióktól is, és egyben arra szeretném kérni őket, hogy ha ehhez kapcsolódó, egyéb javaslataikat bemutatják, akkor, tisztelt képviselőtársaim, arról is beszéljenek, hogy miből, arról is beszéljenek, hogy egyébként ehhez milyen adórendszert társítanának, kinek az adóját emelnék meg. Mert a mi filozófiánk teljesen egyértelmű: mi szeretnénk lényegesen több pénzt otthagyni az embereknek, minden évben azt gondoljuk, hogy a többletjövédelmet adócsökkentés formájában kell otthagyni.

Ezzel szemben van egy másik filozófia, amelyik azt mondja, hogy egyébként a költségvetés vegye el a pénzt, és ossza el újra, csak, tisztelt képviselőtársaim, azt gondoljuk, ha a költségvetés osztja újra a pénzt, azzal lehet, hogy néhány százezer ember az

állami foglalkoztatotti körben jobban jár Magyarországon, de amikor a költségvetés adócsökkentések mellett dönt, akkor a kevesebb adó minden keresőnek, több mint 4 millió magyar embernek és az általa eltartott gyermekeknek kivétel nélkül többletjövedelmet jelent. Ezért a mi filozófiánk az, hogy úgy lehet elérni egy erős és stabil gazdaságot, több munkahelyet Magyarországon, ha egyébként minden évben kevesebb adót kell fizetni az embereknek.

Tisztelt Képviselőtársaim! Itt még érdemes ki térnünk arra, hogy mindezek mellett, hogy adót is csökkentünk, és így hagyunk több pénzt az embereknek, azért ez a költségvetés az előző évi költségvetésekkel együtt jelentős előrelépést jelent több olyan területen és ágazatban is, ahol egyébként a költségvetés által foglalkoztatott, illetve általa bírel fizetett emberek vannak. Ne feledkezzünk el arról, hogy már korábban bevezettük a pedagógus-életpályaprogramot, ami közel 30 százalékos bérnövekedést jelentett a bevezetésekor a pedagógusoknak, és ez azóta is egy 5 százalékos körüli bérnövekedést foglal magában minden évben, így 2015-ről 2016-ra is. 2015-ben vezettük be, illetve vezetjük be most július 1-jétől a fegyveres szerveknél, tehát elsősorban a rendészeti szerveknél, illetve a honvédségnél szintén az életpályaprogramot, ami megint csak egy 30 százalékos bérnövekedéssel, azt követően pedig 2015-ről 2016-ra újabb 5 százalékos bérnövekedéssel jár együtt. Ezek a bérnövekedések ott vannak a 2016. évi költségvetésben is. Tehát sok százezer olyan ember van Magyarországon, akit a költségvetés foglalkoztat, és akinek a bére növekedett, illetve 2015-ről 2016-ra még növekedni is fog az új költségvetésnek megfelelően.

Lesz változás a szociális szférában dolgozók egy részénél is, és tisztelt képviselőtársaim, természetesen dolgozik a kormány - és ezt támogatja a frakció - a köztisztviselői életpályaprogramon is. Azonban azt gondolom, hogy csak lépésről lépésre lehet ezeken a területeken előrejutni, és a hitelességet mindenképpen bizonyítja az, hogy ellentétben a korábbi, felelőtlen döntésekkel, amelyeket például a szocialista kormányok kivétel nélkül vissza kellett hogy vonjanak, stabilan tudjuk tartani az életpályaprogramokat és a bérnövekedéseket a már megkezdett területeken a költségvetés keretein belül is.

Azt gondolom, ez mindenképpen azt mutatja, hogy felelős gazdálkodással, a makrogazdasági stabilitás megőrzésével, a növekedés további folytatásával Magyarország minden évben lépésről lépésre juthat egyet előre. Ennek a garanciája a 2016. évi költségvetés, ezért természetesen biztosíthatom arról a kormányt, hogy a parlamentben a legnagyobb párt, a Fidesz országgyűlési képviselőcsoportja természetesen ezt a költségvetést és annak az elfogadását a szavazataival támogatni fogja. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. Tisztelt Országgyűlés! Az MSZP képviselőcsoportja

jelezte, hogy két felszólaló ismerteti frakciójuk álláspontját a rendelkezésükre álló 30 perces időkeretben. Elsőnek megadom a szót Tóbiás József frakcióvezető úrnak, aki felszólalását innen az emelvényről mondja el. Megvárjuk, amíg frakcióvezető úr felérkezik. *(Néhány másodperc szünet.)* Megérkezett. Köszönöm szépen. Frakcióvezető úr, ön é a szó, parancsoljon!

TÓBIÁS JÓZSEF, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Hallgatva Rogán Antal frakcióvezető urat, nem tudtam eldönteni, hogy a naptáram állt-e meg vagy új időszámítás van. 2015-öt írunk, önök öt éve kormányoznak, és itt éppen májusban, bármilyen csoda, a 2016-os költségvetésről kellene beszélnünk.

Az, amit önök betervezték élénk - minden hitvatkozásunk, minden kérésünk ellenére társadalmi párbeszéd és egyeztetés nélkül -, 2016-ban a cserbenhagyás költségvetése. Pedig, ha kíváncsiak lettek volna, tisztelt képviselőtársaim, a választók véleményére, talán sikerült volna kevésbé embertelen, a valóság problémáira választ és gyógyírt adó költségvetést letenni a Ház asztalára, azonban önök - ezt a költségvetésnek álcázott kormányzati merényletet, a társadalmat kifosztó és a szegénységet tartósító számsorok is jól bizonyítják - sem a magyarok gondoljaival, sem a világ jó gyakorlataival nincsenek tisztában.

Csak néhány példát. Minap egy kutatásból megtudhattuk, hogy a magyar választók döntő többségét sokkal jobban érdekli a kivándorlás, mint a bevándorlás. Ez mélyen érthető, hiszen családok tízezreit szakítja szét az egzisztenciális kényszerből vagy kibírhatatlan társadalmi klímából fakadó tömeges elvándorlás. Önök nem erre keresnek megoldást, nem egy élhetőbb, mindenkinek gyarapodást biztosító országot igyekeznek megteremteni, hanem elszórniak egymilliárdot egy konzultációnak álcázott gyűlöletkampányra, hogy eltereljék a szót a létező gondjainkról, holott ez a kérdés a fiataljainkat és a nyugdíjasainkat egyaránt érintő, nemzeti kérdés. A méltó öregkort biztosító nyugellátás alapkövetelmény. A mai nyugdíjak jó része erre alkalmatlanul kevés, és a helyzet csak romolhat, ha elmenekül a jövedelemtermelő réteg Magyarországról, ahelyett, hogy megtalálná itthon a boldogulását és az esélyét.

Hadd folytassam a sort! Mielőtt megszavazzák majd a kifosztás és az egyenlőtlenség költségvetését, a tisztelt kormánypárti képviselőknek jó lett volna arra is figyelmet fordítani, hogy éppen az Akadémia szakemberei Magyarországon kutatásaik alapján megállapították, hogy 30-50 ezer éhező gyermek él ma Magyarországon. Ezen gyermekek mindennap éhesen mennek iskolába vagy fekszenek le aludni. Ráadásul közel 200 ezerre becsülik azon kiskorúak számát, akik időszakosan nem juthatnak elegendő ételhez, azaz kríziséhezők - mondta Marozsán Csilla, a tanulmány egyik készítője. Mit tesznek önök ebben a helyzetben? 600 millió forintot költenek egy

szakácsversenyre közpénzből. Hát, jó étvágyak kívánok önöknek hozzá!

De menjünk tovább! Évek óta mondjuk, hogy nincs igazságtalanabb az egykulcsos adórendszerénél. A világ vezető közgazdászai - önök pontosan tudják - hasonlóképpen gondolkodnak. Önöknél persze süket fülekre találnak, pedig talán nem lenne haszontalan, hogy ha már nem hisznek a hazai szakembereknek, a hazai ellenzéki politikusoknak, akkor legalább a nemzetközi térben megértenék például Emmanuel Saez szavait, aki azt mondta konkrétan Magyarországról: Magyarországnak pont az ellenkezőjére lenne szükség, mint amit az adórendszerével éppen csinál: a történelmi tapasztalatok alapján az egykulcsos adó sokkal nagyobb egyenlőtlenséget, sokkal nagyobb vagyonkoncentrációt eredményez.

Ha a költségvetésben megvizsgáljuk a kutatás-fejlesztésre, felzárkóztató oktatásra szánt, arcpirítóan csekély forrásokat, akkor kiviláglik, hogy önök valójában nem értik vagy nem akarják érteni a XXI. századot.

A már idézett Saez így folytatja minap éppen az Index interjújában: a technológiai fejlődés hoz növekedést, és a technológiai fejlődéssel egyre képzetesebb munkaerőre lesz szükség. A fenntartható növekedés egyetlen útja, ha egyre képzetesebb embereket bocsát ki az ország. Emellett az oktatás az egyik pillére a jóléti államnak is, amin keresztül a kormány befektet a jövőbe. Ha a kormány elkezd kivonulni a felsőoktatásból, és nő a felsőoktatás elvégzésének költsége, akkor kevesebb embernek lesz diplomája, és nőni fog az egyenlőtlenség is.

(13.50)

A diplomások ugyanis mindenhol a világon többet keresnek, mint mások, a többet kereső emberek pedig többet is fognak adózni. Az oktatásba tett erőforrások költség-haszon aránya nagyon jóvá válik hosszú távon.

Ez a szolidaritás, az ésszerűség jegyében születt gondolat, amelynek pont az ellenkezője rajzolódik ki az önök által letett büdzséből. Ugyanaz a kártékony, a világ jó gyakorlatait elvető gondolkodás mutatkozik meg a mesterségesen alacsonyan tartott minimálbérrel is, miközben pontosan tudják, hogy ennyiből nem lehet megélni. Ha követnék a közgazdászok javaslatait, arról is tudnának, hogy a világon több vezető közgazdász, Nobel-díjasok egyértelműen hitet tettek a minimálbér emelése mellett. Ugyanis mindenki nyer azon, ha a felemelkedés íve biztosított, a gyarapodás alapja garantált. Arra kérem önöket, hogy ennek kapcsán a vitában véletlenül se beszéljenek a munkaadók köréről, ugyanis senki nem okozott annyi kárt a magyarországi tőkének, mint önök, akik felszámolták a jogállamot, a kiszámítható gazdasági környezetet. A Fidesz gazdaságpolitikája csökkentette a piaci szereplők hatékonyságát is, gyengítette életerejét, rontotta a fejlődési esélyeit.

Tisztelt Ház! A költségvetésben nyomát sem látni annak a krízisnek a megoldásának, hogy a kormány egy országrészt hagyott magára. Bizonyára önök is tudják, négy magyar régió bekerült az Európai Unió húsz legszegényebb régióját összegző listába, Észak-Magyarország, Észak-Alföld, Dél-Dunántúl, Dél-Alföld. Ez Magyarország igazi krízise, és nem a kormány által kreált ügyek, mint az ízléstelen szövegek a menekültekről vagy akár a halálbüntetésről. Az érdemi kérdésekkel kellene tehát foglalkozni a költségvetés tárgyalása kapcsán is. A kormány nem hajlandó rá, és receptet sem akar adni, holott a jövő évi költségvetésben ennek a kérdésnek a kezelése alapvető felelőssége lenne mindannyiunknak. A magyar társadalom jóléte, biztonsága, egzisztenciális esélyei azon múlnak, hogy ezeket a kérdéseket miként fogjuk kezelni. Településfejlesztés, erőteljes szociális reform, modern oktatás és társadalmi szolidaritás a megoldás. Önök ezeket mind elvették, nemcsak a szótáraikból, hanem a gyakorlatból is. Hatalmi érdekeket és a gyarapodás érdekeit öncélúan kívánják használni. Eltékozolt évek, kormányzati részvétlenség és hozzá nem értés eredménye mindez. Pontosán tudják, hiszen a KSH adatai a legszomorúbb képet festik ma Magyarországról. Míg a nyugat-dunántúli régióban 63 évig élnek betegségmentesen az emberek, addig az Észak-Alföldön csak 54 és fél évig. Tudják, tisztelt képviselőtársaim, nincs az a gyűlöletkampány, amely elfedi ezt a tragédiát.

Azonban itt van előttünk az idő előtt benyújtott költségvetés, amelyben a kormány kísérletet sem tesz a fent vázolt problémák kezelésére. A mögöttünk lévő költségvetés az elmúlt négy évben ugyanazt a tendenciát és gyakorlatot követte. Bárhogyan is nevezik, önök forrásokat vontak ki az oktatás, az egészségügy, az önkormányzatiság területéről és a szociális ellátórendszerből. Eközben százmilliárdos nagyságrendben költöttek stadionokra az elmúlt években, úgy *(Balla György: Ez nem igaz! - Demeter Márta: Dehogyanem! - Balla György: Az ellenkezője igaz! - Demeter Márta: Nem igaz!)*, ahogy a jövő évben is tervezik, eközben különböző adókat vetettek be, azért, mert hogy önök az adócsökkentés kormányai kívántak lenni. Csak néhányat hadd soroljak! Napelemet sújtó adó, szappanadó *(Balla György nevet. - Demeter Márta: Vices, képviselő úr?)*, az élelmiszerek árát pedig megdrágította az élelmiszerlánc-felügyeleti díj abszurd arányú felemelése.

Nyilván az idei költségvetés-tervezet sem ígér sok jót Magyarországon. Annyit látni ma belőle, az egyenlőtlenségek fokozásának költségvetése ez. Ezért talán úgy gondolja a miniszterelnök úr, hogy a legkínosabb, az egész országnak ártalmas ügyeken jobb előbb túl lenni. Annyiban talán igazuk is van, hogy tarthatatlanná is fog válni ennek a költségvetésnek az elfogadása. Bizonyára, ahogyan az előző kormányzati ciklusokban próbálkoztak már kétévi költségvetés elfogadásával, és akkor is az lett a következménye, hogy évközben többszöri módosítással kellett korrigálni és kiszámíthatatlanná tenni mind a társa-

dalmi, mind a gazdasági környezetet, így erre a költségvetési törvényre is ez vár 2016-ban.

Az elején említettem, hogy jó lett volna, ha megbeszéljük az érintettekkel, a társadalmi partnerekkel, érdekképviselőkkel, megvitatni ezt a javaslatot, már csak azért is, hogy ne csak politikailag szembeítsék önöket az ellenzéki pártok, hogy milyen költségvetést kívánnak elfogadni, legalább elvi esélyük lehetett volna arra, hogy kiigazító javaslatokat teheszenek. Bár mindehhez hozzá kell tennem, hogy mérsékelt jelentősége van annak, hogy mit fogad el a tisztelt Ház, ugyanis olyan dinamikával változnak az önök kormányának cselekvési tervei, oly mértékben kiszámíthatatlanok, kaotikusak, átgondolatlanok az intézkedéseik, és annyi szabadon felhasználható tartalékot fognak előreláthatóan a polgárok számára a büdzsé elfogadásakor meg nem ismerhető kiadásokra elkülöníteni, hogy mindez igen problémássá teszi az érdemi kritikai javaslatok befogadását és reményét. No, és azt sem tudhatjuk, hogy mikor öntik bele a pénzt valamilyen Fidesz körüli csaló pénzügyi vállalkozásba, hogy aztán az elússzon. Ugye, önök is indokoltnak tartják ezt a felvetést a Quaestor-botrány után?

Azt sem tudhatjuk, hogy mikor ébrednek rá hirtelen, hogy újra 750 millió forint adópénzből kell csodazongorát vásárolniuk, miután szintén tetemes állami pénzből megtervezették azokat. Mikor beszélünk utoljára ebben a körben is a valóságról? Önök szerint valójában efféle helyekre való a polgárok pénze? Jövőre is folytatni kívánják ezt a gyakorlatot? Elvárható lenne, hogy olyan költségvetés kerüljön elfogadásra, amelyben széles társadalmi, szakmai és gazdasági konszenzus jön létre. Még most sem lenne késő. Érdemes lenne erről tárgyalni. Természetesen önöknek hatalmukban áll mindezt megkerülni. Ez a hatalom azonban ma már csupán a hatalmi politizálásról szól, a társadalomról már kevésbé. Bár arra volt gondjuk, hogy mielőtt minden társadalmi osztályt szembefordítanak egymással, és elvonják a lehetőségeiket, az esélyeiket, eközben belső hatalmi harcaikkal vannak elfoglalva, vagy éppen versengenek a Jobbikkal, hogy melyik programot valósítsák meg, keletre forduljunk-e vagy délre. Az országot elszegényítő embertelen programot hogyan álcázzuk, hogyan vonjuk ki az önkormányzatoktól a lehetőséget, hogy a helyben lévő társadalmi kríziseket kezeljék, ezekre egyáltalán nem kívánnak választ adni. Jelzem, eközben a valóságban ez a társadalmi krízis egyre nő a településeken.

Amit a költségvetésről lehet tudni, az pusztán annyi, hogy 1 százalékkal csökkentenék a személyi jövedelemadót. Erről beszélt a Fidesz frakcióvezetője is. Vagyis akinek százezer forint a fizetése, annak ezer, akinek egymillió forint a fizetése, annak tízezer forint többlete lesz. Rendkívül árnyalt megoldás, mondhatom, főleg az imént idézett közgazdai alapvetés tükrében. Ha ehelyett a kirívóan magas fogyasztást terhelő adókból legalább az alapvető élelmiszerek áfaterhét mérsékelnék, amely hasonló tétel, ak-

kor az elszegényedő és szegénységben élő honfitársaink tömegének tudnánk mérsékelni anyagi gondjait, mivel tudjuk, minél alacsonyabb jövedelemmel rendelkezik egy háztartás, kiadásainak annál nagyobb hányadát fordítja a létfenntartáshoz szükséges alapszükségletének a kielégítésére. Ráadásul az áfa-csökkentésnek köszönhető gazdaságfehéredés az említett ágazatokban mindeközben jelentős bevételt jelentene a költségvetésnek. Az önök javaslata viszont annyi, hogy az igazságtalan adórendszerben az adókulcs további csökkentésével és a fogyasztási adók további növekedésével a társadalom kétharmadának még nehezebb hétköznapiakat eredményezzenek majd. Ideje volna olyan szolidáris társadalompolitikát felépíteni, akár egy költségvetésen keresztül is, amely komolyan veszi, hogy ha el akarjuk kerülni a jövedelmek további polarizálódását, akkor progresszív jövedelemadót kell bevezetni egy államnak, elvonva a legfelső jövedelmi sávokból egy nagyobb hányadot, és a jelentősebb vagyonokra adó vehető ki - Thomas Pikettyt idézem. Európa, a világ ebbe az irányba mozdul. Magyarország bezárkózik e tekintetben.

(Az elnöki széklet Sneider Tamás, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

A másik oldalról, teszem hozzá, ez a forrás állna rendelkezésre az esélykiegyenlítésre és a társadalmi szakadékok csökkentésére és - talán most már a legfontosabb - a nemzeti béremelés programjára. A fedezet rendelkezésre áll, mert már a megkeresett pénz sem elég az alapvető feladatok ellátására, mert iszonyatos méreteket ölt a dolgozói szegénység.

(14.00)

Megdöbbenve olvastam egy másik témában: Varga Mihály miniszter úr közölte, hogy ragaszkodik a távközlési szektor különadójának fenntartásához. Önmagában a különadóról annyit szeretnék mondani, hogy nem olvasok olyan elemzést, amelyben ne kérné akár a jelenlegi kormány volt minisztere a gazdaság élénkítése szempontjából a különadók ki-vezetését.

Az adóterhek felszámolása, kivezetése e tekintetben nem is elsősorban a cégek, hanem a magyar állampolgárok mielőbbi érdeke. Az adó veszélyezteti azt a fejlesztési programot, amellyről az imént beszéltem, amely kitörés a XXI. században, alkalmazkodás minden magyar állampolgár számára, hogy képes legyen bekapcsolódni ebbe a digitális, hálózatos gazdaságba.

Jelen pillanatban Magyarország e tekintetben versenyhátrányban van, de olyannyira, hogy már nemcsak Európától, hanem a visegrádi négyektől is leszakadt e tekintetben. Tekintettel arra, hogy az önök felelőtlenségéből fakadóan a magyar állam alapvető feladata alól kivonta magát azzal, hogy kivonult a szociális ellátórendszerből, ma már az ön-

kormányzatokra maradna az érdemi segítségnyújtás lehetősége. Ezt a feladatot azonban csak akkor tudják ellátni, ha a Fidesz által elvont forrásait visszakapják. Ennek rendezése megkerülhetetlen a jövő évi költségvetésben.

Mi, szocialisták olyan javaslaton dolgozunk, amely biztosítja a személyi jövedelemadó helyben maradó részét az önkormányzatoknak, továbbá az iparüzési adót és a gépjárműadót.

Magyarországon a legnagyobb társadalmi egyenlőtlenség mérséklése ma az önkormányzati finanszírozás oldaláról közelíthető meg. A forrásokat kiemelten, prioritásként kell kezelni. A drámai helyzetben lévő egészségügynek, szociális ágazatnak, oktatásnak és önkormányzati rendszernek van elsősorban esélye az önkormányzati jövöltárból - amennyiben meg-szavazzák a módosítóinkat -, hogy érdemi változás alakuljon ki ezen a területen. Ha nem, az egyenlőtlenség újratermelése és fokozása nem a XXI. századi, hanem egy feudális politikához vezet vissza a 2016-os költségvetéssel.

Engedjék meg végezetül, az utolsó utáni pillanatban vagyunk, hogy megfontolják: valós társadalmi problémákra és kihívásokra akar választ keresni a 2016-os költségvetés. Magyarán: hatalmi szempontból maguknak akarnak igent mondani, vagy az emberek igényeire akarnak választ adni? Ez lesz a döntés a szavazással. Köszönöm. *(Taps az MSZP padso-raiban.)*

ELNÖK: Most megadom a szót Burány Sándornak, aki szintén az MSZP részéről folytatja a vezérszónoki felszólalást.

BURÁNY SÁNDOR, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Fordulatra van szükség a gazdaságpolitikában, és fordulatra van szükség a társadalompolitikában. *(Font Sándor: Biztos visszamegyünk 2009-be?)*

A mindenkori költségvetés töményen tartalmazza azokat a politikai elképzeléseket, amelyeket a mindenkori kormány fontosnak tart. Ebből a szempontból, hölgyeim és uraim, azt kell mondanom, hogy a benyújtott költségvetés a cserbenhagyás költségvetése. Szó nincs arról, hogy az adócsökkentés költségvetése lenne, ezzel szemben a cserbenhagyás költségvetése.

Azért a cserbenhagyás költségvetése, mert Magyarország többségének ez a költségvetés nem nyújt jövőt, perspektívát. Ez a költségvetés ugyanazt folytatja, amit az előző költségvetések, a Fidesz elmúlt öt évi kormányzása alatt, ennek az a lényege, hogy a keveseknek kedvez a többség kárára.

Önök bátrabbak is lehettek volna. Bátrabbak is lehettek volna, akár csak a saját korábbi mondataikat, törvénybe is iktathatták volna. Például azokat a mondatokat, amelyek arról szóltak, hogy a személyi jövedelemadóban most már lassan meg kéne bizonyosítani, hogy a jövedelemadó kulcsa egy számjegyre legyen. Ezt például Varga Mihály is

megfogalmazta, de miniszterként a benyújtott költségvetésben erről megfeledkezett.

A benyújtott költségvetéshez számos egyéb törvényjavaslat is kapcsolódik. Ezek vitája szintén a héten fog megkezdődni. Ahogy a korábbi szónokok is komplex egységben tekintették ezeket, én is ezt fogom tenni. Mindnyájan tudjuk, hogy miközben önök a személyi jövedelemadó-rendszeren belül a legmagasabb jövedelműeknek érdemben csökkentették az adójukat - a legmagasabb jövedelműeknek valóban érdemben csökkentették az adójukat -, aközben a legalacsonyabb jövedelműeknek érdemben növelték az adójukat. Ez a szomorú tény.

Amikor önök öt évvel ezelőtt elkezdték a kormányzást, akkor a minimálbér után nem kellett személyi jövedelemadót fizetni. A szocialista kormányzások alatt ugyanis ez a jövedelmi sáv nem viselt személyi jövedelemadót. Önök, amikor bevezették az egykulcsos személyi jövedelemadót, akkor becsapták ezeket az embereket, hiszen a korábbi adómentes jövedelmüket 16 százalékos kulccsal terhelték meg. Ez egészen egyszerűen elfogadhatatlan. Most ebből elengednek 1-et, de szeretném jelezni, hogy a szocialisták álláspontja szerint a minimálbérnek sem 16, sem 15 százalékos adót nem lenne szabad viselnie.

Ez a jövedelemadó-rendszer túl azon, hogy igazságtalan - hiszen a legalacsonyabb keresetűek adóit terheli meg -, azonkívül gazdaságpolitikai szempontból is káros. Mindnyájan tudjuk azt a szomorú tényt, hogy minél kevesebb elkölthető jövedelme van egy családnak, annál kevésbé tudja azt megfontolni, hogy mire költi. Egy alacsony keresetű család lényegében az utolsó fillérig elkölti a jövedelmét. Tekintettel arra az adóemelésre, amit önök ebben a körben végrehajtottak, a dolgozói szegénység drámai mértékben növekedett Magyarországon.

Ez egészen egyszerűen azt jelenti, hogy azok a családok, amelyekben a keresők a törvényben előírt minimálbért keresik, azok a családok bizony a ma ismert adatok szerint a társadalmi létminimum szintje alatt élnek. Magyarán: a hivatalosan törvényekben, szabályokban biztosított minimálbér nem elegendő a tényleges megélhetéshez. Ezek a családok nem tudnak azon gondolkodni, hogy mennyit költsenek cipőre, mennyit költsenek élelmiszerre, és mennyi legyen, mondjuk, a megtakarításuk. Ezeknek a családoknak nem telik arra, hogy legyen bármilyen megtakarításuk.

A szociológiai felmérések szomorúan mutatják azt a tényt, hogy ezen családok és a magyar családok jelentős, nagyon jelentős része tartozik ebbe a körbe. Egészen egyszerűen nem rendelkeznek még csak egyhavi bérnek megfelelő megtakarítással sem. Ha egy váratlan kiadás esik be ezekbe a családokba, akkor egészen egyszerűen nincs hova nyúlni.

Tekintettel arra, hogy ezek a szerény jövedelmű emberek és családok az utolsó fillérig elköltik a fizetésüket, egyszerű közgazdasági tény, hogy ha

ezeknek a családoknak a jövedelme nő, akkor a fogyasztás is nőni fog Magyarországon. Ezért a szocialisták javaslatában a társadalmi igazságosság és az a gazdaságpolitikai igény, hogy a belföldi fogyasztás bővülése is járuljon hozzá érdemben a gazdasági növekedéshez, összekapcsolódik.

Ne felejtjük el, hogy a fogyasztás csak néhány hónapja emelkedik újra Magyarországon. Az önök adópolitikája miatt ez évekig stagnált, illetve csökkenést mutatott. Ennek a fordítottjára van szükség. A mi javaslatunk világos és egyértelmű. Abba az irányba kell határozott lépéseket tenni, hogy a minimálbér minél kisebb adót viseljen. Ezért az MSZP többkulcsos személyi jövedelemadó-rendszerre fog javaslatot tenni: még ezen a héten benyújtjuk az ezzel összefüggő indítványunkat.

Ebben a javasolt adókulcsrendszerben minél kevesebbet keres egy dolgozó vagy egy kisvállalkozó, ez rájuk is vonatkozik értelemszerűen, annál több marad a zsebében, annál kisebb adót kell fizetnie.

(14.10)

Magyarán, a Fidesz néhány évvel ezelőtti ígéretét nemcsak számon kérjük a kormánytól, de javaslat formájában be is nyújtjuk, de abban a formában, hogy az alacsonykeresetűek esetében egyszámjegyű személyi jövedelemadóra fogunk javaslatot tenni még ezen a héten. Ez az, ami a társadalmi igazságosságnak megfelel.

Tehát, ellentétben azzal, amit Rogán Antal mondott, az elmúlt öt évben a nettó minimálbér veszített vásárlóértékéből, pontosan az adóemelkedések miatt. Kevesebbet lehet vásárolni ma a nettó minimálbér aktuális értékéből, mint a Fidesz kormányzásának kezdetén. Ez a szomorú tény.

Az pedig, hogy az előző ciklusban csak szerény mértékben emelkedett volna a nettó minimálbér, egészen egyszerűen hazugság, hiszen már akkor is az volt a helyzet, hogy az első Orbán-kormány után a szocialisták törölték el a minimálbér adóját, már pusztán abban az egy esztendőben is több százalékponttal növekedett a nettó minimálbér, nemhogy a teljes ciklusra vonatkozóan.

Engedjék meg, tisztelt hölgyeim és uraim, hogy pár szót mondjak az államadóságról is. A Fidesz frakcióvezetője és vezérszónoka felszólalásának egy izgalmas pontján egyszerűen megszakított egy számsort, amikor az államadóság alakulását fejtegette, és idézte az ezzel összefüggő adatokat. Valamilyen furcsa oknál fogva megállt 2010-nél. Talán nem véletlenül. (Rogán Antal: *Azóta csökkent a GDP-arányos államadóság!*) Azért, tisztelt frakcióvezető úr, mert az ön szavaival ellentétben a bruttó és nettó államadóság az önök kormányzása alatt komoly mértékben növekedett. (*Közbeszólás az MSZP soraiból: 5000 milliárd.*) Sőt, úgy növekedett, hogy önök ezenközben 3000 milliárd forintnyi nyugdíjmegtakarítást egészen egyszerűen elpocsékolnak;

miközben azt akarták tenni, hogy adósságszökkenésre fordítják, a kimutatható számsorokban ma a magyar állam bruttó és nettó adóssága magasabb, mint az önök kormányzásának kezdetén volt.

És ha már az államadóság-mutatóra célzott itt bekiabálásában frakcióvezető úr, csak szeretném emlékeztetni, hogy a Ház asztalán fekszik egy másik törvényjavaslat, ami éppen az úgynevezett adósságképlet megváltoztatását célozza, tudniillik képtelenek tartani az önök által bevezetett adósságképletet. Ez is mutatja, hogy az önök bicskája az államadóság érdemi csökkentésébe beletört, 1-2 százalékponttal valóban sikerült lejjebb tornáznia, de még egyszer mondom, úgy, hogy 3000 milliárdnyi nyugdíjvagyonot önök elpocsékolnak. De ehhez is különböző trükköket kellett önöknek bevezetni az év utolsó munkanapján, amikor a hivatalos törvények és adatok feldolgozása szerint az államadóság-mutatókat egyáltalán mérik.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Amellett, hogy a szocialisták javaslata egy igazságosabb adórendszert fog eredményezni, ha önök ezt elfogadják, természetesen javaslatot fogunk tenni azoknak a területeknek a támogatására, a támogatás növelésére, amelyek az önök kormányzásának a vesztesei. Az önök kormányzásának az egyik nagy vesztese az egészségügy; az önök kormányzásának az egyik nagy vesztese az oktatáspolitikai; az önök kormányzásának az egyik nagy vesztese a szociális szféra; az önök kormányzásának egyik nagy vesztese az önkormányzati szféra.

Tisztelt Ház! Egy igazságosabb adórendszerrel, egy növekedést jobban támogató gazdaságpolitikával és a legfontosabb területekre juttatott többlettámogatásokkal tartanánk csak elfogadhatónak ezt a költségvetést. Ha önök indítványainkat elfogadják, akkor erről lehet szó, ha elutasítják, akkor számunkra ez a költségvetés elfogadhatatlan. Köszönöm szépen a figyelmet. (*Taps az MSZP soraiból.*)

ELNÖK: Most megadom a szót Hargitai Jánosnak, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. HARGITAI JÁNOS, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Én még mindig azt az illúziót kergetem magamban, hogy egy költségvetési vitában kormányparti képviselőként, ha az ellenzékét hallgatom, akkor a szocialistáktól várnék érdemi mondatokat. Ezt arra alapozom, hogy mégiscsak hosszú ideig kormányoztak. Soha nem ítélt meg szocialista kormányt olyannak, hogy mondjuk, valamifajta társadalmi vízió által kormányoznak, mert ilyen víziót az ember sose látott (*Dr. Varga László: Nem figyeltél?*), de egy darabig az ember azt képzelte, hogy jó technokraták, ezért valamelyest értenek a kormányzáshoz. És egy költségvetési vitában ennek vissza kellene tükröződnie. Na most, amikor önök olyan erőteljes szavakat mondanak, hogy ez a költségvetés a cserbenhagyás és a kifosztás költségvetése, feudális viszonyokat hoz

vagy konzervál, tehát ha ilyen erőteljes mondatokat mondanak, ezzel egy dolgot lepleznek csak le: hogy érdemi gondolataik nincsenek. *(Dr. Varga László: Nem figyeltél!)* Mert nyilvánvalóan nincs olyan ép-eszű ember, aki ezeknek a jelszavaknak, amit önök egy költségvetési vitában elmondanak, nyilvánvalóan felülne. Értelmezhetetlen, amit mondanak. *(Dr. Varga László: Az összes létező párt értette!)*

Ahhoz, hogy meg tudjuk ítélni a 2016-os költségvetést, és értékelnünk tudjuk azt, ami a számok szintjén ebben a költségvetésben benne van, bármennyire kellemetlen ez önöknek, vissza kell legalább 2008-hoz nyúlnunk, amikor önök kormányoztak, és amikor eljutottak abba az állapotba, hogy az államcsőd közelébe juttatták ezt az országot. Tehát ha valamikor szükség volt költségvetési paradigma-váltásra, akkor ez akkor következett be, amikor önök feltett kézzel álltak a problémák előtt, és - még egyszer mondom - az államcsőd szélére sodorták ezt az országot.

Nyilvánvalóan folytathatatlan volt az az út, amit önök a költségvetési politikában folytattak, aminek a jellemzője az volt, hogy nyakló nélkül vesznek fel hiteleket, és költenek. Emlékeztetem önöket arra, hogy az Orbán-kormány az önök kormányzása előtt csökkentette az ország államadósságát, önök örült módon megemelték. *(Heringes Anita: 3000 milliárd eltűnt!)* Ma is ettől szenvedünk. Igen, képviselő asszony azt mondja, hogy öt éve vagy több mint öt éve kormányzunk. *(Heringes Anita: Nem ezt mondtam! 3000 milliárd!)* Ha az államadósság kérdését kell megítélnünk, nem kell senkit abba a tévhitbe ringatnunk, hogy arra lehetőségünk van, hogy az államadósság tényleg, a számok szintjén is csökkentsük; csak arra van lehetőségünk, hogy a GDP arányában csökkenjen ez az államadósság. Ha erre képesek vagyunk, akkor megtettünk mindent. Ha más törekvéseink lennének, ennek nagyon nagy növekedési áldozata lenne. Tehát a magyar társadalomban azt tudatosítani kell, hogy csak ennek az örült államadósságnak, amit önök hátrahagytak, amit felhalmoztak, az elkoptatására van lehetőség, a gazdasági növekedésünk függvényében. És ezt Burány Sándor képviselő úr is elismerte, hogy ilyen összevetésben több százalékponttal, tehát GDP-arányosan csökkent az államadósság. Persze, az adósságképlethez is hozzá kell nyúlnunk, mert a mai körülmények között, még egyszer mondom, ha ezt nem tennénk, ez növekedési áldozattal járna. Az Állami Számvevőszék vezetője hozzáértőként vagy a Költségvetési Tanács vezetője ezeket a törekvéseinket helyeslően meg erősítette.

De visszatérve 2008-hoz, az önök kormányzása alapján ma már azt biztosan mondhatjuk - és ezt hozzáértő közgazdászok talán már meg is írják, én ismerek ilyen irodalmat -, hogy az az állam, amelyik alig vesz részt a gazdaság szabályozásában, ez a koncepció biztos, hogy megbukni látszik ma a világban, Európában, válságidőszakokban pedig egészen biztosan szükség van egy erőteljes állami beavatkozásra

az állam gazdálkodásában és az ország gazdálkodásában. Magyarország ezt teszi 2010 óta, mert ehhez a nép adott nekünk egy nagyon erőteljes felhatalmazást. Ott, ahol erre nem képesek, vagy nincs ilyen erőteljes felhatalmazása az adott kormánynak, a legjobb példa erre Görögország. Körülbelül azonos helyzetből indultunk, a görögökkel együtt mi voltunk abban az időben a legbetegebb költségvetési helyzetben; a görögök ma is az államcsőd szélén lavíroznak, Magyarországnak meg minden egykori kritikusa elismeri, hogy ezt a helyzetet meghaladtuk, és ma már tartós növekedésről beszélhet ez az ország. Tehát addig, ameddig a szocialista kormány abban az időben csak sodródott, és ha reagált is a gazdaság kihívására, azt is késve tette, és téves döntések sokaságát hozta meg, aminek eredménye a csődhelyzet lett, addig az Orbán-kormány igenis felvállalta az szerepet, hogy erőteljesen, állami szabályozáson keresztül belenyúlt a költségvetés jövedelemtulajdonosainak pozícióiba, és ez a gondolkodás, a gyors reagálás, az erős felhatalmazottság adta gyors reagálás egyelőre, azt mondhatom, hogy hála istennek eredményesnek bizonyult.

(14.20)

Fontos intézkedéseket hoztunk az eddigi költségvetésekben is. Ezt azért kell megemlítenünk, hogy azt igazoljam önöknek, hogy az eddigi költségvetési politika folytatásáról van itt gyakorlatilag szó. Nyilvánvalóan azonnal belenyúltunk az előbb is sokat kritizált, szocialisták által folytatott adópolitikába, felvállaljuk azt, hogy a mi politikánk az, hogy a személyi jövedelemadó és a béreket terhelő adókat csökkentjük, ezt következetesen tesszük 2016-ban is, és a fogyasztást terhelő adókat növeltük. Megjegyzem, itt is lényeges csökkentésekre teszünk 2016-ban javaslatot, de erre majd kitérek.

Valamit kezdenünk kellett azzal a hatalmas adósságheggyel, amit megörököltünk önöktől. *(Burány Sándor: Növeltétek!)* A költségvetésben lévő jövedelemtulajdonosok nyakig eladósodottak. Eladósodott volt az állam, eladósodott volt az állam részeként a települések sokasága, eladósodottak voltak a vállalatok, és eladósodott volt maga a lakosság is. Minden egyes területre idő hiányában nem térek ki erre, hogy milyen intézkedéseket tettünk, aminek eredményeként a devizakitetésünk csökkent, és ez a költségvetés pozitív folyamataiban is látszik. Vagy amiben leginkább látszik, az az államadósság finanszírozása. Ma hála istennek azt a jóval kisebb hiányt, amivel mi a költségvetést visszük - és 2016-ban egy 2 százalékos hiánnyal kalkulálunk -, kedvezőbben tudjuk megfizetni annak a költségvetési politikának az eredményeként, amit a pénzpiacok elismernek.

2012-től napainkig csak a költségvetés kamatkiadásai 200 milliárddal csökkennek évente. Ez egy óriási teljesítmény, és ezen egy év alatt is faragunk; a miniszter úr egy 70 milliárdos tételt mondott, én

egyébként a költségvetés általános indokolásban 60 milliárd körüli összeget láttam, és arra emlékszem.

Ameddig 2010-ben a stabilitást kellett megteremtenünk és a költségvetést konszolidálnunk kellett, addig 2012-ben már arra is volt lehetőségünk, hogy munkahelyvédelmi akcióterveket indítsunk, ezeket is vittük tovább minden évben, és visszük tovább 2012-ben is. 2014 az az időszak, amikor már azt mondhatom önöknek, hogy érzékelhető és megfogható a magyar gazdaság növekedése. Ezek a pozitív folyamatok már 2013-ban is láthatóak voltak, a 2014-es évet 3,6 százalékos növekedéssel zártuk. Az Európai Unió összevetésében is egy dobogós helyeztet jelentett ez annak a magyar gazdaságnak, ami pár évvel ezelőtt még csőd közeli helyzetben volt. Ez a növekedés folytatódik 2015-ben is, kalkulációink szerint egy 3 százalékos mértékben, és kalkulálunk azzal, hogy a 2016-os növekedés is 2 százalékos fölötti lesz.

Ma eljutottunk odáig, hogy ez a biztos növekedés, amire most már mi biztosan építhetünk, és a biztos növekedés által megteremtett többlet - számokat mondva -, ha 3 százalékosat produkál az ország, akkor ez 400-500 milliárd forint többletbevételt jelent az ország költségvetésében, amivel a kormány gazdálkodhat. És a kisebb államadósság és az államadósság kedvezőbb finanszírozása - említettem egy számot, hogy ezen eddig 200 milliárdot könnyítettünk a költségvetésben egy év alatt -, ez további 60 vagy 70 milliárd pozíciójavulást jelent.

Ha ezekhez a számokhoz, költségvetési többletekhez, amit a magyar gazdaság hála istennek ma már megteremt, hozzászámítjuk az európai uniós forrásokat - az európai uniós forrásfelhasználásra is azt kell mondanom, hogy az Orbán-kormány tudatosan használja fel ezeket a forrásokat. Az előző Orbán-kormány még nem volt lehetősége arra, hogy érdemben átalakítsa a források szerzés belső rendszerét, hisz megörököltük önöktől azt a pozíciót, amit önök tárgyaltak még le az Európai Unióval, önök döntöttek akkor úgy, hogy az európai uniós források jó része fontos, de talán nem a legfontosabb területeken lesznek elkönyvelve. Önkormányzati vezetőként persze mindannyian örültünk annak, ha forrásokhoz jutottunk. Mi ezzel a gyakorlattal is szakítottunk, mert most már szakítani tudtunk, és azt mondtuk, hogy a források nagy része, legalább 60 százaléka a gazdasághoz kell hogy kerüljön, és a gazdaság növekedése által képzett többletforrások majd jóléti felhasználásra is kerülhetnek. Tehát ha a gazdaság által megtermelt jövedelemtöbbletet és az európai uniós forrásokat jól használjuk fel, és hiszem azt, hogy a továbbiakban is így fogunk tenni, akkor ez a felzárkózásunk záloga.

Joggal fogalmazzuk meg a 2016-os költségvetésben azt a célt, hogy a törekvésünk a teljes foglalkoztatás felé menetelés. A teljes foglalkoztatást egy olyan állapotnak gondoljuk, amikor a munkanélküliség maximum 4 százalékos. Talán ez az az állapot, amikor azt mondhatjuk, hogy mindenki, aki dolgozni

akar és dolgozni tud, az munkajövedelmekhez jut. Nem tartunk még itt, de szerényen megjegyzem szocialista képviselőtársaimnak is, hogy a munkanélküliségi mutatók tekintetében és európai összevetésben, mondjuk, szép mutatókkal kalkulálunk. Tudom, önök mindjárt hozzáteszik, hogy ennek meghatározó része közmunka, én is tudom, hogy ennek meghatározó része közmunka, de a magyar gazdaság is produkált munkahelyi többleteket. A közmunkára pedig átmenetileg tudatosan építünk, mert azt gondoljuk, hogy nem segélyekből kell eltartani az embereket, hanem valamilyen módon az államnak egy válság-időszakban értékteremtő munkához és munkajövedelmekhez kell juttatnia a nehéz helyzetben lévő családokat. És ez a 2016-os költségvetés - az önök jelszavával ellentétben - a családok átlagjövedelmének növelésére is törekszik, és erre meghatározó és mértékadó számokat is képesek vagyunk mondani.

2016-ban - megint csak a törvény általános indokolását emelem ide és idézek belőle - a családoknál ott maradó többlet: az általános indokolásban 145 milliárdot láttam, a miniszter úr az expozéjában ennél is nagyobb számot mondott, mert az áfacsökkenés, ami a sertéshúsról vonatkozik, nyilvánvalóan valamilyen módon a sertéshúst fogyasztó családok jövedelempozícióit is természetesen érinti. A 145 milliárd is egy nagyon derekas szám, ha ennyi marad pluszban ott a családoknál, a 170 milliárd pedig még örömtelibb.

Ha megint visszanyúlunk néhány évre, 2011-2016-ig azt olvasom a törvényjavaslatban, hogy a személyi jövedelemadó - amit csökkentettünk, és most is csökkenteni fogjuk - 3600 milliárd többletjövédelmet jelentett a családoknál. Tehát annak az agyonkritizált egykulcsos személyi jövedelemadónak ilyen hatása is volt. Ha azt is megemlítem, hogy ennyi idő alatt mennyi családi kedvezményt nyújtottunk a családoknak, akkor ez 1300 milliárd forintot jelent. Ezek után azt gondolom, joggal mondjuk azt, hogy mi bizalommal tekintünk a jövő felé. Ha felsorolhatom önöknek - időm még van erre -, hogy mik azok a főbb hangsúlyok, amik a költségvetésben megjelennek, akkor először nyilvánvalóan a családok jövedelempozíciójának javulását mondom.

Itt megemlítek egy másik számot. Egy kétgyermekes, átlagjövedelemmel rendelkező család a jövő évi költségvetési pozíciói miatt 116 ezer forinttal több jövedelemhez fog jutni, elsősorban azért, hogy csökken 1 százalékkal a személyi jövedelemadó, és az ilyen családoknál nő a családi adókedvezmény. A gyerekenkénti 10 ezer forintról pár év alatt el fogunk jutni a 20 ezer forintos családi adókedvezményig. Továbbra is megmarad a gyed extra, beindul az új otthonteremtési támogatás, a házasságkötési kedvezményekkel ösztönözzük, és a már szóba hozott sertéshús áfáját is 20-ról 5 százalékra csökkentjük. Talán ez az a kör, ezt kell megemlíteni ahhoz, hogy igazolva láthassa a közvélemény azt, hogy a családok jövedelempozíciói költségvetési eszközökkel nőnek.

A másik ilyen terület, amit nyilvánvalóan célszerű megemlíteni, és ilyen szempontból megint csak konzekvens az Orbán-kormány, az a gyerekeket érintő intézkedések.

(14.30)

A legnagyobb területe a demagógiának, ami a politikában mindig előfordul, amikor gyermekéheztetésről vagy gyermekéheztésről beszélünk. Ez a Költségvetési bizottságban is gyakran előkerül. Ha egy számot kell mondanom, amit a költségvetés egy évben erre a területre fordít, az 70 milliárd forint. Megteremtettük annak feltételeit, hogy a kis nebulók hároméves koruktól óvodások legyenek kötelező módon, tehát így intézményi ellátásba kerülhetnek, és az intézményi ellátás ingyenes étkeztést biztosít számukra. És ez az ingyenes étkeztetés persze nemcsak az óvodára igaz, hanem az általános iskola felsőbb osztályaiban is.

A másik, gyerekeket érintő intézkedéscsomag, ami jelentős többletet hoz a családoknak, gyakorlatilag a tankönyvellátáson keresztül valósul meg. Mi arra törekszünk, hogy eljussunk arra a pontra, amikor minden gyerek ingyen kapja meg a tankönyvét. Ezt felmenő rendszerben tesszük: 2016-ban - hiszen erről a költségvetési évről beszélünk - már a belépő negyedik osztályosok is ingyen kapják a tankönyveiket.

A nyugdíjasok egy másik fontos csoportja a társadalomnak és ilyen szempontból a mindenkori költségvetés gondolkodásának is. A nyugdíjasoknak, mint eddig is, azt tudtuk mondani, hogy órizzuk azt a jövedelempozíciót, amivel ők rendelkeznek. Az infláció mértékével - 2016-ban 1,6 százalékos inflációval számolunk - növekedni fog az ő nyugdíjuk is. Mindig kérdéses, hogy az Orbán-kormányban a nyugdíjpolitikába behozott nagy vívmányát, ami a nőket érinti, hogy 40 éves munkaviszony után nyugdíjba vonulhatnak, képesek vagyunk-e tovább folytatni, vagy akarjuk-e. Ez a költségvetési tervezet ezt a gondolkodást megőrzi.

Fontosnak gondolom azt is megemlíteni, hogy azoknak a rezsicsökkentési lépéseknek a megőrzésére törekszünk, amiket az elmúlt években tettünk. Nem azt akarjuk, hogy ezek egyszeri rezsicsökkentések legyenek, és az árak megint elszabaduljanak. Abban töretlenül hiszünk, hogy a Nemzeti Közműszolgáltató megteremtésével a leszorított árakat ezekben az állapotokban meg tudjuk tartani vagy féken tudjuk tartani. Nyilvánvalóan a rezsikiadások a család költségvetésében egy jelentős tételt jelentenek.

A következő hangsúlyos terület, amit nagyon fontosnak tartok, a „segély helyett munka” szlogenel írható le. Erről már részben beszéltem, egészen pontosan itt megemlítem a költségvetés számai alapján, hogy azzal kalkulálunk 2016-ban, hogy 240 ezer ember jusson közmunkához. Tehát ennyi közfoglalkoztatottunk lehet, mert a költségvetés erre fedezetet biztosít. Az egy évvel ezelőtti állapothoz képest, tehát a jelen évi állapothoz képest ez azt jelenti, hogy 270

milliárdról 340 milliárd forintra növekednek azok a források, amelyek a feltételét adják annak, hogy ezt a megkívánt, akár 240 ezres közfoglalkoztatotti létszámot a költségvetés finanszírozni tudja.

A munkahelyvédelmi akcióterveket említettem, hogy ezeket már 2012-ben indítottuk, azóta ezek tovább mennek. Ez 900 ezer embert érint, 900 ezer ember munkahelyének a megőrzését érinti. A 2016-os év újítása az, hogy hála istennek, vidéki képviselőként mondhatom, hogy az agráriumra is kiterjed már ez az akcióterv.

Fontos az is, hogy a kisgyermekes szülők, akik csak részmunkaidőben tudnak elhelyezkedni - egyébként ösztönözni is kell a részmunkaidős foglalkoztatást -, ők is részesülhetnek már a költségvetésen keresztül adókedvezményben.

Aztán, pár éve újdonsága az Orbán-kormány gondolkodásának, és ezt nagyon fontosnak gondolom, és itt visszautalok megint arra, hogy végre ott tartunk 2014 óta, hogy van megtermelt pluszjövedelem a költségvetésben a növekedés által. El kellett gondolkodnunk azon, hogy olyan társadalmi csoportoknak, amelyek joggal várják el, hogy az ő jövedelmi helyzetük a bérükön keresztül is növekedjen, hiszen évek óta nem kaptak béremelést, ez a folyamat elinduljon. Ez az életpályaprogramban való gondolkodást jelenti. A 2016-os költségvetés is azzal számol, hogy a pedagógus-életpályamodell a megtervezettek szerint folytatódni fog, igaz ez a fegyveres és rendvédelmi dolgozókra, igaz ez a szociális és gyermekvédelmi ágazatra, és 2016 közepén a kormánytisztviselők oly régóta várt életpályamodellje is elindul.

(A jegyzői székben Mirkóczki Ádámot
Schmuck Erzsébet váltja fel.)

Azt gondolom, a kormányzásunk fokmérője és sikeressége, 2018-at is maga előtt látva, ezekben a programokban van, a gazdaság által megtermelt jövedelem-többletet hogyan tudjuk úgy eljuttatni különböző társadalmi csoportokhoz, hogy az ne veszélyeztesse az elért egyensúlyt, ne veszélyeztesse a növekedést. Olyan időszakot élünk és a magyar gazdaságtörténet elmúlt száz évében nagyon kevés ilyen időszak van, hogy költségvetési egyensúly mellett is képesek vagyunk növekedést produkálni. Ilyen időszak nagyon kevés volt. Az első Orbán-kormány négy éve ilyennek volt tekinthető. De hát gazdaságpolitikai ciklusokat elemezve nyilvánvalóan nem négy évben kell gondolkodnunk. Azt gondoljuk, ezt a gondolkodást őriznünk kell, mert ilyen szempontból Kelet-Közép-Európában Magyarország sosem volt sikeres. Ha növekedés volt, akkor egyensúly nem volt, ha egyensúly volt, akkor nem volt növekedés. Most a kettőt egyszerre tudjuk biztosítani.

Én fontosnak gondolom egy újabb terület megemlítését, és ez gyakorlatilag az utolsó, amit itt szóba hozok, amit a költségvetés azzal a szlogenel hoz be

a köztudatba, hogy jó állam. Ugye, ez alatt mit is érthetünk? Átalakítottuk az államszerkezetet is, az önkormányzati és az állami szféra között hoztunk létre feladatátcsoportosításokat, területi szinten kormányhivatalokat hoztunk létre. Az államreform második ütemeként most a kormány arra törekszik, hogy ésszerűtlen szabályokat kivegyen a rendszerből, ezzel a bürokráciát fogjuk tudni csökkenteni. Sőt, ennél többet is felvállal a 2016-os költségvetés, mert azt mondja, hogy bizonyos díjakat, járulékokat, amelyek beszédésének esetleg nagyobb a költsége, mint amennyi a haszna, ezeket kivezeti a rendszerből. Ezt hívjuk az állam területén rezsicsökkentésnek. A költségvetés számai alapján ez 10 milliárdot hagy azoknál a családoknál, amelyeknek eddig ezeket az összegeket az államkasszába, ha az állammal érintkezésbe léptek, be kellett fizetniük.

A vállalkozásoknak azt mondhatjuk, hogy a 2016-os év azzal kalkulál, hogy az export tovább is növekedni fog, hogy a kis- és középvállalkozások a megszokottakhoz képeset nagyobb és jobb hitelezési feltételek között fognak működni. Megemlítem a banki adó csökkentését, annak feltételeként, hogy a bankok az eddigieknél jobban vegyenek részt a gazdaság hitelezésében. Ez a bankok esetében 60 milliárd forint megtakarítást jelent, amivel most már nem jönnek be az állam költségvetésébe. Ezt is egyébként egészséges és normális folyamatnak gondolom.

De a legfontosabb, amit a vállalkozásoknak mondhatunk, hogy figyeljék az operatív programok állandó megjelenését, pályázzanak, pályázzanak, és szerezzék meg a költségvetésben számukra felkínált 60 százaléknyi európai uniós forrást, mert mindannyiunknak az az érdeke, hogy ezeket a forrásokat jól használjuk fel.

Tisztelt Képviselőtársaim! Zárásként azt mondhatom önöknek, biztos, hogy nem árulok el titkot, ha azt mondom, hogy nem fogjuk megfogadni a szocialisták által benyújtott módosító javaslatokat. Ez nagy tévedés lenne részünkről. Haladunk tovább azon az úton, amire a magyar választók felhatalmaztak minket, és aminek a költségvetési politikában elvitathatatlan eredményei vannak. A feladatunk az, hogy a társadalompolitikánkban is a sikeres költségvetési politika pozitív hatásait, ha úgy tetszik, jól tudjuk menedzselni, mert ez az újabb választási sikerünk kulcsa.

A kisebbik kormánypárt is jó érzéssel fogja támogatni ezt a költségvetést. Köszönöm a figyelmüket. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Most megadom a szót Vona Gábornak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának, aki a pulpitusról mondja el beszédét.

VONA GÁBOR, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A költségvetési vita az az országgyűlési munka ünnepi pillanata. A kérdés az,

hogy van-e ünnepi hangulat, van-e okunk ünnepelni, van-e itt valakinek kedve ünnepelni. De még talán ennél is fontosabb kérdés az, hogy lesz-e okuk ünnepelni az embereknek, amikor el fogják szenvedni ennek a költségvetésnek a hatásait.

(14.40)

A vita vezérszónoki részében, azt gondolom, hogy mindenképpen szükséges - és ezt az előttem felszólalók meg is tették - távlatosabban gondolkodni a költségvetésről. Nem csupán a számokat, az adatokat, a költségvetésben megjelenő tényeket kell itt vita tárgyává tennünk, hanem az emögött rejlő kormányzati gazdaságfilozófiát, gazdasági stratégiát. Ebben is vitát kell folytatni, hiszen az évről évre zajló költségvetési vita könnyen rövidlátóvá teheti az embert, elfelejteti azt, hogy nem csupán évről évre kell meghatározni a gazdaságpolitika főbb irányait, az emberek életét leginkább meghatározó számokat, hanem hosszabb távú felelősséggel is rendelkezik egy-egy költségvetés, tehát nekünk képesnek kell lennünk távlatosabb gondolkodásra is.

Persze az ellenkezője is lehet kockázat, az is lehet kockázat, amikor valaki a vágyait, a jövőképét, a távlatokat vetíti bele a számokba, és ezen igyekezete során elveszíti a kapcsolatát a valósággal, a számokból nem azt olvassa ki, amik abban benne vannak. Talán így járt Varga Mihály miniszter úr is, amikor május 13-án bemutatta a költségvetést itt az Országgyűlésben, és a sajtótájékoztatójának, ha jól emlékszem, az utolsó mondata volt, amit idéznék: „A költségvetési tervezet sokkal több egy pénzügyi tervnél,” - idáig még rendben is van - „az a polgári Magyarország megteremtésének dokumentuma.” Ezt mondta Varga Mihály május 13-án, májusban, ami egy ambiciózus gondolat, hogy ez az előttünk fekvő költségvetési törvényjavaslat lenne a polgári Magyarország megteremtésének a dokumentuma, az a probléma vele, hogy ezt semmi nem támasztja alá. Tehát sem a politikai, sem a gazdasági környezet, sem maga a költségvetés nem támasztja alá, hogy itt a polgári Magyarország megteremtése történne meg.

Polgár az, aki nem fél. Én, ha körülnézek Magyarországon, azt látom, hogy mindenki fél. Félnak a keményen dolgozó kisemberek, félnak a folyamatos lecsúszás veszélyétől, félnak a munkanélküliségtől, a kivándorlás folyamatos jelenlététől, a családtagok kivándorlásától. De fél a vállalkozó is attól, hogy belekényszerül folyamatosan a politikai hűbéri rendszerbe, hogyha nem áll be a sorba, akkor adott esetben nem lesz neki munkája, fél a kiszámíthatatlan gazdasági környezettől. De fél az önkormányzat is, hogy éppen jól fekszik-e a kormánynál vagy nem jól fekszik, fél az idős ember, fél a fiatal, fél a középkorosztály-beli, tehát mindenki fél. Ez itt nem a polgári Magyarország jelen pillanatban, és ami a legnagyobb probléma, hogy ez a költségvetés sem teszi azzá, de továbbmegyek, még ez irányú lépést sem tesz.

Tisztelt Képviselőtársaim! A költségvetés lényegében négy tétel vagy négy művelet összehangolásának a művészete: bevételnövelés, bevételecsökkentés, kiadásnövelés, kiadáscsökkentés. Mind a négynek megvan a maga helye és szerepe, mind a négy lehet jó, hogyha jókor és jó helyen használjuk, és mind a négy lehet rossz, hogyha rosszkor és rossz helyen használjuk.

A költségvetéssel megvalósuló újraelosztásnak a világban egyébként két hatékony, bár ellentétes modellje valósult meg, az egyik a skandináv modell, a másik pedig az angolszász modell. A skandináv modell lényege, hogy egy nagyobb elvonást érvényesít, de ebből ezután egy sokkal szélesebb szolgáltatást és sokkal érdemibb szolgáltatást nyújt a társadalmának. Az angolszász modell ennek az ellenkezője, egy nagyon szűk körű elvonást valósít meg, és szűk körű a szolgáltatás is, amit nyújt az állampolgárok számára, ezáltal is rábírva őket az öngondoskodásra. Mind a kettő a maga szempontjából és a maga helyi értékén hasznos és hatékony, és gondolom, abban egyetértünk, minden országnak az a feladata, hogy megtalálja a maga modelljét, megpróbálja megtalálni a maga számára legalkalmasabb lehetőséget az újraelosztásra a költségvetés révén.

Az a probléma, hogy Magyarország ugyan megteremtette a magyar modellt az elmúlt 25 évben - ez elég torzra sikeredett -, a skandináv modellből átvettük a nagy elvonást, az angolszász modellből pedig a kis szolgáltatást. Tehát sokat vonunk el, aztán keveset szolgáltatunk abból a pénzből; ez a magyar költségvetés-történet elmúlt 25 évének a zanzája. Úgyhogy ne altassuk el magunkat azzal, amit itt a kormánypárti vezérszónokok mondtak, hogy az adócsökkentés költségvetéséről beszélünk, és hogy az szja most már csak 15 százalékos lesz a következő évi költségvetés révén, ugyanis a valóság az, hogy a magyar munkát, munkabért terhelő adóteher Európában a legkomolyabbak közé tartozik. A magyar adóteher tehát egyáltalán nem kicsi, és természetes, hogy a költségvetésnek az volna az érdeke, és nekünk is az volna az érdekünk, hogy minél több bevételhez jusson a költségvetés, és minél több kiadást, értelmes kiadást tudjon finanszírozni.

A kérdés az, hogy ezt hogyan valósítsuk meg. Az lenne jó szerintem és szerintünk, és remélem, hogy önök szerint is, hogy ha a bevételnövelés nem úgy valósulna meg, hogy az egy főre jutó adóprést növelnénk, hanem minél szélesebb körben tudnánk teríteni a közteherviselést. Nos, ez az, amit jelen pillanatban nem sikerült, és úgy tűnik, a költségvetés révén sem fog sikerülni megvalósítani, hiszen az OECD legfrissebb felmérése szerint a belgák, a németek és az osztrákok után mi vagyunk a negyedik a munkabért terhelő adóteher tekintetében és ezt a jövő évi szja-módosítás sem változtatja meg, úgyhogy ez a negyedik helyünk, amire jelen esetben nem lehetünk büszkéek, nem fog változni a jövő évi költségvetés változásai után sem.

A kiadásokkal kapcsolatban, hogy hogyan lehetne minél több értelmes kiadást eszközölni, ott azt

gondolom, nagyon egyszerű volna a feladat: nem kellene ellopni a pénzt, hogy nagyon egyszerűen és az utca nyelvén fordítsam le mindannyiunk számára, a korrupciót kellene valahogy megszüntetni. Illetve, ha már kiadásokat eszközölünk, kiadásokat teszünk, akkor talán ügyelni kellene arra is, hogy azok a kiadások, amelyeket a költségvetés megvalósít, azok valóban eljussanak a célszemélyekhez, és valóban hatékony célt lássanak el a magyar társadalom szempontjából.

A Jobbik költségvetéssel kapcsolatos és úgy általában a gazdaságpolitikával, gazdaságfilozófiával kapcsolatos alapmondata, tételmondata - ez volt egyébként 2014-ben is a választási programunk kulcsmondata - egy nagyon egyszerű mondat: ha munka van, akkor minden van, ha nincs munka, akkor nincs semmi. Tehát ez alapján mérjük mind a kormány gazdaságpolitikáját mint ellenzéki párt, és mind a jelenlegi, előttünk fekvő költségvetést is, ugyanis, hogyha munka van - és tisztességes munkahelyről beszélek, majd erre bővebben ki is fogok térni -, akkor ott természetes az, hogy a családoknak van megélhetésük. Tudják finanszírozni a kiadásait, a megélhetésüket, a gyermekeik taníttatását, adott esetben még nyaralásra, egyéb kiadásokra is jut pénz, ha van munka, és ha van munka, akkor nemcsak a családoknak van pénze, hanem a költségvetésnek is van adóbevétele, ezt fontos aláhúzni, hiszen ebből tud a költségvetés kellő forráshoz jutni, hogy megfelelő pénzzel gazdálkodjon.

Ezen bevezető gondolatok után engedjék meg, hogy rátérjek magára a költségvetésre, amellyel kapcsolatban mielőtt a konkrét elemzésére rátérnék, azért egy pillanatra ki kell térnem az időzítési problematikájára is, hiszen Varga Mihály miniszter úr öt hónappal, a várható vagy normális időtartamhoz képest öt hónappal korábban nyújtotta be a költségvetési törvényjavaslatot.

A költségvetés egy pénzügyi terv, s egy pénzügyi terv az én tudomásom szerint bázisra épül, a bázist pedig a költségvetés esetén az előző év tényszámai szolgáltatathatják, amelyek most hiányoznak, tehát hiányzik mind a 2014. év zárszámadása, mind a 2015. éves teljesítés megfelelő becslése. Ez a fajta időzítés, amellyel most itt kénytelenek vagyunk a költségvetést megvitatni, amelyet kénytelenek vagyunk ellenzéki pártként elszenvadni önök miatt, ez szakmai szempontból indokolhatatlan előrehozatala a költségvetési vitának.

Nincs még készen a 2014. évi költségvetés végrehajtásáról szóló zárszámadás, nincs és nem is lett benyújtva a kormány ezt tartalmazó pénzügyi beszámolója, ami értelemszerűen auditálva sincs, és miután erre a hatályos törvény szerint legkorábban július, de valószínűleg csak augusztus végén kerül sor, a zárszámadási törvény megalkotására pedig csak azt követően, október végén, most jelen pillanatban az zajlik, hogy a kormány anélkül kéri a parlamenttől a felhatalmazást az állam pénzügyeinek jövő évi kezelésére, hogy előzőleg megszerezte volna

a felmentést a múlt évi költségvetés végrehajtásának felelőssége alól. Tehát hiányzik az egyik lába mindenképpen a bázisnak, de a másik lába is hiányzik, ahogy azt elmondtam, hiszen május elején-közepén, amikor a miniszter úr benyújtotta ezt a törvényjavaslatot, a költségvetési törvényjavaslatot, akkor nem voltak még megbecsülhetőek elfogadható pontossággal a pénzügyi évet megelőző költségvetés, tehát a 2015. évi költségvetés teljesítésének az adatai. Sőt, nemhogy nem voltak elfogadható pontossággal megbecsülhetőek, hanem még az első negyedéves tényszámok sem álltak rendelkezésre.

Nem véletlen egyébként az, hogy a költségvetési törvényjavaslat benyújtási időpontja normális esetben általában szeptemberre esik, a vitája október-novemberre, az elfogadása pedig decemberre, ekkor lehet már megfelelő becslésekkel rendelkezni, ekkor lehet megbecsülni az éves várható teljesítést. A 2016-os költségvetés bázisának tehát mindkét lába hiányzik, egyrészt a 2014-es zárszámadás, másrészt pedig a 2015-ös teljesítés becslése, ezért a törvény ilyen korai megalkotása szakmai érvekkel nem indokolható.

A költségvetést magát én négy szempont alapján vizsgálnám meg: az egyik a gazdasági növekedés kérdése, a másik az egyensúly kérdése, a harmadik a foglalkoztatás kérdése, a negyedik pedig az életszínvonal kérdése, mert erről talán kevesebbet szoktunk beszélni, vagy ha beszélünk, akkor politikai viták szintjén, és nem feltétlenül számok szintjén szoktuk ezt megtenni.

Nézzük a gazdasági növekedést! Mindannyian tudjuk, hogy a globális gazdaságban egy nemzetállam gazdasága nagyban függ a külső körülmények alakulásától.

(14.50)

A Költségvetési Tanács anyagában olvasható volt, és ezzel magam is csak egyetérteni tudok, hogy jelen pillanatban relatíve a külső körülmények a magyar gazdaság számára jónak mondhatók. Ingadozó, de alacsony az olajár, pénzügyi likviditásbőség van, javulnak a bizalmi indexek, van egy mérsékelten bővülő Európai Unió, azon belül különösképpen a mi számunkra fontos német gazdaság, az Európai Központi Bank eszközvásárlási programja. Tehát vannak olyan külső feltételek, amelyek a magyar gazdaság számára jónak mondhatóak, jó feltételeket, jó környezetet teremtenek. Bár ne hallgassuk el azt sem, hogy vannak kockázatok, gondoljunk az ukrajnai helyzetre, a geopolitikai konfliktusra, amely Ukrajna területén zajlik, vagy gondoljunk az Iszlám Államnak az Európát egyre inkább fenyegető jelenlétére, vagy gondoljunk a görög adósságválság alakulására, vagy annak az esetleges eszkalálódására, ami szintén felboríthatja ezt a jelen pillanatban még pozitívnak mondható külső körülményrendszert.

A magyar gazdaság előtt a külső körülmények, a külső feltételek jónak mondhatók, a kérdés az, hogy a belső feltételeket illetően mennyire lehetünk opti-

misták. A költségvetési törvényjavaslat alapján az mondható el, hogy a kormány optimista. A gazdasági növekedés tekintetében mindenképpen. A 2014. évi 3,6 százalékos növekedés után a kormány 2015-ben 3,1 százalékkal kalkulál, 2016-ra pedig 2,5 százalék a kormány prognózisa a gazdasági növekedést illetően. Mindenképpen meg kell jegyeznem problémaképpen, hogy sajnáljuk, hogy a miniszter úr vagy maga a kormány a további évekre nem tekint előre, pedig az államháztartási törvény alapján erre kötelessége lett volna utalni, az ugyanis kimondja, hogy „indoklással együtt bemutatja a költségvetési évet követő három év tervezett előirányzatainak keretszámait”. Ezt tavalyelőtt a kormány még bemutatta, tavaly már nem, bár törvényi kötelessége, és idén sem teszi meg. Nemcsak a törvényi kötelesség a probléma ezzel kapcsolatban, hanem az is, hogy éppen ezen keretszámok bemutatása adott volna lehetőséget arra, hogy a kormány bizonyítsa: a gazdasági növekedéssel kapcsolatos optimizmusa nem pusztán a jövő évre szól, hanem egy távlatibb növekedési pályát lát biztosítva Magyarországot előtt.

A gazdasági növekedés kapcsán és a költségvetési törvényben olvasható sorokból az mondható ki, hogy a kormány a hazai fogyasztás növekedésében és a beruházások erősödésében is bíz. Félő azonban, hogy mindkét várározása illúzió. A belső fogyasztást valóban segítheti az alacsony infláció, de a tartós növekedés garanciái nem láthatók. Többször elhangzott már a devizahitelek válságának megoldása, a devizahitelek terheinek könnyítése. Szeretném, ha a képviselőtársaim többet találkoznának a károsultakkal, és nem csak egymás szerepléséből tájékozódnának a valóságról. A devizahitelek körét most a kijózanodás, a valósággal való keserű találkozás és ráébredés jellemzi, ez a folyamat zajlik. Egyáltalán nem vagyok benne biztos, hogy miután a devizakárosultak látják, hogy micsoda tartozásaik vannak még a jövőben, az esetlegesen megjelenő pluszforrásaikat most majd a belső fogyasztás élénkítésére fogják költeni, és fűteni fogják a magyar belső keresletet. Csak zárójelben hadd jegyezzem meg, hogy a Jobbik által már 2009-2010-ben elmondott, felvételtől árfolyamon történő forintosítási javaslat sokkal igazságosabb, sokkal hatékonyabb és sokkal olcsóbb lett volna Magyarország számára. Nagyon sajnáljuk, hogy a kormány ezt nem akarta meghallani, és végül beszorult, a saját ígéreteibe belegabalyodott helyzetben piaci árú forintosítást hajtott végre. Tehát én a belső fogyasztás tartósságában nem lennék biztos az önök helyében.

Ami a beruházásokat illeti, itt is vannak aggályaink. A GDP-arányos beruházási rátánk egy évtizeden át a régiós átlag alatt volt, és csak az EU-források nagymértékű felhasználásával mozdult el a 16-17 százalékos mélypontról. A mostani költségvetési törvényben azt olvashatjuk, hogy ez 21,5 százalékos csúcsra juthat, de utána csökkenő pályára áll. Hogy utána mi várható, azt megint nem tudjuk, Varga Mihály és a kormány megint a fantáziánkra bízta a

megfelelő keretszámok felírása, megrajzolása hiányában. Csak az érdekesség kedvéért: ahhoz, hogy kitörjünk a régióból, körülbelül a GDP 25 százalékára kellene emelni a beruházási rátát. Talán ezzel lehetne érdemi gazdasági növekedést produkálni. De nagyon jól tudjuk, hogy a jelenlegi költségvetés és a jelenlegi gazdaságpolitika keretei között a megvalósulási lehetősége, esélye ennek nagyon csekély.

Ennyit a gazdasági növekedésről, és térjünk rá az egyensúly kérdésre, amely a kormány siker-kommunikációjának alapját szolgáltatja. Anniban hadd legyenek korrekt, hogy ennek még akár van is némi alapja. Különösen akkor, ha relatíve nézzük az egyensúlyi helyzetet, és mondjuk, összehasonlítjuk a felelőtlenül gazdálkodó, felelőtlenül a költségvetéshez hozzányúló szocialista kormányok politikájával. Ebben a tekintetben mindenképpen az mondható el, hogy az egyensúly tekintetében a Fidesz és az MSZP kormánya között van különbség.

Két fő hivatkozási alapjuk van a kormánypárti képviselőknek és a költségvetésnek is. Az egyik az államháztartási hiány 3 százalék alatt való tartása, ez talán a leggyakrabban hivatkozott momentum, amelyben valóban sikeres volt a Fidesz-kormány az elmúlt években. Azonban általában nem szokták hozzátenni, hogy ennek milyen társadalmi ára volt. A másik pedig a kamatkiadások csökkenése, amely a következő költségvetés révén megvalósul. Itt jutottunk el ahhoz a ponthoz, amelyben már többen is vitába keveredtek az államadósság kérdése kapcsán, és én azt láttam, hogy a süketek párbeszéde zajlott, párhuzamos monológok hangzottak el. A Fidesz azzal érvel, hogy a GDP-hez viszonyított államadósság csökkent, ami igaz. Az ellenzék azzal érvel, hogy az államadósság nominális értéke megnőtt, ami szintén igaz. Szerintem nem kell ez ügyben tovább játszanunk ezt a csiki-csuki játékot, mondjuk ki, hogy ez attól függ, honnan nézzük, attól függ, milyen szempontból vizsgáljuk az államadósság helyzetét. Azt gondolom, hogy 25 ezer milliárd több, mint 20 ezer milliárd. Szerintem ezt még Rogán Antalnak is el kell fogadnia. Az államháztartás adósságával kapcsolatban egyébként a Széll Kálmán-terv 2010-ben a GDP-hez mérten is 65-70 százalékos arányt ígért. Most a központi költségvetés nominális adóssága 72,8 százalék lehet 2015 végén. Azt pedig, hogy nominálisan, abszolút számban növekedett a költségvetés az elmúlt ciklusban, azt meg nem lehet tagadni. Az Államadósság-kezelő Központ Zrt. 2015. márciusi adata szerint 24 370 milliárdnál tartunk vagy tartott akkor Magyarország.

Most idézek a költségvetési törvényjavaslatból: „A központi költségvetés nominális adóssága 2016 végére 759,7 milliárd forinttal emelkedik, és 25 252,8 milliárd forintot érhet el.” Ez az önök költségvetési törvényéből egy idézet. Vagyis az államadósság az Orbán-érában sem csökkent, hanem folyamatosan nőtt. Ha évekre átlagoljuk e növekmény értékét, azt fogjuk találni, hogy a hat év alatt évi 800 milliárd forinttal emelkedett az államadósság. Az

egyensúly tekintetében tehát -összefoglalva ezt a kérdéskört - a kilátások, a makromutatók jónak mondhatóak, különösképpen az előző szocialista kormányokkal való összevetésben. Azt is mondjuk el, hogy az államadósság kérdésében Damoklész kardja továbbra is ott lebeg Magyarország nyaka felett, és az egyensúly fenntartása közép- vagy hosszú távon igenis bizonytalannak mutatkozik.

Az egyensúly és a gazdasági növekedés kérdése után rátérve a foglalkoztatásra, azt tudom mondani, hogy az egyensúlyhoz hasonló sikerpropagandát látunk itt is. Önök bizonyára emlékeznek, hogy néhány perccel ezelőtt elismertem, az egyensúly tekintetében van némi joga a kormánynak a mellét döntgetni. A foglalkoztatás kérdése kapcsán is döngeti, csak itt semmi joga nincs. Ez egyszerűen szemfényvesztés, ami a foglalkoztatás kérdésével kapcsolatban a kormány részéről kommunikációs szinten zajlik. Azt is értem, hogy miért van erre szükség, hiszen az ígéretük nagyon magasak voltak. Szükséges volt tehát, hogy a kormány a saját ígéreteihez mérten mindenképpen mutasson valamit. Mindannyian emlékszünk a „tíz év alatt egymillió munkahelyet teremtünk” ígéretéhez, amit aztán a Széll Kálmán-tervben még pontosítottak is, és elmondták, hogy a hazai vállalkozások fogják ezt az egymillió munkahelyet megteremteni. Ma már jól látható, hogy ez hamis ígéret volt, nem csupán az egymillió szám, hanem az is, hogy a hazai vállalkozások, tehát a versenyszféra fogja megteremteni ezt az egymillió munkahelyet.

Orbán Viktor hatalomra jutásakor, 2010 tavaszán a 15 és 74 éves korosztályú népességen belül 3,8 millió volt a foglalkoztatottak száma, ami négy év alatt 4,1 millióra nőtt, mintegy 300 ezer fővel. Ugyanebben az időszakban a munkanélküliek, az aktív álláskeresők száma közel 500 ezerről 350 ezer főre csökkent, 150 ezer fővel. Ezek azok a számok, amelyek tények, csak a növekmény, amely e számok mögött található, a közfoglalkoztatásnak és a külföldi munkavállalásnak köszönhető, csak nagyon-nagyon minimálisan és kis részben a versenyszférának.

(15.00)

S ha már a közfoglalkoztatást és a közmunkát szóba hoztam, akkor mindenképpen ki kell térjek néhány mondat erejéig arra, hogy amikor az ellenzék, s jelen esetben a Jobbik a közmunka kérdését vita tárgyává teszi, akkor nem azért teszi vita tárgyává, amit aztán a kormány a mi szánkba ad, hogy mi a közmunkaprogramot úgy, ahogy van, eleve elutasítjuk, hanem azt, ahogy megvalósul egyrészt, de jelen esetben pontosan azt, hogy önök egy szociálpolitikai intézkedést foglalkoztatáspolitikaként kívánnak elszámolni. Ugyanis a közmunkaprogram és a közmunka maga, a mi olvasatunkban legalábbis, szociálpolitikai intézkedés. Jó lenne, ha megfogalmazná a kormány, hogy mit ért munkahelyen és mit ért közmunkán, mert amíg nem ugyanazokkal a fo-

galmakkal dolgozunk, addig úgy tűnik, hogy nem fogunk tudni ugyanarról a témáról értelmesen vitát folytatni.

Szerintünk, szerintem a munkahely az, amiből az ember saját magát és a családját tisztességesen fenn tudja tartani. Ez nem a közmunka. A közmunka egy olyan szociálpolitikai intézkedés, ahol valakik, akik akár önhibájukon kívül, akár önhibájukból kívül rekednek a munkaerőpiacon, és számukra szociális juttatást folyósítunk, ezért a szociális juttatásért cserébe valami közhasznú munkát elvárunk tőlük. A mi olvasatunkban ez a közmunka, de ez nem foglalkoztatáspolitikai. Ez nem azt jelenti, amikor ezt kimondjuk, hogy mi lebecsüljük a közmunkát - mert ezt is a szánkba szokták adni, bár ilyet soha nem mondtunk, hiszen a mi programunkban is benne volt a közmunka -, hanem csupán arról van szó, hogy nem keverjük össze az almát a körtével.

A jelenlegi időszakban 200 ezer körüli közfoglalkoztatott tartanak számon. A kormány 2015 második felétől 250 ezerre kívánja emelni, és 270 milliárd forintot szánt erre a célra a költségvetésből az idén, jövőre pedig a Nemzeti Foglalkoztatási Alap Start-munkaprogramjában már 340 millió forintos előirányzat szerepel. Itt sem az a probléma, hogy a kormány áldoz a közmunkaprogramra, sőt én azt gondolom, fontos az, hogy a közmunkaprogramra rááldozzon, és figyeljen annak a hatékonyságára, megtérülésére is, a probléma inkább abból fakad, hogy ebből az olvasható ki, hogy középtávon és hosszú távon semmilyen érdemi gazdasági fordulatban maga a kormány sem reménykedik. Ő maga is elfogadta azt, hogy a munkahelyteremtéssel kapcsolatos ígéretei pusztán hamis ígéretek voltak, és a közmunkások gazdaságpolitikáját kívánja megvalósítani a kormány.

Ha a számokat nézzük: azt számoltuk ki nemrégiben, hogy ha az összes foglalkoztatott négy év alatt megvalósult mintegy 300 ezer fős növekményét vesszük alapul, és ebből levonjuk a közfoglalkoztatottak számát, akkor megkapjuk azt, amire önöknek valójában hivatkozni kéne az elmúlt öt év alapján. Ez 50-100 ezer ember, ennyire tehető azok száma, akik a versenyszféra munkahelyeit tudták elfoglalni. Azt gondolom, hogy az 1 milliós ígérethez képest ez az 50-100 ezer fő öt év alatt nagyon mérsékelt, és egyáltalán nem ad okot sem az öröme, sem a melldőngetésre.

Ami a másik foglalkoztatással kapcsolatos illúziókeltés, az a kivándorlással függ össze. A külföldi munkavállalás esetén csak becslésekre tudunk hagyatkozni. Általában félmillió köré szokta tenni a többség ennek a konkrét összegét, számát. A Jobbik számtalanszor elmondta már, hogy ez Magyarország problémái közül az egyik legsúlyosabb probléma. Számunkra teljesen érthetetlen, hogy a kormány ezt is valamiféle sikerként könyveli el, kalandvágnak vagy egyéb kifejezésekkel illetett folyamatnak, ami természetes, és aminek nekünk örülnünk kellene. Én azt gondolom, ez egyáltalán nem ad okot az öröme, sőt ez a kormány negatív bizonyítványa, és a polgári

Magyarország megteremtésének, aminek elvileg ez a költségvetés lenne a dokumentuma, ez pont ennek az élő cáfolata.

Értem én, hogy önök mindenképpen a polgári Magyarországot szeretnék megteremteni ebben a dokumentumban, de ahogy már mondtam, ezt ez a költségvetés nem támasztja alá, másrészt pedig szintén azt érzem, hogy a polgári Magyarország és a „polgári” kifejezés körül néhány hónapja kirobbant politikai vita kapcsán önök most egy kicsit túlkompensálnak. Ugye, az egyik Fidesz közeli politológus szerint ez pusztán csak egy termék a kormánypárt számára, és nem valamiféle gazdasági vagy társadalmi stratégia. Nagyon kellemetlen vitát kellett önöknek ez ügyben elszenvedniük, és most azt látom, hogy a költségvetéssel próbálják ezt - picit izsádságszagúan - bizonygatni.

A foglalkoztatás után rátérnék az életszínvonalra, vagyis annak a kérdésére, hogy mit érnek a makromutatók, ha az emberek nem érzik az életük javulását. Akkor vagy csalókák ezek a számok, vagy ha vannak is a makromutatók mögött valódi számok, valódi gyarapodás, valódi növekmény, mint amiről a KDNP vezérszónoka is beszélt, akkor az nem biztos, hogy eljut az emberekig, az érintettekig. Hogy képszerűen fogalmazzak: lehet, hogy megérik a fán a gyümölcs, csak valakik leszedik, még a fáról leeszik a gyümölcsöt, mielőtt eljutna az emberekhez; itt természetesen a korrupcióra gondolok.

Azt már mondtam, hogy a munkabért terhelő adóterhekben Magyarország a negyedik legrosszabb helyen van. Van még egy ilyen legrosszabb negyedik helyünk, ez a vásárlóerő-paritáson mért fogyasztás. Ebben vagyunk Európában, az Európai Unióban a negyedik legrosszabbak, csupán Bulgáriát, Romániát és Horvátországot sikerül megelőznünk. Méltányoljuk mi és támogatjuk az szja-csökkenést, az életpályamodelleket, a családi kedvezmények kiterjesztését a kétgyermekes családok esetében, de mindezekkel együtt is elmondható, hogy nem sikerül a kormánynak a 2016-os költségvetéssel sem megállítania az elszegényedést.

Szintén egy érdekes adat, amit az idő előrehaladta miatt már nem elemeznék bővebben: az ENSZ boldogságjelentése szerint 158 országból a 104. helyen állunk azt tekintve, hogy hogy érzik magukat a magyar emberek. De mégis belemegyek egy pillanatra. A csehek, a szlovákok és a szlovénok az első ötvenben vannak, nekünk még az első százba sem sikerült bekerülnünk. Ha megnézzük ezt a négy területet, a gazdasági növekedést, az egyensúlyt, a foglalkoztatást és az életszínvonalat, akkor azt látjuk, hogy talán az egyensúly tekintetében lehet okunk némi optimizmusra, a gazdasági növekedés kapcsán már az ember gyomra összeszorul, a foglalkoztatás és az életszínvonal kérdésében pedig tragikus a helyzet.

S ami alapján nem tudtam vizsgálni ezt a költségvetési törvényjavaslatot, mert egyszerűen nem tartalmaz ilyen jellegű utalásokat, és nincs is benne a kormány gazdaságfilozófiájában, az az ökoszociális

nemzetgazdaság kérdése. Ilyen szemüvegen keresztül ez a költségvetés nem értékelhető, mégpedig azért, mert ez egy XX. századi költségvetés, az ökoszociális nemzetgazdaság koncepciója, gazdaságfilozófiája pedig egy XXI. századi gazdasági stratégia, elképzelés. Egy XX. századi költségvetést nagyon nehéz XXI. századi szemmel vizsgálni, nem is sikerült.

A környezetvédelemre egyébként, ha már az ökoszociális szempontot előhoztam, 87 milliárddal kevesebb jut a következő évi költségvetésben. De ami az ökoszociális nemzetgazdaságnak szintén fontos eleme lenne a mi álláspontunk szerint, az például az áfacsökkentés, amit nemcsak a sertéshús esetében, hanem az alapvető élelmiszerek és a gyermeknevelést segítő termékek esetében is szükségesnek tartunk; nem most, nem ennél a költségvetési vitánál, hanem szinte a parlamenti jelenlétünk óta folyamatosan kérjük, követeljük ezt a módosítást, ezt a javaslatot.

A korrupció felszámolására szintén nem térek ki, képviselőtársaim erről majd a vita további folyamánya során úgyis sokat fognak beszélni. Amire viszont kitérnék, az a termelést támogató adórendszer, ami szintén a Jobbik adópolitikájának egyik fontos eleme. Hogy hadd legyenek nagyon konstruktív: például ajánlanám magunknak is és mindenki másnak megfontolásra az LMP-nek azt a javaslatát, amely a helyben termelt élelmiszerek áfájának a csökkentését vetette fel.

Én ezt megfontolásra és vitára érdemes javaslatnak tekintem, már csak azért is, mert éppen tegnap próbáltam vitát folytatni miniszterelnök úrral abban a kérdésben, hogy lehet-e a csatlakozási szerződést módosítani vagy sem, mert én a jelenlegi csatlakozási szerződési feltételek között nem tartom elképzelhetőnek Magyarországon az élelmiszeripar és a feldolgozóipar talpra állítását. A miniszterelnök úr persze megmondta, hogy mi mit gondolunk - úgy látszik, megszokta a Fideszben, hogy ő mindig megmondja, mások mit gondolnak; csak ez a Jobbik, itt hadd mondjam meg én, hogy mit gondolok. A csatlakozási szerződés módosításáról beszélünk, nem az Európai Unióból való kilépésről. A csatlakozási szerződés módosítása viszont szerintünk nagyon-nagyon lényeges ahhoz, hogy az élelmiszeripart talpra állítsuk. Azt, hogy ez ezen belül nem lehetséges, az is bizonyítja, hogy ebben a költségvetésben még utalás sincs, sőt, semmiféle életjel nincs arra nézve, amiből én azt olvasnám ki, hogy a magyar élelmiszeripar és a magyar feldolgozóipar talpra lesz állítva; de ne legyenek ilyen nagy elvárásaink, mert ezt egy év alatt nem lehet megoldani persze, de legalább ebbe az irányba mozduljon el a magyar állam, a magyar kormány. Önök mintha már le is mondtak volna ennek a lehetőségéről, csak akkor nem tudom, hogyan akarnak Magyarországon tisztességes munkahelyeket teremteni.

Nagyon jó lenne már végre egy olyan költségvetési vita, amelyik nem arról szól, hogy ismét túlélünk egy évet. Ezért mondtam azt, hogy XXI. századi gondolkodásra van szükség; ez egy XX. századi költség-

vetés. Úgyhogy a kormánynak egy lehetősége van: visszavonja ezt a költségvetési törvényjavaslatot, és megpróbál valami újjal előrukkolni október 15-ig. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Most megadom a szót Schmuck Erzsébetnek, az LMP képviselőcsoportja vezérszónokának, aki a pulpitusról mondja el beszédét.

SCHMUCK ERZSÉBET, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Ház! A költségvetés feketén fehéren megmutatja, hogy a kormány mit gondol Magyarország helyzetéről, az emberek problémáiról. Azt is elárulja, hogy a kormány milyen irányt választ, képes-e a haladásra, vagy éppen a helyben járást választja. A 2016. évi költségvetés tervezetét látva arra kérem kormánypárti képviselőtársaimat, hogy többet ne beszéljenek erősebb és jobban teljesítő Magyarországról, a keményen dolgozó emberek helyzetének javításáról.

(15.10)

Ez a költségvetés ugyanis a további leszakadás, az elszegényedés, a kilátástalanság költségvetése.

Egy kicsit távolabbról indítva, érdemes lenne arra is figyelni, milyen folyamatok zajlanak a világban, mik azok a trendek, folyamatok, amelyek meghatározzák a következő évtizedet.

A jelenlegi világgazdasági rendszer válságban van, pontosabban sosem lábalt ki a hét évvel ezelőtti megrogyásból. A kiutat keresve, egyre több közgazdász mutat rá arra, hogy a fejlődés gátja - különösen a perifériás és félperifériás országokban - egyértelműen a vagyoni, jövedelmi és társadalmi különbségek növekedése. Ahogy a friss Neumann-díjas közgazdász, Emmanuel Saez fogalmaz - Thomas Pikettyvel közös kutatása alapján, és rájuk már utaltak a mai nap -, „minden a gazdagok felé billent el, hiába van gazdasági növekedés, ha az emberek, vállalkozások nagy részének semmi haszna abból, a felső 1-5 százalék fölözi le a nyereséget”. Éppen ezért ma a különbségek csökkentése a legfontosabb, és ennek első számú eszköze a progresszív jövedelemadó, illetve a tőkejövedelmek magasabb megadóztatása. Erősíteni kell a jövedelemtranszfert a gazdagoktól a szegényebbek felé.

Mindez totálisan szembemegy a Fidesz neoliberais gazdaságpolitikájával, amit az egykulcsos adó jelképez, lényege pedig a gazdagok és a multinacionális vállalatok sok forrásból történő támogatása. A Magyarország előtt álló legnagyobb feladat ennek alapján is a bérfelzárkóztatás, a dolgozói szegénység felszámolása. A magyar bérszínvonal olyan alacsony szinten ragadt meg, hogy nagyságrendileg 4 millió állampolgár létminimum alatti jövedelemből él, és ez a Fidesz tudatos politikájának köszönhető. További milliók számára a megélhetés a hónapról hónapra élést jelenti. A társadalom négyötödének nincsenek

anyagi tartalékai, azaz egyéni képességeinek, humán és kapcsolati tőkájének emelésére önerőből képtelen. Ráadásul az alacsony minimálbérek még a kkv-szektor termelékenységére is előnytelenül hatnak.

Elvi szinten tehát a költségvetésnek pont az ellenkező irányba kellene mennie. Nem az elmúlt évek megszorításainak bebetonozását kellene tartalmaznia, ami évi százmilliárdokat csoportosít át a szegényebektől a gazdagabbakhoz, minden nemzetgazdasági haszon nélkül, lejtőre küldve az oktatást, az egészségügyet, a szociális ellátást és a természeti javaink védelmét is. Ellenkezőleg: a bérek felzárkóztatása és a közszolgáltatások rendbetétele kellene hogy legyen a feladat. Ebből semmit sem látunk.

Tisztelt Ház! A konkrét költségvetési törvényjavaslattal kapcsolatban két dolog rögtön szemet szúr. Az egyik, hogy deklaráltan nem tartalmaz érdemi változást a 2015-ös büdzséhez képest, a másik az időzítése. Májust írunk, és a kormány máris a 2016-os év számaait igyekszik kőbe vésni. Vajon miért? Talán azt gondolják, hogy a globális pénzpiac szereplői ezt várják tőlük. Talán így akarják kinyilvánítani a nagyjából változatlanul hagyott számok és tételek mellett, hogy nem tágítanak attól, amit egyszer elhatároztak. De súlyos hiba lenne összekeverni a stabilitást és a tétlenséget, a kiszámíthatóságot és az ötlettelenséget. A kormány jövő évi költségvetése ugyanúgy nem reagál az embereket sújtó megélhetési válságra, mint az idejé. Ugyanúgy nem avatkozik be az egészségügy, az oktatás romlásába, mint ahogy eddig sem. Az pedig, hogy már májusban tudni vélik, hogy hogyan áll az ország és a világ gazdasága az év végén, súlyos önhittség. Emlékezzünk a gránitszilárdságú Alaptörvényre: az elmúlt négy évben hatszor módosították, nem beszélve az úgynevezett sarkalatos törvények folyamatos korrekciójáról. Elég, ha a forint, az euró vagy a dollár árfolyama megbillen, és lehet előlről kezdeni a költségvetési tervezést.

Ez az előterjesztés tehát a legjobb indulattal is egy szándéknyilatkozatnak tekinthető. Ebben az országban még egy hónapra sem tudnak megfelelően tervezni; most kapott nyilvánosságot az, hogy a 2017-es vizes-világbajnokság költségvetése egy hónap alatt a duplájára nőtt: 25 milliárdról 49 milliárd forintra.

Tisztelt Képviselőtársaim! Aki nem az üvegkalitkából tekint az országra, az egy szétszakadó, elszegényedő országot és elnéptelenedő településeket láthat, mert a fiatalok külföldön keresik a megélhetést. Szétszakadt a társadalom, mert folytatódik az egykulcsos adóval elkezdett, a szociális forráskivonással folytatott ámokfutás. Az átlagos és kiskeresetű családokat bünteti, a szupergazdagokat, az offshore-lovagokat jutalmazza a kormány.

Egymillió új munkahelyet ígértek 2010-ben. A mai napig összesen 40 ezer valódi állás jött létre a versenyszférában, hiába igyekeznek tömeges, elhibázott közmunkaprogrammal kozmetikázni a statisztikákat. Önmagában az a tény, hogy évről évre többet kell fordítani a közmunkára, jelzi, hogy nagy a baj, és

a helyzet romlik. A magyar munkaerő az egyik legolcsóbb az Európai Unióban, tehát igazán nem lehet azt mondani, hogy a bérköltség lenne a munkahelyteremtés vagy a növekedés gátja. És így nem lehet csodálkozni azon sem, hogy nem jönnek létre minőségi új munkahelyek, ilyeneket ugyanis jellemzően a magyar kis- és középvállalkozások tudnának teremteni. Csakhogy ezek, fizetőképes kereslet híján, agyonadóztatva épphogy vegetálni tudnak.

A 4 millió adózónak külön számítások szerint a negyede, fele, 1,3-2,2 millió ember keres a létminimumnál kevesebbet hónapról hónapra. Azt gondolhatnánk, ez csak a könyörtelen versenyszférában lehet így. De nem. A közalkalmazottak harmada is majdnem mélyszegénységben él, hiába várnak évek óta béremelést az egészségügy, az oktatás, a szociális ágazat vagy a közösségi közlekedés működtetői, a dolgozók. Es egyenesen örülhetnek, ha nem rúgják ki őket, hogy utána közmunkásként visszafoglalkoztasák a minimálbér háromnegyedéért.

Az alacsony bevételű, például induló kisvállalkozások pénzének kétharmadára ráteszi a kezét az állam, miközben a multik, például az úgynevezett stratégiai partnerek sokmillió támogatást kapnak minden egyes munkahelyteremtés után, sokszor tízszer annyit, mint egy hazai kis- és középvállalkozás.

Ki kell mondanunk: amíg a kormány ragaszkodik ahhoz a rögeszméhez, hogy majd Kínával és Indiával versenyzünk az alacsony bérekkel, addig itt valódi gyarapodásra hiába várunk. Ez a bérversenyt egy olyan lefelé tartó spirál, amiből nincs kitörés. Mindig lesz, aki olcsóbban megcsinálja a munkát. Nekünk abban kell versenyeznünk, hogy jobbat, újabbat, vonzóbbat gyártsunk. Nem a munkaerő árában, hanem képzettségében kell felvennünk a versenyt.

Ha a számok mögé nézünk, pontosan kiolvasható, hogy miben hisz a Fidesz-KDNP. Az Orbán-kormány multicégek összeszerelő üzemeiben látja az emberek helyét, futószalag mellett dolgozó, alacsonyan képzett, olcsó munkaerővel kívánnak a legrosszabbul fizetett ágazataiban versenyezni Európának.

A személyi jövedelemadó 1 százalékos csökkentéséről nyilatkozik hetek óta Varga miniszter úr, és azt akarja elhíttetni, hogy ez milyen jó lesz az embereknek, mennyivel több pénz marad a zsebükben, de a lényegyet elhallgatja. Nevezetesen azt, hogy ezzel megint csak a jobban keresők járnak jól.

Szeretnék helyette is elvégezni egy egyszerű számtanpéldát. Ha egy egymillió forintot kereső vállalati vezető, bankigazgató vagy akár politikus adója csökken 1 százalékkal, akkor ők 10 ezer forinttal visznek majd többet haza a hó végén. A 100 ezer forintot kereső portás, szociális, egészségügyi dolgozó zsebében viszont csak egy ezreddel marad több. Minden mérvadó kutatás azt mutatja, hogy a 2008-as gazdasági válság Magyarországon az átlagos és kiskeresetűeket sújtotta leginkább. A társadalmi egyenlőtlenségek növekedésnek indultak, az Orbán-kormány öt éve pedig még gyorsította is a társada-

lom szétszakadását. Ez ma a fejlődés, előrelépés legnagyobb akadálya Magyarországon. Mikor látják már be?

Az LMP koncepciója a munkából élők boldogulását állítja a középpontba. Mielőtt rátérnék erre, illetve az egyes költségvetési területekre, szeretnék valamit nagyon világosan leszögezni. Az LMP 2010 óta alternatív költségvetést készít, és a költségvetést úgy állítjuk össze, hogy az egyetlen forint hitelfelvétel sem igényel. Minden javasolt intézkedésünk forrása, fedezete adott. Igazságosabb és hatékonyabb adókiutással az embereken is lehet segíteni, és az államkassza sem jár rosszabbul.

(15.20)

Felelős párt meggyőződésünk szerint csak így járhat el. Nem rejtjük véka alá, hogy honnan vennénk el a pozitív intézkedések fedezetét. A pazarló luxuskiadások, a milliárdosok és mamutcégek állami támogatása, az intézményesített közpénzlenyúlás rendszerei lennének a vesztesek, ha az LMP költségvetését követnénk. Így többek között azonnal leállítanánk a felesleges beruházásokat, mint például a stadionépítéseket. Hatalmas pénzek mennek veszendőbe a közmédiánál és az élsporthoz folyó taotámogatásokkal.

A tőkejövedelmek adóztatását közelítenénk a munkát terhelő elvonások mértékéhez, hogy Mészáros Lőrinc és társai is kivegyék a részüket a közteherviselésből. Ez alól csak a kisvállalkozások jelentenének kivételt. Leállítanánk a paksi bővítést, amely már az idén 113 milliárdos kiadást jelent az adófizetőknek, holott még egy kapavágás sem történt. És végül, de nem utolsósorban elzárnánk a korrupciós pénzszivattyút. Ennél egy pillanatra megállnék, mert ellenvéleményként gyakran megfogalmazzák, hogy nem lehet biztos bevételként tekinteni a feketegazdaság kifehéritésére, az adózói morál csak fokozatosan javítható, és a többi. De meggyőződésünk, hogy ezeket a kifogásokat addig nem lehet komolyan venni, amíg Vida Ildikó, a NAV elnöke önmagát vizsgálhatja, amíg a minisztérium menteti a roma önkormányzat pénzszórását, amíg a miniszterelnök veje sorra nyeri a gyanús pályázatokat.

Nem a kifogásokat várják a kormánytól az emberek, hanem az azonnali lépéseket: az offshore-ügyeskedés felszámolását, a politikusok és családtagjaik vagyonosodásának folyamatos vizsgálatát, a láncolatot áfacsalások felderítését, uniós pályázatoknál a valódi versenyt. Ezeket az LMP mind-mind javasolta, és ezeket a kormánypartok sorra leszavazták.

Tisztelt Ház! Az LMP gyökeresen szakítana az Orbán-kormány gazdasági és társadalompolitikájával. A mi világképünk középpontjában egy nagyon egyszerű igazság áll: csak akkor lesz tartós gyarapodás Magyarországon, ha tisztességes munkával egyről a kettőre lehet jutni. Amíg ez nincs így, addig két lehetőség áll az emberek és a vállalkozások előtt: az ügyeskedés, a szürke- és feketegazdaság vagy az el-

vándorlás. Ennek szellemében fogalmaztuk meg a dolgozói szegénységet felszámoló programcsomagunkat, ami biztos megélhetést teremt az átlagos és az átlag alatti keresetűeknek.

Első és legfontosabb intézkedésként a legkevesebbet keresők fizetését emelnénk meg. Igazságos személyi jövedelemadó-rendszert vezetnénk be 0, 12, 24 százalékos kulcsokkal, ami összesen 12, 24, 36 százalékos elvonást jelent a bruttó béreken számolva. A minimálbér nettója így havonta 21 ezer forinttal, az átlagbér nettója pedig 38 ezer forinttal emelkedne.

Másodszor: emelnénk a közszférában hetedik éve befagyasztott fizetéseket. A közalkalmazottak között jelenleg 200 ezer ember a létminimum alatt keres. Ez elfogadhatatlan. A bértábla rossz, ezért újat javasolunk, amelyben egyetlen kategória sem fizethet a minimálbér alatt. Emelni kell az egészségügyi dolgozók, a szociális dolgozók, a pedagógusasszisztensek bérét is, mindazokét, akik a közszférában nyomorognak.

Harmadik javaslatunk a gyermekes családok terheit csökkentené. A felsőfokú tanulmányokat végző fiatalokra is ki kell terjeszteni a családi pótlékot és a családi adókedvezményt, legfeljebb 24 éves korig. Az államnak el kell ismernie azt az áldozatot, amit a családok hoznak, hogy gyerekeik versenyképes tudást szerezzenek. Igazságosabbá tennénk a családi adókedvezményeket is. A 2008 óta befagyasztott családi pótlék összegét megnövelnénk 25 százalékkal, a tartósan beteg vagy fogyatékos gyereket nevelők, illetve a gyereket egyedül nevelők esetében 30 százalékos emelést javasolunk.

Negyedik javaslatunk az önfoglalkoztató egyéni vállalkozókat hozná kedvezőbb helyzetbe a járulékok csökkentésével. Segíteni kell azokat, akik a saját lábukra tudnak és akarnak állni. Ha kevés bevételük is van, meg tudjanak belőle élni, adhassanak másoknak is munkát mikro- és kisvállalkozásukban. Ma a legkisebb vállalkozások bevételeinek kétharmadát azonnal elviszi a NAV, és fixen be kell fizetni a magas járulékokat. Ez egyszerűen ellehetetleníti a vállalkozásra vagy önfoglalkoztatásra képes embereket. Hosszabb távon el kell érni, hogy az adó- és járulékkerhek ne haladhassák meg a bevétel felét. Most 6,5 százalékos járulékcsoökkentést javasolunk.

Az európai szinten is kiemelkedően magas, 27 százalékos áfa büntetés a kiskeresetűeknek, és a feketegazdaság táptalaja. A mindennapi megélhetést és a vidéki mezőgazdaságot, élelmiszer-termelést is segítően javaslatunk. A helyben termelt alapvető élelmiszerek áfáját 5 százalékra mérsékelnénk. Olcsóbb lehetne minden magyar zöldség és gyümölcs, a friss tej és pékáru, a liszt, a rizs, a nyers húsfélék, a tojás és az édesvízi hal. Ez mindenkinek segítséget jelentene, nem úgy, mint a Fidesz sertéstőkehús áfájának a csökkentése.

És ha már áfacsoökkentés, a tömegközlekedési díjak adótartalmát is mérsékelni kell. Ez növeli a társadalmi és földrajzi mobilitást, nagy segítség len-

ne az ingázó munkavállalóknak. Mindez összesen körülbelül 1500 milliárd forint átcsoportosítását igényli a költségvetésben, ami könnyen biztosítható, ha a politikai akarat megvan rá. Ez tehát az LMP programcsomagja a dolgozói szegénység felszámolására.

De egy sor egyéb területen is jelentősen eltérnénk a kormányoldal által beterjesztett költségvetés számaitól és szellemétől. Az országban a legnagyobb feladat, az elit legnagyobb adóssága továbbra is a munka világában áll fenn, azonnal hozzá kell fogunk a dolgozói szegénység felszámolásához. A legrosszabb helyzetben lévő ágazatok a szociális szféra, az egészségügy, a köztisztviselők, az oktatásban a nevelő, oktatási munkát segítő. Hogy csak egy példát mondjak: a szociális területen dolgozók háromnegyede a létminimum alatt keres, a közmunkások még ennél is rosszabb helyzetben vannak, az ő bérük a minimálbér háromnegyede. A vállalkozók esetén az alacsony bevétellel rendelkező kisvállalkozások tartoznak ebbe a körbe, bevételeik kétharmadát elviszi a NAV. A rosszul fizetett szakmákban felülreprezentáltak a nők, ami egy újabb szomorú dimenzióját mutatja meg a mai jövedelmi viszonyoknak. A nők önálló életvezetését is sokszor ellehetetleníti, hogy sokkal kevesebbet visznek haza, mint azonos pozícióban a férfi kollégáik.

Az oktatás működtetése a legfontosabb közös befektetésünk az ország, a következő generációk jövőjébe. Nem nézhetjük tétlenül tovább a lezüllesztését. A közoktatás területén a legsürgetőbb a nevelést, oktatást közvetlenül segítő munkatársak bérének rendezése. Ők a dajkák, pedagógiai asszisztensek, iskolatitkárok, laboránsok, rendszergazdák, könyvtárosok. Azok, akik nélkül az intézmények biztosan nem működnének, mégis sokszor a létminimum alatti bért viszik haza.

A másik nagy terület a felsőoktatás. Itt sem volt béremelés 2008 óta. Ma egy fiatal oktató vagy kutató, amint kap egy lehetőséget a piaci szférában, nagy eséllyel otthagyja a katedrát. Bár nem minimálbért keresnek, de a fiatal oktatók és kutatók jócskán az átlag alatt. Az LMP azt szeretné, ha a felsőoktatásban a legjobb oktatók és kutatók tanítanának, ehhez viszont megfizetett szakemberekre van szükség. El is várjuk a magas minőséget, de a minőség javítását csak a bérviszonyok javításával együtt tudjuk elképzelni.

Meg kell emlékeznünk a közszférában kulturális területen dolgozókról is. Az ő helyzetük is tarthatatlan, nekik is jár a béremelés.

Az egészségügy lakmuspapírként mutatja a dolgozói szegénység problémáját. Itt látszik a legjobban, hogy mi történik, ha egész szakmákat kiheztetnek. Jön az elvándorlás, és általánossá válik a korrupció. Az orvosok és ápolók fokozódó elvándorlása nyomán az összeomlás szélén táncol az egész ágazat. Az elvándorlás oka a megalázóan alacsony bér, amelyet az utóbbi kormányok egyszer sem emeltek annyival, hogy az valódi változást hozott volna. Nem elég az aktuális tiltakozások nyomán pár ezer

forintot odadobni az ápolóknak, orvosoknak, segítő szakembereknek, a helyzet már sokkal súlyosabb ennél.

(15.30)

A magyar egészségügy talpra állításához nemcsak az elvándorlás megállítására, de a külföldön dolgozók hazahívására is szükség van; ez kizárólag megfelelő bérezéssel érhető el.

A dolgozói szegénység speciális következménye az egészségügyben a hálapénz, ami mind a betegeket, mind a gyógyítókat kiszolgáltatottá teszi. Mint a korrupció egy sajátos formája, önmagában is komoly gátat jelent a rendszer fejlesztése előtt, és a kiskeresetű állampolgárokat sújtja aránytalanul.

*(Móring József Attilát a jegyzői székben
Földi László váltja fel.)*

Az LMP azt várná el, hogy az egészségügyi dolgozók alapbére azonnal 60 százalékot meghaladóan növekedjék. A bérnövekedéssel párhuzamosan az intézmények folyamatosan újratermelődő eladósodását és a dolgozókra nehezedő munkaterheket is csökkenteni kell. Az LMP a mindennapi egészségkárosító hatások visszaszorításával és a szűrőprogramok jelentős erősítésével azt kívánja elérni, hogy az emberek kevesebbet legyenek betegek, a betegek hamarabb gyógyuljanak. Ez az emberek személyes jólléte mellett a költségvetés bevételét is növeli és az egészségügyi kiadásokat csökkenti.

Tisztelt Képviselőtársaim! Beszelnünk kell a vidékfejlesztésről is, de hogy legyen miről beszelnünk, alapfeltétel volna, hogy ne néptelenedjenek el az alacsony fizetések és a munkahelyek hiánya miatt egész települések vagy járások. Vidéken lényegesen alacsonyabbak a jövedelmek, mint a fővárosban, valamint a nagyobb városainkban: közel két és félszerese az egy lakosra jutó nettó jövedelem a fővárosban és környékén, mint a legszegényebb vidéki régiókban, az ország keleti, északi részén. A vidéki lakosság igen alacsony vásárlóereje kifejezetten sújtja a hazai mezőgazdaságot és élelmiszeripart. Ha helyben lehetne eladni a jó minőségű terményt vagy terméket, akkor kiépülhetnének a helyi gazdaság önfenntartó hálózatai, és a leszakadás nem folytatódik.

Az általunk sürgetett, élelmiszereket érintő áfacsökkentés jelentősen tisztítaná a hazai hús- és zöldség-gyümölcs piacot. Ez új munkahelyeket jelentene a mezőgazdaságban középtávon, miközben azonnali könnyebbséget jelentene a fogyasztóknak. Egyértelmű az összefüggés a területek gazdasági fejlettsége és megközelíthetősége között, és ez a feltétele a munkahelyet teremtő falusi turizmus fejlesztésének is. Ennek ellenére az Orbán-kormány nem a kistélepülések elérhetőségének javítására, a mellékúthálózat felújítására törekszik, hanem újabb autópályák építését tervezi. A települések elzártságát a közösségi közlekedés javításával sem sikerült helyre-

állítani. A szocialista kormány alatt megszüntetett 1332 kilométernyi vasútvonalból 385 kilométeren állították vissza a közlekedést, és a 38 megszüntetett vasúti mellékvonalból csak 11 nyílt újra.

Az is könnyen kiolvasható a kormány előterjesztéséből, hogy a környezetvédelem, a fenntarthatóság sokadrangú szempont, inkább nyűg és teher, miközben az ország legfontosabb erőforrásairól beszélünk. A hulladékkezelő cégek dolgozói számára súlyos probléma, hogy a rezsicsökkentés és a megemelt központi elvonások miatt a vállalatok döntő többsége veszteségesé vált. Béremelés évek óta nem volt, jellemző a minimálbéres vagy a minimálbér közeli foglalkoztatás.

Idetartozik az energiaszegénység kérdésköre is, amikor egyre több családnak az energiaszámlák kifizetése jelent megoldhatatlan feladatot vagy legalábbis súlyos problémát; ez elsősorban a munkanélkülieket, a kiskeresetűket, az egykeresős családokat, a nagycsaládosokat, illetve a nyugdíjasokat érinti. Az energiaszegénység ellenszerét olyan intézkedések meghozatalában vagy kiterjesztésében találjuk meg, mint a szociális tűzifa, a vezetékes energiahordozók szociális tarifája, valamint egy komplex épületszigetelési és fűtés-korszerűsítési program. Természetesen mindez költségvetési forrásokat, intézkedéseket is igényel.

Tisztelt Ház! Alapvetően káros az a szemlélet, amely nem ismeri el a természeti erőforrások védelmével, az ökoszisztéma-szolgáltatások fenntartásával vagy épp az árvízvédelmi rendszer fenntartásával kapcsolatos feladatok hasznosságát sem. A zöldség- és vízgazdálkodás fejlesztésének érdemi támogatása jelenünk egyik legfontosabb kihívása.

Összefoglalva: ez a költségvetés a további leszakadás, az elszegényedés és a kilátástalanság költségvetése. Gyökeres változtatásra van szükség a kormány társadalom- és gazdaságpolitikájában ahhoz, hogy esélyünk legyen a fejlődésre; hogy egy sok lábon álló, prosperáló gazdaságról beszélhessünk, és hogy a mainál sokkal igazságosabb társadalom jöjjön létre. Köszönöm a figyelmet. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Most az elsőként szólásra jelentkező független képviselő felszólalása következik. Ennek értelmében megadom a szót Szelényi Zsuzsanna képviselő asszonynak, aki a pulpitusról mondja el beszédét.

SZELÉNYI ZSUZSANNA (független): Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Ház! Varga Mihály nemzetgazdasági miniszter bevezetőjében azt mondta, hogy jó idők járnak, és a 2016-os költségvetés az adócsökkentés költségvetése lesz. Azt is mondta, hogy a költségvetéssel a családok járnak jól, és azt is, hogy ez a polgári Magyarország költségvetése.

Én azonban azt gondolom, hogy ez a költségvetés éppen nem Magyarország polgárosodását szolgálja. Amikor az Orbán-kormány ötödik költségvetésé-

ről tárgyalunk, egy pillanatra meg kell emlékeznünk az előző évekről: a kormány százmilliárdokat vont ki az oktatási rendszerből, hatalmas összegeket elemelt a nyugdíj-megtakarításainkból, és óriásit növekedtek a kormányzati költségek. Ha most nem változnak az eddigi irányok, az bizony semmi jót nem jelent számunkra, csak azt, hogy az égető hiányok velünk maradnak, holott, ha jól értem a sikerjelentéseket, pénz akár volna másra is.

Orbán Viktor kabinetjének ideai prioritásai megingint nem találkoznak Magyarország valódi igényeivel és szükségleteivel. A „miniszterelnököt a Várba” program, a „stadiont minden faluba” program, az „ orosz atomot az unokáinknak” program vagy a „szolgamunkát mindenkinek” program mindent visz. Felesleges és káros a közmunkaprogram további kiterjesztése, maga Czomba Sándor államtitkár úr is a program leépítésének szükségességéről beszél. Érthetetlen, hogyan kerülhetnek újabb tízmilliárdok erre a súlyosan elhibázott gyakorlatra. A közalkalmazottak életpályamodellje nem más, mint kicsit több pénz csökkentett jogokért. Ez nem polgárosodás.

Majdnem jól mondta Varga Mihály, hogy ezzel a költségvetéssel családok járnak jól, de azt nem mondhatjuk, hogy „a” családok, hiszen minél kevesebbet keres egy család, annál kevesebb adót térít vissza neki az állam, és annál kevésbé részesül az adócsökkentésből is. Márpedig hiába a gyermekékeztetésre szánt összeg tízmilliárdos megemlése, a gyerekszegénység a családok szegénységéből fakad. Ingyenebbeddel ezeknek a gyerekeknek a jövője nem oldható meg. Ez nem polgárosodás.

Az orbáni családpolitikai rendszer legnagyobb problémája, hogy felfelé zárt: azokat támogatja, akiknek amúgy is van. A társadalmi mobilitást azonban nem segíti elő jó iskolákkal, jó ösztönzőkkel és jó támogatási rendszerekkel, ezért a polgárosodás gátjai Orbán Viktor vezetése alatt tovább nőnek Magyarországon. Nincs erősödő középosztály, van viszont leszakadás, növekvő létbizonytalanság és négy millió szegény. Ha valami, akkor ez a szabad Magyarország legnagyobb kudarca.

A jövő évi költségvetés nem akar ezen változtatni, a kormány politikájában nincs semmi ambíció, hogy ezt a szomorú trendet megváltoztassa. Jól jár azonban a Fidesz közeli klientúra: stadion-, út- és Vár-építő vállalkozók, monopolhelyzetbe hozott energia- és utcalampa-kereskedők, dohánykereskedők, trafikosok, kutatóintézeteknek álcázott kormányzati propagandagyárak; ők azok, akiket ez a költségvetés táplál. Az orbáni rendszer tehát nemcsak a polgárosodás gátja, hanem egy mélyen immorális, korrupt rendszer is.

Egy jó családban gondos szülőként nem kérdés, hogy mire fordítjuk a javainkat, ha azok szűkösek is: gyerekeink iskoláztatására, szüleink egészségére, otthonra, munkára. Gyerekeink boldogulásához mindannyian ezt kívánjuk: jó iskolát, jó egészséget, jó munkát. Gondos szülőként nem építünk foci pályát a családfőnek a kert végébe, ha a gyerekeink tovább-

tanulására nem jut, és nem építünk palotát a Várba, ha beteg szeretteinknek nem tudunk megfelelő egészségügyi ellátást biztosítani.

(15.40)

Egy felelősen gondolkodó politikus is pontosan tudja, hogy iskolán, egészségen nem lehet spórolni. Ez a kormány azonban felelőtlen szülőként tönkreteszi a gyerekeink jövőjét. Nyilván nem véletlenül nincs nemzeti konzultáció arról, hogy az emberek mire költenének, ha ők alkothatnának költségvetést. Megmondom mire, mert megkérdeztük tőlük: egészségre, iskolára, vállalkozásfejlesztésre, munkára. Erre költenének az emberek.

Biztos vagyok benne, hogy a legtöbben szívesen feláldoznák a Veritas történelemhamisító intézet vagy a Nemzeti Dohánykereskedelmi Zrt. állami támogatását, de még Európa legértelmetlenebb, 1 százalékos adócsökkentését is annak érdekében, hogy kórházak, rendelők, óvodák, iskolák, főiskolák és egyetemek kerüljenek támogatásra.

Tisztelt Képviselőtársaim! Amikor ezt a költségvetési tervet tanulmányoztam, a jó szülők gondos megfontolásait kerestem benne, de nem találtam. Iskolára, egészségre, vállalkozásfejlesztésre a jövő évben egyetlen többletforintot sem költ az Orbán-kormány. Az én javaslataim ezért arra törekednek, hogy kiegyenlítsék azokat a súlyos tévutakat, amelyek ezen a kormány jár. Módosító javaslataim, amiket majd be fogok nyújtani a héten, nemcsak azt mondják meg, hogy mire kell több pénz, hanem azt is, hogy honnan.

Hogy mire költenék a kormány helyében? Mindenekelőtt a jövő megalapozására, a gyerekek védelmére, iskolákra és mindenkire kiterjedő minőségi oktatásra. Pedagógusok és pedagógiai dolgozók fizetésének emelésére. Különös figyelmet fordítok azokra a gyerekekre, akik valamilyen nehézséggel küzdenek, és akiket az elmúlt évek oktatási átalakításai a leginkább sújtottak. A korai fejlesztés és a pedagógiai szakszolgálatok szétzilálása és a források lecsökkentése után sok ezer kisgyerek és a családja maradt magára a legnagyobb nehézségek között. Az őket segítő szakemberek és intézmények stabilitása kulcsfontosságú, hogy legyen polgárosodás.

Költenék az Orbán-kormány alatt leépített és elbátortalanított egyetemek autonómiájának, gazdálkodásának, innovatív erejének megerősítésére. Egyetemek nélkül nincs fejlődés, nincs jövő, csak elbutuló és lemaradó ország. Azért tenném ezt, hogy legyen polgárosodás. Az elmúlt években Kelet-Európában mindenhol emelkedett az oktatásra fordított pénzek összege, de Magyarországon csökkent. Már 2011-ben utolsó helyre szorultunk a régióban, amit láthatóan a kormány a mai napig nem akar korrigálni. Ugyan hogyan próbálunk úgy versenyezni a munkahelyekért és a befektetésekért, ha Magyarországon egyre

gyengébb iskolák vannak, mint a szomszédainknál? Vagy tényleg egy nagy magyar összeszerelő-műhely kívánunk lenni a jövőben?

A másik nagy kulcskérdés Magyarországon az egészség. Azt is mondhatnánk, hogy az egészségügy az ország legsúlyosabb betege évek óta. Elég csak bemenni egy kórházba: omladozó falak, várakozás, túlterhelt dolgozók fogadnak bennünket. Nyúzott ápolók és kórházi alkalmazottak, akikre az életünket bizzuk, 80-100 ezer forintot keresnek évtizedes munkák után, a hálapénzből pedig csak kevesen tudnak megélni. A többség, orvosok, nővérek, ápolók, mentősök küszködnek, és lehetőségeik szerint külföldre menekülnek a megalázó körülmények elől. A másik oldalon pedig az az igazság, aki hálapénzt fizet, jobb ellátást kap az állami rendszerben, aki viszont nem tud, az a rendszer peremén hanyódik.

Változtatni kell, mielőtt ránk omlik az egész rendszer. Meg kell állítani a kórházak eladósodását, ehhez pedig egyszerre van szükség többletforrásokra és strukturális reformokra, magántőke bevonására. Valójában a húsz éve halogatott egészségügyi reformot kellene végre megoldania a kormánynak, de úgy látom, erre sem ambíció, sem képesség nincsen. Legalábbis ebben a költségvetésben mindennek nincs nyoma.

Harmadsorban új politikát kell nyitni a foglalkoztatottság emelése érdekében. Az Együtt kidolgozott egy „dolgozni, boldogulni” című programot, amely a közmunkás zsákutca helyett valódi megoldásokat kínál majd az embereknek. Ennek lényege az álláskeresői biztosítás és a szerződésen alapuló együttműködési támogatás, amely nem csupán munkahelyeket kutat fel a munkanélkülieknek, hanem olyan tudáshoz és képességekhez is hozzásegíti őket, amellyel valóban tovább tudnak lépni. Hogy legyen polgárosodás.

Végül pedig, a jó családban nincs erőszak. Azt is mondhatnám, hogy ahol erőszak dúl az otthon falai között, az nem család, az nem szeretetközösség. Én legalábbis így gondolkodom a családról. Itt az idő, hogy Magyarország is csatlakozzon a széles Európában elfogadott nemzetközi normákhoz, az isztambuli egyezményhez, amely vállalja, hogy kormányként megvédi a bántalmazott nőket és gyermekeket az erőszaktól, európai módon. Az isztambuli egyezmény ratifikációjának költségei teljes mértékben hiányoznak a jövő évi költségvetésből, erre is módosító javaslatot nyújtok majd be.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az általam javasolt 700 milliárdos átcsoportosítási csomag az intézmények stabilitása mellett 100 milliárd forinttal emeli meg a pedagógiai munkatársak fizetését, a főiskolák és egyetemek támogatását, 200 milliárdot biztosít majd a háziorvosok, gyermekorvosok és ápolók béremelésére, 70 milliárdot a mentősöknek. Nincsen annál fontosabb, mint hogy krízishelyzetben is biztonságban legyünk. Gyermekvédelemre és a legszegényebbek megsegítésére is több pénz jutna. Hogy legyen polgárosodás.

Van erre, minderre forrás? Természetesen van. Elképesztő pazarlás zajlik Magyarországon minden olyan területen, ahová az Orbán-kormány beteszi hatalmas lábát. Megalomán stadionok, kutatóintézetnek álcázott gittegyletek, a tragikus közmunkaprogram, a paksi erőmű előirányzatai komoly forrásul szolgálnak számunkra.

Polgári Magyarország akkor lesz, ha a kormány majd azokat segíti, akik az otthonról hozott hátrányukat maguktól nem tudják leküzdeni. Egyről kettőre nem akkor lépünk, ha a javakkal bírónak még többet juttatunk. Polgárosodás akkor lesz, ha egyre többen élnek majd jobb életet. De ennek Orbán Viktor világában semmi jele nincsen, és ez a költségvetés nem vezet előre a polgárosodás útján. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Most a Magyarországi nemzetiségek bizottsága által felkért nemzetiségi szószóló felszólalása következik, 20 perces időkeretben.

Ennek értelmében megadom a szót Ritter Imre német nemzetiségi szószóló úrnak, aki a pulpitusról mondja el a beszédét.

RITTER IMRE nemzetiségi szószóló: Sehr geehrter Herr Vorsitzende, sehr geehrtes Parlament! Vor ungefähr einem halben Jahr habe ich meinen Diskussionsbeitrag bei dem Staatshaushaltsplan 2015. mit einem Zitat von Johann Wolfgang von Goethe begonnen. Er hat gesagt: „Toleranz sollte eigentlich nur eine vorübergehende Gesinnung sein: sie muß zur Anerkennung führen. Dulden heißt beleidigen.“

Tisztelt Elnök Úr, tisztelt Ház! Közel fél évvel ezelőtt a 2015. évi költségvetési vitában felszólalásomat a következő Johann Wolfgang von Goethe-idézetel kezdtem: „A tolerancia csak egy átmeneti állapotot jelölhet, mely elismeréshez kell vezetessen. Az elfogadás önmagában sértés.“

Hadd fejtssem ki Goethe idézetét a nemzetiségek vonatkozásában. Az elfogadás, a tolerancia egy nemzetiség szemszögéből olyan, mintha csak megtűrnék, elviselnék a jelenlétüket. Holott évszázadokon keresztül tették hozzá tudásukat, munkájukat, tehetségüket az ország boldogulásához, amelyben éltek, amelynek polgárai voltak. Ha kellett, életüket áldozták érte. Magyarorszáért.

Az elfogadás tehát nem elég. Csak az elfogadás önmagában sértés. Többet akarunk, többet várunk. Elismerést. Az elismerésre őseink élete elégséges alapot ad. Mi még dolgozunk érte. Az elismerés feltétele, alapja a megismerés.

Engedjék meg, hogy én most ezúttal elsődlegesen a 2016. évi központi költségvetésről szóló törvénytervezethez kapcsolódóan adjak egy összefoglaló áttekintést a Magyarországon élő nemzetiségeket érintő legfontosabb területekről. Ennek keretében beszélni kell a 2015 előtti 25 évről, a 2015. évi központi költségvetési törvényről elért pozitív áttörésről

és természetesen a 2016. évi központi költségvetési törvényjavaslatról.

(15.50)

A múlttól. Jómagam és szószólótársaim a 2015. évi központi költségvetéssel kapcsolatos hozzászólásainkban már részletesen feltártuk, hogy milyen méltatlan és kiszolgáltatott helyzetben voltak a Magyarországon élő nemzetiségek az elmúlt 25 évben. Csak emlékeztetőül, címszavakban.

1. A nemzetiségi civil szervezetek működési és programtámogatása 2015-ig egyaránt 110 millió forint volt, amely 2002 óta, azaz immáron 14 éve nem emelkedett. Az Emberi Erőforrás Támogatáskezelőhöz az évente benyújtott érvényes pályázatok azt mutatták, hogy az igényelt jogos támogatások töredékét, mintegy egyhatodát lehetett csak megítélni forráshiány miatt. A nemzetiségi anyanyelvi diáktáborokra biztosított 30 millió forintos keret még szűkösebb volt, igazából már pályázni sem volt értelme a forráshiány miatt.

2. A települési és területi nemzetiségi önkormányzatok támogatási rendszerében 2008-ban a feladatalapú támogatásra történő átállás bevezetésével lehetetlenül alacsony összegűre változott az általános működési támogatás mértéke, és befagyasztásra került annak összege is. A települési nemzetiségi önkormányzatok működési támogatása átlagosan havi nettó 14 556 forintnak felelt meg. Ráadásul ez az átlagos működési támogatás volt, a kisebb nemzetiségi önkormányzatok ennek is csak egy részét, havi nettó 9 ezer forintot kaptak. Ez a helyzet már minősíthetetlen volt, a legjobb szándékkal sem lehetett támogatásnak nevezni.

3. A rendkívül sokrétű és szerteágazó feladatok ellátó országos nemzetiségi önkormányzatok esetében az államháztartási jogszabályok 2008. évi változásai, a 2012. évi további törvényi változások, majd a 2014. évi államháztartási és számviteli átállás folyamatosan és tartósan megemelték a működési költségeket. Mindezek ellenére azonban az országos nemzetiségi önkormányzatok támogatása 2008 és 2010 között minimálisan, az elmúlt négy költségvetési évben pedig egyáltalán nem növekedtek. A finanszírozási problémák már rendkívül feszítőek voltak.

4. Az egyedi döntésű támogatások területén vegyes volt a helyzet. Egyrészt a kormányközi nemzetiségi vegyes bizottságok révén örvendetes módon több nemzetiségi közösség - horvát, román, szlovák, szlovén, szerb - jutott rendszeresen támogatáshoz. Ugyanakkor változtatni kellett azon a helyzeten, hogy a magyarországi nemzetiségek többsége esetében ez a lehetőség rendszeresen nem állt fenn. Erre égetően szükségessé vált külön forrás biztosítása annál is inkább, mivel a nemzetiségi önkormányzatok által átvett nemzetiségi intézmények számának

örömteli növekedésével az ez irányú jogos igények már jelentősen emelkedtek és emelkednek folyamatosan.

Valamennyi felsorolt terület esetében azonban nemcsak az volt a probléma, hogy 8-10-14 éve nem nőtt a támogatás összege, hanem legalább ilyen súlyos gond volt, hogy már az indulásnál is mélyen alulfinanszírozottak voltak.

Ebben a nehéz helyzetben, élve a szószólói mandátum nyújtotta új lehetőségekkel, már 2014. év nyarán felmértük és összeállítottuk a magyarországi nemzetiségek 2015. évi központi költségvetéssel kapcsolatos igényeit. Javaslatunkat már jóval a költségvetés tervezetének benyújtása előtt megküldtük valamennyi frakciónak, szaktárcának. Több hónapon át tartó, folyamatos munkával, több lépcsőben történt egyeztetéssel, kompromisszumkész nyitottsággal eljutottunk egy olyan, konszenzuson alapuló, kétmilliárd forintos módosító csomaghoz, amelyet a szaktárcák szakmailag megalapozottnak ítélték, amelyet támogatott minden parlamenti frakció, a független képviselők, természetesen a kormányzat, és egyhangúlag elfogadott a magyar parlament.

Ez egyértelmű áttörést, érdemi, pozitív elmozdulást, mérőföldkövet jelentett a magyarországi nemzetiségek és a magyar politika kapcsolatában a következők miatt is. Egyrészt: az előző parlament 25 év után biztosította a magyarországi nemzetiségek parlamenti képviseletét, ennek köszönhetően van lehetőségünk végre kifejtteni véleményünket. Másrészt: 2013-ban a nemzetiségi intézmények nemzetiségi önkormányzati fenntartásba vagy tulajdonba vétele törvényi lehetőségeinek kibővítésével és az átvett nemzetiségi köznevelési intézmények működési támogatásának érdemi emelésével és normatívva tételeivel jelentős előrelépés történt a kulturális autonómia bővítése irányába. Harmadrészt: az előbb említett 2015. évi kétmilliárd forintos támogatásemeléssel az új magyar parlament súlyt adott és hitelessé tette a nemzetiségi szószólók intézményét, ami azt jelentette, hogy a magyar politika valóban komolyan gondolja a magyarországi nemzetiségek parlamenti jelenlétét, szerepét, végre valóban egyenrangú partnernek tekint bennünket. Ezt mindenképpen óriási, pozitív változásnak kell értékeljünk.

Utólag, őszintén szólva, el kell mondjam, jómagam mindvégig tisztában voltam vele, hogy a szószólók számára első, a 2015. évi költségvetésnél várható volt az úgymond nulláról való elmozdulás, számomra inkább csak a mértéke volt kérdéses, de nem mellékes. A fő kérdés azonban az volt, hogy mi lesz 2016-ban, mivel igazából ez határozza meg a továbbiakat is.

Ezért már 2015 januárjában kiértékeljük a szószólókkal és az országos elnökökkel a 2015. évi költségvetés előkészítésének, egyeztetési és döntési folyamatának tapasztalatait, és nekiláttunk a 2016. évi költségvetési igények előkészítésének, összeállításának. Tettük ezt jó okkal azért, mert a 2015. évi költségvetési törvény legfontosabb tapasztalata az volt, hogy folyamatos és szakszerű munka esetén is na-

gyon hosszú időt vesz igénybe a stratégiai kérdések megválaszolása, a jogos igények konkrét, megalapozott alátámasztása, a szakmai, politikai egyeztetések több lépcsőben történő, maradéktalan lefolytatása.

Az egyik alapvető stratégiai kérdés volt, hogy a Magyarországon élő nemzetiségek részéről a pályázati támogatási források vonatkozásában az országos, úgynevezett nagy kalapokból próbáljunk több forrásokat elérni, vagy pedig elkülönítve, kizárólag a Magyarországon élő nemzetiségek részére rendelkezésre álló vagy még nem létező kereteket próbáljunk létrehozni, illetve ezeket megemelni. Mindkettő mellett voltak bőségesen érvek és ellenérvek.

A közérthetőség kedvéért konkrét példaként említem a nemzetiségi egyesületek, kulturális programok, anyanyelvi diáktáborok támogatásának helyzetét. Amint a korábbiakban már elmondtam, ezeken a területeken 14 éve nem volt egyetlen forint támogatásemelés sem, és az eredeti keretek is mélyen a jogos igények alatt kerültek megállapításra. Így teljességgel érthető volt, hogy a 2015-ös költségvetési tárgyalások indításánál ennek a területnek a támogatásemelését kiemelt prioritásként kezeltük. Ugyanakkor az NGM-mel folytatott első tárgyaláson az államháztartásért felelős államtitkár úr azzal nyitott, hogy ha valamely területre vonatkozóan a 2015-ös központi költségvetési törvény emelést tartalmaz a 2014. évi bázishoz képest, akkor más soron hasonló növelési igényt ne fogalmazzunk meg, mert azt a kormányzat semmiképpen sem támogatja. Vagyis mivel a Nemzeti Együttműködési Alap támogatási kerete 3,1 milliárdról mintegy 5,2 milliárd forintra növelésre került, és ebben korlátozott mértékben ugyan, de a magyarországi nemzetiségek is pályázhatnak, így az EMMI kezelésében levő, úgynevezett EMET nemzetiségi keretek emelésére nincs lehetőség.

Mi akkor is tudtuk, hogy a 2,1 milliárd forintos emelésből a magyarországi nemzetiségek - a számunkra diszkriminatív pályázati kiírások miatt - várhatóan minimális mértékben fognak részesülni, de mivel ezt konkrét adatokkal még nem tudtuk alátámasztani, az államtitkár úr érvelését el kellett fogadjuk. Mindössze egyetlen területen, a legkisebb összegű, 30 milliós anyanyelvi diáktáboroknál ragaszkodtunk a háromszoros emeléshez, amelyet a kormányzat és a parlament el is fogadott.

Ezt követően idén mindjárt az első negyedévben hivatalos bizottsági ülésen meghallgattuk előbb az EMET nemzetiségi keretek felhasználása ügyében a pályázatkezelő főigazgató-helyettesét, majd ezt követően a Nemzeti Együttműködési Alap vezérigazgatóját. Részletesen kiértékeljük a pályázati adatokat, a pályázati kiírásokat, kikértük a személyes véleményüket a jövőbeni lehetőségeinkről, és mindezek alapján döntöttünk úgy, hogy a jövőben elsősorban az önálló, elkülönített, csak a Magyarországon élő nemzetiségek részére rendelkezésre álló pályázati és pénzügyi források megteremtésére, növelésére fogunk koncentrálni.

(16.00)

Ezt természetesen leegyeztettük a 13 országos nemzetiségi önkormányzattal is, a döntést velük teljes egyetértésben hoztuk. Ezzel a döntéssel később mind a szaktárcák, mind a frakciók is egyetértettek.

Az előkészítés ilyen stádiumában a 2015 áprilisában megjelent hír, mármint a 2016. évi költségvetési törvény elfogadásának tavaszi ülészakára való előrehozatala természetesen bennünket is váratlanul ért, de nem felkészületlenül. Szűk két héten belül összeállítottuk az országos elnökökkel egyeztetett 2016. évi igényeinket, az ezek megalapozottságát indokló és igazoló, különböző részletezettségű háttéranyagokat, és elkezdhattuk az egyeztetési folyamatot. Jelentős segítség és lényeges könnyebbség volt a 2016-os költségvetési egyeztetési folyamatában, hogy a 2015. évi költségvetési egyeztető tárgyalások során, még 2014 őszén már kijelölésre kerültek és kialakultak azok a közvetlen strukturális és személyes kapcsolatok az érintett szaktárcákkal, valamennyi parlamenti frakcióval, amelyek révén az egyeztetések jelentősen felgyorsulhattak és hatékonyabbá válhattak.

Mindezek együttesen eredményezték azt a valószínűleg kevesek által remélt, rendkívül komoly újabb sikert, hogy a kormány 2015. május 13-án T/4730. számon a parlamenthez benyújtott 2016. évi központi költségvetési törvényjavaslata a Magyarországon élő nemzetiségekre a 2015. évi bázishoz képest újabb jelentős, összesen 2 milliárd 63,4 millió forint emelést tartalmaz. Az emelés ténye és mértéke mellett jelzésértékűnek tartom azt is, hogy a kormányzat már a saját javaslatába beletette a nemzetiségi igényeket, és így nyújtotta be a parlamenthez. Ezt ezúton is köszönjük.

Ugyanígy fontosnak tartom azt is elmondani, hogy a kormány javaslatában szereplő támogatás-emeléseket természetesen már előre leegyeztettük valamennyi ellenzéki parlamenti frakcióval és a független képviselőkkel is, akik szintén egyhangú támogatásukról biztosították a Magyarországi nemzetiségek bizottságát. Ezt is köszönjük.

A 2016-os költségvetési támogatás-emelések alapvetően három nagy területet érintenek. Először a már említett elkülönített nemzetiségi civil pályázati keretek - civil egyesületek, kulturális programok, anyanyelvi diáktáborok, nemzetiségi pedagógustovábbképzés - háromszorosára emelése 640 millió forintot jelent. A nemzetiségi színházak részére az eddigi támogatások 100 millió forinttal történő megemelése, valamint a kis létszámú nemzetiségi köznevelési intézmények működési támogatására egy új keret létrehozása 80 millió forinttal, ezek mindösszesen 820 millió forint emelést jelentenek.

A második jelentős támogatásnövelés a helyi, értsd települési és területi nemzetiségi önkormányzatok általános működési támogatásának 784,2 millió forinttal történő megemelése. Ezzel, a 2015. évi emelést is figyelembe véve, elérjük azt a kettős célt,

hogy egyrészt a korábbi működési támogatás a háromszorosára emelkedik, másrészt a működési támogatás, illetve a feladatalapú támogatás aránya a korábbi 1/2-ről 1/1 arányra módosul.

Harmadrészt szintén jelentős emelésnek értékeljük, hogy a nemzetiségi intézmények által fenn tartott nemzetiségi intézmények beruházása, felújítása pályázati önrésze 2015-ben létrehozott 441,2 milliós keret a 2016. évben a duplájára, azaz 882,4 millió forintba kerül megemelésre.

Az összességében 2 milliárd 63,4 millió forint emelés legkisebb része az Országos Lengyel Önkormányzat támogatásának még 2015. évben elmaradt 18 millió forintos emelése.

Mindezek a rendkívül örömteli változások természetesen nem jelentik azt, hogy az évtizedes elmaradások után minden nemzetiségi probléma egy csapásra megoldódott. Maradtak továbbra is finanszírozási gondok, esetenkénti aránytalanságok, amelyek megoldásán, összehangolásán tovább kell dolgoznunk. De ilyen gond például az is, hogy 2011. évet követően ismételten leépítések, kiszervezések történtek az MTVA-nál a nemzetiségi média területén. A mai állapotok mélypontot jelentenek, és úgy a szószólók, mint az országos nemzetiségi önkormányzatok számára minden szempontból elfogadhatatlan a nemzetiségi média mai helyzete az MTVA-nál.

Kiemelném még a KLIK fenntartásában működő több száz nemzetiségi köznevelési intézmény finanszírozásával, vezetésével, nemzetiségi pedagógusellátottságával, színvonalával, s a többi, kapcsolatos feladatcsomagot, amely egyértelműen első számú prioritást fog és kell élvezzen a 2017. és 2018. évi költségvetési törvényeknél.

Mindezen megoldandó feladatok mellett mégis meggyőződésem, hogy most jött el végre az a pillanat, amikor minden, még meglévő gondot, feladatot, feszültséget félretéve, fenntartás nélkül köszönetet kell mondanunk a magyar kormánynak és a parlamentnek. Ami az elmúlt szűk fél év alatt a 2015-ös és 2016-os központi költségvetési törvényeknél történt, az szinte példa nélküli. Ezen két parlamenti döntés révén a Magyarországon élő 13 nemzetiség korábban kevesebb mint 4 milliárd forintos támogatása több mint 8 milliárd forintba került-kerülhet megemelésre. Túlzás nélkül mondható, hogy ez egy olyan mértékű pozitív változás, amelyre a magyar politikában a Magyarországon élő nemzetiségekkel kapcsolatban az elmúlt száz évben nem volt példa. Végre valóban érezzük a Goethe által is hiányolt megbecsülést. Köszönjük szépen.

(Az elnöki széklet Jakab István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Jetzt fühlen wir wirklich die durch Goethe auch vermisste Anerkennung! Danke schön! Danke für Ihre Aufmerksamkeit. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, szószóló úr. Köszöntöm képviselőtársaimat.

Tisztelt Országgyűlés! Mivel kétperces felszólásra senki nem jelentkezett, ezért az írásban előre bejelentkezett felszólalókkal folytatjuk munkánkat. Megadom a szót Kósa Lajos képviselő úrnak, Fidesz-képviselőcsoport.

KÓSA LAJOS (Fidesz): Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársak! Ha valaki vette a fáradságot magának, és ezt a tényleg hosszú, miniszteri expozés, költségvetési tanácsos, állami számvevőszékes, frakcióvezető kör végighallgatta, akkor észlelhette, hogy az elhangzott beszédek tulajdonképpen egyáltalán nincsenek köszönő viszonyban sem egymással. Az ellenzéki vezérszónoklatok akár a legnagyobb pénzügyi válság költségvetései idején is elhangozhattak volna. Teljes mértékben figyelmen kívül hagyták azokat az adatokat, amelyeket nemcsak a magyar Statisztikai Hivatal, de az Eurostat is megerősített többször, és teljesen figyelmen kívül hagyták azt a teljesítményt, amit nem önmagában a kormány vagy a parlament, hanem mindnyájan, a magyar nemzet ért el az elmúlt időszakban, aminek kapcsán a költségvetésben olyan adatok szerepelhetnek, amelyeket ők egyszerűen figyelmen kívül hagynak. Szívük joga természetesen.

Hiszen miért is ne lehetne elegánsan azt mondani, hogy drámai a helyzet a foglalkoztatás terén akkor, amikor egyébként figyelmen kívül hagyjuk azt az adatot, hogy 2010-ben 3,7 millió volt a foglalkoztatottak száma, most pedig 4 millió 150 ezer. És ebben olyan tételek is benne vannak, amelyek a mostani költségvetésben is benne vannak. Azok az ellenzéki szónokok, akik olyan nagy mértékben aggódtak a munkahelyekért, teljes mértékben figyelmen kívül hagyták azt, hogy a munkahelyvédelmi akcióterv, amit annak idején meghirdetett az Orbán-kormány, és azóta is folyamatosan 300 milliárd forint körüli összegekkel vannak benne a költségvetésben, most is benne vannak, ezzel 900 ezer ember munkahelyét tudjuk megvédeni. Sőt, minden évben lépünk egy kicsit előre, de ez nem zavarta egyébként az ellenzéki hozzászólókat.

Meg sem említették például azt, hogy ebben a költségvetésben most már az agrárágazatra is kiterjesztjük a munkahelyvédelmi akciótervet.

(16.10)

Miközben folyamatosan beszéltek arról, hogy az egészségügyben, az oktatásban milyen a helyzet, nagyvonalúan teljesen elfeledkeztek arról, vagy nem említették meg, hogy például ez a költségvetés nem egyszerűen csak az adócsökkentés költségvetése, nyugodtan mondhatnánk ezt az életpályamodell költségvetésének is, hiszen a teljes oktatási rendszerben életpályamodellt vezettünk be, és ebben a

költségvetésben az életpályamodell folytatásának a pénzügyi alapjai benne vannak, aminek kapcsán egyébként 2018-ra a szándékok szerint a teljes oktatási ágazatban 50 százalékkal fog nőni a bér. Ha ahhoz hozzátesszük, amiről szintén nem beszéltek egyáltalán, hogy az inflációs környezet hogyan változott, hogy a 2008-as, '09-es, '10-es évekhez képest lényegében nincs inflációs környezet, tehát minimális az infláció, akkor ez lényegében reálbérben jelenik meg. Főleg, ha még azt is hozzátesszük, hogy a személyi jövedelemadó is csökken folyamatosan, és szeretnénk tovább is csökkenteni, akkor ez lényegében valóban az ebben az ágazatban dolgozók életét könnyíti. Erről egyszerűen elfeledkeztek.

Elfeledkeztek arról, hogy ebben a költségvetésben új életpályákat is fogalmazunk meg, hiszen a katonai szolgálatot ellátók teljesen új életpályamodell alapoizhatnak meg ebben a költségvetésben: elfogadtuk a katonai életpályáról szóló modellt, az új szabályokat, amelyek ezt meghatározzák, és a költségvetésben itt vannak a számok. Ugye, megkaptuk az ellenzektől annak idején, amikor ez a vita folyt a parlamentben: ó, majd hisszük, ha látjuk a költségvetésben a számokat! Szép, szép ez, de lárifári, majd ha a számok...! Itt vannak a számok, senki nem mondta azt, hogy elnézést kérünk a kormánypártoktól, mert nekik van igazuk, és mi rosszindulatúan nem beszélünk valóságot, egészen egyszerűen azért, mert olyanokat feltételeztek, amiről lehetett akkor is tudni, hogy nem lesz igaz. Azt akkor is elmondtuk. Természetesen nem gondolom, hogy bármelyik ellenzéki fászsztaná magát azzal, hogy egyszer azt mondja, hogy igen, tévedtünk, a kormánypártoknak van igazsága. Nem is erre vágyom, csak akkor tényszerűen rögzítsük le, hogy ami nagyvonalúan elkerülte az ellenzék figyelmét, a katonai életpályamodell és az azt megalapozó számok itt vannak a költségvetésben. Csak a honvédelmi költségvetésben közel 50 milliárd forinttal van több, mint az előző évben. Köszönhetően nemcsak az életpályamodellnek, hanem annak is, mert a kormány egy másik ígérését is szeretné betartani, amit a walesi NATO-csúcson újra megerősítettünk, nevezetesen, hogy a katonai költségvetést folyamatosan a GDP arányában növeljük. Akkor is ezt meghazudtolták az ellenzékiek, majd most, amikor itt a valóság, hogy ez az ígérlet is megvan, akkor ettől is eltekintenek.

De a rendészeti és a rendvédelmi dolgozók életpályamodellje is benn van ebben a költségvetésben. Tehát nemcsak a rendőrök, a katasztrófavédelmisek, mások, akik ennek az életpályamodellnek az alanyai, azok is jobban járnak, és átlagosan 30 százalékkal emelkedik a fizetésük. Ezt egészen egyszerűen úgy kommentálták, hogy drámai a helyzet a reáljövedelmek területén.

Arról sem beszéltek egyébként, hogy a tavalyi évben - most már látjuk a számokat - a reálbér emelkedett. Tehát az azt jelenti, hogy átlagban 4 százalék fölötti a reálbér-emelkedés, ennyivel kerülnek jobb pozícióba az emberek, akik egyébként egyre nagyobb

számban dolgoznak is ráadásul. Ehhez képest az idei költségvetésben - a költségvetési számokból világosan kiderül - legalább 2,5 százalékos reálbér-emelkedés valósul meg, egyébként ez a legpesszimistább számítás, ami megint azt jelenti, hogy javul az emberek élethelyzete. Ha ehhez hozzáteszük azt, hogy egyébként különösen azokon próbálunk segíteni, akik a jövőt építik - kétgyermekes családoknak most már a kiterjesztett adókedvezmény nagyon nagy segítséget nyújt -, akkor igazából egy olyan kép bontakozik ki, amire mondtam én azt, hogy nem találkoznak egymással a költségvetéshez kapcsolódó szónoklatok, hogy mi megpróbálunk az adatokból kiindulva, a költségvetés számaiból kiindulva valamifajta képet felvázolni azzal kapcsolatban, hogy mit tervezünk az ország számára, a magyar közösség számára a következő évben és kitekintéssel a következő években, az ezt kommentáló ellenzéki szónoklatok pedig elsősorban a szóvirágok gyártásában jeleskednek, és nagyvonalúan kezelik a tényeket; a tények és a számok tolakodó sokasága az éleslátásukat egyáltalán nem zavarja meg szinte semmilyen területen.

Ha megnézzük a költségvetésnek az előirányzatait, a címeit, a fő sorait, akkor azt látjuk, hogy nincs olyan területe a költségvetésnek egyáltalán, ami a tavalyi évhez képest kevesebb előirányzatot kapna. (Dr. Varga László: *De, az önkormányzatok!*) Ebből pedig nulla inflációs környezet mellett az következik, hogy a pozíciója senkinek sem romlik, viszont számos területen javul. Amikor ilyen „minden faluba stadiont” szóvirágokat mondanak, és azt mondják, hogy a kormány összeszerelő üzemcsarnokká akarja változtatni az országot, akkor nagyvonalúan elsiklanak a fölött a tény fölött, hogy az egyik legnagyobb tudományos, technikai beruházás folyik a kormány és a költségvetés által finanszírozott módon Szegeden, a lézerközpont, ami európai léptékűen értelmezhető tudományos és kutatási potenciált hoz létre. Ez számukra nem létezik. Azok az erőfeszítések, amelyek a K+F szektor, az egyetemi, a felsőoktatási kutatási programok erősítését jelentik, ezektől ők eltekintenek. Nem tudnak, nem akarnak tudni azokról a programokról, amelyek pont azt szolgálják, hogy a legjobb magyar kutatókat hívjuk haza, a Tudományos Akadémia ezen programja, amit támogat a költségvetés, benne van a számokban, csak ki kell tudni olvasni. Pont azért, hogy ne legyen az igaz, amit az ellenzék annyira vágyottan itt szónokol, mert pont hogy nem az összeszerelés az, ami egyébként a magyar gazdaságot fellendíti, hiszen tudjuk azt, hogy természetesen az Audikat összeszerelik persze Magyarországon, de az Audinak a kutatás-fejlesztési részlege, amit Győrött fejlesztenek és építenek, óriási lendít egyébként. Azt nem veszik figyelembe, hogy a magyar gyógyszergyártás nem egyszerűen összeszerelés - ha egyáltalán gyógyszerert össze lehet szerelni, mondjuk inkább, összekotyvasztani -, hanem az egy olyan fejlesztési programon alapul, aminek kapcsán a magyar gyógyszergyártás minimum európai, de inkább világviszonylatban is versenyképes,

ami óriási és egyébként kormány által támogatott programokon keresztül valósul meg.

Összességében azt kell mondani, hogy ez a költségvetés, túl azon, hogy egy nagyon fontos dolgot megvalósít, adót csökkent, ami azért mégiscsak vágyott és szeretett programja a magyaroknak, egy sor olyan előremutató irányt tartalmaz, aminek kapcsán én csak azt sajnálom, hogy az ellenzék nem hajlandó ezt tudomásul venni. De nem baj, mert nem az ellenzék tetszését szeretnénk elnyerni, hanem a magyar választóké, ami eddig még sikerült, és reméljük, hogy ezzel a költségvetéssel ezután is sikerülni fog. Ez szolgálja az ország javát.

Köszönöm szépen a figyelmet. (Tállai András: *Bravó! - Taps a kormánypártok soraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra jelentkezett Tóth Csaba képviselő úr, MSZP-képviselőcsoport. Megadom a szót.

TÓTH CSABA (MSZP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A benyújtott költségvetési törvény általános indoklásának bevezetése olyan, mintha egy sikertörténetről szólna, mintha egy gazdasági csoda történt volna az országban. Ebből megtudhatjuk, hogy a kormány szerint Magyarország ma már jobban teljesít, a kormány megmentette az országot, és a konszolidációs két év után 2014. és '15. év növekedési fordulatot vett, és a 2016-os költségvetés egy új korszak költségvetése lesz. Ezzel szemben az a helyzet, hogy a kormány 2010 óta tartó rossz gazdaságpolitikája azt eredményezte, hogy jelentős lemaradás a régiós országokhoz képest, az államháztartási egyensúly javulása csak látszólagos, az államadósság valójában nőtt.

A magyar gazdaság az előző évek stagnálásához, sőt recessziójához képest a múlt évben ugyan bővülni látszott, ezzel a növekedéssel a magyar gazdaság újra felzárkózási pályára került az Európai Unióhoz képest. Sajnálatos módon azonban csak egyetlen évre. A gazdaság múlt évi szárnyalását az uniós források koncentrált beáramlása alapozta meg. A kormány uniós szabályokat megszegő politikája, valamint a fejlesztési források elosztását és a projektek irányítását végző szervezetek működésképtelensége miatt az érintett szervezetek Magyarországon olyan jelentős csúszásban voltak a források lehívásában, hogy a kormány 2013 közepén a veszteségek minimalizálása érdekében kapkodásba kezdett. Ennek következtében 2014-ben jelent meg a gazdaságban a hétéves forráskeret csaknem egyharmada, amely jelentős növekedést generált a beruházási tevékenységben és az építőiparban, és a járműipari nagyberuházások egy szakaszának lezárultával jelentősen megnőtt az ipari termelés is.

(16.20)

A kormány azzal számol, hogy a gazdasági növekedést továbbra is felfele húzza az uniós források

beáramlása. Bővülő foglalkoztatásra számítanak, igaz, az egymillió új munkahelyről már nem beszélnek, növekvő lakossági fogyasztás további növekedését várják, emelkedő reálbérekkel. Arra számítanak, hogy nő a működőtőke-beáramlás, és ennek nyomán nő a beruházások nagysága.

A törvényjavaslat szerint 2016-ban 16-ról 15 százalékra csökkenne a személyi jövedelemadó mértéke, ami összességében semmit sem enyhít, viszont 120 milliárd forint kiesést jelent a költségvetésből. A 2016. évi költségvetés optimista makrogazdasági feltételezések mellett is jelentős megszorításokat és társadalmi konfliktusokkal járó évet vetít előre, mert nem jó irányban változnak az állami kiadások 2016-ban sem. A törvényjavaslatból kiderül, hogy az állam működési költségei tovább nőnek, a jóléti kiadások stagnálnak, a gazdasági kiadások jelentősen csökkennek.

A 2016-os költségvetés bevételi és kiadási főösszegei elmaradnak a 2015. évtől. Inflációtól elmaradó mértékben emelkednek, vagyis reálértéken csökkennek a nyugdíj- és szociális kiadások. Az államháztartás gazdasági kiadásai szinte minden soron csökkennek, ugyanis 2016-ban átmenetileg visszaesnek az uniós támogatások, márpedig az útépitéstől a környezetvédelemig az elmúlt években szinte kizárólag brüsszeli pénzekből valósult meg beruházás Magyarországon. Vannak persze olyan kiadási tételek is, amelyek jelentősen nőnek. Jelentősen többet költ a kormány önmagára: az államszervezet 100, a honvédelem 45, a rendvédelem pedig 106 milliárd forinttal kap többet.

Nézzük, mit hoz a gazdaság szempontjából a jövő évi költségvetés. Az előzetes bejelentéseknek megfelelően 2 százalékos hiánnyal, 1,6 százalékos inflációval és 2,5 százalékos gazdasági növekedéssel számolva nyújtotta be a kormány a költségvetés tervezetét. Jelen állás szerint a társasági adó jövőre nem lenne egykulcsos, a nagyvállalatok továbbra is 19 százalékos adót fizetnének az 500 millió feletti nyereségük után, míg a kis- és közepes cégeknél maradna a 10 százalékos teher.

A szerencsejáték-koncessziós díjak az 1,6 százalékosra tervezett inflációval megegyező emeléséről is rendelkezik a jövő évi költségvetési törvényjavaslat. A szerencsejáték-koncessziós díjakból a 2016. évben ugyanúgy 4,2 milliárd forint bevételt tervez, mint 2015-ben. A játékadó előirányzata 41,2 milliárd forint, amely magasabb, mint az idei 39,7 milliárd forint érték volt. Ez ugyan növekvő irány, de még messze van a 2010-es szinttől, amikor a játékadó-befizetés 62,5 milliárd forint volt. A koncessziós díj emeléséről szóló tervezet azonban nem érinti különösen az érintetteket, hiszen a koncessziós díj összege levonható a játékadóból.

Az egyszerűsített vállalkozói adó címén tervezett 2016. évi költségvetési bevétel 83,8 milliárd forint, ez a bevétel 8,6 milliárd forinttal, 10 százalékkal kevesebb az ez évinél. A kisadózó vállalkozások tételes adója és a kisvállalati adó tekintetében gyakorlatilag kudarcot vallott a kormány. Korábban még azt

mondták, hogy az új vállalkozási adókat választók száma elérheti az 500 ezret, ez azonban nem így történt. A kata esetében a 2015. évi 56,3 milliárdhoz képest 2016-ban 70,1 milliárd forint az előirányzott összeg, ugyanez a kiva esetében azonban a 2015. évi 16,4 milliárddal szemben 2016-ra már csak 13,8 milliárd forint.

A legnagyobb problémát a kiszámíthatatlan gazdaságpolitika okozza, aminek az az eredménye, hogy soha annyi cég nem ment tönkre az országban, mint tavaly. Idén az év első 3 hónapjában 12 618 gazdasági társaságot törölt a cégbíróság, ez már 36 százalékkal több, mint a megelőző év azonos időszakában volt. A cégtörlések száma 2014 eleje óta negyedévről negyedévre emelkedve újabb és újabb rekordokat dönt meg. Ha a tendencia folytatódik, a megszűnő cégek száma 2015-ben 50 ezer fölé fog emelkedni.

A kis- és középvállalkozások egyik legnagyobb problémája Magyarországon a szűkös piaci lehetőség, aminek egyenes következménye a fejlesztések ellehetetlenülése és a versenyhátrány fokozódása. A 2015. év nem adott megfelelő alapot a kkv-k problémáinak megoldására, nem segített a mikro-, kis- és középvállalkozások helyzetén. Az üzleti környezetet a magas közigazgatási terhek, a kiszámíthatatlan szabályozás és a gazdaság területén tapasztalható mérsékelt verseny határozza meg.

A kormány a jövő évi költségvetési törvényjavaslatban foglaltak szerint nyilvánvalóan követi az eddig folytatott, alapvetően kudarcos gazdaságpolitikáját. A szükséges forrásokat unortodox megoldásokkal szerzi majd meg, például a tulajdonviszonyok drasztikus átalakításán keresztül az önkényes, a társadalmi véleménynyilvánítást kizáró, a nemzetközi normákat mellőző törvényalkotásig.

Tisztelt Országgyűlés! Az Európai Bizottság minden évben kiértékeli a tagállamok stabilitási, illetve konvergenciaprogramjait, és ezek alapján országspecifikus ajánlásokat fogalmaz meg, amelyeket az Európai Tanács majd jóváhagy, így a tagállamok már az Uniótól kapott szakpolitikai tanácsok birtokában kezdenek meg a következő évre tervezett költségvetésük véglegesítését. A kormány azonban, úgy tűnik, továbbra sem veszi figyelembe az Európai Bizottság kritikáit és ajánlásait.

Nézzük, hogy az Európai Bizottság milyen országspecifikus javaslatokat fogalmazott meg Magyarország részére ebben az évben! Az ajánlás többek között felhívja a kormány figyelmét arra, hogy tegyen intézkedéseket a reálgazdaság rendes hitelezésének helyreállítására érdekében, szüntesse meg a piaci alapú portfóliótisztítás akadályait, és csökkentse jelentősen a bankszektorban megnövelt állami tulajdonból fakadó kötelezettségekkel összefüggő kockázatokat. Évek óta visszatérő javaslat, hogy mérsékelje a torzító hatású ágazati különadókat, szüntesse meg a piacra lépés indokolatlan akadályait a szolgáltatási ágazatban, ideértve a kiskereskedelmi ágazatot is. Csökkentse az alacsonyjövedelmű mun-

kavállalókat terhelő adóéket, és ennek érdekében terelje át az adóterheket a növekedésre nézve kevésbé torzító területekre. Folytassa az adócsalás elleni küzdelmet, fejlessze tovább a korrupció elleni küzdelem kereteit. Erősítse meg a közbeszerzési rendszer versenyt ösztönző és az átláthatóságot előmozdító struktúráit, amely, ismervén a hazai közbeszerzési eljárások tapasztalatait, különösen fontos lenne.

Felhívja a figyelmet arra, hogy a kormány csoportosítsa át a közmunkaprogramra szánt költségvetési forrásokat az aktív munkaerőpiac javára. Ezzel szemben azonban azt látjuk, hogy az idei 270 milliárd forint helyett 340 milliárd forintot szán közfoglalkoztatásra, és 40 ezer fővel kívánják növelni a közfoglalkoztatottak számát. A közel 200 ezres közmunkással akarja az új munkahelyekre tett ígéretét teljesíteni a kormány, ráadásul úgy, hogy az érdemi munkalehetőséget szűkíti vele.

Javasolja továbbá, hogy növelje a hátrányos helyzetű csoportok és különösen a romák részvételét a befogadó többségi oktatásban, valamint célirányos tanárképzésen keresztül javítsa az ezen csoportok részére nyújtott támogatás színvonalát, erősítse meg az oktatás különböző szakaszai közötti, illetve a munka világába való átmenetet.

A benyújtott költségvetési javaslat a megfogalmazott uniós ajánlásokat nem veszi figyelembe, annak ellenére, hogy fontosak a közösségi pénzek Magyarország számára. A 2016. évi költségvetési törvényjavaslatot az MSZP-frakció többek között ezek miatt sem tudja támogatni. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra jelentkezett Firtl Mátyás képviselő úr, KDNP-képviselőcsoport. Megadom a szót, képviselő úr.

FIRTl MÁTYÁS (KDNP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Az ország sorsának alakításában a 2010-es választás óta döntő fontossága volt a KDNP és a Fidesz szövetségének megkötése. Ez az együttműködés Magyarország és az Unió legsikeresebb konstrukciója. Meggyőződésem, hogy az elvek, az értékrendek érvényesülése, gyakorlatba ültetése nagy arányban benne van Magyarország eddigi eredményeiben, és mindez a 2016. évi költségvetésben tovább kiteljesedhet. Eszmerendszerünk alapjai a létező legszilárdabbak, ezért egy stabil pénzügyi háttérrel és kiszámítható jogrendet feltételező költségvetés meghatározásánál ezeknek az elveknek érvényt szerzünk. Ezért jó és szilárd alap mindaz, ami a családok megerősítését, a gazdasági növekedést eredményező költségvetés megalkotásához és folytatásához szükségesek.

(16.30)

Az elmúlt öt év sikeres Fidesz-KDNP szövetségi politikájához sikeresen adtuk hozzá az értéktöbble-

tet, ami eszméink alapja; a biztos alapot jelentő keresztény értékeket, hogy az egyéni felelősségre építve, a munkára alapozva kell megerősödnünk, igazságos szociális érzékenységgel, a nemzetépítés céljával. A nemzeti érzést fontosnak tartjuk és pozitívnak úgy, hogy az erős családot tekintjük a jövő alapjának. Ez az európai és magyar álláspont küldetés is, mint ahogyan azt az európai egység fáradhatatlan úttörői, a kereszténydemokrácia és az egységes Európa kereszténydemokrata szellemiségei is megfogalmazták. Ez az európai és magyar álláspont küldetés is, mint ahogyan az európai egység fáradhatatlan úttörője, Robert Schuman azt tartotta: az európai demokrácia vagy keresztény lesz, vagy nem lesz. Ezért a KDNP határozottan a családok mellett áll.

A 2016-os költségvetés a családok költségvetése is lesz. Az MSZP-kormányzás alatt háttérbe fordítottak a családoknak, mindig a gyermekeket nevelő családok húzták a rövidebbet, elszegényítették, eladósították őket. Akkor a jelenlegi duplája volt a személyi jövedelemadó, elvették az egy vagy két gyerek után járó családi adókedvezményt, megszüntették a kedvezményes otthonteremtési hiteleket. Több ellenzéki párt ma is inkább adóztatná a családokat, mint az extranyereséges szektorokat. Mindezzel szemben a Fidessel együtt a KDNP arra törekszik, hogy több pénz maradjon a családok kasszájában. Jövőre 2010-hez képest már csaknem 40 százalékkal többet fordítunk családtámogatásra, ami összességében mintegy ezermilliárd forintos többletet jelent a családoknak. Kiemelést érdemel a munkaalapú családtámogatások jelentős mértékű emelkedése, a családi adókedvezmény bővülése és a házassági adókedvezmény.

Ezek a KDNP számára nemcsak támogatandók, hanem abszolút egybeesnek a legalapvetőbb kereszténydemokrata gondolatrendszerrel: a családok támogatása, az értékek védelme, a szociális igazságosság gondolata, a közjó megeremtése, a nemzeti identitás megerősítése. A költségvetés a családok megerősödését, a közösségek megerősödését, Magyarország további erősödését és felemelkedését szolgálja. Az erős nemzet erős közösségeket jelent, erős családokat, erős gazdaságot és a jövőre hittel tekintő magyarságot. Ezért támogatjuk, segítjük és a magyar emberek érdekében megvalósítjuk a költségvetésben megfogalmazottakat.

A Fidesz-KDNP továbbra is a családok mellett áll. Az elmúlt években az egykulcsos jövedelemadó és a családi adókedvezményeknek köszönhetően a jövő évi adóváltozásokkal együtt összesen 3600 milliárd forint marad a családoknál. Meg kell becsülni azokat az édesanyákat és édesapákat, akik munka mellett gyermekeket nevelnek. Ezért vezetjük be a családi adórendszer, amely alacsony adókulcsot és adókedvezményt biztosít számukra. Jövőre emelkedik a kétgyermekes családok családi adókedvezménye, így 350 ezer családnál marad több pénz. 2016-tól négy év alatt a kétszeresére, 20 ezer forintra fog nőni a két gyermeket nevelő szülők adókedvezménye, jövőre 12 500 forint lesz havonta gyerme-

kenként. Jövőre 16-ról 15 százalékra csökken a személyi jövedelemadó kulcsa, ez 4 millió embernek jelent adócsökkentést, összesen 120 milliárd forint értékben.

Itt szeretném megjegyezni, hogy az előttem szóló képviselő úr éppen azt fájlalja, hogy ez a 120 milliárd hiányzik majd a költségvetésből, és nem azt veszi észre, hogy ez valóban a családoknál marad. Az sza csökkentésével és a családi adókedvezmény növekedésével egy olyan családnál, ahol két minimálbért kereső, két gyermeket nevelő szülő van, akár havi 7100, egy két átlagkeresős, szintén kétgyermekes családnál havi 9500 forinttal több marad jövőre. A kiskeresetűek adócsökkentésével a legalacsonyabb jövedelmű körülbelül 110 ezer családnak garantált, hogy gyakorlatilag a bruttó fizetésük marad a zsebukban. Folytatódik a házasságkötési adókedvezmény, a gyed extra, júliustól elérhető a családi otthonteremtési kedvezmény, valamint 58-ról 70 milliárd forintra nő az ingyenes gyermekétkeztetésre fordított támogatás. A családokat érintő, a jövő évi költségvetésben szereplő intézkedések és tervek összegezve: biztonságot, stabilitást és kiszámíthatóságot jelentenek minden magyar embernek, és kiemelten a családoknak.

A becsületes munkából élők terheit csökkenti a kormány. A személyi jövedelemadó 16 százalékról 15 százalékra való mérséklése a terhek egyik legfontosabb csökkentése. A kabinet szándéka, hogy a jövedelmet egyre kevesebb adó sújtsa, és hosszú távon elérhetővé váljon a személyi jövedelemadó egyszámjegyűre való csökkentése. A fogyasztás adójának fenntartására jelenleg még szükség van. Ez a modell véleményünk szerint azért igazságosabb, mert a jövedelem adóztatása mindenkit érint, de a fogyasztás egyénileg változik. A kormány ugyanakkor ezen a területen is segíteni akar, elsősorban az élelmiszerek terheinek csökkentésében. Ez a folyamat a félszertés áfájának csökkentésével kezdődött, most pedig a sertéshús forgalmi adójának 27 százalékról 5 százalékra való mérséklésével folytatódik. A családok összesen 130 milliárd forintot fordítanak sertéshúsra, vagyis a kormány mostani intézkedése 20-25 milliárd forintos segítséget jelent az embereknek. Át kell gondolni, hogy a későbbiekben milyen élelmiszerekre lehet kiterjeszteni az 5 százalékos áfakulcsot.

Fontos könnyítés az emberek kiadásainak a kisebb adók és illetékek megszüntetéséből származó 10 milliárd forintos mérséklése is, ami a kabinet hosszú távú közigazgatási rezsicsökkentési programjának része. A Fidesz-KDNP a családok pártján áll, és a korábbi szocialista kormányokkal ellentétben nem gondolkodik megszorító csomagokban.

Tisztelt Képviselőtársaim! 2016 Széchenyi-emlékévé lesz. Nem lehet ennek kapcsán megkerülni Széchenyi nagy gondolatát - aki a választókerületemet tekintette otthonának -: „Sokan azt gondolják, Magyarország volt, én azt szeretném hinni, lesz.” Amikor a „modern városok” program keretében városainkkal a kormány egymás után írja alá a városok

legújabb kori történelmeinek legjobb szerződéseit fejlesztésekre, gyarapodásra, akkor ezt a meggyőződést is tükrözi a közös politikánk. A meggyőződésünk, hogy Magyarországnak a jövőjét segítjük elő, szolgáljuk és azt teremtjük meg. A 2016-os költségvetésben a nagyformátumú államférfi és elkötelezetten keresztény politikus Széchenyi István szellemisége vezéreljen: igen, hinnünk kell abban, hogy Magyarország igenis lesz.

Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A Kereszténydemokrata Néppárt frakciója támogatja a 2016. évi költségvetésben megfogalmazottakat, és azon lesz, hogy a lehetőségek szerint a legnagyobb mértékben meg is valósuljon mindaz, ami ebben megfogalmazásra került. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra következik Hegedűs Lorántné képviselő asszony, Jobbik-képviselőcsoport. Megadom a szót.

HEGEDŰS LORÁNTNÉ (Jobbik): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Urak! Mielőtt a megírt hozzászólásomba belekezdenék, hadd válaszoljak az előttem szólónak, illetve hadd reagáljak egy-két mondatban arra, amit elmondott. Azt mondta, hogy ez a költségvetés a keresztény értékrendet tükrözi és a szociális érzékenységet. Nagyon remélem, hogy ezt a parlamenti közvetítést valamilyen módon Andy Vajna is figyeli, figyelemmel kíséri, és el-elmorzsolgatott egy-egy könnyecseptet a szeme sarkában, amikor arra gondolt, milyen nagy szó, hogy őt is hogy támogatja a kormányzat, mintegy 200 milliárdos piacot nyerve meg az online szerencsejáték szervezésének lehetőségével. Továbbá ennek tetejébe tényleg már csak mint hab a tortán említhetjük azt az öt kicsi kaszinócskát, amit megnyert, s emellett - ami az előbbiekben is elhangzott - azt a kis ajándékot is megkapta a szociálisan érzékeny kormányzattól, hogy a koncessziós díjat levonhatja a játékadóból. Ez tényleg nagy szó! De gondoljunk csak bele, ha a magyar kormányzat annak az ajándéknak, amit Andy Vajna megkaphatott az elmúlt években, és az idén is meg fog majd kapni, csak a tizedét a szociális ágazatra költötte volna, a szociális ágazatban dolgozó munkásokra, akkor vajon milyen bérfejlesztést lehetett volna megvalósítani?

(16.40)

Sajnos, ez nem történhetett meg, tehát azt gondolom, hogy a szociális érzékenység területén egy picit talán még valamit kellene javítani és csiszolni, tisztelt Firtl Mátyás képviselőtársam.

Na, de visszatérve arra, hogy mit is tartalmaz ez a költségvetés. Kósa képviselőtársunktól az imént meghallgathattuk, hogy amiről szól a költségvetés, az benne van a számokban, csak ki kell olvasni belőle.

Kérem tisztelettel, én ezt tettem, és a következő tudom önöknek mondani. Amit ki lehet olvasni a számokból, az egyrészt filléreskedés, ami a közszolgáltatások finanszírozását illeti, ugyanakkor viszont igen meglepő nagyvonalúság - hogy azt ne mondjam: költsékezés - a kormányzat házipénztárával kapcsolatban.

Csináltunk egy érdekes gyors felmérést, hogy megnézve a költségvetés 1-es mellékletét, tehát a táblázatot, és az abban szereplő fejezeteknek a fejezeti általános tartalékait, illetve a fejezeti stabilitási tartalékokat összeszámítva, illetve egy nagyon kevés részét a dologi kiadásoknak, illetve további olyan rendkívül nagyvonalú, ugyanakkor káros beruházást is ideszámítva, amit mi vitatunk, ez mintegy 450 milliárd forintnyi olyan pénz, amit a kormányzat, mondhatjuk, gyakorlatilag saját kénye-kedve szerint költhet el. És hozzá kell hogy tegyem, ebben nincsen benne az Országvédelmi Alap, mielőtt azzal vádolna meg önök közül bárki, hogy olyasmire gondolunk, amit egyébként a törvény megtilt, tehát hogy az általános tartalékkeretet szeretnénk felhasználni, és ezáltal Magyarország stabilitását veszélyeztetni.

De mi is az a bizonyos filléreskedés, amire gondolok? Az önkormányzati fejezetre áttérve, a 2. és 3. melléklet tartalmára, el kell hogy mondjuk általánosságban, hogy már 2015-ben is igen szorosra fogta a kormányzat a feladatfinanszírozás rendszerét, 649 milliárd forinttal számolt a 2015-ös évben, de a 2016-os évben is csak 0,6 százalékos bővítmenyt látunk itt, noha tudjuk, hogy az önkormányzatok által ellátott közszolgáltatások az egyik legfontosabb eleme az emberek kényelemérzetének, és a legfontosabb olyan közszolgáltatásokat látják el, amelyek alapvetően a családokat is segítik.

Itt vannak például rögtön a településszemetelésre fordítható pénzek, amelyekből 42 tétel ugyanaz, mint korábban volt, ezek közül csak további 9 változik, összességében azonban azt kell mondanunk, hogy 3,1 milliárddal csökken az erre fordított pénzeknek az összessége. A kulturális feladatokra ugyanakkor 2 százalékkal többet költ a kormányzat, ami nagyon nagy szó, már egy kicsit meg is haladjuk a hivatalos inflációs arányt. Ugyanakkor meglepő, hogy a színház-, tánc- és zeneművészeti szervezetek támogatása - függetlenül a nemzeti besorolású kategóriától - csak három csomagban van most feltüntetve a 2-es mellékletben, és tudjuk, hogy az Áht. is e tekintetben változni fog, de én azt gondolom, hogy ez egy olcsó konfliktuskerülés egyrészt a kormányzat részéről, másrészt pedig nyilvánvalóan majd egy kormányrendeletben a későbbiek során fognak az egyes szervezetek támogatásáról dönteni, ami számomra azt üzeni, hogy nyilván a házi kedvencek fognak majd itt is jobban járni.

A pénzbeli szociális ellátásokra, azaz bizonyos értelemben a segélyekre az idei évben még 25 milliárdot szánt a kormányzat, na, jövőre már csak 1 milliárdot fog szálni. Tudjuk, hogy ez azért is van, mert nagyon sok tekintetben a feladatokat átrendezte a

kormányzat, tehát az önkormányzatoktól a feladatellátás átkerült a járásokhoz. De azt is tudjuk, hogy sok esetben azok, akik bizonyos fajta ellátásokra szorulnak és ellátásokat kérnek, azok nem fognak a járásig elmenni, hanem ott, az önkormányzattól fogják továbbra is kérni a különféle települési támogatások lehetőségét.

Tehát nem lehet ebből a szférából teljes egészében az államnak kivonulni anélkül, hogy az önkormányzatokat ne segítené. Egy kistélepülésnek, egy 3 ezres kistélepülésnek - hiszen azt mondhatjuk, hogy ez az átlag Magyarországon - néztem meg a jövő évi költségvetését, tehát hogy nagyjából előre tervezve ez mit jelent. Csak ezen a területen, egy 175 milliós főösszegű település esetében ez 8 millió forintos kiesést fog jelenteni, és nem fogja ezt visszapótolni semmifajta járási segélyezési rendszer. Tudjuk, hogy ez most is így történik, a jövőben is így fog történni. Rendkívüli felelőtlenség értelmezésünk szerint a kormányzat részéről az ilyen értelmű átalakítása a segélyrendszernek, és ehhez most rögtön hozzá kell hogy tegyem, mert önök azt mondják, hogy nagy részét ezen segélyformáknak a Nemzeti Foglalkoztatási Alapon keresztül a Start-munkaprogramokba fogják belőni.

A tavalyi évben önök erre 235 milliárd forintot szántak, az idei évben már 270 milliárdot, jövőre pedig, lám, 340 milliárd lesz már az ide szánt összeg. Tényleg fantasztikus ez az emelkedés. Egy kis probléma, kis szépséghiba, hogy ugyanakkor, amikor megkérdezzük az egyes településeket, hogy ott hány közfoglalkoztatott van most, hányat igényeltek ebben az évben, hogy hány közfoglalkoztatottal szeretnének dolgozni, azt kell hogy lássuk, hogy sokkal kevesebbet kaptak meg lehetőségként az egyes járási munkaügyi hivataloktól, mint amennyit kértek volna a települések. Nem beszélve arról, hogy bizony, az önerő, a kötelező önerő pedig - amit hozzá kell tenni a személyi és dologi kiadásokhoz - nőtt ebben az évben.

Tehát úgy gondolom, hogy hiába nőnek ezek a költségvetési sorok itt előttünk ilyen látványosan és rendkívüli ütemben, valójában az önök által erre a célra költött pénz messze nem annyi, mint amennyit nekünk itt látványpolitizálás címen eladnak.

Azt gondolom, hogy sok statisztikai bravúr lehet ebben a kérdésben, de az biztos, hogy az ilyen jellegű foglalkoztatás messze nem olyan ütemben nő, mint ahogy azt önök melldöngetve hirdetik.

De menjünk tovább egy másik, egy következő nagyon fontos kérdésre, ez a gyermekétkeztetés problémája, amiről szintén nagyon sok szó esett a Házban, és hihetetlenül sok benne a csúsztatás. Azt mondják, hogy 58 milliárdról 71 milliárdra fog nőni ez a tétel, és most már a gyerekek 90 százaléka igénybe veheti.

Igen ám, csak ahhoz, hogy a gyerekek 90 százaléka ezt igénybe vehesse, nem ennyi, 13 milliárdnyi kellene hogy legyen a növekmény, hanem legalább 20 milliárdnyi, és ehhez tegyük hozzá, hogy önök a

nyári gyermekétkeztetésre szánt 3 milliárd forintot is elveszik. Nem lesz meg az a pénz, ami a feladatellátáshoz kell.

Hol vannak azok a háttér tanulmányok, amelyek bebizonyítják számunkra, hogy elegendő ez a pénz? Én még ilyet nem láttam. Akárhányszor kértük, soha nem kaptuk meg. Ebből számomra az következik, hogy akkor mutassák meg nekem azt az étlapot, azt a menüsört, amit majd önök a gyerekeknek szánnak. Tartok tőle, hogy - ahogy ezt már korábban is elmondtam - só nélküli rántott leves lesz nap mint nap, mert ebből a pénzből mást nem lehet kigazdálkodni. Vagy pedig arra számítanak, hogy majd az önkormányzatok a települési adóval be fogják hajtani ezt a helyi lakosságtól? Ez egy nagyon ferde gondolkodásmód szerintem.

Na, de térjünk rá a szociális érzékenységre még egy mondat erejéig! A szociális ágazati pótlék ahelyett, hogy nőne az idei 6,6 milliárd forintról, csökken 5,9 milliárdra. Ennyit tehát a kormányzat szociális érzékenységéről.

És még egy nagyon fontos dolgot hadd mondjak el, ez pedig a közsférában foglalkoztatottak bérkompenzációjára szánt 20 milliárd forint. Kérem tisztelettel, nagyon jól tudjuk, hogy miről van szó. Az idei évben azok a kormánytisztviselők, akik az önkormányzatoktól kerültek át köztisztviselőként a járásokhoz, egy nagyon durva megszorításnak lettek az áldozatai. Voltak olyanok, akik a saját fizetésüknek 20-30, akár 40 százalékát is elveszítették, hiszen az eltérítést a bértáblától önök megszüntették. Most ezt majd a következő év júniusában visszaadják, és ezért van ez a nagy büszkesége a kormányzatnak, valójában pedig csak egy megszorításról van szó. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Most kétperces felszólalások következnek. Felszólalásra jelentkezett Schmuck Erzsébet képviselő asszony, LMP-képviselőcsoport. Parancsoljon, képviselő asszony!

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm, elnök úr. Hogy ne csak az történjen, hogy egymás mellett elmondjuk a mondandónkat, jó lenne, szerencsés lenne, ha lenne egy kis vita is. Ezért szeretnék Kósa képviselő úr és Firtl Máttyás hozzászólásának néhány pontjára reagálni.

Kósa képviselő úr azt mondta, hogy úgy érzékelem, hogy különböző, ellentétes hozzászólások vannak. Igen, valóban úgy tűnik, minthogyha két költségvetésről beszélünk. Az én számomra úgy tűnik, hogy önök nincsenek igazán tisztában az ország helyzetével, minthogyha egy üvegburokban élnének, és azt gondolják, hogy az átlag, amit itt emlegetnek, hogy némi reálbér-emelkedés volt, ez egyformán érinti az embereket. Az átlag az nagyon eltakarja a szélsőségeket. El kell menni vidékre, el kell menni azon emberek közelébe, ahhoz a közel 4 millió emberhez,

akik a létminimum alatt élnek, akiknek nincs a mindennapi betevőjükre - sok ilyen ember, család van - elegendő forrása.

(16.50)

Magyarországon is ugyanaz a tendencia érvényesül, a nemzetközi tendencia, hogy az a százalék szűkül, akik egyre többel rendelkeznek, és egyre többen pedig egyre kevesebbel. Ezen biztos, hogy változtatni kellene és azok az összegek, amelyekről önök beszélnek, ezen nem változtatnak.

Kósa úr azt is nagyon büszkén mondta, hogy a költségvetésben jövőre nem kapnak azok az ágazatok kevesebbet, mint amit idén kaptak. Ezt így könnyű mondani, amikor az évek során az oktatásból, a kultúrából, a szociális területről több száz milliárdot kivontak, amikor ezek az ágazatok lélegeztetőgépre kerültek! Nézzük meg a kórházakat! Nem tudják az adósságaikat kifizetni. Ezzel nem lehet büszkélkedni, hogy ugyanazt a szintet megkapják, amit ebben az évben! És az is csak nagyon álságos *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*, hogy például az önkormányzatok 12 milliárddal többet kapnak jövőre. Össze kell vetni! Egy Városliget-projekt 150 milliárdba kerül - arányaiban kell nézni!

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Mivel további kétperces felszólalásra senki nem jelentkezett a többi frakcióból, így most folytatjuk az írásban előre bejelentett felszólalásokat. Megadom a szót Szűcs Lajos képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportjából. Öné a szó, képviselő úr.

DR. SZŰCS LAJOS (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Mélyen tisztelt Államtitkár Urak! Kedves Képviselőtársaim! Van abban valami báj, ami elhangzott ezen a napon. Csak egy részére szeretnék visszaemlékezni, arra, amikor a Jobbik elnöke az LMP-t támogatta, majd később pedig az LMP az MSZP javaslatát támogatta ebben a mostani vitában.

Gyakorlatilag olyan politikai lözongot hallhatunk az egész nap folyamán, amelynek, mondjuk ki őszintén, semmi köze nincs ehhez a költségvetéshez. Érdemi vitára ugyanis nem kerülhetett sor, és ennek van egy nagyon komoly oka. 2010 óta, bár lehetőségük lett volna, önök mindig elmulasztották támogatni ezeket a költségvetési javaslatokat, pedig a költségvetési javaslatok emelték ki a magyar emberek munkájával ezt az országot abból a hatalmas káoszából, amelyben hagyták a szocialisták Magyarországot. Emlékezzünk vissza, milyen lett volna, ha ez tovább folytatódik! De ne is emlékezzünk! Nézzenek csak híreket, és hallgassák meg, mi történik Görögországban, mi történik abban az országban, amely hasonló helyen volt gazdasági szempontból a 2008-as válság után, mint Magyarország! Magyarország kilépett abból a körből, és egy olyan költségvetési filozófiaváltás történt, amelynek a legfontosabb ele-

meit ma már többször hallhatták, de azért nem lesz káros, ha még egyszer elmondjuk és még egyszer megemlítjük.

A 2016-os költségvetéssel kapcsolatban fontos elmondani, hogy bizony 15 789 milliárd 564 millió forintos kiadási összeggel és 16 551 milliárd 199 millió forint kiadással a hiány 761 milliárd 634 millió forint. Ez 2,5 százalékos GDP-bővülés mellett mindösszesen 2 százalékos deficittel számol. A jövő évi inflációs terv 1,6 százalékos, és az államadósság mértékének csökkenése 2016. december 31-én várhatóan 73,3 százalékra fog megvalósulni.

Pár mondatot mondjunk arról is, hogy 2008-ban, 2009-ben az akkori ellenzék folyamatosan elmondta, hogy azt a költségvetést végrehajtani nem lehet. Önök abban a padsorban, amit akkor kormánypárti padsoroknak hívtak, azt mondták, hogy ezt a költségvetést végre lehet hajtani. Mindannyian tudjuk, hogy ezeket a költségvetéseket az élet a december 31-ei elfogadás után már január 1-jén megcáfolta, és emlékezzenek rá, hogy 2009-ben és 2010-ben hányszor kellett, milyen nagyságrendben a költségvetéseket módosítani. Ebben az évben - és ezek már tények, tisztelt képviselőtársaim - odáig jutottunk, hogy a 2016-os költségvetést meg lehet tervezni akár májusban is, és 2016-ra adósságcsökkentést és adócsökkentést is lehet előre jelezni.

A költségvetéssel kapcsolatban el lehet mondani három szót, amelyeket az előzőekben megszólalók mondataiból nem lehetett kivenni. Az első, hogy megbízható, a második, hogy kiszámítható, és a harmadik, hogy végrehajtható. A költségvetés erről a három szóról szól, ami mindenképpen azt jelzi, hogy 2010 óta egy olyan kormány működik az emberek segítségével, amely megbízható, kiszámítható és végrehajtható költségvetéseket alkotott. Semelyik ellenzéki hozzászóló nem tudott abba belekötni, hogy az elmúlt évi költségvetés vagy ennek a költségvetésnek a tervezete nem végrehajtható, nem megbízható és nem kiszámítható. A Költségvetési Tanács és az Állami Számvevőszék megalkotott véleményei is, néhány pontot kivéve, azt mondják, hogy végrehajtható, megbízható és kiszámítható a 2016-os költségvetés.

Azt gondolom, ennek a költségvetésnek az egyik legnagyobb eredménye, hogy immár a harmadik éve folyamatosan 3 százalék alatt tudja tartani a költségvetés hiányát. Ez két okból is borzasztó fontos. Egyrészt megszabadultunk a túlzottdeficit-eljárástól, amely 9 évig rémként itt volt a nyakunkon, és emlékezzenek vissza rá, ha ezt a lépést nem teszi meg a kormány, akkor uniós források megvonásával büntettek volna bennünket. De még fontosabb talán az, hogy ha 3 százalék alatt lehet tartani a költségvetési hiányt, akkor finanszírozhatóvá válik az ország költségvetése, akkor a kamatterhek és a tőkekiadások olyan mértékűek, amelyeket finanszírozni lehet. Ehhez természetesen egy olyan monetáris politikára is szükség volt, amely ezt megalapozta, és itt a nem jelen lévő Szelényi Zsuzsa képviselő asszony férjére

is hivatkozhatunk, akinek az áldásos tevékenysége idején erről nem beszélhetünk, hiszen emlékezzenek rá, 2008-9-ben 9 százalék körüli hiánnyal számolt az ország költségvetése.

A gazdaság teljesítményével kapcsolatban többször lehetett hallani, és ma már nemcsak mi mondjuk, hanem külföldi elemzők is, hogy a magyar gazdaság helyzete jó és uniós összehasonlításban is jó. Ez pedig arra indít bennünket, hogy az államadósságot lehet finanszírozni. A magyar emberek teljesítménye az, hogy az államadósság finanszírozása ma már belső forrásból is megoldható. Ez egy olyan eredmény, amelyet, azt gondolom, közösen értünk el, és inkább örülni kellene neki, és az ellenzék részéről nem folyamatos pfüjolás és ellenkezés kellene.

Az is elhangzott a mai hozzászólások jelentős részében, hogy vagy nem akarják, vagy nem tudják észrevenni, hogy a magyar gazdaságban és a költségvetési politikában egy adófilozófiai változás ment végbe. Az eddigi jövedelem típusú adózásról egy fogyasztási típusú adózásra tértünk át. Ennek az adófilozófiai változásnak az egyik fontos eredménye az is, hogy a 16 százalékos személyi jövedelemadó lehet csökkenteni 1 százalékkal. Itt több kritika is elhangzott. Valóban azt lehet mondani, hogy ez még kevés. Szerintem a következő évek költségvetésében ez a csökkenés folyamatos lesz, és reméljük, minél gyorsabban el fogjuk érni az egyszámjegyű személyi jövedelemadót. Onnantól kezdve viszont nagyon érdekes arról beszélni, hogy a többet kereső emberek a fogyasztáson keresztül több fogyasztási típusú adót fizetnek be az állami költségvetésbe, és az itt meglévő, az önök által igazságtalannak mondott arányok megváltoznak, és egyből igazságossá válnak, hiszen aki többet keres és többet fogyaszt, az többet adózik a költségvetésnek.

(17.00)

Azt hiszem, hogy jó néhány kérdés elhangzott. Burány képviselő úr, a Költségvetési bizottság elnöke cserbenhagyásnak minősítette a jövő évi költségvetést. Én inkább egy másik, közlekedéssel kapcsolatos dolgot szeretnék önöknek mondani. Önök folyamatosan azt mondják, hogy valami nem jó, de ez olyan, mint amikor az autópályán halljuk a hírt, hogy valaki szembemegy a forgalommal, és az az ember, aki szembemegy a forgalommal, és hallgatja a rádiót, azt mondja: mi az, hogy egy? Hát, mindegyik! Önök szembemennek a forgalommal, kedves képviselőtársaim, nem értik ezeket a folyamatokat. Burány képviselő úrnak Rogán frakcióvezető úr elmondta, hogy 2002 és 2010 között nettó 1 százalékkal emelkedtek a minimálbérek, és ez azóta 2010 és '15 között 5,6 százalékkal emelkedett. Burány képviselő úr ezt nem értette, pedig a nettó azt jelenti, hogy minden közteherből és adótól már mentesített összeg, a nettó és a nettó között nem lehet így különbséget tenni.

Az pedig, hogy a minimálbér emelkedésével kapcsolatban önök mit gondolnak, jól jelzi azt, hogy a nettó minimálbérekkel kapcsolatban Burány képviselő úr is tévedésben volt, de a minimálbérekkel kapcsolatban pedig azért vannak önök tévedésben, mert azon túl, hogy voltak olyan minimálbéresek, akiket a munkáltató tartott minimálbéren, pontosan a közterhek magassága miatt, voltak olyan vállalkozások, akik előre megfontolt szándékkal tartották magukat minimálbéren. Úgyhogy a minimálbérhez kapcsolódó jövedelemadó kérdése azért, azt gondolom, mindenképpen hozzájárul a szürkegazdaság kifehéritéséhez is.

2015 májusában odáig jutott a magyar Országgyűlés, hogy elkészítheti a 2016-os költségvetést. Erre nem volt még nagyon példa az elmúlt években. Ez is mutatja azt a lehetőséget, amit ebben a kormány és a benne dolgozó emberek, a Magyarországon dolgozó emberek teljesítménye összeadott. Arra kérem az igen tisztelt ellenzéket, a jobbító szándékot mindig komolyan vesszük, azonban azt hiszem, hogy azokat a mondatokat, amelyek Magyarország és a Magyarországon dolgozó emberek teljesítményét próbálják lehúzni, nem tudjuk elfogadni.

Éppen ezért javasoljuk nekik, hogy ők is gondolják át, és természetesen jobbító szándékú észrevételeiket figyelembe véve javasoljuk ennek a költségvetésnek az elfogadását. Ehhez önök is járuljanak a munkájukkal hozzá!

Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra következik Korózs Lajos képviselő úr, MSZP-képviselőcsoport. Őné a szó.

KORÓZS LAJOS (MSZP): Köszönöm szépen. Meghallgatva a képviselőtársamat, most eleget tesz 7-8 percben. De tudja, képviselő úr, van némi báj abban is, amikor egyszerre tárgyaljuk a 2015-ös költségvetés módosítását, és a '16-os költségvetés kvázi általános vitája itt elhangzik. A legtöbb ember nem nagyon tud ebben különbséget tenni, hogy éppen mikor melyikről van szó. Tehát ez is egy báj azért itt a mai nap folyamán.

Tisztelt Ház! A 2016-os évi költségvetés a jelenlegi, kedvezőbbnek mondható gazdasági folyamatokhoz képest is optimista feltételezések mellett jelentős társadalmi konfliktusokkal járó évet vetít előre, még ha szeretnék is ezt nem így látni. A politikai haszonszerzés céljából hangoztatott adócsökkentés költségvetése továbbra is a magasabb jövedelműeknek kedvez, a rászorultaknak egyáltalán nem jelent kedvező elmozdulást az Orbán-kormány korábbi politikájához képest sem. A 2016. évi költségvetésből is látható, hogy a kormány tovább mérsékli a szociális kiadásokra szánt összeget, az oktatás és az egészségügy is gyakorlatilag azonos összegből kénytelen gazdálkodni jövőre is. Mindezek alapján a kórházak által maguk előtt görgetett adósságállomány problé-

mája sem kerül megoldásra, az oktatásra költött összegek alapján a régióink szegyenpadján maradtunk.

Tisztelt Ház! A jóléti kiadások összesen 46 milliárd forinttal növekedhetnek a tervek szerint, amely pluszforrás egésze gyakorlatilag az 1,6 százalékos nyugdíjmelésre lesz fordítva. A nyugellátások 3059 milliárd forintba emelkedhetnek az idénre tervezett 3010 milliárd forint után, a munkanélküli-ellátásokat visszanyesi a kormány, az oktatásra szánt összegek stagnálnak, az egészségügyre fordított kiadások jottányit sem változnak, csak tologatják a különböző költségvetési tételeket. A teljesség igénye nélkül: a Nemzeti Család- és Szociálpolitikai Alap kiadásai csökkennek, a családtámogatások csökkennek, a táppénzre fordított összeg csökken, a munkanélküli-ellátás kiadásai csökkennek, a családi pótlék kiadási oldala csökken, az úgynevezett egyéb szociális támogatások csökkennek, ellenben a közmunkaprogramra fordított összeg eléri a 340 milliárd forintot. Ez a GDP 1 százaléka, de ez azt jelenti, hogy a foglalkoztatás emelését továbbra is a közmunka révén valósítják meg a beruházásösztönző programok helyett. Na, ez a cserbenhagyás költségvetése!

Tisztelt Ház! Mivel a mai társadalom fő problémája a szegénység növekedése és a biztonságihiány, Orbán Viktor kormánya nem törődik azzal, hogy a jóléti intézkedések olyan automatikus stabilizátor-ként funkcionálnak, amelyek mérséklik a gazdasági válságok társadalmi hatásait, ezáltal képesek hozzájárulni a gazdasági krízisek lerövidítéséhez és enyhítéséhez is. Orbán Viktor válasza a világgazdasági változásokra, hogy a társadalomból kiszorultakat fegyelmező, büntető politikával kordában tartja, míg az alsó középrétegek nagy részét bizonytalan és egzisztenciálisan függő helyzetbe hozza. Negatív újraelosztás zajlik, vagyis a jóléti juttatások nagy része a felső és a felső középosztály felé áramlik, miközben a szegények egyre kevesebb pénzt és egyre nagyobb ellenőrzést kapnak; e politikának része az autoriter elemeket hordozó politika is, amely egy szűk kisebbség privilégiumait őrzi.

A kormány cserbenhagyja a szociálisan rászoruló rétegeket, egyedüli megoldásként a közmunkaprogramot erőlteti, amely a statisztika kozmetikázásán kívül semmilyen eredménnyel nem jár. Ezzel egy időben stadionépítésekre és egyéb presztízsbetűző beruházásokra újabb és újabb források nyílnak meg. Cserbenhagyják az egészségügyi, a szociális és oktatási ágazatot is, a megalázó körülményeken változtatni nem akarnak. Elfogadhatatlan, hogy ismételten a magasabb jövedelműeknek kedveznek az szja csökkentésével. Egy átlagos fizetésből élőnek ez mindössze 1500-2000 forintos adócsökkentést jelent, azonban a többkulcsos adórendszerrel ennek a többszörösét is el lehetne érni.

Tisztelt Ház! Ez a költségvetés az esélyegyenlőtlenségek növekedésének a költségvetése, mert azt mondja Rogán Antal a felszólalásában, hogy ez az adócsökkentés kormánya. Azt mondják, hogy a családi kedvezményeknek és a személyi jövedelem-

adó csökkentésének köszönhetően a magyar családok jövőre 145 milliárd forinttal több pénzből gazdálkodhatnak, mint 2015-ben. Az a baj, kedves képviselőtársaim, hogy ennek az összegnek körülbelül 80 százaléka az szja-csökkentésből jön össze, amely viszont a magasabb jövedelműeknek a zsebében hagy jóval több pénzt, azoknál, akiket az elmúlt években már eddig is jelentősen támogatott a kormány a felső szja-kulcs megszüntetésével.

De nézzük, hogy közben mit fizet be a keményen dolgozó kisember - természetesen én értem az adófilozófiai változást is - ezen adófilozófiai változás után! Fizetik az emberek a távközlési adót, 56 milliárd forinttal, ha telefonálni akarnak, márpedig telefonálni szoktak. Fizetik a tranzakciós illetéket, 200 milliárd forint, ha bankolunk - márpedig ma elég nehéz bankszámla nélkül létezni -, amihez még hozzávehetjük a bankadó egy részét is, hiszen mindenki tudja, hogy végső soron azt, legalábbis részben a számlatulajdonosok, azaz mindannyian fizetjük meg. Aztán fizetjük itt a biztosítási adót, 30 milliárd forinttal. Nemcsak a luxusterepjárók után kell ám ilyet fizetni, ezt mindenki fizeti, akinek autója van; mindegy, hogy családos, vállalkozó, fiatal vagy öreg, nyugdíjas; amihez jön még a gépjárműadó 45 milliárd forintja. Aztán fizetik az emberek a népegészségügyi termékadót, 27 milliárd forinttal. Aztán fizetik az illetékeket, 121 milliárd forint, ha ügyintézőnk, okmányirodába megyünk vagy fel-lebbezünk.

Amiket az előbb felsoroltam, közel 500 milliárd forintot tesznek ki. És akkor nem beszéltem még a több mint 3000 milliárd forintnyi áfabevételről, ezt is mindannyian, mi fizetjük meg 27 százalékos áfa formájában. Bocsanat, a disznóhúsról volt szó, ott csak 5 százalék lesz.

(17.10)

Tehát több száz milliárd forint olyan bevétele lesz jövőre is az államnak, amit az emberek fizetnek meg; nem a leggazdagabbak, hanem mindenki, sőt a legtöbb bevételt az áfa adja, ami köztudottan a szegények adója. Csak az áfabevételből jövőre 180 milliárd forinttal több bevételt terveznek, tehát 180 milliárd forintot pluszban vesznek ki az emberek zsebéből az ez évihez képest, csak ezen az egy rovaton.

Na, ezek után meg kell nézni, hogy mit is kell érteni azon a mondaton, hogy a magyar családok jövőre 145 milliárd forinttal több pénzből gazdálkodhatnak! Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra jelentkezett Vejkey Imre képviselő úr, KDNP-képviselőcsoport. Megadom a szót, képviselő úr.

DR. VEJKEY IMRE (KDNP): Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtár-

saim! A 2016. évi költségvetés az adócsökkentés költségvetése lesz a kiszámíthatóság, az előreláthatóság és a tervezhetőség jegyében.

A kereszténydemokraták támogatják azt, hogy a kormány a költségvetés tervezésekor a stabilitás megőrzését, az államadósság csökkenő pályán tartását, az alacsony államháztartási hiányt, a bővülő foglalkoztatást, valamint a növekvő gazdasági teljesítményt vette alapul annak érdekében, hogy még több pénz maradjon a magyar családoknál és a hazai gazdaságban.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Jövőre 15 százalékra csökken a személyi jövedelemadó kulcsa, vagyis mindenki kevesebb adót fog fizetni, nő a kétgyermekesek családi adókedvezménye, 27 százalékról 5 százalékra csökken a serteshús áfája, továbbá számos illeték és díj csökken vagy megszűnik.

A KDNP prioritizált célja a gyermekek vonatkozásában, hogy ne legyen éhező gyermek Magyarországon, ezért külön üdvözljük azokat a költségvetési tételeket, amelyek lehetővé teszik, hogy a 2016. évben is folytatódjon a gyermekétkeztetési program.

A KDNP prioritizált célja a munkavállalás szempontjából aktív korú honpolgárok vonatkozásában, hogy a segélyezés rendszeréből visszatérjenek a munka világába, amire a 2016. évi költségvetés a közfoglalkoztatás költségvetésének kiterjesztésével még több lehetőséget biztosít.

A KDNP fontosnak tartja a szolidaritást a munkavállalás szempontjából a munkavégzésre nem vagy csak korlátozottan képes honpolgárok tekintetében is, ezért álláspontunk szerint az államnak felelősséget kell vállalnia azokért, akik nem képesek munkavégzésre. Ez a szolidaritás ugyancsak fellelhető a költségvetési törvény tervezetében, konkrétan ott, ahol a törvényjavaslat a szociálisan leginkább rászoruló helyzetén az átalakított támogatási rendszer segítségével kíván javítani.

A KDNP prioritizált célja a munkavállalás szempontjából passzív korú honpolgárok vonatkozásában, hogy garantált legyen a nyugdíjuk értékállandósága, amire a Fidesz-KDNP-kormány a fiskális elköteleződését a 2016. évi költségvetési tételeket nézve a nyugdíjasok vonatkozásában is fenntartotta.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A 2016-os költségvetés tervezésénél a kormány 2,5 százalékos gazdasági növekedéssel és 2 százalékos költségvetési hiánnyal számolt, továbbá azzal, hogy az államadósság jövőre 73,3 százalékos GDP-arányos szintre fog csökkenni. Ezek a számok és várakozások megalapozottnak tűnnek.

A 2016. évben is folytatódik a Fidesz-KDNP 2010. évben megkezdett és azóta szakadatlanul fennálló adócsökkentő gazdaságpolitikája. Kifejezett célunk, hogy a 2016. év az adócsökkentések éve legyen. Ez azért fontos a kereszténydemokraták számára, mert ezzel a családok és munkavállalók terhei tovább fognak csökkenni. Az adózás szempontjából végső célunk az, hogy a magyar munkavállalókat Európa legalacsonyabb személyi jövedelemadó-

kulcsa terhelje, vagyis jövedelemarányosan a magyarok fizessék a legkevesebb szja-t az Unióban. A személyi jövedelemadó további csökkentésével minden munkavállaló, vagyis több mint négymillió ember havi jövedelme fog emelkedni, a családi adókedvezmény emelésével pedig 350 ezer kétgyermekes családnál marad több pénz: a két gyermeket nevelő átlagkeresetű szülőknél akár évi 114 ezer forinttal marad több, míg a minimálbéres szülőknél évi 85 ezer forinttal marad majd több pénz jövőre.

A KDNP további fiskális célja, hogy 2016-ban folytatódjon a közszféra béremelési programja, legyen további pedagógusbér-emelés, ami terjedjen ki a felsőfokú végzettségű bölcsődei nevelőkre és örökbefogadási tanácsadókra is, folytatódjon a fegyveres és rendvédelmi dolgozók, valamint az ápolók és orvosok bérrendezése, és induljon el a kormánytisztviselői életpályaprogram. A kereszténydemokraták a fenti fiskális céljaik megvalósulását a 2016. évi költségvetés tervezetéből kiolvasták: Magyarország teljesítőképességével arányban a 2016. évi költségvetés tervezete ezeket a célokat tartalmazza.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Azzal, hogy jövőre 16 százalékról 15 százalékra mérséklődik az szja kulcsa, 120 milliárd forint marad a magyar családoknál, a fenti intézkedések együttes hatása pedig az, hogy elősegíti a munkából élő becsületes emberek előrejutását. A kereszténydemokraták arra törekednek, hogy Magyarországon mindenki, aki munkából él, évről évre jobb körülmények között élhessen.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A magyar ipar gazdasági növekedése a Fidesz-KDNP-kormány követkevs, patrióta gazdaságpolitikájának köszönhetően kiugróan jó adatokat mutat. A magyar ipar teljesítménye ismét erőteljesen nőtt, idén márciusban már 11,6 százalékkal haladta meg az egy évvel korábbit, miközben az európai uniós átlag csak 2 százalék volt, és ezzel sorozatban már tizenkilencedik hónapja erősödik az ágazat.

A KDNP stratégiai célja, hogy a kormány hazánk jó gazdasági teljesítményét a magyar családok és a magyar munkavállalók javára fordítsa vissza. A kereszténydemokraták ezen céljának megvalósulását tükrözi vissza az, hogy 2016. januártól bővül a gyed extra, vagyis a munkába visszatérő édesanyák már gyermekük hat hónapos korától igénybe vehetik a gyed extrát, amire eddig csak a gyermek egyéves kora után volt lehetőség.

A gyed extra ráadásul minden két év alatti gyermek után külön-külön jár. Ez azt jelenti, hogy az az édesanya, akinek kettő két év alatti gyermeke van, és akár részmunkaidőben is, de visszatér dolgozni, a fizetése mellett két gyedet kap.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Mindezekből megállapítható, hogy a 2016. évben tovább fognak csökkeni éppúgy a gyermekeket nevelő családok terhei, mint a gyermektelen munkavállalóké, továbbá a hazai vállalkozások, a háziasszonyok, valamint az ügyintéző állampolgárok terhei is egyaránt csökkenni fognak.

A személyi jövedelemadó csökkentésével minden egyes munkavállaló nettó fizetése nőni fog, a gyermekeket nevelő családokat pedig úgy tudjuk a leginkább segíteni, ha családi adókedvezmény formájában a pénzt náluk hagyjuk. A fentieket immár ötödik éve az általunk bevezetett családi adórendszer biztosítja, amely által közel 1300 milliárd forint maradt a magyar családoknál.

(17.20)

Kereszténydemokrataként fontosnak tartom azt is, hogy a költségvetési javaslat szerint jövőre 5 milliárd forinttal több jut majd a megváltozott munkaképességű honpolgáraink foglalkoztatásának támogatására, valamint azt is, hogy a költségvetés tervezete a fogyatékkal élő emberek életkörülményeinek javítására az ideinél több forrást kíván biztosítani.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Mindezekből megállapítható, hogy minden magyar család, minden magyar dolgozó ember újra léphet egyet előre. Kérem, támogassák a törvényjavaslatot, a KDNP támogatja. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra következik Volner János képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport. Megadom a szót, képviselő úr.

VOLNER JÁNOS (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. A költségvetési vitában fontos tisztázni néhány alapelvet, amit úgy érzem, hogy nagyon sokszor a kormányoldal igyekszik összekeverni. Először is, mi a gazdaságpolitika célja? Ha a kormányoldal közbeszédére hagyatkozunk, akkor az a célja a gazdaságpolitikának, hogy alacsony legyen a költségvetési hiány vagy nőjön a GDP, holott nem erről van szó. Arról van szó, hogy a költségvetés elfogadásának az a célja, hogy fenntartható módon egy szebb, boldogabb, jobban élő országot tudjunk Magyarországból teremteni. Ez egy nagyon fontos dolog.

Akkor, amikor a kormányoldal azzal érvel, hogy nő a GDP, akkor tessék arra gondolni, hogy a rendszerváltás óta ugyanezt halljuk. A GDP az elmúlt 25 évben szinte folyamatosan nőtt, minden évben elmondták ugyanezt, és államtitkár úr nemrég már hallhatta tőlem ezeket a gondolatokat, és bizonybizon azt láthattuk, hogy a GDP növekedésével párhuzamosan ez az ország leépült. Nem nőtt a magyar emberek életszínvonala, nem nőtt a létbiztonság Magyarországon, éppen ellenkezőleg, a rendszerváltás óta leépült ez az ország, elvesztette az ipari kapacitásait, leépült a mezőgazdasága, és az emberek közül több mint egymillióval kevesebben dolgoznak, mint a rendszerváltás idején, miközben az elmúlt 25 évben szinte minden évben nőtt a GDP. Tehát az önmagában, tisztelt államtitkár úr, ha esetleg arra hivatkozna, hogy nő a GDP, sajnos kézzelfogható eredményt nem jelentett az ország részére.

Azt is fontos látni, hogy mi az elmúlt éveknek az egyik nagyon fontos tanulsága. 600 ezer magyar ember lábbal szavazott arra a politikára, ami az elmúlt 20-25 évet jellemezte, a szocialista kormányokéra is meg a Fidesz politikájára is lábbal szavaztak ezek az emberek, gazdasági menekülteként elmentek jellemzően Nyugat-Európába dolgozni. És miközben a miniszterelnök úr arról beszél, hogy a magyar fiatalok kalandvágyból mennek el külföldre dolgozni, aközben sajnos azt lehet látni, hogy miközben anyuka otthon van a gyerekekkel, apuka Londonban mosogat, és nem azért, mert kalandvágyból teszi, hanem azért, mert a megélhetési kényszer erre a megoldásra kényszerítette őt.

Fontos látni azt, hogy a költségvetésen belül hogyan alakul a munkaerő újratermelésére szolgáló állami rendszerek sorsa. Mert ebben bizony óriási hiányok voltak folyamatosan az elmúlt években. Ugye, mire is gondolhatunk? Az egyik a nyugdíjrendszer. Mi történt a nyugdíjpénzekkel? Volt 3 milliárd magán-nyugdíjpénztári tagnak 3000 milliárd forintja, ezt az Orbán-kormány erőszakkal államosította, a miniszterelnök többszöri ígérete ellenére becsapták az embereket, nem hozták létre az egyéni számlák rendszerét, a magán-nyugdíjpénztári vagyont mostanra felélte a kormány, és az elmúlt években eltapsolt az Orbán-kormány 3000 milliárd forintot. Tehát elmondható, hogy az egyik nagy rendszert, ami a munkaerő újratermelését szolgálná - a nyugdíjrendszert - az Orbán-kormány tönkretette, mert a szocialista kormányoknak az volt a bűne, hogy megnövelték jelentősen az államadósságot, a Fidesznek pedig az, hogy az egyetlen jelentős megtakarítást, ami volt az országban, ezt a 3000 milliárd forintnyi magán-nyugdíjpénztári vagyont az Orbán-kormány nyomtalanul felélte. Úgy, hogy ebből az összegből sajnos semmilyen eredményt nem tudott felmutatni.

Fontos látni azt, hogy egy másik, a munkaerő újratermelését biztosító ágazatban, az oktatásban mi történik. Hölgyeim és Uraim! Miközben arról beszél a kormány, hogy Magyarországon nincs tandíj - ezen a pofátlan hazugságon egyébként nemegyszer felháborodtak a diákok, és kimentek az utcára tüntetni, hiszen ők nagyon is azt érzékelik, hogy van tandíj Magyarországon -, aközben azt lehet látni, hogy a kormány szerint nincs tandíj, az adatok szerint viszont a felsőoktatásban tanuló diákok viselik a költségek kétharmadát. Mindössze egyharmaddal járul hozzá az állam az oktatásukhoz. Mindössze egyharmaddal. És ezt azért fontos aláhúzni, mert az Orbán-kormány jövőképeben a szegény és kiszolgáltatott munkaerő jelenti Magyarország versenyképességének alapját. Azért, mert a fantáziátlan és koncepció nélküli gazdaságpolitikát folytató kormány úgy gondolja, hogy olcsóvá és kiszolgáltatottá kell tenni a munkaerőt, mert akkor majd ide fognak jönni a külföldiek, sok-sok magyar embert fognak foglalkoztatni, és felvirágozik az ország. Ez a stratégia az elmúlt 25 évben odavezetett, hogy ez a szerencsétlen, jobb

sorsra érdemes ország elszegényedett, folyamatosan nemcsak szétlopták a hatalmon lévő politikusok, de ezzel a gondolkodással tönkre is tették.

Érdemes egy harmadik olyan pillérrel foglalkozni, ami a munkaerő újratermelését hivatott biztosítani. Ez az egészségügy. Mit is láthatunk a magyar egészségügyben? Miközben a kormány azzal kérkedik, hogy mennyire ügyesen sikerült az egészségügy dolgait rendbe tenni, aközben a magyar embereknek az a mindennapi tapasztalata, hogy a hozzátartozók kénytelenek a gyógyszer és a kötszert bevinni a kórházba, mert a kórháznak nincs ezekre pénze. Adnak egy ágyat, lefektetik oda ezt az embert, a jobb sorsra érdemes egészségügyi dolgozók vagy tudnak velük foglalkozni, vagy éppen elmentek már külföldre dolgozni, mert belőlük is gazdasági menekült vált, de színvonalas ellátásról sajnos nem lehet beszélni.

Mit tapasztalunk még az egészségügyben? Például, államtitkár úr, egy hétköznapi rutinműtétnek számító beavatkozás esetén - mint egy csípő- vagy térdprotézis - az ország több régiójában 4-5 éves várakozási idők vannak. Ennyi ideig gyakorlatilag mozgásképtelenné válik egy protézis beültetésére jogosult ember. Pénz nincs rá, nagyon sok betegségnél az oldja meg a kormány problémáit, sajnos, hogy meghal a beteg, mert egészen egyszerűen nem jut el odáig, hogy megoperálják, hogy foglalkozzanak érdemben a betegséggel, és ez bizony elfogadhatatlan.

Látni kell azt is, hogy a kórházak adóssága hogyan alakul. Maga a magyar állam a magyar gazdaság legnagyobb adósa, a legtöbb adósságot a magyar vállalkozásokkal szemben a magyar állam halmozta föl, és ez az egészségügyön belül jelentkezik. Akkor, amikor a kormány nagy ívű egészségmentő programot hirdetett meg, és arról beszélt, hogy 40 milliárd forintos kórház-rekonstrukciós programot hajt végre, abban a pillanatban a gazdasági szaksajtó lehozta az adatokat: 98,4 milliárd forint volt a kórházak lejárt adósságállománya. Hölgyeim és Uraim! Ennyit a kormányzati propaganda és a valóság viszonyáról.

Azt is érdemes megnézni, hogy a magyar emberek jobban élnek vajon vagy nem élnek jobban. Mert államtitkár úr, ezt is elmondtam már önnek, ha euróban számolunk utána az adatoknak, és azt nézzük meg, hogy mennyi volt az euróban számolt átlagkereset, amikor önök átvették a kormányzást 2010-ben, és mennyi most, akkor semmiféle bérnövekedésről nem lehet beszélni. A szomszéd országokban igen. Szlovákiában nőttek a bérek, Romániában nőttek a bérek, a visegrádi négyek egyik tagjánál, Lengyelországban szintén nőttek a bérek. Szlovéniában szintén nőttek a bérek euróban számolva. Magyarország bércsökkenés volt, ami sajnos nem abba az irányba mutat, hogy felzárkózunk Európához, éppen ellenkezőleg, leszakadóban vagyunk.

Fontos azt is látni, hogy a kormány megvalósította az egykulcsos adórendszert, amivel a legjobban kereső 10 százaléknyi munkavállaló számára több mint 500 milliárd forintot juttatott az adórendszer áldásaival. Azzal a Jobbik egyetért, hogy családi adó-

kedvezményeket az adórendszeren belül érvényesíteni kell, ezt a politikát a kezdetektől fogva támogattuk. Azonban azt látjuk, hogy az egykulcsos adórendszer átcsoportosított jövedelmet a szegényebb emberektől a legjobban élő emberek zsebébe, miközben Magyarországnak nem egy ilyen típusú jövedelemát-csoportosításra lenne szüksége, hanem arra, hogy megerősítsük a gazdaság alapját, és termelést támogató adórendszert vezessünk be.

(17.30)

Azaz egy olyan adórendszert, ami az iparba, a mezőgazdaságba és a hazánkba külföldi jövedelmet hozó turizmusba összpontosítja a gazdasági erőforrásokat, annak érdekében, hogy egy fenntartható és valóban jóléti fordulat következzen be Magyarországon. Be kell látni, évek óta van már egykulcsos adó Magyarországon, a gazdaság ettől nem fehéredett ki, a gazdasági növekedés nem indult be, a költségvetés pedig úgy mondott le 600 milliárd forintról éves szinten, hogy ennek érdemi gazdasági hatása az elmúlt években nem volt kimutatható.

Épp itt az ideje annak, hogy egy racionálisabb, a magyar gazdaság alapjait megerősítő adórendszert vezessen be a kormány, a Jobbik javaslatát fogadja meg, koncentráljunk arra, hogy a termelést megerősítsük; az ipari területek, a mezőgazdasági területek és a külföldi jövedelmeket Magyarországra hozó turizmus megerősítésével lehet ezt a fordulatot elérni. Ezen a módon, ahogy az Orbán-kormány próbálta az elmúlt években, bizonyíthatóan nem fog menni. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Mivel kétperces felszólalásra egyetlen frakcióból sem jelentkeztek, így most folytatjuk az írásban előre bejelentett felszólalásokat. Megadom a szót Turi-Kovács Béla képviselő úrnak, Fidesz-képviselőcsoport. Öné a szó, képviselő úr.

DR. TURI-KOVÁCS BÉLA (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Itt a vitát hallgatva többször fölmerült, de hát már korábban, a sajtóban is, hogy vajon milyen indokai vannak a kormánynak arra, hogy most, késő tavasszal tárgyaljuk ezt a költségvetést, és ne valamikor majd a megszokott időben. Hangzottak el bizonyos érvek, de nekem az a véleményem, hogy jobb ezt az ügyet tisztázni, és jobb, ha itt is a valóságról beszélünk, és nem valamiféle ködös ügyeket próbálunk előhozni.

Teljesen világos az én meggyőződésem szerint, hogy Magyarország az elmúlt két esztendőben, de már 2012-től kezdődően egy emelkedő pályára lépett a gazdaság területén. Ezt aligha vitathatja az ellenzék. Egyértelmű ugyanis, hogy nemcsak a GDP növekedett, hanem valóban csökkent a munkanélküliség, valóban, ha nem is a kívánt mértékben, de csökkent az államadósság, és az is kétségtelen, hogy eb-

ben az időszakban a magyar gazdaság egy határozott fejlődési pályára állt.

Tisztelt Ház! Ez a stabilitás az egyik legnagyobb értéke annak, amit sikerült elérni az elmúlt időszakban. Én ezt nagyobb értéknek tartom, mint sok minden mást. Ebben a világban ugyanis a bizonytalanság a legnagyobb. Lehet itt most azzal számolni, hogy Nyugat-Európában van éppen egy kisebb-nagyobb fellendülés. De ez a fellendülés nagyon-nagyon gyenge lábakon áll. Nem látjuk, mi lesz a görög ügyből, nem látjuk, hová fog fejlődni Ukrajnában a helyzet, nem világos egyáltalán, hogy mi lesz a déli országokban. Mindez Magyarországot is közvetlenül érinti.

Magyarországot hosszú időn keresztül, az elért eredmények ellenére, ezt is meg kell állapítani, egész egyszerűen nem voltak hajlandók olyan módon értékelni a külföldi értébecslők kvázi, tehát azok, akik az országot értékelik, nem tudták úgy értékelni, ami reális lett volna. Kifejezetten volt egy ellenérzés, ami nyilvánvalóan a nem teljesen szokványos gazdaságpolitikának nagymértékben köszönhető volt. Nem hiszem, hogy ezt unortodoxnak kellene nevezni; nevezhetjük egy nem szokványos gazdaságpolitikának, aminek vannak eredményei.

Nos, az elmúlt időszak és éppen az elmúlt hónapok azt igazolták, hogy ebben változás következett be. Azt hiszem, ha a kormány ezt helyesen fölmérte, és azt mondta, hogy a stabilitást kell garantálnunk mindenképpen és elsősorban azok felé, akik majd a minítésünket meg fogják határozni, az nagyon sokat jelenthet az országnak. Hiszen újabb beruházásokat hozhat, föllendülhetnek azok a fajta tőkebehatolások ide, amelyek kívánatosak, és amelyek megmozgathatják a magyar gazdaságot. Ha ez így van, akkor úgy gondolom, érdemes most itt ülni, és érdemes ezt a vitát lefolytatni.

Nos, magáról a költségvetésről. Hát, hibátlan költségvetés nincs. Az ellenzék dolga éppenséggel az, hogy azokat a költségvetési részeket, amelyek támadhatók, támadják, és ha lehet, azokban tegyenek olyan javaslatokat, amelyeket majd meg kell fontolni. Az adott helyzetben azonban azt is világosan látni kell, hogy ez a költségvetés a realitások talaján igyekszik maradni. Tessék szíves lenni azt értékelni, én magam is értékelem, hogy nem számol olyan növekedéssel, ami irreális lenne. Nem számol olyan inflációval, ami irreális lenne. Nem mond olyan számokat, amelyek a bevételek és a kiadások területén ne lennének teljesíthetők. Ez ma nem hangzott el egyetlenegyszer sem, hogy kérem, ezek a számok irreálisak. Márpedig a költségvetés ezekre alapoz. Azt gondolom, ha ezekre alapoz a költségvetés, akkor azt mondhatjuk, hogy a költségvetés megalapozottan került betérjesztésre.

Vannak azonban ennek a költségvetésnek olyan részei, amelyeket a magam részéről nemcsak hiányosnak érzek, hanem kifejezetten úgy gondolom, hogy hiányoznak bizonyos dolgok a költségvetésből. És beszéljünk most egyértelműen! Magyarországon a

most elért gazdasági fejlődés mozgatórugói elég könnyen behatárolhatók. Ezek a mozgatórugók elsősorban az iparra vezethetők vissza, ott is elsősorban a gépkocsigyártásra, nagyon nagy mértékben az európai uniós beáramló pénzekre, és igen nagy mértékben, helyenként döntő mértékben a magyar agrárium teljesítményére.

A magyar agrárium teljesítménye azonban, és ezt én mindig elmondom, még akkor is, ha néha rossz szemmel néznek rám, relatíve az elmúlt három-négy esztendőben valóban jelentősen növekedett és emelkedett, de ha ezt az 1990-es teljesítményhez hasonlítom, akkor bizony nagyon rossz számok jönnek ki. Akkor bizony az derül ki, hogy ebben a magyar gazdasági szférában hatalmas lehetőségek vannak, amely lehetőségeket mindeddig nem aknáztunk ki. Miért nem? Sokféle oka van.

Egy megörökölt rossz birtokszerkezet, amin változtatni kellene. Egy olyanfajta, azt kell mondanom, sokszor a realitásoktól is távol maradó beruházási politika, ami nem mindig érte el a célját. Ezek felmérése a lehetőségeket nyithatja meg a további gazdasági növekedéshez. Megvannak-e ezeknek a feltételei most? Azt gondolom, amikor végiggondoljuk ezt a költségvetést, akkor nem mellőzhetjük annak értékelését, hogy a magyar mezőgazdaságnak, ami, még egyszer mondanám, húzóágazat még a jelenlegi formájában is a gazdaságon belül, új lökést és új mozgást kell tudni adni.

Szeretném leszögezni, azt hiszem, ezt mindenki itt, ebben az országban, aki egy kicsit gondolkodik és figyel előre, tudja, hogy azok a lehetőségek, amelyek a jelenlegi európai uniós költségvetési időszakban rendelkezésre állnak, talán soha nem fognak megismétlődni. Következésképpen a most rendelkezésre álló eszközöket maximálisan kell tudni kihasználni. Nem elég jól kihasználni. Azokat úgy kell kihasználni, hogy azok akkor is szolgáljanak, az azt követő időszakban is, amikor ezek az eszközök már csak itthonról és csak korlátozott mértékben állhatnak rendelkezésre.

Ehhez viszont meg kell teremteni azokat a jogi feltételeket, amelyek most csak nagyon kis részben állnak rendelkezésre. Szembe kell nézni azzal a ténnyel, hogy a földforgalmi törvény életbe lépése óta a földmozgás nem abba az irányba haladt, amerre, azt gondolom, mindannyian jóhiszeműen kívántuk. Világossá kell tenni és egyértelművé kell tenni, hogy az a fajta földmozgás, ami most bekövetkezik, az egy azonos körben, szűk körben történő mozgást jelent. Ahhoz, hogy a magyar gazdaságon belül új munkahelyek jelenjenek meg azokban a falvakban, ahol nem tudunk más munkahelyet biztosítani a közmunkán kívül, mint azt, amit az agráriumban meg lehet teremteni, egyértelművé kell tenni, hogy a földhöz jutás feltételein meggyőződéseim szerint változtatni kell.

Ennek a változtatásnak oda kell eljutnia, hogy minden agráriumból megélni kívánó magyar ember, ha termőfölddel akar foglalkozni és termőföldet akar

művelni, akkor az szabadságában, jogában és lehetőségében álljon. Csak az lehet a megoldás a magyar mezőgazdaság és így a magyar gazdaság további fejlődése tekintetében, a falvak megmaradása tekintetében, az egész magyar vidék jövője tekintetében az lehet a lehetőség, ha az ott élő emberek világosan látják és tudják, hogy dolgozni nemcsak azért érdemes, hogy máról holnapra egy darab kenyeret keressenek, hanem azért is, mert a családom jövőjét képes vagyok úgy biztosítani, hogy az elkövetkezendő időben én magam is gazdálkodó lehessenek. Ennek a feltételeit meg kell teremteni.

És van még egy nagyon fontos feltétel, amit, azt gondolom, itt el kell tudnom mondani, és nem utolsósorban értékelni kell.

(17.40)

Hosszú időn keresztül - és ezt én magam ez alatt a viszonylag hosszú pályafutásom alatt sokszor megtapasztaltam - egy nagyon erős ellenállásba ütközött az ember minden alkalommal, ha a vidéken arról beszélt, hogy szövetkezni kellene a kisebbeknek, hogy egyértelmű legyen, hogy szövetkezés nélkül az elkövetkezendő időben a 10-20 hektáros gazda legföljebb csak vegetálni fog. Erős ellenállás volt, érthetően. A kommunista időszakban, ne nevezzük annak, hiszen nem volt az kommunizmus, hanem a bolsevista időszakban világos volt, hogy a szövetkezés egyenlő volt valamiféle kényszerpályával. Ma már nem itt tart a helyzet. Ma már a magyar gazdálkodók társadalmának egy nagyon jelentős része igényli, hogy legyen olyanfajta szövetkezés, ami az ő jövőjét nagyobb biztonsággal tudja garantálni, ezért ezen a téren is előrelépés kell.

Miért mondtam én ezt mind el kiscgazdaként itt a Házban? Nem azért, mert ellenzéki pozíciót kívántam felvenni, hiszen az ellenzék részéről ma, azt kell mondanom, nagyon figyeltem, egy-két, talán még jóhiszeműnek is tekinthető felszólalást kivéve - nem fogom megjelölni őket -, tulajdonképpen nem történt más, mint a szokványos költségvetési vitánál elmondott ellenzéki felszólalások: minden rossz, az, amit a kormány előterjesztett, nem is mást, mint tulajdonképpen az ország vesztét akarja. Hát, ezt így kerek perccel nem mondták ki, de erre irányultak a felszólalások.

Én azért mondtam el, amit most elmondtam, mert ebben a költségvetésben benne van még az a lehetőség, hogy a továbblépés abba a kívánatos irányba is megtörténjen, amerre mi - úgy gondolom, még mindig nem kevesen -, népnemzeti gondolkodású kiscgazdák szeretnénk az ország szekerét megmozdítani.

Szeretnék még egy utolsó gondolatot megosztani önökkel - fontosnak tartom én ezt -, az adózás kérdéséről. Az én álláspontom töretlen. Az én álláspontom az volt akkor is, amikor az egykulcsos adót

elfogadtuk, hogy az adónak igazságosnak, méltányosnak, és azt kell mondanom, hogy arányosságra törekvőnek kell lennie - ez utóbbi szinte megvalósíthatatlan -, ezért, ha egy adó nem igazságos, akkor azt igazságossá kell tenni. Ha az igazságosság csak haloványan fölfedezhető benne, akkor azt föl kell erősíteni, hogy az igazságos legyen.

Világosabban szeretném elmondani mindazt, amire most céloztam. Az én álláspontom az, hogy az nagyszerű dolog, hogy 120 milliárd forint marad a családoknál, de az már kevésbé az, ha ezek az arányok nagyon-nagyon nem jól mutatkoznak meg, mert a szegény embernél csak egy kis szelet kenyeret jelenthet, akinél meg eddig is egy vekni volt, annak meg esetleg egy másik veknit jelent.

Én azt gondolom, tisztelt Ház, hogy e tekintetben előre kell lépni, végig kell gondolni, és a kormány ezt teszi, hiszen azok, amikről itt a kereszténydemokrata képviselőtársamtól hallottam, ennek a kormánynak a vívmányai, amikor a családok irányába megteszi azokat a lépéseket, amelyeket meg kell, amikor az adókedvezmények tekintetében olyan kedvezményeket igyekszik adni, amely a nagycsaládok számára, a gyermekeket nevelők számára, azok számára, akik törekednek egy jobb életre, megint lehetőségeket biztosít.

Összességében, tisztelt Ház, azt gondolom, hogy azért támogatható a kormánynak a most előterjesztett költségvetési javaslata - és én a magam részéről ezért úgy gondolom, hogy támogatnom is kell -, mert az világos, hogy az az út és cél, amelyet próbál kijelölni, ha nem is hibátlan, de meggyőződés szerint a jó irányba halad; ennél jobbat ma még ajánlatként sem hallottam ellenzéki oldalról. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok és az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Palkovics László államtitkár úrnak; természetesen a házszabály szerint soron kívüli felszólalás illeti meg a kormánytagját. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. PALKOVICS LÁSZLÓ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Tisztelt Képviselő Urak! Két ügyben szeretnék nagyon röviden hozzászólni, a két percet lehet, hogy kicsit túl fogom lépni. Az egyik: Volner képviselő úr...

ELNÖK: Nincs kétperces időkeret, államtitkár úr, nyugodtan!

DR. PALKOVICS LÁSZLÓ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm. Volner képviselő úr felsőoktatás-finanszírozására vonatkozó megjegyzésére: én azt hiszem, itt valami félreértésről lehet szó. Képviselő úr azt mondta, hogy a felsőoktatás költségét kétharmad részben a hallgatók fizetik, és csak egyharmadban részben használunk erre közösségi forrásokat.

A magyar felsőoktatás teljes éves költségvetése évek óta valahol 500 milliárd forint körül mozog, 470 és 530 milliárd forint között. Ennek a struktúrája a következőképpen néz ki. Körülbelül 100 milliárd forint az, amit a klinikákkal rendelkező intézményekben a közgyógyellátásra fordítunk, ennek nyilván van oktatási, kutatási része, és van a gyógyellátási része. A maradék 400 milliárd forintból 200 milliárd forint az, amit a központi költségvetés biztosít a felsőoktatási intézményeknek. Azt hiszem, ha megnézik a tavalyi vagy az idei költségvetést, ez a szám egyértelműen látszik benne, az idei költségvetéshez képest a jövő évi költségvetés növekedett.

Körülbelül 100-120 milliárd forint az az összeg, amit közösségi támogatásokból, tehát különböző grantekből, európai uniós, illetve hazai grantekből kapnak és nyernek a felsőoktatási intézmények; és a maradék 100 milliárd forint körülbelül az, ami a felsőoktatási intézmények saját bevétele. Ez jelentős részben egyébként valóban az oktatásra szánt költségterítés, ha úgy tetszik, az oktatási költség. Azt persze hozzá kell tenni, hogy ebből a 100 milliárd forintból, ami a teljes összegnek ugye akkor a 20 százaléka, tehát nem a kétharmada, ahogy ezt képviselő úr említette, ez a 20 százalék tartalmazza a magyar felsőoktatásban körülbelül 25 ezer külföldi hallgatónak a költségterítését is. Tehát ilyen értelemben, azt hiszem, itt félreértésről lehet szó, ez a szám, ez az egyharmad-kétharmad, így nyilván nem stimmel.

A második eleme a hozzászólásomnak, ami képviselő asszonytól is elhangzott, és a sajtóban is lehet olvasni, hogy az összeszerelő üzemek számára képez a magyar oktatás és nyilván ezen belül is a felsőoktatás alacsonyan képzett és olcsó munkaerőt. Én azért nem is reagáltam igazán ezekre a sajtóban, mert azt hiszem, hogy ott bármit lehet, a magyar Országgyűlés tekintélyéhez viszont, azt hiszem, hozzátartozik, hogy ilyen típusú kijelentéseket ne hagyjunk valamilyen megjegyzés nélkül.

Nekem volt szerencsém korábban több ilyen „összeszerelő üzemnek” nevezett vállalatnál dolgozni, és én azt hiszem, nyilván itt egyfajta helyzeti előnyben vagyok, de nagyon röviden azért elmondanám, hogy hogy működnek ezek a vállalatok, mit jelent egy ilyen, idézőjelben „összeszerelő üzem”. Ezek az összeszerelő üzemek valóban alkalmaznak betanított munkásokat. Ezeket a munkásokat ők kiképezik és folyamatosan továbbképezik. Ezek a munkások valóban összeszereléssel vagy a technológia másfajta üzemeltetésével foglalkoznak, de a folyamatos képzés és továbbképzés miatt az ő tudásuk folyamatosan nő. Ilyen értelemben, én azt hiszem, hogy itt egy olyan érték teremődik meg, ami utána bárhol máshol használható.

Alkalmaznak szakmunkásokat. Ezek a szakmunkások ma már, ha megnézzük a magyar gazdaság technológiai fejlettségét, az OECD-összehasonlításban Németország után Magyarországon a legnagyobb a technológiai hozzáadott érték az itteni gyártási folyamat alapján. Ez azt jelenti, hogy ezek a

szakmunkások, akik a szakképző intézményekben végeznek, már nem azzal a fajta tudással rendelkeznek vagy kell hogy rendelkezzenek, amit mondjuk, húsz évvel ezelőtt igényeltek, ők már azon a határon vannak, hogy egy nagyon bonyolult technológiát kell tudni üzemeltetni.

Ezekben az összeszerelő üzemekben magához a gyártási folyamathoz, tehát az értékteremtési folyamathoz tartoznak mérnökök. Ezeknek a mérnököknek az a dolguk, hogy azt a technológiát, ami ott működik, tervezzék, üzemeltessék, karbantartsák, javítsák. Ez szintén nem olcsó mérnököket jelent, hanem ez valóban drága és magasán képzett mérnököket jelent.

Tartalmaz olyan közgazdászokat, akik értik az értékteremtő folyamatot, le tudják írni. Ezeknél az önök által összeszerelő üzemnek nevezett vállalatoknál a vállalat alkalmaz közgazdászokat nagyon sok területre, kereskedőnek, beszerzőnek; alkalmaz jogászokat; alkalmaz humánerőforrás-menedzsmenthez értő szakembereket; alkalmaz nyelvtanárokat; alkalmaz egy sor olyan szakembert, akik szükségesek ahhoz, hogy ezek a vállalatok tudjanak működni.

Hogy mennyire nem összeszerelő üzemnek tekinthetőek ezek a vállalatok: amikor a rendszerváltoztatás után ezek a vállalatok megjelentek Magyarországon, jelentős részük valóban csak összeszereléssel, tehát valamifajta gyártással foglalkozott, de az összeszerelés is egy nagyon fontos dolog. A megmunkálás nem összeszerelés, tehát vigyázni kell, hogy mit mondunk. Ma ezen vállalatok jelentős része innovációs központtá vált, tehát azon túl, hogy ők valóban gyártanak valamit - és egyébként nemcsak technikai-műszaki vállalatok tartoznak ide -, ezen vállalatok jelentős részének már van fejlesztő, innovációra alkalmas társasága; ezek a vállalatok Magyarországon saját forrásból 150 milliárd forintot költenek évente kutatás-fejlesztésre és innovációra. Ez az összeg és ez a számosság emelte egyébként Magyarországot Kelet-Közép-Európában a vállalati innováció élországává.

Hogy ezek a vállalatok aztán még ezen túl mi mindent tesznek, és amikor arról beszélünk, hogy összeszerelő üzemként milyen szakembert képzünk számukra, ezek a vállalatok a környezetükbe abszolút integrálódtak, ezek a vállalatok megjelennek a helyi egyetemeken, megjelennek a kormánynál, hogy milyen módon alakítsák át, fejlesszék ezeket a képzéseket.

Én azt hiszem, hogy amikor összeszerelő üzemekről és az ezek számára való képzésről beszélünk, nagyon fontosnak tartom azt figyelembe venni, hogy itt azért egy egészen más típusú dologról van szó. Tehát én azt szeretném kérni mindenkitől, hogy amikor ezeket a kijelentéseket tesszük, akkor mindig gondoljuk azt át, hogy mit jelentenek ezek a vállalatok. Tehát itt nem olcsó, alacsonyan képzett szakemberekről van szó, hanem drága és egyébként jól képzett szakemberekről meg a rájuk vonatkozó igényekről van szó. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Folytatjuk a felszólalásokat. Megadom a szót Tukacs István képviselő úrnak, MSZP-képviselőcsoport.

(17.50)

TUKACS ISTVÁN (MSZP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Egyetlen üggyel szeretnék foglalkozni a költségvetés kapcsán, de ez előtt szeretnék egy kicsit elidőzni annál a gondolatnál, amit Turi-Kovács képviselőtársam felvetett, mégpedig, hogy miért most tárgyaljuk ezt a költségvetést. Tisztelt Képviselőtársam! Ön nagyon becsülendő jóindulattal úgy gondolja, hogy azért, mert ez stabilitást ad az országnak. Én erről egy kicsit más gondolkok, és mást gondoltak önök is ez előtt egy évvel például.

Azért kell minden tisztelem ellenére és a felszólalása óta növekvő tisztelem ellenére is ellentmondani önnek, képviselő úr, merthogy éppen önök voltak azok, akik akkor, amikor a novemberi időszakban a költségvetés készítésének kitolását hozták mint törvénytervezetet ide elének, akkor vadul érveltek amellet, hogy az logikus, mert több időt ad az átgondolásra, a letisztulásra, arra, hogy jó költségvetést csináljunk. De ez előtt meg néhány évvel pont amellet érveltek, hogy korán kell költségvetést elfogadni, mert az lehetőséget ad sok mindenre és így tovább. Tehát valljuk be őszintén, az önök viszonya ehhez a költségvetés-készítési metódushoz és annak időpontjához eléggé kérdéses, hogy udvariasan fogalmazzak. Ezért én a magam részéről elfogadni ezt a fajta érvelést nem tudom.

Az én verzióm erre az, hogy egy korán elfogadott jövő évi költségvetés másfél év nyugalmat ad a kormánynak: nem kell költségvetési ügyekkel foglalkozni, és lehet kommunikációsán jól hangzó összegeket csöpögtetni ide vagy oda. Ezért tehát szerintem a miniszter és környezetének politikai manőveréről van szó, nem pedig a kiszámíthatóságról vagy másról. De ha ebben mást gondol, akkor természetesen szívesen vitázom róla.

Amiről beszélni szeretnék, az az egészségügy, mégpedig annak kapcsán, hogy ebben a költségvetésben szemléletváltozás nem szerepel az egészségügygel kapcsolatban. Azért mondom, hogy szemléletváltozás nem szerepel, mert magam nem szeretném ugyan arra leszűkíteni az egészség ügyét, hogy kapjanak több pénzt, bár ez elengedhetetlen - később erről beszélni fogok -, de mégis azt kell hogy mondjam, az egészségügy az a dolog, aminek a problémáit úgy elkomunikálgatni nem lehet, annyira itt vannak a szemünk előtt, és látszik, hogy az egészségügy azon ügyek egyike, amelyek valóban nemzeti ügyként funkcionálnának, hogyha ezzé tenné az éppen aktuális kormány. Én nem sok ilyen nemzeti ügyet tudok, ahol hosszú távú megállapodás kellene szakma és politika között arról, hogy hová menjen, az

oktatást és a nyugdíjrendszert nevezném még ilyenek, de az egészségügyet mindenképpen egy olyan ügynek tartom, amiben nem költségvetésről költségvetésre kellene valamit csinálni, hanem meg kellene állapodni a szereplőkkel abban, hogy merrefelé megy hosszú évtizedekig.

Én ezt a szándékot hiányolom. Nem a költségvetésből, mert a költségvetés nem feltétlenül bizonyos nagy ívű célok deklarálására alkalmas, hanem a kormányzati működésből. Mégpedig abból a kormányzati működésből, amely eddig az egészségügyről szívesen beszélt - mint általában már megoldott problémáról -, miközben azzal kellett szembesülnünk, hogy a bérek szégyenletesen alacsonyak; hogy a hálapénzrendszer virágzik, és önök még azt is megpendítették, hogy törvényesítik; hogy várólisták nőnek kilométeresre, és most némi megtorpanás és 5 milliárd felhasználása után újra nőni kezdtek; hogy a háziorvosok rendszere nem jó; hogy elvándorolnak az orvosok és a szakdolgozók; hogy a mentők nem tudnak időben odaérni, ahová szükséges; hogy nyomasztó a kórházak adósságállománya, azért, mert a beteg ezt megsínyli; és már csak azt mondanám el: és a területi egyenlenség a gyógyuláshoz való jogban, ami arról szól, hogy a vásárosnaményi kórházban a gyógyulás esélye kisebb, mint mondjuk, Budapesten az Uzsokiban. És ezt úgy megbeszélgetni kommunikációs szinten nem lehet, mert ezek létező problémák, mindenki tud róluk, tehát ezekre kellene valamilyen választ adni.

KDNP-s képviselőtársam itt víziókról beszélt, merthogy neki vannak víziói, és én ezért becsülöm, minden cinizmus nélkül mondom ezt. Az MSZP víziója az egészségügy ügyében elsősorban az egészségben tartásról szól, nem a gyógyításról, amikor már beteg, hanem az egészségben tartásról, arról, hogy mindenki maradjon a lehetőségek határáig egészségben, és a gyógyításban pedig egy hatékony, elérhető, jó minőségű egészségügyről, amely elsősorban betegelví, elsősorban arról szól, hogy a beteg viszonya az orvosához egyenrangú, nem pedig alárendelt és fölrendelt viszony. Ez a betegelví egészségügy arról szól, hogy a beteg tudja, hogy mihez van joga, mit kap és kaphat azért, mert ő biztosított. És betegelví azért, mert tudja, hogy a gyógyulásához hol, milyen körülmények között éri el a legjobb lehetőségeket.

Azonban ahhoz, hogy egy ilyenfajta vízió teljesüljön, megkerülhetetlen az, hogy az egészségügyből pénzt kell-e kivonni, szinten kell-e tartani, vagy nagyságrenddel több pénzt adni. És a nagyságrenddel több pénz az egészségügynek azt jelentené, hogy ennek tudatában már lehetne koncepciókat gyártani. Megfordulna az a - már ne haragudjanak, de eléggé bolond - gyakorlat, amikor koncepciók készülnek arra, hogy hogyan lehessen pénzt teremteni, megtakarítani ahhoz, hogy az egészségügyi rendszer működjön. A dolgot fordítottá kellene tenni. És ha Volner képviselőtársam elmondta, hogy szerinte a költségvetés az úgy mire való, én meg azt mondom,

hogy arra való, hogy a mindannyiunk által összeadott pénz ügyeiről döntsünk, mármint hogy mit tartunk fontosnak. És ha fontosnak tartanánk ezt a területet, az egészségben maradáshoz meg a gyógyulást, akkor nagy valószínűséggel annak kellene lenni a vita tárgyának, hogy nem 42-43-47 milliárddal, hanem százmilliárdos nagyságrenddel többre lenne szükség az egészségügy normális működéséhez.

Azért mondom el mindezt, képviselőtársaim, mert ez lenne az a nagyságrend, amikor már tudnánk komoly dolgokról beszélni; amikor lehetne koncepciót csinálni a kórházi működésre, az egy naposra, a járóbeteg-szakellátásra, bármi másra, de addig nem lehet erről beszélni, csak így, kommunikációs szinten, mert nincs hozzá komoly lehetőség. Ezért tehát marad a kommunikáció, hogy a háziorvos megint kap 10 milliárdot. Kérdezem én, 10 milliárdból mitől fog megváltozni a beteg helyzete. A rezidensek képzésére lesz ebben pénz. Én ennek nagyon örülök, de nem fogja megreformálni az egészségügyet. És akkor még néhány apróságra, hozzáteszem, úgy - és most államtitkár úrnak azért mondanám, hogy én pontosabban igyekszem fogalmazni, és kérem, értse jól -, hogy az E-alapban közvetlenül egészségügyre szolgáló pénzek 45 milliárddal csökkentek. Ez pont kísértetiesen annyi, mint amennyit Varga Mihály miniszter úr elismert egy televíziós beszélgetésben: igen, a kórházak pénzéből 45 milliárd hiányzik, de nagyon sajnálom, nem tudunk ennek többet adni. Na most, nem 45 milliárdos összegekről van szó.

Ezért tehát azt gondolom, szükség lenne arra, hogy költségvetés kapcsán beszéljünk talán arról is, hogy nem egy ilyen ellenzék-kormány felállításában mondjuk el mi, hogy ez kevesebb, és mondja el a kormány, hogy ez pedig több, mi mondjuk el, hogy ez rosszabb, és mondja el a kormány, hogy ez jobb, bár természetesen egy költségvetési vita általában ideológiákról és víziókról is szól, hanem néhány ügyben megpróbálunk komolyan szót váltani és szót érteni. Na, én ezt a szándékot nem látom, csak azt látom, hogy úgy átlag két-három havonta egy egészségügyi saláta odakerül a parlament asztalára, abban benne van minden olyan változtatás, amit vagy uniós ügyek, vagy a logika és a működés, vagy a szorító kényszer kapcsán el kell rendezni. Ezek általában apróságok, ezért tehát nem is igényelnek nagy figyelmet, de arra, hogy az egészségügy ügyét megvitassuk, és egy kukában landoló Semmelweis-terv után meg egy - szerintem már tartalmában nem élő - "egészségügy Magyarország 2020-ig" program után, amit februárban fogadtak el, na, ez után kellene komoly beszélgetést folytatni erről.

A mi módosító javaslataink egészségügy ügyében arról szólnak, hogy a bérügyekben döntő változást kell hozni, a kórházi működésben döntő változást kell hozni, háziorvosoknál is természetesen, mentőknél, és olyan ügyeket orvosolni, amelyek szorítóak. Mi nem azt tartjuk megoldásnak, hogyha a várólisták és pláne az előjegyzési listák csökkentésé-

re így ledobunk 5 milliárdot, hogy ez arra jó lesz, mert megállítja. Nem fogja, jelentem. Azt gondoljuk, hogy a kórházi működés finanszírozásában és jobb finanszírozásában kell elintézni a hálapénzügyeket egy jobb bérrel, a normális működési feltételeket, például az önkéntes által megígért onkológiai teljesítményvolumen-korlát oldását, nem beszélve arról, hogy természetesen akkor is, hogyha hál' istennek, negatív a lelet, akkor is finanszírozni kell. Ebben lehetne elintézni a kórházaknál azt a fajta várólistaügyet és az ellátásoknál, amelyek most már nagyon feszítők, mondom, nemcsak a csípő- és térdprotézis, gerincstabilizálás, hanem itt nagyon fontos az, hogy egy egyszerű mammográfiai vizsgálatra hónapokat kell várni, ami nem megy.

(18.00)

Szóval, azt gondoljuk, hogy a módosító indítványaink erre irányulnak. Ebben bérügyekben megismételjük azt a javaslatot, amelyet a tüntető szakdolgozók és a tüntető rezidensek is megtettek. Az életpályamodell számukra nem kielégítő, mert beláthatatlan. Ők azt mondják, hogy egy belátható időtávban kellene tisztességes bérfejlesztés. Ők első körben 50 százalékot mondtak, mi ezt osztjuk, és ha jól emlékszem, nagyjából négy év távlatot. Ezt is osztjuk.

Tisztelt Képviselőtársaim! Arra szeretném még felhívni a figyelmüket, hogy ez az egész javaslatcsomag nagyjából 100-120 milliárdot jelent. Ez az összeg megegyezik az egykulcsos adó újabb 1 százalékos csökkentésével kieső összeggel. Talán meg lehetne ezt beszélni. Mert mi a fontos? Azt már többen megállapították, hál' istennek kormányoldalról hallottam ezt igen szépen megfogalmazva Turi-Kovács képviselő úr részéről, hogy a szegénynek semmit nem jelent, a gazdagnak meg mindegy. Nélkülözni tudná, inkább így fogalmazok. Akkor nem megbeszélhető lenne, hogy ezt egészségügyre fordítsuk? Szerintem igen. Az igazi vita tárgya ez lenne.

Az igazi vita tárgya nem az, hogy ezen legyen még 1 milliárddal több, azon meg legyen 3 milliárddal kevesebb. Az igazi vita tárgya nem az, hogy az ellenzék bead blöff javaslatokat arra - a kormányzati kommunikációban ez a slágertéma, legyen kormányon bárki is -, hogy abból mit lehetne levenni és hova lehetne még áttenni. Ezek működő politikai lehetőségek egy költségvetés vitájánál, mindenki élni szokott vele.

De a valódi vita nem erről kellene hogy szóljon. A valódi vitának arról kellene szólnia, hogy nagyszámúakat tudunk-e valahol változtatni. És ha valóban növekvő gazdaságról van szó, és valóban rendben vannak a dolgaink, akkor miért ne lehetne ezt a vitát lefolytatni anélkül, hogy önként arra hivatkoznának, hogy erre nincs pénz. Mert a hivatkozás alapja a miniszter úr részéről az volt - hallhatta ország-világ, meg aki tévét nézett -, hogy erre nincs pénz. Miért? Miért van az 1 százalékos adócsökkentésre, ami nem elengedhetetlenül fontos, hát valljuk már be! Mitől

vált ez üggyé? Azért, hogy kommunikációs szinten lehessen újra beszélgetni róla, hogy mi az adócsökkentés kormánya vagyunk? Miért nem akarnak az egészség kormánya lenni? Egyszerűbb lenne, ráadásul ugyanannyi pénzbe kerülne.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ennyit szerettem volna elmondani, a módosító javaslataink érvelésekor majd újra erről fogok beszélni.

A záró gondolatom az, hogy ez a vita fontosabb annál, mint hogy a közfigyelem ne terelődjön rá. Ennek - csak a jegyzőkönyv kedvéért mondom el - a magyar közmédia nem adta meg a lehetőséget. Nem adta meg azt a lehetőséget, hogy az emberek figyelemmel kísérjék ezt a vitát. Ezért az a gyanúm, látva ezt a hatalmas érdeklődést a költségvetés vitájának első napján, hogy az emberek többségéhez ezen a csatornán már nem fog eljutni, hogy ki mit gondol a világról. Hát akkor majd megpróbáljuk valamilyen más módon ezt megtenni.

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. Elnök úr, köszönöm szépen a lehetőséget. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra következik Simon Róbert Balázs képviselő úr, Fidesz-képviselőcsoport. Megadom a szót, képviselő úr.

SIMON RÓBERT BALÁZS (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A Magyar Országgyűlés Kulturális bizottságának vagyok tagja, amely bizottság feladatkörébe tartozik az oktatás és a kultúra mellett a sport területe is. A jövő évi költségvetés tervezett, sportot érintő előirányzataihoz fogok most a következő percekben hozzászólni.

Minden jól működő társadalomban fontos szerepet tölt be a sport. Egészségvédő szerepéről sokszor hallunk és olvasunk, de hajlamosak vagyunk a sport ember- és társadalomformáló erejéről elfeledkezni. Korunk sajnálatos jellemzője a kemény, sokszor könyörtelen harc az érvényesülésért, az anyagi biztonságért való küzdelem. Ebben a küzdelemben a fizikailag és szellemileg jól felkészültek nagy előnyt szerezhetnek. A sport számos olyan dologra is felkészít, ami az élet más területén is hasznossá válhat. Aki a sportpályán megtanulta a küzdelem szabályait, az ellenfél tiszteletét, az megtanult veszíteni és nyerni. Az igazi sportember képes a veszteség után újra felállni és tovább küzdeni, ezáltal a civil életben is értékesebb tagja lesz a társadalomnak, mint az, aki könnyen feladja a küzdelem, vagy szabálytalanul akar eredményt elérni. A sportnak ezt a hatását már a XIX. században felismerték a modern hazai sport megalapítói, gróf Széchenyi István és báró Wesselényi Miklós. Ez a két felvilágosult fiatal hozta Angliából a modern sport eszméit, alapította első klubjainkat, amelyek később komoly sikereket értek el.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ha egy szóval kell jellemeznem a kormány által a parlamentnek benyújtott 2016. évi költségvetés tervezetét, akkor azt kell

mondjam, hogy sportbarát. A javaslatból egyértelműen kitűnik, hogy a kormány továbbra is stratégiai ágazatként tekint a sportra. A jövő év a riói olimpia éve lesz, mint mindannyian tudjuk, amit kiemelten vettek figyelembe a költségvetés összeállításakor. A versenysport és az olimpiai felkészülés szakmai támogatására közvetlenül 2,61 milliárd forintot biztosít a költségvetés. Itt jegyzem meg, hogy a XXXI. nyári olimpiai játékokra Rióba kiutazó magyar sportolók létszáma várhatóan eléri a kétszáz főt.

A sporteredmények anyagi megbecsülése és elismerése céljára az idei évnél 33,4 millió forinttal magasabb, összeszerűen 2,67 milliárd forintot tartalmaz a büdzsé 2016-ban. Ez az előirányzat forrásul szolgál többek között az olimpiai járadéknak, a nemzet sportolója címmel járó életjáradéknak, valamint a Gerevich Aladár-sportosztóndíjnak, amely az eredményes olimpiai szereplés mellett az elért eredmények megbecsülését is biztosítja. Az Emberi Erőforrások Minisztériumának biztosított összegek között a sporttevékenység támogatása fejezet alatt található felsorolásból kiderül, hogy a sportági fejlesztési koncepciók megvalósításával összefüggő feladatok támogatására 10,66 milliárd forint áll majd rendelkezésre. Ez az előirányzat biztosítja többek között a 16 kiemelt sportág és a felzárkóztatási keretből támogatott 18 sportág, valamint a 170 kiemelt edző támogatását.

Az országos sportági szakszövetségek akadémia-rendszerének kialakítására, továbbá a Magyar Labdarúgó-szövetség feladatainak támogatására 7 milliárd forint áll 2016-ban rendelkezésre, a versenysportok támogatására pedig 1,3 milliárd forintot terveznek. A versenysport mellett kiemelt figyelmet kap az utánpótlás 1,99 milliárd forinttal, valamint a fogyatékkal élők sportjának támogatása. Itt jegyzem meg, hogy az itt szereplő 447 millió forintos összeg 120 millió forinttal nőtt a tavalyi évhez képest. Ezenkívül a szabadidősport támogatására is kerül egy komoly összeg, 447 millió forint.

A létesítményfejlesztések továbbra is jelentős forrást kapnak, a jövő évi költségvetési javaslat szerint az állam 35,88 milliárd forinttal támogatja 2016-ban a Nemzeti Olimpiai Központ beruházását, és folytatódik a nemzeti stadionfejlesztési program is. A program keretében a székesfehérvári Sóstói Stadion felújítására, a Bozsik Stadionra, valamint a diósgyőri stadion felújítására biztosít forrást a tervezet. A 16 kiemelt sportág sportlétesítmény-fejlesztésének támogatása 4,02 milliárd forintot jelent. A kiemelt sportegyesületek sportlétesítmény-fejlesztésének támogatására 3,68 milliárd, üzemeltetésére pedig 1,88 milliárd forint jut.

A nagy világversenyegek rendezésével kapcsolatos munkálatok is kiemelt összeget kapnak. A 2017-es budapesti vizes világbajnokság megrendezéséhez szükséges létesítményfejlesztésekhez önálló soron 27,27 milliárd forintot irányoz elő a jövő évi tervezett költségvetés. A versenysport támogatása jogcímcsoportot biztosítja a kiemelt hazai rendezésű sportese-

mények támogatását. Az előirányzatban tervezésre került a 2016. évi vízilabda bajnokok ligája döntő megrendezésével kapcsolatban 149,2 millió forint, valamint a 2017. évi felnőtt vízilabda-világbajnokság és világtorn rendezési költségeire 625,8 millió forint. Nagyon fontosnak tartom, hogy egyformán, közel 3 milliárd forintot, egészen pontosan 2,97 milliárd forintot biztosít a költségvetési tervezet a tornaterem-építési, illetve a tanuszoda-építési programokra.

(18.10)

Tisztelt Képviselőtársaim! Kiváló Nobel-díjas tudósunk, a rendszeresen sportoló Szent-Györgyi Albert mondta egy 1930-ban elhangzott előadásában a következőket.

„A sport az nemcsak testnevelés, hanem a léleknek is a legerőteljesebb és legnemesebb nevelő eszköze. A sport fogalma nem tévesztendő össze a puszta testi ügyességgel, a rekordhajhászással, a nyereségvadászással és a primadonnáskodással. Az utóbbiaknak nemcsak hogy a sporthoz semmi közük, de a sportnak egyenesen ellenségei.

A sport elsősorban szellemi fogalom. Egy sportcsapat a társadalomnak kicsinyített képe, a mérkőzés az életért való nemes küzdelem szimbóluma. Itt a játék alatt tanítja meg a sport az embert a legfontosabb polgári erényekre, az összetartozásra, az önfeláldozásra, az egyéni érdek teljes alárendelésére, a kitartásra, a tettekre készségre, a gyors elhatározásra, az önálló megítélésre, az abszolút tisztességre, és mindenekelőtt a fair play, a nemes küzdelem szabályaira.

Aki ezeket tudja, és akiből a lélek férfiaságát, az érdeklődést, az önállóságot és alkotni vágyást nem verjük ki 12 vagy 17 év örökös magolással, ijesztgetéssel és fenyegetéssel, az meg fogja állni a helyét az életben. Ezért zárja be Cambridge déli 1 órakor tantermeit, és nyitja meg sportpályáit.”

Ezek a mondatok pontosan mutatják világhírű tudósunk véleményét a szellemi és fizikális egyensúly kialakításának fontosságáról.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Hölgyeim és Uram! Ha egészséges nemzetet akarunk, akkor erre áldozni is kell. Ez egy hosszú távú, de biztos befektetés, mert olcsóbb és hasznosabb egészséges embereket nevelni, mint drága orvosságokkal gyógyítani. Ezért egyesületeinkben nem csupán sportolókat kell nevelni, hanem egészségesen élő, a társadalom elvárásainak megfelelően gondolkodó és viselkedő fiatalokat, akik képesek Magyarországot felemelni és erősíteni. Ez pedig komoly feladata kell hogy legyen minden döntéshozónak itt az Országgyűlésben és minden honfitársunknak, aki felelősséget érez nemzetünk jelenéért és jövőjéért.

Azt szokták mondani, hogy egy költségvetésre nem lehet azt a két jelzőt használni, hogy rossz vagy jó, csak azt, hogy végrehajtható vagy nem végrehajtható. Ez a költségvetés-tervezet véleményem szerint

végrehajtható. Mindezek alapján a kormány által benyújtott 2016. évi költségvetés-tervezetet a magam részéről támogatom és elfogadásra javaslom. Köszönöm szépen, hogy megtiszteltek a figyelmükkel. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra jelentkezett írásban Z. Kárpát Dániel képviselő úr, Jobbik-képviselő-csoport. Megadom a szót, képviselő úr.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Mielőtt tervezett mondanómba belekezdenék, azért is kértem a gyorsabb reagálás lehetőségét, hogy Palkovics államtitkár szavaira reflektálhassak. Ő sajnos már nem tartózkodik a teremben, de akár a jegyzőkönyvön keresztül, akár egy későbbi eszmecsere-n belül érveink bizonyára összecsapathnak.

Nem véletlenül mondta ugyanis a megszólított Volner János képviselőtársam azt, hogy bizony, az összeszerelő üzemek országa lettünk. Ez a tekintetben mindenképpen igaz és helytálló, hogy amikor ő maga a Vállalkozásfejlesztési bizottság jobbikos elnökeként összehívott egy olyan találkozót, amelyen a magyar autóipari cégek, vállalkozások vezetői tették tiszteletüket, tiszteletét tette Glattfelder Béla, a Nemzetgazdasági Minisztérium államtitkára is, aki saját maga elismerte, hogy az autóipari vállalkozások, cégek tekintetében a magyar hányad a hozzáadott értéken belül erőteljesen 5 százalék alatti. Ez pontosan annyit jelent, hogy az a beszállítói háttország, az a tudásbázis nem épült ki, amiért ezeket a cégeket ideengedték Magyarországra, és amiért engedték őket a magyar piacon belül működni.

Mindemellett azt is elmondhatjuk, hogy amikor megvizsgáljuk az ő pénzügyi számaikat, és azt látjuk, hogy az adózás előtti eredményük és az adózás utáni majdnem ugyanakkora, tehát lényegében sok esetben nem vesznek részt a közteherviselésben, mindemellett azt is látjuk, hogy a velük kötött stratégiai szerződések egyes pontjait Magyarország Kormánya hétpecsétes titokként kezeli, akkor bizony azt látjuk, hogy ezek az egyensúlytalanságok fennállnak, és sem dolgozói, sem fejlesztői, sem mérnöki, sem egyéb szinten nem látjuk a magyar beszállítói bázis oly mértékű kiépülését, amilyen az indokolt lehetne. És azt is el kell hogy mondjuk, hogy természetesen ezek automatizált tevékenységet folytató cégek, nyilvánvaló módon nem várható, hogy több százezer embert foglalkoztassanak, de az, hogy csak néhány ezret foglalkoztatnak néhány tízezer helyett - most itt nyilván az arányokról nem lehet vitatkozni, a konkrét számokról igen -, egészen biztos, hogy nem arra vezet, mint amit mi Magyarországon látni szeretnénk. Összességében tehát Volner János képviselőtársam abszolút helytálló módon nyilvánult meg ebben a kérdésben.

Amikor pedig a költségvetésről beszélünk szélesebb kitekintésben, talán azt láthatjuk, és úgy köze-

líthetjük meg legkönnyebben a kérdést, hogy itt bizony a XX. század költségvetése csatázik - az önké - azokkal a XXI. századi, harmadik évezredből származó jobbító módosító javaslatokkal, amelyeket a Jobbik képviselői a nap folyamán igenis próbáltak megosztani a szélesebb közvéleménnyel is.

Amikor a XX. századi vagy olyan típusú költségvetésről beszélünk, mire gondolunk? Nézzük meg, hogy mi van benne! Benne van például az az államadósságot illető kamattörlesztés, amely nagyságrendileg nem változott, évről évre bizonyos mértékben nőhet vagy csökkenhet a volumene, de látszik, hogy az államadósság újratárgyalásának újbóli és újbóli elmulasztása miatt Magyarország egy olyan helyzetben van, hogy hihetetlen nagy ballaszt húzza évről évre. Amikor a Széll Kálmánról elnevezett megszorító csomagjukban önök meghirdették a 65-70 százalékos államadósság-arányt, akkor bizony valamit nagyon elvették, hiszen ez az arány azóta sem közelít a 65-70 százalékos szinthez, nominálisan mérve pedig magasabb az államadósság, mint korábban; talán a számokkal önök sem vitatkoznak.

El kell hogy mondjuk azt is, hogy az áfa tekintetében - és az adózási részre egy kicsit rátérve - azt láthatjuk, hogy az európai uniós rekorder 27 százalékos áfa még mindig jelen van ebben a költségvetésben. Takaróznak önök azzal, hogy a sertéshús tekintetében most részleges csökkentés megvalósul, ez a kimért csökkentés a piaci szereplők szerint mintegy 17 százalékos árcsökkenéshez is vezethet, tehát ekkora volumen nem fognak lenyelni a kereskedők, és akkor még a járulékos károkat nem számoltuk bele, mint mondjuk, a baromfitenyésztők kárait. De örülünk annak a lépésnek is, ami bár minimális, kozmetikai jellegű, mégis jó irányba történik, tehát ezt ne vitassuk el.

De azt kell mondanunk, hogy lenne ebben a költségvetésben tartalék, bőven lenne az alapvető élelmiszerek áfatartalmának 5 százalékra való csökkentéséhez és még a gyermeknevelési cikkek áfájának 5 százalékra való csökkentéséhez is. Tehát látjuk ebben a költségvetési tervezetben a XX. század minden begyöpösödött és egyébként maradi megközelítésből fakadó, elképesztő terhelését, de azt is látjuk, hogy merre lenne a kivezető út, és ehhez a forrásokat is meg tudjuk jelölni.

Nyilvánvaló, hogy ha csak annyit tesznek, hogy összeadják a fejezeti általános tartalékokból, a dologi és működési kiadásokból a különböző minisztériumoknál felhalmozódott olyan keretet, ahol vagy nem jelölte meg a kormány, hogy ezt milyen célra kívánja elkülöníteni, vagy pedig teljességgel fölösleges az adott, akár többmilliárdos tétel, már százmilliárdos nagyságrendhez jutunk. De ha összeadjuk, akkor egy 450 milliárd környékére kijövő olyan tételtömeget találunk, amely vagy - még egyszer mondom - zsebpénzként kerülne az önké tervezete szerint a kormány számláira, vagy pedig teljesen fölösleges módon, teljesen fölösleges célokra kívánják elkölteni.

Elmondhatjuk azt is, hogy ezen költségvetési tervezetben a XX. század maradványaként itt van velünk egyébként még az az európai uniós pozíció is, amit Magyarország akkori vezetői talán már 1990 után egy kicsivel felvettek. Látható, hogy önmagában az, hogy mondjuk, egy cukorkvóta leépülésével párhuzamosan nem látjuk a cukoripar feltámasztásának számait, nem látjuk azt sem, hogy a régi magyar termelőkapacitás visszaállna, semmilyen olyan széles körű fejlesztést nem látunk, beruházási csomagok nem látszanak előttünk, amelyek révén Magyarországon hozzáadott érték keletkezhetne. Látunk viszont benne brit korrekciót, látunk egy 21 milliárdos tételt, amelyből Magyarország adófizetőivel önök közvetlenül támogatják Nagy-Britanniát, mert az annyira szegény ország és biztosan rászorul erre. Meg sem kísérelték ezt az arcátlan és felháborító tételt újratárgyalni, ami önmagában szegénységi bizonyítvány a kormányzat tekintetében.

Elmondhatjuk azt is, hogy mi hiányzik ebből a tervezetből. Megint nincsen otthoneremtési program, nincs egy tisztességes, állami háttérű bérlakás-építési és otthoneremtési program. Az, hogy a szocpolt némiképp megpróbálják kiterjeszteni vagy akár átnevezni, kereskedelmi bankokon átfolyatni a forrásait, nem mondom, hogy rossz dolog, ne vitassuk el. Lehet, hogy egy-két embernek segít, de rendszerszinten nem fogja tudni a magyar fiatalokat megállítani a tömeges kivándorlásban, ha azt látják, hogy a KSH szerinti átlagfizetésükből 15 vagy 20 év alatt sem tudnak összpórolni ma Magyarországon egy lakásra vagy egy kisebb házra, mert egész egyszerűen látják, hogy ezt nem tudják megtenni, GDP-növekmény ide vagy oda.

Hozzáteszem: jó lenne nem csak GDP-ről beszélniük ez esetben, jó lenne a külföldi társaságok és a profitot kivonó társaságok tevékenységének kivonása után meghatározni azt is, hogy hol áll a magyar nemzetgazdaság. Ehhez jó lenne egy nemzeti vagyoneleltár, amit önök nem készítettek el, és többéves lemaradásban vannak ezen vállalásukkal kapcsolatban is.

(18.20)

Azt is látnunk kell, hogy amíg a minimálbér és a meghatározott létminimum között még mindig egy 20 ezer forintos szakadék tátong, s ezt nagymértékben nem tudták csökkenteni az utóbbi években, addig felzárkózásról és széles társadalmi osztályok hatalmas életlehetőségeiről, új esélyeiről beszélni legalábbis demagógia. Azt kellene tehát látnunk, hogy ha csak az adórendszer vizsgáljuk, akkor a bevételek egyharmadát e tekintetben áfabefizetésekéből származtatják - itt említettük az európai uniós rekorder 27 százalékos áfát -, de azt is látjuk, hogy az a 215 milliárd forint, amivel nőnek az innen származó pénzügyi források várakozásai, magasabb összeget képviselnek, mint a tavalyi mérték. Akkor hogyan tudunk adócsökkentés költségvetéséről be-

szélni? Hogyan tudnak önök könnyítésekről beszélni abban az esetben, ha a személyi jövedelemadó 1 százalékos engedménye után is előáll az a helyzet, hogy tavaly 1640 milliárd forintot vártak ebből az adótípusból, most pedig 1658 milliárd szerepel mellette? Nyilvánvaló, hogy lehet ezt kipörgő gazdasági hatásokkal, a befizetők körének szélesedésével is részben magyarázni, de tömeges szinten jelentkező engedményről beszélni akkor, amikor a költségvetésben ezen adósoron a várakozás növekszik, tehát a személyi jövedelemadóból várt bevételek növekszik annak ellenére, hogy önök állítólag engedményt tesznek, legalábbis érdekes, magyarázatért kiált.

El kell mondjuk azt is, hogy amíg nem következik be egy járulékforgóradalom, tehát amíg ahhoz, hogy a munkavállaló hazavigyen 68 700 forintot, a munkaadója az államnak 66 ezer forintot köteles fizetni, addig nem tudom, hogyan várják a magyar gazdaság kifehéredését, kifehéritését. Önmagában tehát látható, nagyon sok probléma szerepel ezen költségvetési tervezet kapcsán.

Nem válaszol a kivándorlási spirál által felvetett problémákra, még a bevándorlásra sem eléggé, hiszen önálló határország újjáépítése, felszerelése nem szerepel benne; de nem válaszol Magyarország legnagyobb katasztrófájára sem, ez pedig a népesedési krízis. Hiszen láthatjuk, hogy minden, egyébként jó kísérletek, de mégis apró kísérletek ellenére a legújabb statisztikák megint azt mutatják, hogy hibahátáron belüli az élve születések számának növekménye, és én ennek is nagyon örülök, annak a 3 egész akárhány tized százaléknak, de a halálozások száma megint 15 százalékkal nőtt időarányosan. Tehát a magyarság népességfogyása megint csak olyan szinten áll, hogy rohamos, nem sikerült lassítaniuk, nem sikerült megállítaniuk, tehát minden egyes költségvetési döntésük mögött azon szemléletnek kellene húzódnia, hogy a magyar népességfogyást először lassítsák, majd megállítsák, végül pedig a gyarapodás irányába fordítsák ezt a nemzetet. Ezért tesszük meg jobbító javaslatainkat, és úgy érezzük, hogy kutya kötelességük ezekről legalább érdemi tárgyalást folytatni, még egyszer mondom, minden magyar állampolgár érdekében. Köszönöm a lehetőséget. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Szabó Zsolt államtitkár úrnak. Parancsoljon, államtitkár úr!

SZABÓ ZSOLT nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Ugyan Palkovics államtitkár úr nincs itt, de hallottam egy érdekes gondolatot Z. Kárpát Dániel képviselőtársamtól, amire, úgy gondolom, hogy egy-két világosító pontot szeretnék megmutatni, hogy tisztán lássunk.

Egy rendszerről beszélünk, összeszerelő ország, azt mondjuk, ami nem igaz, ugyanis a rendszernek nagyon sok eleme van, ha ezekből az elemekből

bármelyik hiányzik, a többi nem működik. Mire gondolok? Bármely autógyárban, üzemben - és ha kell, konkrét neveket tudok mondani - 20 százalék az a mérnök, aki nem a vonalban dolgozik, hanem fejlesztési munkát és egyéb ilyen jellegű minőségbiztosítási munkát végez itt Magyarországon. Ahhoz, hogy ez az oktatási rendszerben is le legyen tükrözve, szükség van egyetemi oktatási rendszerre is, és szükség van szakmai oktatási rendszerre is, szakképzésre is. Amíg ez a rendszer együttesen nem működik kiegészítve, addig nem jól működik az a bizonyos rendszer.

Nem mondhatjuk azt, hogy összeszerelő ország vagyunk, és mondok egy érvet, amit lehet, hogy államtitkár úr elmondott vagy nem mondott el, most én elmondom. Több innovációs központ épült, például Varga miniszter úr nemrégén adott át több ilyen központot. Az innováció jelen pillanatban az úgynevezett összeszerelő üzemek részéről itt Magyarországon körülbelül 150 milliárd forint. Ez körülbelül 10-szer akkora érték, mint amennyit, mondjuk, adott magyar üzemek, kis-, közepes vállalkozások innovációra, fejlesztésre fordítanak. Ezért én azt mondom, ne zárjuk ki ezeket az üzemeket, akik innoválnak, és szükség van a kis-, közepes vállalkozásokra, ugyanis ha a harmóniát megteremtjük a gazdaságon belül, ami most van folyamatban a gazdaság minden ágában, akkor lesz működőképes a rendszer.

Még egyszer mondom, szakmai alapon, rendszerről beszélek; ne próbálja meg az egész oktatási rendszert egy ilyen irányba elterelni, hogy összeszerelő ország vagyunk. Köszönöm szépen a szót, elnök úr. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most kettőperces felszólalások következnek. Megadom a szót Ikotity István képviselő úrnak, LMP-képviselőcsoport.

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Nagyon örülök annak, amit előttem Szabó Zsolt államtitkár mondott, hiszen mi sem foglalta össze jobban annak az ellenpontját, amit én mondani szeretnék, idézem: „nem mondhatjuk, hogy összeszerelő ország vagyunk”. Valóban nem mondhatjuk, teljesen egyetérték - az a szomorú, hogy azzá szeretnénk válni. Az a tendencia, ami látszik a magyar oktatásban és minden pontján, akár a most előttünk heverő költségvetés kapcsán, hogy erre összpontosítanak pénzeket, az bizony afelé mutat, hogy egy összeszerelő orszaggá szeretnénk válni.

Azt mondja, hogy 20 százalék a mérnökök aránya. *(Z. Kárpát Dániel: Németek.)* Ezek a mérnökök, tessék megnézni akár bármelyik magyarországi, akár a Kecskeméten lévő Mercedest, ezek nem magyarok, ezek azok a német mérnökök, akik idejöttek; számok. Most, nemrég jártam Kecskeméten, és megtapasztalhattam ezt, ez látszik. Ígértek olyat, hogy majd egyre több lesz itt a magyar mérnök, de nem ez az igazság. Az az igazság, hogy itt továbbra is német

mérnökök vannak. Kiképezzük ezeket az embereket arra a jelenlegi rendszerben, hogy elő tudjanak állítani egy speciális autókarosszériát például, aztán amikor a világgazdasági folyamatok olyanná válnak, hogy az egész üzem fogja magát, és elköltözik valahova keletebbre, vagy ki tudja, milyen irányba, akkor itt leszünk nagyon sok olyan emberrel, akik egy speciális alkatrészt elő tudnak állítani, az üzem odébbállt az olcsóbb munkaerő vagy az olcsóbb telephely vagy a kedvezőbb adó miatt, és azt fogjuk látni, hogy ezeknek az embereknek nem fogunk tudni munkát adni. Ez a szomorú, ezért mondjuk, hogy összeszerelő ország felé haladunk, és ezért mondjuk, hogy az összeszerelő ország képe nem egy pozitív kép. Ami jelen pillanatban zajlik az oktatásban, az erre mutat, és úgy gondoljuk, hogy ez, hogy ráadásul a források, az oktatásra szánt források évről évre csökkennek összességében, főleg, ha az ország GDP-arányához viszonyítjuk ezt, ez lemaradást jelent, ez a gazdaságpolitika a lemaradást eredményezi. Látjuk azt, hogy egyetlen elem azonos Szingapúrtól Finnorszáig a válságkezelésnél, amikor nagy előrelépést igyekszik valaki tenni *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*, ez pedig az oktatás forrásainak drasztikus növelése; ez nálunk nincs meg sajnos. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Kétperces felszólalásra jelentkezett Z. Kárpát Dániel képviselő úr. Megadom a szót a rendelkezésre álló időkeret mértékéig.

Öné a szó.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Szabó Zsolt Államtitkár Úr! Hogyha valóban több száz milliárd pörög innováció tekintetében, és az ön, önök államtitkárának elismerése szerint 5 százalék alatti a magyar hozzáadott érték aránya a teljes tevékenységet illetően, akkor hogyan képzelhető el mégis az, hogyan tartja azt az álláspontot, hogy Magyarország számára hasznot hoz ez a helyzet? Mi azt mondjuk, hogy nem baj, hogy ezek a cégek itt vannak, nagyon jó, hogy itt vannak, de a magyar beszállítói háttérrel ki kell építeni, ne a német mérnökök dolgozzanak kizárólag; igenis érzük el azt a helyzetet is, hogy a beszállítói háttér tekintetében és a szerződések tekintetében legyenek nyilvánosak az adatok és elérhetőek.

És adódik a végső kérdés, az pedig az, hogy ha a magyar beszállítói háttér ennyire gyenge, hogyha nem fejlesztjük ezt vagy akár fejlesztjük, mit tesznek önök, ha ezek a cégek kivonulnak Magyarországról, ha máshol olcsóbb lesz a munkaerő? Mi marad utánuk? Nem lehet csak ezekre nemzetgazdaságot építeni! Igenis termelést támogató adórendszerre van szükség, nagyon erős magyar tulajdonú egységekre, és arra, hogy a magyar kis- és közepes vállalkozásokat bevonják ebbe a több száz milliárdos innovációs körbe. Enélkül csak külföldi cégekre építkezve, valóban összeszerelő üzemekre fognak csak önök tá-

maszkodni, ami tökéletesen elfogadhatatlan, nem ez Magyarország útja. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Az írásban előre jelentkezett negyedik felszólalói kör következik. Megadom a szót Dunai Mónika képviselő asszonynak, Fidesz-képviselő-csoport.

(18.30)

DUNAI MÓNICA (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A 2016-os költségvetés, amelyet most tárgyalunk, három fő dolgot tartalmaz: adócsökkentést, bérnövekedést és munkahelyteremtést. Ezeknek a legnagyobb nyertesei a családok lesznek és a munkavállalók, minden munkavállaló. Mint ahogyan Varga Mihály miniszter úr az expozéjában részletesen kifejtette, az ország tartós gazdasági növekedési pályára állt, amely lehetővé teszi egyre több területen a béremeléseket és az életpályamodellek bevezetését. Fontos hangsúlyozni azt is, hogy mindezt az ország saját gazdasági erejéből és nem hitelekből valósítjuk meg. Ennek köszönhetően jövőre még többet tudunk fordítani a szociális ágazatra, az ingyenes közétkeztetésre, a munkahelyteremtésre, az ingyenes tankönyvekre, családi adókedvezmény kiszélesítésére, oktatásra, sportra, ahogyan a képviselőtársam már az imént kifejtette, és a kultúra területére.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az előttünk fekvő költségvetés fejezeteiből a kultúra területét szeretném most kiemelni. Ezt a mérhetetlenül fontos, minden emberre, gyermekre, felnőttre, nyugdíjasra kiható ágazatot, amely hozzájárul Magyarország Alaptörvénye Nemzeti hitvallásában tett vállalásunkhoz: „Valljuk, hogy a huszadik század erkölcsi megrendüléséhez vezető évtizedei után múlhatatlanul szükségünk van a lelki és a szellemi megújulásra.”

Nézzük, milyen kiemelt támogatási célok szerepelnek a jövő évi költségvetésben! Először a közösségi művelődési és művészeti területet vegyük górcső alá. A támogatás összege 2016-ban változatlan nagyságrendben áll a kulturális terület rendelkezésére. Könyvtári, közművelődési és múzeumi feladatok támogatásához 19 426,7 millió forintot biztosítunk. Deklarált célunk a kulturális fesztiválok kiemelt szerepének erősítése. A kiemelt fesztiválok, továbbá a nemzetközi, határon túli, valamint további országos jelentőségű művészeti és közösségi fesztiválok és kulturális rendezvények támogatására 250 millió forint pluszpénzt szán a költségvetés. Kiemelt célunk továbbá, hogy mindenki találkozzon kulturális értékekkel, és mindenki részt vehessen a kulturális értékkeremtés folyamatában. E cél elérése érdekében építjük ki, fejlesztjük és működtetjük a kulturális alapellátás rendszerét. Fontos célunk továbbá, hogy a települések polgárai és közösségei váljanak a lakóhelyük társadalmi és gazdasági fejlődésének forrásá-

vá. E cél a kulturális közösségfejlesztés eszközrendszerének fejlesztésével kívánjuk szolgálni. A sor terhére az e célokat szolgáló fejlesztési és mintaprogramok, szakmai programok és együttműködések, valamint pályázatok és kutatások valósulnak meg. Erre a célra 100 millió forint áll rendelkezésünkre a jövő évi költségvetésben. Ennek keretében támogatjuk a települési önkormányzatokat a muzeális intézmények fenntartásában, a nyilvános könyvtári ellátás biztosítását és a közművelődési tevékenységet.

A megyei hatókörű, városi múzeumok feladatainak támogatására 19 intézmény 2595 millió forint támogatásban részesül majd. A megyei könyvtárak állami feladatainak támogatásához a központi költségvetés 2851,5 millió forinttal járul hozzá, amelynek keretében egyik kiemelt feladatuk a megye területén az ötezer fő alatti kistelepülések könyvtári ellátásának megszervezése. Ehhez kapcsolódik a megyei könyvtárak kistelepülési könyvtári célú kiegészítő támogatása, amely 1909,7 millió forint. Ez a támogatás jelenleg egy 2450 kistelepülésből álló hálózat feladatellátásához biztosítja a forrásokat, így lehetővé téve a korszerű és minőségi kulturális közszolgáltatások eljuttatását még a legkisebb településekre is. A megyeszékhely megyei jogú városok és Szentendre város önkormányzata közművelődési feladatainak támogatására idén 705,7 millió forint fog rendelkezésünkre állni.

A tavaly megvalósított normatívaemelés 2016-ban is biztosított a települési önkormányzatok nyilvános könyvtári és közművelődési feladatainak támogatására. Ennek keretében 8721 millió forint, de legalább településenként 1 millió 200 ezer forint áll majd az önkormányzatok rendelkezésére. A települési önkormányzatok muzeális intézményi feladatainak támogatását szintén biztosítani fogjuk, amely változatlan összegű, 985 millió forint. Budapest főváros önkormányzata múzeumi, könyvtári és közművelődési feladatainak támogatása 2016-ban 679,4 millió forint lesz. Ezen felül a fővárosi kerületi önkormányzatok közművelődési feladatainak támogatásához a költségvetés további 679,4 millió forintot biztosít.

Most nézzük néhány olyan kiemelt célt, amelynek fedezetét a 2016-os költségvetés tartalmazni fogja, amennyiben a tisztelt Ház majd elfogadja; reményeim szerint igen. A Fővárosi Nagycirkusz fejlesztésére 3,5 milliárd forint. A Fővárosi Állat- és Növénykert fejlesztésére 5 milliárd forint az önkormányzati fejezetben. A Liget Budapest projektre 19,1 milliárd forint, amit a stabilitási tartalékban további 10,3 milliárd forint egészít majd ki. Az Operaház Eiffel-bázis, amely Kőbányán fog megvalósulni, 2 milliárd forinttal szerepel a költségvetés tervezetében. Ezt a stabilitási tartalékban további 2 milliárd forint egészíti ki. 30,8 millió forint határon túli közművelődési feladatokra fordítható. A 2016. évi „múzeumok éjszakája” sikerének növelése érdekében a feladatra fordítható célzott támogatás összege 5 millió forinttal emelkedni fog. A Magyar Nemzeti Múzeum a sárospataki fejlesztésekkel összefüggő üze-

meltetési kiadásokra 20 millió forint többlettámogatásban részesül majd.

Tisztelt Képviselőtársaim! Kérem, engedjék meg, hogy felszólalásom végén köszönetet mondjak a kulturális területen dolgozó minden szakembernek, akik a költségvetésben az imént részletezett feladatokat és célokat napi szinten megvalósítják a magyar polgárok boldogulása érdekében. Köszönöm szépen a megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra jelentkezett Varga László képviselő úr, az MSZP képviselőcsoportjából. Megadom a szót, képviselő úr.

DR. VARGA LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Urak! Tisztelt Képviselőtársaim! Az első vitanap vége felé járva azt kell mondanom, hogy kiemelkedő volt a kormánypárti megszólalók közül Turi-Kovács Béla, aki említett olyan kérdéseket, részint kritikusan, részint megállapítva a tényeket, amelyek nem hagyományosak egy-egy kormánypárti felszólalásban a költségvetési vita során.

Azt mondta, hogy a magyar GDP növekedése alapvetően a járműiparnak és az európai uniós beruházásoknak köszönhető, részint persze az agráriumnak, amellyel kapcsolatban megfogalmazott kritikákat is. Nyilván elgondolkodtatóak a szavai, és azt kell mondanom, hogy ennek szellemiségében mindannyiunknak érdeke lenne olyan típusú mondatokat is mondani ebben a vitában, ami nemcsak arról szól, hogy a jelenlegi kereteket hogy lehet újra elosztani, hanem arról is, hogyan nőhet a költségvetés forrásai, bevételei, és hogyan nőhet a magyar gazdaság. Öröm volt ezt a részéről hallani, és öröm volt ennek kapcsán kritikát is hallani, hiszen az agrárium kapcsán elmondta, hogy a földforgalmi törvénnyel nem elégedett, és azt is elmondta, hogy a vidék, a kistelepülések lakossága nem érzi a magyar gazdaság növekedését.

De nem érzi Kelet-Magyarország sem, ha már a járműiparnál tartunk. Többször javaslatot tettem - és remélem, ez célt fog érni -, hogy Kelet-Magyarországon is jöjjön létre járműipari központ Miskolc székhellyel.

(18.40)

Tehát Miskolcon jöjjön létre járműipari központ, amely jelentős GDP-növekedést is okozhatna, és különösen élénkítő hatást okozhatna a térségben.

Nem elégedhetünk meg azzal, hogy ha ugyan magas hatásfokkal, de felhasználásra kerülnek az EU-s beruházások, hiszen egyet nem említett, hosszú távon a hazai kkv-k erősödése jelentheti még egyébként a magyar gazdaság boldogulását, különös tekintettel arra, ha exportálni tudnak és exportpiachoz jutnak. Erről önök egyébként beszéltek sokat, ambi-

ciózus céljaik vannak, egyelőre kevés eredménnyel. És ha már Palkovics államtitkár úr itt szót kért, említette a kkv-kat és említette a kutatás-fejlesztés-innováció kérdéseit, amellyel kapcsolatban azért kevés előrelépés történik. Sokkal komolyabb források kellenének a költségvetésben ilyen típusú célokra, olyan területeken is az országban, gondolok itt a kelet-magyarországi területekre, ahol ez igazán fontos volna. Ennek fényében, ezt kiegészítve megjegyezném, hogy az oktatás forrásai a költségvetésben gyakorlatilag stagnálnak. Tehát azt mondanám, hogy ha növeljük a kereteket, kkv-k, export, agrárium, akkor ezeknek vissza is kellene köszönni a költségvetésben.

Először a költségvetés tervezéséről még itt néhány gondolatot. Nem gyakori ez a helyzet, hogy ilyen korán kezd el tárgyalni az Országgyűlés a költségvetést. Egyszer már 2012 júniusában behozták önök korábban a költségvetést, igaz, akkor nem került elfogadásra, később került. Ez nyilván támadásoknak is teret engedett, hosszú ideig lehetett kritikával illetni ezt a költségvetést a későbbi elfogadás előtt, de hiába hozták be korán, azt követően még hétszer kellett módosítani. Európában is egyedülálló ez a helyzet, hagyományosan az a helyzet, hogy december végével érnek az országgyűlések az elfogadásához és november magasságában a kormányok az előterjesztéséhez. Tehát szerintem helytálló az a diagnózis, hogy másfél évet tulajdonképpen meg akar nyerni magának konfliktus nélkül a kormány ezzel az üggyel.

Azt, hogy másfél év alatt mennyi minden történhet, azt el sem mondom önöknek egy olyan gazdasági környezetben, amivel kapcsolatban adott esetben Görögország kérdését hadd említsem ebben a pillanatban, a finanszírozásának a kérdését, vagy a németországi GDP alakulását, az infláció mértékét, hogy hogyan fog ez alakulni. Nagyon sok olyan bizonytalansági tényező lehet, ami miatt már most látható, hogy nagyon sokszor kell majd ezt a költségvetést is a későbbiekben módosítani.

2010 óta lévő folyamatokról sok mindent hallhattunk. Az államháztartási egyensúlyjavulás - sok ellenzéki képviselő elmondta, de én is így gondolom - látszólagos. Részint a 3000 milliárdnyi magánnyugdíjpénztári vagyoni elvétele kapcsán, hiszen ez a hiányt is csökkentette, csak szerény mértékben az államadósságot, hiszen valójában ez a forrás szőrén-szálán eltűnt, és nominálisan amúgy is jelentősen nőtt az államadósság, de azt gondolom, ezt a 3000 milliárdot, ha korrektül nézzük a számokat, hozzá is adhatjuk a situációhoz, hiszen elköltésre is került ez a korábban meglévő forrás. A jövő nyugdíjai kerültek ebből a szempontból felélésre.

Azt kritikaként el kell hogy mondjuk újra, hogy a szegénység nőtt az országban, számos statisztikai adat ezt bizonyítja. Alapvetően a társadalmi különbségek nőttek. Amikor az egyes felszólalók azt mondják, mondjuk, az egykulcsos adó kapcsán, hogy mennyi kedvezményezettje van az egykulcsos adó-

nak, valóban vannak olyan társadalmi csoportok, amelyek jobban jártak az egykulcsos adóval, természetesen, akik nagyobb jövedelemmel rendelkeznek; de alapvetően számos pontján alakították át a szociális ellátórendszert, a költségvetés forrásait átrendezték. Ennek az lett a végeredménye, hogy reálértéken nagyon sokan élnek ma rosszabbul, mint 2010-ben éltek, és több mint egymillióval nőtt a létminimum alatt élők száma. Ez nem elfogadható. A költségvetésnek az lenne részint a feladata, hogy ezeket a különbségeket csökkentse.

A foglalkoztatási helyzet valójában kevésbé javult, ezt a közmunka javította jelentős részben, illetve a külföldön dolgozók beszámítása. Az elsődleges munkaerőpiacon szerényebb a javulás. Valóban van egy kis javulás, de jóval szerényebb, mint amiről önök beszélnek.

A beruházási klíma változatlanul rossz. Erről Chikán Attila, az első Orbán-kormány egyik minisztere beszélt egy tegnap esti politikai műsorban a televízióban. Talán neki jobban hisznek, mint az ellenzéki képviselőknek.

A meggyengült forintért is jórészt a kormány felelős. Itt mintegy 15 százalékos forintgyengülést tapasztalhattunk. És ha megfigyeljük a jóléti kiadásokat a költségvetésben, akkor gyakorlatilag, ha a nyugdíjakat nem vesszük, akkor stagnálnak. Sőt, a munkanélküli-ellátásokat visszanyesi a kormány, az egészségügyre fordított kiadásokról pedig Tukacs István már sok mindent beszélt. Beszédes az a szám, hogy például egy észak-alföldi régió, és mondjuk, a Nyugat-Dunántúl egészségi állapota között milyen drasztikus a különbség, milyen életszakaszban várható az első megbetegedés, komolyabb megbetegedés az embereknél, 9-10 éves különbség van. Tehát jól látszik, hogy továbbra is szakad szét az ország, ezt az egészségügyi állapota is tükrözi. Az, hogy kevesebbet fordítanak a jövő évben a kórházak működésére, ezt a helyzetet csak rontani fogja.

Néhány gondolat még a bérhelyzetről Magyarországon. Az szja egykulcsossá tétele rengeteget rontott a kiskeresetűek helyzetén. Érdekes, hogy Varga Mihály a társasági adónál pozitívként említette azt, hogy 19 százalék a nagyobb cégek társasági adója és 10 a kisebbeké. Ezek után nem értem, hogy az szja-t miért nem lehet úgy többkulcsossá tenni, hogy érdemi, érezhető reálbérjavulás álljon be a kiskeresetűeknél.

Ennek kapcsán fontos az a javaslatunk, hogy a minimálbér azonnal érje el a létminimum szintjét. Nem tűrhető, hogy napi 8 órában dolgozó emberek nem érik el a létminimumot sem ebben az országban ma. Ennek kapcsán egyébként Turi-Kovács Béla is tett kijelentéseket.

Változatlanul áll a javaslatunk, amelynek kapcsán több százezer aláírást is gyűjtöttünk össze az országban, hogy egyébként az alapvető élelmiszerek áfakulcsa 5 százalékra csökkenjen (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.*), mert ez valóban azoknál az embereknél jelentene jelentős

reálbérjavulást és életszínvonal-növekedést, akik igazán rászorulnak erre.

Kérjük, támogassák a javaslatainkat. Köszönöm, elnök úr. (*Taps az MSZP soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Normál időkeretben kért szót a rendelkezésre álló időkeret terhére Ikotity István képviselő úr, LMP-képviselőcsoport. Megadom a szót.

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! A Fidesznek annak idején kormányra kerülésekor volt egy úgynevezett csodafegyvere. Ez Matolcsy György azon elképzelése, hogy a felső és a középosztály támogatásával, egészen konkrétan szja-csökkentéssel, mintegy évi 500 milliárdos összeget nekik csoportosítanak, és ez indítja majd be a gazdaságot. Az elképzelés - miszerint a szegényebektől átcsoportosítják a jövedelmet a gazdagabbak felé, és ők tőkét képeznek, vállalkoznak, ezáltal egyrészt a hazai tőke aránya növekszik, a hazai kis- és középvállalkozások beindulnak, ezek pedig majd munkát adnak, ezzel pár év szűkölködés után az alsóbb rétegek is profitálhatnak a politikából is - tulajdonképpen megbukott. Ez most már egészen egyértelműen, évekkel ezelőtt is világos volt ez, totálisan megbukott. A jómódúak megköszönték szépen az ajándékot, és nem kezdtek vállalkozásokba, hanem elrakták, elutazták, csökkentették adósságukat, visszafizették a jelzáloghiteleiket. Azt gondoljuk, hogy most már erősen itt az ideje annak, mivel láthatóan nem működött ez a rendszer, hogy visszaadják a szegényebb rétegeknek azt, amit tőlük elvettek.

Nyilvánvalóan egy válság van a világban, ez hét évvel ezelőtt indult, amiből továbbra sem lábalt ki a világgazdaság. Kiutakat keresve, ahogy már a vezérszónoklatban utalt rá a vezérszónokunk, egyre több közgazdász arra mutat rá, hogy a fejlődés gátja - különösen olyan térségben is, amiben mi vagyunk, a perifériás és félperifériás országokban - egyértelműen a vagyoni, jövedelmi és társadalmi különbségek növekedése. Tehát ezen mindenképpen változtatni kellene, ugyanis morálisan is indokolhatatlan, hogy míg az egyszerű dolgozó emberek hónapról hónapra küzdenek, addig a teljesítmény nélkül milliárdokat kereső, hatalom körül serteptetők pedig óriási vagyonokhoz jutnak, sőt a mostani adócsökkentésből is óriási hasznuk van. Igazából nekik van hasznuk.

A lemaradó bérek miatt a kivándorlás erősödik, és nem csak az idézőjelben „kozmpolita” fiatalok körében. A vidéki településeken lehet ezt látni, hogy a fiatalok jelentős része külföldön dolgozik. A magyar vidék, ha ott járnak, tapasztalják, hogy egyszerűen kiderül, bocsánat, kiürül. (*Dr. Konrád Károly: Kiderül. Igen.*) Mint korábban Romániában vagy Bulgáriában, ahol a rendszerváltás utáni évtizedben olyan változások mentek végbe, hogy gyakorlatilag ugyancsak kiürültek régiók, az ottani kisebb települések, falvak üressé váltak.

(18.50)

Önök nagy hanggal hirdetik azt, hogy a gazdasági bevándorlók ellen kell küzdeni. Nem sikerül meg egyezni még abban a teljesen egyértelmű problémában sem, hogy itt igazából nem a bevándorlókkal, hanem a kivándorlókkal van probléma, tehát a kivándorlással magával. Hiába tesznek meg önök számtalan népességpolitikai lépést különféle eszközöket felhasználva arra, hogy növekedjen a születésszám, vagy hogy a gyermekvállalást támogassák, nem hat, mert ennek ellenére sokkal erősebb a kivándorlás. Ennek a kivándorlásnak pedig az ellenszere nem más, mint az, hogy itthon lássanak ezek az emberek perspektívát, itt képzeljék el a jövőjüket, itt alapítsanak családot, még csak rövidebb időre se kelljen külföldre menniük, merthogy itthon megkapják a megfelelő béreket.

Azt látjuk a mostani költségvetésből - ismét egy nagyon súlyos mulasztás -, hogy ezt meg lehetett volna tenni, akár csak az egészségügyre utalva. Az egészségügyi dolgozók - ahol óriási kivándorlás van - 50 százalékos emelést kértek. Kiszámolták, hogy mekkora összegről van szó; néhány luxusberuházást kellett volna visszább fogni ehhez, és ezt meg lehetett volna valósítani, viszonylag egyszerűen. Nem tették meg ezt, ehelyett azt látjuk, hogy ezeket az összegeket értelmetlen beruházásokra költik, ezeket a beszedett adókat olyan célokra fordítják, amelyekből a nábobok gazdagodnak, az udvaroncok gazdagodnak, nem pedig azok az emberek, akik a valódi munkát végzik, akik valódi termelést végeznek, akik valóban az ország társadalmáért dolgoznak az emberek szolgálatában is.

Azoknak, akik hónapról hónapra élnek, tehát a bérből és jövedelemből élőknek nagyon nagy része - tudjuk azt a statisztikákból -, óriási részük létminimum alatti keresettel rendelkezik. Ezeknek az embereknek nincsen jövőképük, nincsen hosszú távú jövőképük, nem tudják, hogyan fognak majd megélni tíz év múlva, hol lesznek az unokáik, esetleg skype-on tartják velük a kapcsolatot vagy telefonon, de hogy nem nagyon fogják őket látni egy fényképet leszámítva, azt valószínűsítik. Márpedig, ha egy családnak, egyes embereknek, a társadalom sejtjeinek nincsen meg a jövőképe, hogy milyen országot szeretnének tíz év múlva, akkor ez azt jelenti, hogy sajnos a nemzetnek sincsen meg a jövőképe, hogy mi az elképzelés, hogy hogyan fog alakulni a sorsa; márpedig egy nemzet az lesz tíz év múlva, amit ma gondolnak róla társadalmának tagjai.

Ezen okoknál fogva mondja azt a Lehet Más a Politika, hogy ami előttünk van, az egy bátortalan, kisebb áthelyezéseket tartalmazó, de bátortalan, nagyobb lépéseket meglépni nem merő költségvetés, és a leszakadás, az elszegényedés és a kilátástalanság költségvetése. Köszönöm a figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra jelentkezett Tállai András államtitkár úr. Megadom a szót, államtitkár úr.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteri-umi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A költségvetési vita első napjának vége felé engedjék meg nekem, hogy én is mondjak néhány gondolatot, elsősorban a mai napon elhangzott véleményekről, javaslatokról, kritikákról hadd mondjak el néhány gondolatot.

Először is szeretném megköszönni a kormánypártok felszólalásait, akik jól láthatóan megismerték a költségvetés tervezetét, és egy-egy szakterületen mutatták be a költségvetés tartalmát, az adott célokra fordítandó összegek nagyságát, azok növekedését, társadalompolitikai célkitűzéseit, és hogy ez hogyan fog megvalósulni. Úgy gondolom, azáltal, hogy a kormánypártok a költségvetés támogatásáról biztosítottak, ez egyrészt megnyugtató, másrészt pedig jól látható, hogy megfelelő érvekkel és tudással, felkészültséggel rendelkeznek, hogy a hátralévő 24 órás vitában meg tudják védeni ezt a költségvetési törvényjavaslatot, ezt a tervezetet.

Amit az ellenzék mondott, azt próbáltam itt összegezni, hogy milyen módszereket választott az ellenzék ahhoz, hogy megismertesse a saját véleményét. Az egyik, amit felírtam magamnak, az az, hogy bizony sokszor nem a tényeket mondja az ellenzék, mintha nem ismerné a valóságot a gazdaságpolitikai eredményeket illetően. Azt is mondhatnánk, hogy egyszerűen nem mond igazat, vagy esetleg úgy is meg lehetne fogalmazni, hogy nagyot szeretne mondani, hogy felismerhető legyen, hogy ő ellenzéki, és nehogy véletlenül abba a hibába essen az, aki hallgatja vagy nézi a felszólalását, hogy félreérti, hogy ő elismeri, mondjuk, Magyarország gazdasági teljesítményét, és ne adj' isten a 2016-os adótörvényben vagy a költségvetésben még ez meg is jelenik.

Mondok néhány példát. Például elhangzott, hogy csökkennek a nyugdíjak, vagy hogy tönkretette a Fidesz a nyugdíjrendszert, vagy hogy a családtámogatások nem növekednek; elhangzott ez is, minden párt mondott egy-egy nagyot vagy többet is. Nem tudom, ez mire való, úgy gondolom, ez helytelen. Nem hiszem, hogy ezzel a politikai támogatottságban előrébb lennének, mindenesetre egy költségvetési vitában abszolút nem illik, hogy csak azért, hogy jól hallatszódjon, olyanokat mondunk, ami egyszerűen, tényszerűen nem igaz.

Amiben teljesen egyetértett a három ellenzéki párt, az az, hogy elvitatják a kormány, Magyarország gazdaságpolitikai eredményeit, nem ismerik el, más-képp értelmezik; az eredmény nem is eredmény, ami növekedés, az nem is növekedés valójában. Minden mögött van valami olyan, hogy ez nem is igaz, ez nem lehet egyszerűen igaz, mintha egyébként az

ellenzék nem hinné el azt, hogy Magyarország ilyenre képes, amit az elmúlt öt évben megcsinált. Más már mindenki elhiszi egyébként a világon is, tehát az IMF elismeri, az Európai Unió, az Európai Bizottság elismeri, a minősítő intézetek már elismerik, az európai országok vezetői is elismerik, mi több, már ott tartunk, hogy Lengyelországban a köztársaságielnök-jelölt azzal kampányol, hogy azt kell csinálni, amit Magyarországon csinálnak, amit Orbán Viktor csinál, majd meg is nyeri vele a választást.

De Magyarországon még mindig ott tartunk, hogy az ellenzéki pártok nem ismerik el a kormány makrogazdasági eredményeit, így kételkednek a GDP-növekményben, nem ismerik el a foglalkoztatottság eredményeit, hogy 440-450 ezer emberrel több dolgozik, mint a kormányváltáskor dolgozott. Próbálják ráhúzni mindenhol, hogy jaj, ez a közfoglalkoztatás, és azok nem teremtenek értéket; de ha nem teremtenek értéket, akkor hogyan lett mégis 3,6 százalék a GDP-je Magyarországnak 2014-ben, az Európai Unióban a legmagasabb? Most a legutolsó felszólalásban a 20 százalék fölötti beruházási rátát - a 2016. évben is remélhetőleg ilyen magas lesz - sem ismeri el az ellenzék. Nem értem, ez hová vezet.

Ezzel az a baj, hogy ebből teljesen rossz következtetéseket von le az ellenzék, és rossz irányt szab meg véleményem szerint az országnak. Inkább el kellene ismerni az eredményeket, és azt mondani, hogy még ezt hogyan kell megfejezni, mert az ellenzéknek az alapvető feladata mégiscsak az, hogy alternatívát adjon, és amellet persze, hogy megkritizálja a kormánypártokat, azt is elmondja, hogy egyébként hogyan lehetne ezt jobban csinálni. Na, ebből nagyon keveset hallottunk itt a mai napon. A kritikából, abból, hogy ebben az országban semmi nem jó, már az sem jó, amit az egész világ elismer, hallottunk sokat; de egyébként, hogy mit kellene még ettől jobban csinálni, abból nem.

Ami pedig az államadósság megítélését illeti, az egyszerűen mosolyt keltő. Tehát az az MSZP, aki 8000 milliárd forinttal emelte, ötvenegynéhány százalékról 80 százalék fölé az államadósság mértékét a GDP-hez mérten, most miután csökken az államadósság a GDP-hez mérten, azt kéri számon, hogy nominálisan hogyan növekedett az államadósság. Ez egyszerűen közgazdaságilag értelmezhetetlen szám!

(19.00)

De miután a Jobbik is, és az MSZP a Jobbiktól vette át ezt a kemény kritikát, hogy most már az a baj, hogy nominálisan az összeg nagyobb, és évről évre növekszik az államadósság mértéke, amit sehol a világon nem lehet értelmezni, csak itt, Magyarországon az ellenzéki pártok most kitalálták ezt a fogalmat. Hát akkor nézzük meg!

2010-től 2016-ig 8500 milliárd forinttal nőtt Magyarország összterméke, ez a bizonyos GDP. Ha ezzel szembeállítjuk azt, hogy mennyivel fog nominálisan nőni - akkor beszéljünk így, most belemelegyek ebbe a játékba -, az maximum 4000 milliárd. A 8500-hoz a 4000 növekmény nincs 50 százalék. Ha Magyarország adósságállománya a GDP-hez mérten 50 százalék alatt lenne, mint amennyit egyébként a Fidesz megcsinálhat év alatt, akkor, úgy gondolom, büszke lehetne rá az ország. Tehát ezt el nem ismerni, amit még az Európai Bizottság jelentése is kiemel, hogy Magyarország igenis jó pályán van az államadósság csökkentése tekintetében, ezt egyszerűen az ellenzék nem ismeri el. Mi több, olyanokat mond, hogy nem is csökken a kamatkiadás, miközben a jövő évi költségvetési tervezetben 900 milliárd van, és ugye ez 1100-1200 milliárd forint volt. Na most, ha ezt el is fogja hinni magának az ellenzék, akkor biztosan nem fog tudni megfelelő jövőképet felmutatni az országnak.

Aztán a következő óriási kijelentés és megállapítás, hogy elszegényedett az ország, nagyobb a szegénység. Javaslom mindenkinek, hogy olvassa el az OECD május 21-én megjelent tanulmányát. Az ellenzéknek is. És akkor talán rájön, hogy nem biztos, hogy igazat mond. Ugyanis ez a jelentés a 2013-as viszonyok alapján készült, és míg az OECD-országokban is a legszegényebb és a leggazdagabb 10 százalék jövedelme közötti különbség átlagosan 9,6-szeres, addig Magyarországon mindössze 7,2-szeres. Tehát az OECD átlaga alatt van. Egyrészt. Másrészt pedig van egy úgynevezett relatív szegénységi ráta, ami Magyarországon 10,1 százalék, például Lengyelországban 10,4 százalék. Ez is az OECD-átlag alatt van. És ez a 2013. évi jövedelmek alapján készült, amikor 2014 kiemelkedő gazdasági év volt, tehát a következő évi jelentés valószínűleg még sokkal jobb ennél.

Arról nem is beszélve, hogy Magyarországot pozitív példaként emlegeti ez a tanulmány a gyermekellátási szolgáltatások szegénységcsökkentő hatása szempontjából. Igenis elismeri azokat a kormányzati lépéseket, amelyek arra törekuszenek, hogy a gyermeket nevelő, alacsonyabb jövedelmű családoknál a gyermekek hozzájussanak különféle szolgáltatásokhoz, térítésmentes tankönyvhöz, térítésmentes étkezéshez és a többi. Tehát van, aki elismeri; ezt a tanulmányt ajánlom az ellenzék figyelmébe.

Ami pedig az alternatívát illeti, ami a legnagyobb és legfontosabb feladata lenne szerintem egy felelősen gondolkodó ellenzéki pártnak, na, ezzel gondok voltak. Az MSZP-nél nem igazán találtam ilyet. Tukacs István fejtegetett valamit, hogy az egészségügyben majd kellene valamit csinálni. Akkor sem tudta, amikor kormányon volt, most sem tudja. De azt tudja, hogy valamit kellene csinálni. Talán az MSZP-nél egyetlenegy alternatívát találtam, hogy

csökkentsük le az alapvető élelmiszerek áfáját. Pont. És akkor ezzel Magyarországon minden megoldódik.

Az LMP letett egy jóléti csomagot, aminek a lényege az, hogy áfát kell csökkenteni, családi pótlékot kell növelni, és ami nagyon-nagyon jólesett, hogy a családi adókedvezmény körét viszont ki kell terjeszteni. Tehát ezzel lényegében elismerte a Fidesz családi adókedvezményre vonatkozó politikáját. Természetesen emelné a fizetések, csökkentené a járulékokat. Hát, majd megpróbáljuk kiszámolni, hogy ez az LMP-s csomag mennyit is jelentene a következő évi büdzsében, de egészen bizonyosan több száz milliárd forintot. Az LMP-nek vannak ötletei, de azt nem tudja ő sem megmondani egyébként, hogy miből lesznek majd munkahelyek, hogy miből fog a GDP növekedni, hogy a költségvetés bevételei hogyan nőnek, de osztani azt már tud. Áfában, családi pótlékban, járulékokban. Köszönjük szépen, erre eddig is volt ötlet.

A Jobbik vezérszónokától, Vona Gábortól megtudhattuk újra, hogy a Jobbik nem akar az Európai Unióból kilépni. Talán ez volt neki a legfőbb mondanója a költségvetési vitában. A Jobbik most már eljutott oda, hogy nem akar az Európai Unióból kilépni. Valószínűleg a következő évi költségvetési vitában már oda is eljutunk, hogy egyébként a Jobbik támogatja az európai uniós tagságunkat, és nem akar már népszavazást arról, hogy maradjunk-e az Európai Unió tagjai. A Jobbiknak valamiért megváltozott a gondolata, erről is, arról is. Az EU-tagságunkról már biztosan. Sőt, ha jól érttem, a tegnapi napon már az is megtörtént, hogy le is tagadta a Jobbik, hogy valaha mondott ilyet, hogy az Európai Unióból ki akar lépni. Hát, most már nem akar.

Vona Gábor figyelmét felhívom, hogy nem igaz, hogy a költségvetési tervezetben nincs benne a hároméves kitekintés. Igaz, hogy pénteken lett kiküldve, egyébként törvényes határidőben. A II. kötetben olvassa el a 313. oldaltól a 331. oldalig, és akkor látni fogja, hogy a hároméves kitekintés benne van. Üzenem a pártelnök úrnak.

Ami az alternatívákat illeti, azt még engedjék meg nekem, hogy elmondjam, milyen kijelentések hangzottak el. A Jobbik azt mondja, hogy ha munka van, minden van. Kérdezem én, hogy ez miben más, mint amit a Fidesz mondott eddig, és amit a Fidesz csinál. Pontosan az áll a politikánk középpontjában, hogy munkahelyeket kell teremteni, hogy ott, ahol a versenyszféra még nem tudja fölszívni a munkanélkülit, közfoglalkoztatás van, de az csak az első lépcső, és majd át fog menni a piacra. Tehát igazából az alternatívaként elmondott mondatok is lényegében megegyeznek azzal, amit most a Fidesz csinál.

Ugyanezt mondta egyébként az LMP. Azt mondta, hogy tisztességes munkából egyről a kettőre kell jutni. Ha ezt nem találja meg ebben a költségvetésben, a Fidesz eddigi politikájában a munkahelyvé-

delmi akcióterven keresztül, az életpályamodelleken, a rezsicsökkentésen át a személyi jövedelemadópolitikáig, akkor bizony nagy baj van.

Úgyhogy azt gondolom, hasznos és tanulságos volt ez az első hat órája a költségvetési törvényjavaslat vitájának, de azért ettől az ellenzékétől legalábbis, hogy is mondjam, egy realisabb országismeretet, helyzetismeretet kívánunk, és felkészültebb alternatívát várunk el tőlük a következő 24 órában.

Köszönöm mindenkinek a mai napon a vitában való részvételt, és holnap folytatjuk. Köszönjük. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdem, kíván-e még valaki felszólalni a rendelkezésre álló időkeret terhére. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok. Tisztelt Országgyűlés! Az általános vitát elnapolom, folytatására holnap reggel 8 órától kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Bolgár Köztársaság, a Horvát Köztársaság, Magyarország és az Osztrák Köztársaság között a közúti közlekedésbiztonságot veszélyeztető közlekedési jogsértések miatt alkalmazott jogkövetkezmények határon átnyúló végrehajtásának elősegítéséről szóló Megállapodás alapján kötött adminisztratív és Technikai Végrehajtási Megállapodás kihirdetéséről, valamint ezzel összefüggésben egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája** a lezárásig. Az előterjesztés T/4823. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Kontrát Károly úrnak, a Belügyminisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének.

Parancsoljon, államtitkár úr!

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A közúti közlekedés biztonságát veszélyeztető jogellenes cselekmények között a belső határok megszüntése és a nemzetközi személy- és áruforgalom növekedése következtében egyre nő azoknak az eseteknek a száma, amikor a jogsértő külföldi állampolgár. Ilyen esetekben a jogsértés helye szerinti állam hatóságai gyakran eszköztelenek, mivel nem férnek hozzá a vezető, üzembes tartó, illetve a gépjármű adataihoz. A szokásos szankcióként kiszabott pénzbírságok megfizetése gyakorlatilag az elkövető fizetési hajlandóságának függvénye.

Még hiányoznak a másik államban való előállítást lehetővé tevő hatékony jogi eszközök. További probléma az azonos cselekmények eltérő jogi megítélése az egyes államokban.

(19.10)

Ez nagymértékben rontja a közlekedési morált, hiszen a külföldi járművezetők úgy érzik, hogy nem fenyegeti őket szankció, ezért hajlamosabbak figyelmen kívül hagyni a közlekedési szabályokat.

A tisztelt Ház előtt fekvő törvényjavaslat célja kettős. Egyrészt egyfelől a közúti közlekedésbiztonságot veszélyeztető közlekedési jogsértésekre vonatkozó információk határokon átnyúló cseréjének elősegítéséről szóló 2015/413. európai parlamenti és tanácsi irányelv szabályainak a magyar jogba történő átültetése, másfelől pedig a Bolgár, a Horvát és az Osztrák Köztársaság Magyarországgal kötött, a közúti közlekedésbiztonságot veszélyeztető közlekedési jogsértések miatt alkalmazott jogkövetkezmények határon átnyúló végrehajtásának elősegítéséről szóló 2012. október 11-én, Mátraházán aláírt, és a 2012. évi CLXX. törvénnyel kihirdetett Megállapodás alapján 2015. május 4-én, Sankt Pöltenben aláírt Adminisztratív és Technikai Végrehajtási Megállapodás kihirdetése. Ennek révén a szükséges technikai fejlesztések lezárulása után megnyílhat az út a rendelkezések tényleges alkalmazása előtt. Eredményképpen az államok közötti kommunikáció elektronikus úton történik majd a kijelölt hatóságok között.

A megállapodás alapján a bírságok behajtása 50 eurós küszöbérték felett lesz kötelező. Fontos megjegyezni, hogy a behajtásra kerülő pénzösszeg a végrehajtó tagállamot illeti, tehát a magyar állampolgárok külföldön elkövetett jogsértése miatti bírság a magyar állam bevétele, míg a Magyarországon elkövetett jogsértés külföldi elkövetőjére kirótt bírság az elkövető államának bevétele képezné. Tehát világosan látszik, hogy a javaslat elfogadása esetén a Magyarországon külföldiek által elkövetett jogsértések sem maradnak következmények nélkül.

Kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy a törvényjavaslatot megtárgyalni és támogatni szíveskedjék. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most képviselői felszólalások következnek, ezek első körében a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Megadom a szót Demeter Márta képviselő asszonynak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

DEMETER MÁRTA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Az adminisztratív és technikai végrehajtási megállapodás rögzíti a Bolgár Köztársaság, a Horvát Köztársaság, Magyarország és az Osztrák Köztársaság között a közúti közlekedésbiztonságot veszélyeztető közlekedési jogsértések miatt alkalmazott jogkövetkezmények határon át-

nyúló végrehajtásának az elősegítéséről szóló, amint azt államtitkár úr is említette, Mátraházán 2012. október 11-én kelt megállapodás végrehajtásához szükséges mind adminisztratív, mind pedig technikai részleteket.

Az alapmegállapodás a 2012. évi CLXX. törvénnyel került kihirdetésre, amelynek az elfogadását az MSZP is támogatta. Az adminisztratív és technikai végrehajtási megállapodás törvényi szintű kihirdetésének oka, hogy az egyes együttműködési formákra előirányzott, elektronikusan strukturált formanyomtatványok személyes adatokra vonatkozó adattartalma, az egyes adatfajták felsorolása a megállapodás függelékében található, a személyes adatok kezelésére vonatkozó törvényi előírások miatt pedig ezen a jogforrási szinten való kihirdetést teszi szükségessé.

A közúti közlekedésbiztonságot veszélyeztető közlekedési jogsértésekre vonatkozó információk határon átnyúló cseréjének elősegítéséről szóló 2015/413. európai parlamenti és tanácsi irányelv szabályainak a magyar jogba történő átültetését szolgálja, hogy a törvényjavaslat négy érintett törvényt is módosít. Ezek értelmében a jelzett európai uniós irányelvet átültető, más európai uniós tagállamba bejegyzett gépjárművel elkövetett szabálysértés esetében a hatóság az érintett gépjármű tulajdonosa és üzemeltetője azonosító adatainak megállapítása céljából a gépjármű teljes forgalmi rendszámának, a jogsértés napjának és időpontjának, valamint az elkövetett szabályszegésnek a megjelölésével automatizált keresést rendelhet el a gépjármű nyilvántartásba vétele szerinti tagállam nemzeti gépjármű-nyilvántartási adatállományában.

Emellett a fenti európai uniós irányelvet átültető tagállam nemzeti kapcsolattartó pontja részére a gépjármű teljes forgalmi rendszámának, a jogsértés napjának és időpontjának és a jogsértésnek a megjelölését tartalmazó adatigénylés alapján a törvényjavaslat által meghatározott adatokhoz elektronikus úton történő automatizált hozzáférést biztosít.

Mivel az alapmegállapodás elfogadását az MSZP támogatta, az abban meghatározott együttműködési formák gyakorlati megvalósításához szükséges technikai rendelkezéseket tartalmazó, előttünk fekvő végrehajtási megállapodás elfogadását is támogatja a Magyar Szocialista Párt. Köszönöm szépen. *(Dr. Bárándy Gergely tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Ander Balázs képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

ANDER BALÁZS, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A mobilizációs fejlődésnek már korán megmutatkoztak nem csupán

az előnyei, hanem az árnyoldalai is. A gépjárművek rohamos elterjedése következtében folyamatosan nőtt a közúti balesetek és velük együtt a személyi sérülések és tragédiák száma.

Hazánk tranzitország, a legtöbb baleset a nyári hónapokban történik, ilyenkor jelentősen megnő a Magyarországon áthaladó forgalom, ezért minden, a közlekedésbiztonságot pozitívan érintő javaslat üdvözlésre lel a Jobbik frakciója részéről. A Jobbik a közutakon is biztonságot akar, ott is a rend pártja vagyunk. Noha mindez természetesen nem jelenti azt, hogy elfogadnánk a pusztá pénzbehajtást, a sokszor valóban nevétséges, a rendőrség részéről a valódi bűnüldözés helyett folytatott pótcselekvéseket, a küllőprizma hiánya miatt egyből kirótt aránytalan büntetéseket, az állampolgárok kvóta szerinti vegzálását.

Viszont a kérdés súlyát jól jelzi, hogy a világon 2020-ra a közlekedési balesetek évente 1 millió 900 ezer életet követelnek majd, jelentősen túllépve a jelenlegi 1 millió 300 ezres éves halálozási számot. A közlekedési baleseti áldozatok fele gyalogos, kerékpáros és motoros, azaz védtelen közlekedő. A WHO, Egészségügyi Világszervezet szerint a 15-29 éves korosztály körében az első számú halálozási ok már nem egy vírusos vagy halálos betegség, hanem a megelőzhető és elkerülhető halálos közlekedési baleset. Magyarországon a statisztika alapján 12 óránként hal meg valaki így; évente egy átlagos somogyi falu lakossága, de volt olyan fekete év is, 2002, amikor 1400-an veszítették életüket a közutakon.

Hazánkban évi átlagban a gyalogosok és utasok összesen 8 százalékos arányban okozói a baleseteknek, a balesetek 92 százaléka a járművezetők hibájából történt. A KSH által közzétett végleges baleseti statisztikai adatok alapján Magyarországon 2014-ben összesen 15 847 személyi sérüléssel közúti baleset történt, 1 százalékkal több, mint 2013-ban. A halálos kimenetelű balesetek száma az elmúlt évben 6,1 százalékkal növekedett, 540-ról 573-ra. A súlyos és könnyű sérüléssel közlekedési baleseteknél 0,6, illetve 0,9 százalékos növekedés történt. Az összes személyi sérüléssel járó közúti baleset kétharmadát a könnyű sérüléssel járó közúti balesetek képezték. A súlyos sérüléssel járó baleseteknek az összes baleseten belüli aránya megközelíti a 30 százalékot, a halálos kimenetelű balesetek részaránya tavaly 3,6 százalék volt. A KSH-adatok alapján 2014-ben összesen 20 750 fő sérült meg vagy vesztette életét közlekedési balesetben hazánk közútjain. Ez 0,3 százalékos növekedést jelent.

Az ittasan okozott balesetek vonatkozásában a kedvező trend 2014-ben is folytatódott, a végleges adatok alapján a 2013. évi 1662 balesettel szemben 2014-ben 3,7 százalékkal kevesebb, azaz összesen 1601 személyi sérüléssel közúti balesetet okoztak szeszes italtól befolyásolt állapotban.

Tehát a számok ismeretében valóban fontos lépés a közlekedési megállapodás, amely most szüle-

tett Ausztria, Horvátország, Bulgária és Magyarország között. Az egyezmény lehetővé teszi, hogy a tagállamok között a külföldön elkövetett szabálysértések bírságai behajthatók legyenek, illetve az előttünk fekvő javaslat az adminisztratív és technikai végrehajtással kapcsolatos kérdéseket rendezzi.

(19.20)

A megállapodás nem hangolja össze a nemzeti jogszabályokat, azonban az Európai Unió vonatkozó irányelvében meghatározott nyolc közlekedési jog-sértés szolgál háttérjogszabályként. Ezen nyolc tényállás esetében a kiszabott szabálysértési és közigazgatási bírságokat a felek egymás országaiban a jogi minősítéstől függetlenül elismerik és végrehajtják.

Ez a nyolc tényállás a következő. A sebességhatár túllépése, aminél jó tudatosítani, hogy a halálos közúti balesetek mintegy 40 százalékáért, tehát csak Magyarországon évente több mint 200 ember haláláért felelős; családi tragédiák, számos fájdalommal teli, gyászos végkimenetelű baleset okozója. Elég, ha itt a járdára 80 kilométer/órás sebességgel felhajtó, egy 2 és egy 5 éves ártatlan kisgyermek életét Leányfalun 2000 tavaszán kioltó, ír Tobin ügyére utalok. De könnyen okozhatta volna teljesen vétkes emberek halálát 2014 őszén az az M7-esen 330 fölötti sebességgel, ámokfutó módjára száguldozó, felelőtlen alak is, akinek bizonyára a kompenzációs szerepet betöltő Lamborghinijéből végül Porsche lett.

Fontos, hogy ha kell, akkor a biztonsági öv használatának a mellőzését a törvény erejével is visszaszorítsuk, hiszen szakértők bizonyítják, hogy annak használata már legalább egymillió ember életét mentette meg világszerte, amióta a Volvónál dolgozó Nils Bohlin 1958-ban szabadalmaztatta. Az EU-ban egy felmérés szerint évente 13 ezer ember életét menti meg ez a találmány, s használata esetén még több mint 4 ezer ember menekülhetne meg az értelmetlen haláltól. Magyarországon egyébként 1976 eleje óta kötelező a biztonsági öv használata az első üléseken. Jó tudni, hogy közlekedésbiztonsággal foglalkozó baleseti kutatások szerint a balesetben szörnyethalt személygépkocsi-vezetők 47 százaléka, az áldozatul esett, elől ülő utasok 36 százaléka, a hátul ülő utasok 65 százaléka nem használta a biztonsági övet.

Magától értetődő számunkra a piros lámpán való áthajtás szankcionálása is.

A negyedik tényállás az ittas járművezetés, amit a Jobbik egyáltalán nem tekint holmi bohém virtusnak. Emlékeztetnék arra, amikor 2012-ben Eva Rezesova az autópályán X5-ösével 165 kilométer/órás sebességgel, alkoholos állapotban egy Fiat Puntóba rohant, és négy ember vált az áldozatává.

A negyedik tényállás után a kábítószer hatása alatt történő járművezetés is értelmetlen és felhábo-

rító tragédiák forrásává válhat, mint azt az intézkedő magyar rendőrt halálra gázoló, osztrák hummeres esete is szomorúan példázza.

Nyilván nem igényel különösebb magyarázatot a bukósisak viselésének elmulasztása és a tiltott sávban való közlekedés szankcionálása, valamint a mobiltelefon vagy más kommunikációs eszköz vezetés közbeni jogellenes használata sem. Trendi vagy éppen praktikus vagy sem, de a mobilozás négyszeresére növeli a baleset lehetőségét, 50 százalékos reakcióidő-romlást okoz, ami a reakciókéssélem tekintetében az ittas befolyásoltsághoz hasonló eredménnyel jár, sőt, az egy kezével a mobilját babráló sofőr reakcióideje 30 százalékkal rosszabb, mint egy 0,9 ezrelékes ittas vezetőé.

Tehát a fent említett adatok tükrében egyáltalán nem meglepő, ha a Jobbik ezt a törvényjavaslatot támogatni fogja. Nagyon szépen köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Megkérdezem, kíván-e még valaki az adott napirendi pont keretében felszólalni. *(Nincs jelzés.)* Jelentkezőt nem látok. Az általános vitát lezárom.

Megkérdezem Kontrát Károly államtitkár urat, kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Jelzésre:)* Igen. Megadom a szót, államtitkár úr.

DR. KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Köszönöm a vitában megszólaló képviselők támogatását. Bízom abban, hogy a jelenleg tárgyalta törvényjavaslat a magyar emberek, a Magyarországon élők és Magyarország biztonságát elősegíti, ezért megfelel Magyarország érdekeinek.

Kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy a törvényjavaslatot támogassák. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására pénteken 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **az e-kártya megvalósításához szükséges egyes törvények, valamint az állami és önkormányzati szervek elektronikus információbiztonságáról szóló 2013. évi L. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája** a lezárásig. Az előterjesztés T/4857. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Pogácsás Tibor úrnak, a Belügyminisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének. Öné a szó, államtitkár úr.

POGÁCSÁS TIBOR belügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót,

elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Országgyűlés! A most tárgyalta törvényjavaslat három kérdéskört érint: az e-kártya létrehozásához szükséges törvények módosítását, az úgynevezett összerendelési nyilvántartás működésének pontosításához szükséges törvénymódosítást, az információbiztonságról szóló törvény és az ezzel kapcsolatos egyes törvények módosítását.

Az Európai Unió 16 tagországában már elektronikus személyazonosító kártyát bocsátottak ki, amely a benne található csip révén nemcsak a hagyományos személyazonosításhoz szükséges adatokat tartalmazza, de számtalan elektronikus szolgáltatás is igénybe vehető vele. Az elektronikus személyivel rendelkezők időt és fáradságot takaríthatnak meg azzal, hogy akár otthonról is intézhetik hivatalos ügyeiket, ráadásul a szolgáltatások folyamatosan, éjjel-nappal igénybe vehetők. Az e-kártya elfogadása megtakarítást jelenthet a vállalkozásoknak is, hiszen ezzel kiválthatók a saját ügyfél-azonosító rendszerek.

Az e-kártya egy új típusú személyazonosító igazolványként jelenik meg. Az új személyi igazolvány a korábbihoz képest jelentős eltérésekkel rendelkezik. Új elektronikus funkciókat tartalmaz: az elektronikus személyazonosítás, az elektronikus aláírás lehetősége, valamint az elektronikus útlevelel funkció. Az elektronikus tárolóelem a vizuális és az e-funkciókhoz szükséges adatokon kívül tartalmazza a polgár ujjnyomatát, adóazonosító jelét, valamint társadalombiztosítási azonosító jelét, 12 éves kortól tartalmazhatja már a polgár aláírását. Az érvényességi ideje fő szabály szerint 6 év. A törvényes képviselő kötelessége, hogy biztosítsa a kiskorú vagy a cselekvőképtelen személy személyazonosító igazolvánnyal rendelkezését.

A terrorizmussal kapcsolatos bűncselekmények miatt elrendelt utazási korlátozás kódolt formában tüntethető fel az igazolványon.

Az e-kártya olyan technológiai megoldással kerül kialakításra, hogy egyes elemeit csak az olvashatja ki elektronikusan, aki erre jogosult, és csak azt az adatot ismerheti meg, amelyet jogosult is kezelni, azaz nem fordulhat elő, hogy egyes állami vagy egyéb szervek az adatokkal visszaélhessenek.

Az ujjnyomat nem kerül nyilvántartásba, a más joga tárolt ujjnyomatoktól eltérő módon kerül rögzítésre. Az ujjnyomatot kizárólag az útlevelelfunkció használatával, valamint rendőrségi azonosításra, azaz az igazolvány és az igazolványt felmutató azonosítására lehet majd felhasználni.

A kártya egyes elektronikus funkciói a következőket jelentik. Elektronikus személyazonosítás, amely lehetővé teszi mind online rendszerben, mind pedig személyes ügyintézés során a személy azonosítását. A polgár a kártyáját a megfelelő kártyaolvasóba helyezi, a PIN-kód beütésével hitelesen azonosíthatja magát. A leolvasott adatok felhasználhatók az úrlapok gyors kitöltésére.

Az elektronikus aláírás egy szabadon választható funkció, ha a kártya tulajdonosa kéri, úgy az igazolványa az elektronikus aláíráshoz is felhasználható mint hitelesítő eszköz. Az ehhez szükséges elektronikus szolgáltatást a kormány által kijelölt szerv, várhatóan a NISZ Zrt. biztosítja.

Utazáshoz az új személyi igazolvány ugyanúgy használható lesz, mint a régi. A tárolt ujjnyomatnak és az elektronikus csipnek köszönhetően a repülőtéri határátlépést gyorsíthatja meg.

Az igazolványok cseréje fokozatosan, a régi lejáratával történik, aki azonban szeretné a régi igazolványát hamarabb lecserélni, emelt összegű illetékért megteheti.

(19.30)

Azon 65 év feletti személyek, akik nem kívánják az elektronikus funkciót igénybe venni, továbbra is igényelhetnek határidő nélküli igazolványt. Az illetékmentesség köre bővül a 14-18 év közötti korosztállyal.

Tisztelt Országgyűlés! A törvényjavaslat összerendelési nyilvántartásra vonatkozó részeinél hangsúlyozni kell, hogy a törvényjavaslatnak a sajtóban eddig megjelentekkel ellentétben nem célja, hogy az elkülönülten kezelendő azonosítókat - taj-szám, adóazonosító, személyazonosító - egyben kezelje. A 2013. január 1-je óta megalkotott szabályozás alapján az összerendelési nyilvántartás a személyi nyilvántartások és az egyéb kapcsolódó nyilvántartások titkosított kapcsolati kódjait tartalmazza, és az e-kapcsolati kódok útján történő szakrendszerek közötti kommunikációt teszi lehetővé. A nyilvántartás semmilyen természetes személyazonosító adatot vagy egyéb ágazati azonosító kódot nem tartalmazhat.

Az összerendelési nyilvántartás szerepe az, hogy az egyes szakrendszerekbe a szakrendszer által előírt azonosító nélkül is be lehessen lépni, és a kapcsolati kódokon keresztül is azonosítható legyen az ügyfél. A jelen javaslat ezen összerendelési nyilvántartás szabályait a tényleges informatikai megvalósítás szempontjából felülvizsgálva pontosítja.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A törvényjavaslat másik célja az állami és önkormányzati szervek elektronikus információbiztonságáról szóló 2013. évi L. törvény módosítása. A módosítás lényegi elemei a következők. Az általános hatóság mellett kijelölésre kerülnek kormányrendeleti szinten az európai létfontosságú vagy nemzeti létfontosságú létesítmények, rendszerek, a zárt célú rendszerek, a honvédelmi célú, valamint a polgári hírszerző tevékenységet végző nemzetbiztonsági szolgálat elektronikus informatikai rendszerei tekintetében a hatósági feladatot ellátó szervek.

A javaslat alapján megszűnik a Nemzeti Biztonsági Felügyelet információbiztonsággal kapcsolatos feladata, azt a jövőben a Nemzetbiztonsági Szakszolgálat látja el. A Nemzetbiztonsági Szakszolgálat mint kormányzati eseménykezelő központ eddig is részt vállalt a kiberbiztonsági feladatok ellátásában, szerepe így megerősödik, egyúttal a szükséges szakértelem egy intézményben összpontosul. Átalakul a sérülékenységvizsgálat rendszere is. A kormány által kijelölt állami szerv mellett feladatot vállalhatnak nemzetbiztonságilag ellenőrzött piaci szereplők is. A nemzetbiztonsági védelem alá eső szervek, a létfontosságú rendszerek elektronikus információs rendszerei, valamint a zárt célú rendszerek vonatkozásában a Nemzetbiztonsági Szakszolgálatnál működő kormányzati eseménykezelő központ végezheti a sérülékenységvizsgálatot. A Magyar Honvédség és a Katonai Nemzetbiztonsági Szolgálat zárt célú elektronikus információs rendszerei, továbbá a Honvédelmi Tanács és a kormány speciális működését biztosító infokommunikációs támogató rendszerei esetében, valamint az Információs Hivatal tekintetében a saját ágazati, szintén a kormány által kijelölt állami szerv végzi a vizsgálatot.

A GovCERT tevékenységét eddig nehezítette, hogy az elektronikus kereskedelmi és elektronikus hírközlési szolgáltatók nem voltak együttműködésre kötelezve. Az elektronikus hírközlésről szóló 2003. évi C. törvény, továbbá az elektronikus kereskedelmi szolgáltatások, valamint az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások egyes kérdéseiről szóló 2001. évi CVIII. törvény módosításával küszöböli ki a törvényjavaslat ezt a problémát.

Kiemelendő a biztonsági események kezelésére vonatkozó szabályozás. Az elektronikus információs rendszerben bekövetkezett biztonsági esemény dokumentálása, következményeinek felszámolása, a bekövetkezés okainak és felelőseinek megállapítása és a hasonló biztonsági események jövőbeni előfordulásának megakadályozása érdekében végzett tervszerű tevékenység eddig megoszlott a GovCERT és az ágazati eseménykezelő központok között. A módosítás eredményeként az ágazati eseménykezelő központokra vonatkozó szabályozás megszűnik. A GovCERT mellett csak a BM Országos Katasztrófavédelmi Főigazgatóságon, a Honvédelmi Minisztériumban, valamint az Információs Hivatalnál fog eseménykezelő központ működni.

A kockázatokkal arányos, költséghatékony védelem kialakítása érdekében a szervezetet az elektronikus információs rendszerek védelmére való felkészültsége alapján a szervezetnek biztonsági szintekbe kell sorolnia a jogszabályban meghatározott szempontok szerint. Új elem a szabályozásban, hogy a magasabb biztonsággal védendő szervezeti egységek szintbe sorolása elválik a szervezet biztonsági szintjétől. Magyarul, ha egy szervezeten belül informá-

cióbiztonsági szempontból magasabb védelmi szinten lévő szervezeti egység működik, akkor nem kell a teljes szervezetre a magasabb elvárásokat megvalósítani, így jelentős költség takarítható meg.

A törvényjavaslat szerint, ha az elektronikus információs rendszert olyan súlyos biztonsági esemény éri vagy súlyos biztonsági esemény közvetlen bekövetkezése fenyegeti, amely a rendszert működtető szervezet működéséhez szükséges alapvető információk vagy személyes adatok sérülésével jár, a kormányzati eseménykezelő központ a védelmi feladatainak ellátása érdekében kötelezheti a szervezetet, hogy a súlyos biztonsági esemény megszüntetése vagy a fenyegetettség elhárítása érdekében a szükséges intézkedéseket tegye meg. Azonnali beavatkozást igénylő esetben a kormányzati eseménykezelő központ - az úgynevezett információbiztonsági felügyelő útján - az információk sérülésének elkerüléséhez szükséges mértékben ideiglenes intézkedést is alkalmazhat.

A hatóság köteles felszólítani a szervezetet a jogszabályokban foglalt biztonsági követelmények és az ehhez kapcsolódó eljárási szabályok teljesítésére. Új elem a szabályozásban, hogy ha a felszólítást az érintett szervezet figyelmen kívül hagyja, vagy a hatóság által javasolt védelmi intézkedéseket önhibájából nem teljesíti és ezáltal súlyos biztonsági esemény következik be, vagy közvetlen bekövetkezése fenyeget, a hatóság a biztonsági esemény bekövetkezésének elhárítására fordított költségek megtérítésére kötelezheti a szervezetet.

Kérem a tisztelt Országgyűlést a javaslat támogatására. Köszönöm, elnök úr. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most képviselői felszólalások következnek, ezek első körében a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor.

Elsőként megadom a szót Dunai Mónika képviselő asszonynak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

DUNAI MÓNIKA, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! „Ami ma lehetetlen, az holnap megvalósulhat.” - Öveges professzor szavai ezek. Úgy gondolom, ez az idézet kellően jellemzi azt a nemes célkitűzést, ami az előttünk fekvő T/4857. számon benyújtott, az e-kártya megvalósításához szükséges egyes törvények, valamint az állami és önkormányzati szervek elektronikus információbiztonságáról szóló 2013. évi L. törvény módosításáról szóló törvényjavaslatban rejlik. Az Alaptörvény XXVI. cikke pedig kimondja: „Az állam - a működésének hatékonysága, a közszolgáltatások színvonalának emelése, a közügyek jobb átláthatósága és az esélyegyenlőség előmozdítása érdekében - törekszik

az új műszaki megoldásoknak és a tudomány eredményeinek az alkalmazására.”

Az alkotmány imént idézett mondatával tulajdonképpen kötelezettséget vállaltunk, hogy a technológiai fejlődés eredményeit felhasználjuk a közigazgatás korszerűsítésére, a bürokrácia csökkentésére az állampolgárok életének megkönnyítése érdekében. Az elektronikus személyazonosító kártya feltételeinek jogszabályi megteremtése véleményem szerint a legkiválóbb példa lehet a kor technikai vívmányainak hatékony, állam általi felhasználására.

A kormány törvényjavaslata egyfelől az e-kártya megvalósításához szükséges törvénymódosításokat tartalmazza, másfelől az állami és önkormányzati szervek elektronikus információbiztonságáról szóló 2013. évi L. törvény módosítására irányul. Szeretném felhívni tisztelt képviselőtársaim figyelmét, hogy a következő két fogalom nem elválasztható és nem elválasztandó egymástól. Ez a két fogalom az elektronikus közigazgatás és az információbiztonság, vagy ha úgy tetszik, az adatvédelem. Miközben mindent meg kell tennünk a hatékonyság, az állampolgárok kényelme érdekében, ez nem mehet sohasem a biztonságuk, a biztonságunk rovására. Sőt, ha lehetőségünk nyílik rá, ezt folyamatos fejlesztéssel, módosítással erősíteni kell. Az adatvédelmi szabályokat minden körülmények között be kell tartani.

(19.40)

A célhoz kötöttség elvének és az adatok összekapcsolása tilalmának érvényesülnie kell az alkalmazás során.

Már 2008-ban, az online személyazonosítás egységesítése jegyében elkészült az Igazságügyi és Rendészeti Minisztériumban az elektronikus személyi igazolvány bevezetésének koncepciója, ám a szocialista kormány, mint annyi minden másban, itt sem lépett a tettek mezejére. Az ebben a ciklusban elfogadott, az egységes elektronikus kártya-kibocsátási keretrendszerrel szóló 2014. évi LXXXIII. törvény megteremtette a különböző kártyák egyesítésének keretfeltételeit. Az Európai Unió 2014-ben elfogadott 910/2014/EU rendelete középpontjában pedig az elektronikus személyazonosítás határokon átvitelű egységesítése áll.

Az EU 16 tagországa már elektronikus személyazonosító kártyát bocsát ki. Az e-személyi igazolvány legnagyobb sikertörténete talán leginkább Észtországhoz köthető. Itt ugyanis az e-személyi igazolvánnyal okmányirodai, földhivatali, közjegyzői ügyek, iskolai beíratás is intézhető elektronikusan, sőt az még tömegközlekedési bérletként is használható.

Az észak kártyájuk segítségével elektronikusan voksolhatnak a helyhatósági, a parlamenti választásokon, a népszámlálást is ennek segítségével bonyolították. 2012-ben, vagyis három évvel ezelőtt a la-

kosság 90 százaléka rendelkezett elektronikus kártyával.

Hazánkban az elektronikus közigazgatás kiterjesztésével kapcsolatos feladatokról szóló 1743/2014-es kormányhatározat 9. pontja alapján létre kell hozni az elektronikus tárolóelemet tartalmazó, személyazonosításra és elektronikus aláírásra alkalmas okmányt, amely biztosítja az állampolgárok számára, hogy egyetlen okmány használatával intézhessék hivatalos ügyeiket, kiemelten az adóigazgatási eljárásokat és a társadalombiztosítási ellátások igénybevételét. Ezáltal legyen alkalmas a taj-kártya és az adóigazolvány kiváltására, és legyen alkalmas egyes közlekedési szolgáltatások igénybevételére is. Úgy gondoljuk, hogy az e-kártyától elvárt funkcionális leghatékonyabban a személyazonosító igazolvány fejlesztésével lehet elérni.

Az elektronikus személyazonosító kártya tehát egyszerre szolgálhat adóigazolvánnyként, taj-kártyaként vagy éppen útlevélként. Az e-kártya ezenfelül alkalmas lesz arra, hogy az igénylő erre irányuló szándéka esetén - és ezt szeretném kiemelni még egyszer: az igénylő erre irányuló szándéka esetén - támogassa az egységes elektronikus kártya-kibocsátási keretrendszer bevezetésével létrejövő keretrendszer szolgáltatásainak az igénybevételét. Ez a megoldás folyamatosan bővülő felhasználási lehetőségeket eredményezhet, és megteremti az alapjait annak, hogy az állampolgárok egyetlen okmány használatával intézhessék hivatalos ügyeiket, továbbá egyetlen kártya segítségével vegyenek igénybe online elektronikus szolgáltatásokat.

Ki kell emelni, hogy ugyan az e-kártya elektronikus tartalmazni fogja ugyan a taj-t és az adóazonosító jelet, azonban az előterjesztésnek nem célja a taj-kártya és az adóigazolvány megszüntetése. Az e-kártya természetesen csak felmenő rendszerben kerülhet az állampolgárokhoz elgondolásunk szerint. Az egyes kártyaleolvasók telepítését, elterjedését követően, valamint az összerendelési nyilvántartás tényleges működését követően lehet megvizsgálni azt, hogy szükséges-e fenntartani a kötelezően biztosítandó taj-kártyát és adóigazolványt, vagy ezekre csak egy szűk rétegnek lesz szüksége.

Az igazolványok cseréjére így fokozatosan kerül sor. Azonban az új típusú igazolvány kiállítását a korábbi igazolvány érvényességi idejének lejártát megelőzően is lehet már kezdeményezni. A javaslat az okmány érvényességi idejét - a jelenlegi érvényességi időktől eltérően - a 18. életévüket betöltött polgárok esetében egységesen hat évben javasolja meghatározni.

Az idősebbek megnyugtatására jelzem, hogy a 65 év feletti polgárok, amennyiben az elektronikus funkciókat nem kívánják használni, a továbbiakban is kérhetnek határidő nélküli érvényességi idejű, úgynevezett hagyományos személyazonosító okmá-

nyokat. A 18 éves kort megelőzően az igazolványt a személy külsejének gyakori változása miatt továbbra is cserélni kell, a javaslat szerint háromévente.

A személyazonosító igazolvány tárolóelemén a kiállítás során elektronikus módon rögzítésre kerül a kérelmező személy ujjlenyomata, de ez kizárólag az okmányon kerül tárolásra. A későbbiek során a személynek és az okmányban elektronikus rögzített biológiai jellemzőnek az elektronikus összevetésével lehet a személyazonosítást hitelesen elvégezni, a személyt az okmánnyal „összekötni”.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az elhangzottakból is következően az elektronikus közszolgáltatások megvalósítása során kulcskérdés a megvalósítás hatékony felügyelete. Ennek érdekében a feladatok átfogó, horizontális ellátása céljából indokolt volt egyetlen integrált felügyeleti szerv létrehozása az elektronikus ügyintézés, a nemzeti adatvagyon, az informatikai biztonság és információbiztonság, valamint a köziratok kezelésének a felügyelete vonatkozásában. Az előttünk fekvő javaslat rögzíti az elektronikus kapcsolattartást az informatikai biztonsággal összefüggő eljárásokban, és egységesíti a terminológiát.

Bízom benne, hogy a javaslat elfogadásával a XXI. század követelményeinek mindenben megfelelő közigazgatás megteremtéséhez teszünk egy nagy lépést, a bürokrácia további csökkentésével, az elektronikus ügyintézés kiszélesítésével és elterjedésével alapvetően megkönnyítjük a magyar emberek életét.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Bárándy Gergely képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezetőjének. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. BÁRÁNDY GERGELY, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Dunai Mónika képviselő asszony egy idézettel kezdett, ami, úgy gondolta, az e-kártya vonatkozásában helytálló. Amikor a Fidesz az elektronikus átállásokról beszél és rendelkezik, akkor nekem egy másik idézet jutott hirtelen az eszembe, ami persze kevésbé elegáns, de ugyanígy klasszikus, miszerint „Tedd vagy ne tedd, de ne próbáld!” - mondta Yoda mester.

Nekem az a problémám ezzel, hogy a Fidesz nagyon sokszor megpróbálkozik az elektronikus átállással rengeteg területen, csak sajnos nem jár sikerrel benne. Akkor, amikor működni kellene, mondjuk, egy elektronikus rendszernek, de az önkormányzati jegyzők még mindig kinyomtatják és papír alapon archiválják az egyes okiratokat azért, mert attól tartanak - és okkal is alappal tartanak attól -, hogy ezek a rendszerek nem biztonságosak, akkor én azt gondolom, hogy sajnos, az a mondatrész igaz a Fidesz

törekvéseire, hogy sajnos próbálja, bár ne tenné, vagy másként tenné legalábbis.

De térjünk vissza az elejére ennek a törvényjavaslatnak: az előkészítésről, azt gondolom, hogy mindenképpen érdemes néhány szót ejteni. Ugyanis a törvényjavaslat tervezetét a kormányzati honlapon egyeztetésre bocsátották, háromnapos egyeztetésre.

Államtitkár úr, hadd kérdezzem meg, egy ilyen volumenű törvényjavaslatnál önök mit várnak három nap alatt? Azt, hogy tényleg az illető érintettek megalapozott véleményt tudnak majd prezentálni ennyi idő alatt? Nyilvánvalóan ez egyre jó, hogy elmondhassák tényszerűen azt, hogy volt egyébként ennek a javaslatnak egyeztetése, egyeztetésre bocsátották, de tartalmi szempontból ez biztos, hogy nem tekinthető annak.

(19.50)

Egyébként, hozzáteszem, hogy a jogszabályok előkészítésében való társadalmi részvételtől szóló törvény 8. § (3) bekezdése szerint: „A tervezettel együtt közzé kell tenni a jogalkotásról szóló törvényben meghatározott előzetes hatásvizsgálat összefoglalóját is.” Úgy tűnik, hogy ezt a kötelezettségét egyébként a belügyminiszter megsértette, ugyanis ilyet nem tett. Ez nemcsak egy formális probléma, hanem ennél a témánál, ahol éppen az intézményi háttér megteremtésének a kérdése az egyik legfontosabb kérdés, egy óriási tartalmi probléma, azt gondolom.

Az egyeztetésre bocsátott törvényjavaslatnak a tervezetéről, szintén azt mondom, hogy jogszabály szerint, az idézett törvény 11. §-a szerint az előkészítésért felelős miniszternek mérlegelnie kell a beérkezett véleményeket, és azokról, valamint az elutasított vélemények esetén az elutasítás indokairól tipizált összefoglalót kell készítenie, amit a honlapon a véleményező listájával együtt közzé kellene tenni. Államtitkár úr, ez sem történt meg. Gondolom, azért, mert három nap alatt nem túl sok álláspont és vélemény érkezett be önökhöz. Jó lenne, ha államtitkár úr akkor legalább most a parlamenti vitában ismertetné azt, hogy kik véleményezték ezt a javaslatot, és azok milyen véleményeket fogalmaztak meg ezzel kapcsolatban.

A harmadik, amit az előkészítés kapcsán problémaként szeretnék mindenképpen kiemelni - ez már szinte, azt kell hogy mondjam, a szokásos formai eleme az ellenzéki felszólalásoknak ezekben a témakörökben -, hogy a NAIH elnökének a véleményét nem ismerjük róla, holott a törvény szerint kötelező kikérni az ő álláspontját. Egyetlen információ van, illetve most már kettő, mert azt hiszem, hogy a hvg.hu is közölt erről egy rövid összefoglalót, de például a Magyar Hírlapnak adott interjújából tudhatunk bizonyos véleménymorzsákat a NAIH elnökétől, hogy mit gondol erről a javaslatról. Én egy

idézetet találtam, ami így szól: „Például a társadalombiztosítási és adószámokat is tartalmazó új elektronikus személyi igazolvány kapcsán felmerül, hogy ez nem ellentétes-e az Alkotmánybíróság korábbi álláspontjával, miszerint tilos az univerzális azonosító, csak osztott információs rendszerek létezhetnek. Ez azt jelenti, hogy a különböző adatokhoz nem lehet egy leolvasóval univerzálisan hozzáférni. Nem csökkenhet a védelmi szint. Meg kell teremteni a megfelelő adatbiztonságot a kártyán, de a leolvasók esetében is.” Ez meg van teremtve, államtitkár úr? Mert ezt sehonnan nem tudom kiolvasni, és ön a bevezetőjében, az exozójában sem nagyon tért ki arra, hogy ezek a feltételek teljesültek volna. Ugyanis az Adatvédelmi Hatóság elnökének ezek voltak - legalábbis a sajtóban - a legfontosabb észrevételei. Egyúttal kérdezném is államtitkár urat, hogy hol van a NAIH elnökének a véleménye, és azt mi honnan tudjuk megismerni hivatalosan.

Ahogy én utaltam erre, eddig a kormányzat, amikor az elektronikus átálláshoz nyúlt, akkor bár kétségtől ez a jövő útja, és ezt mi sem szeretnénk elvitatni, hiszen mindenhol a világon az elektronizálás irányába haladnak, de káoszról káoszra haladunk sajnos Magyarországon. Pontosan azért lett volna fontos az, hogy egy előzetes hatástanulmányt lássunk erről a témáról, ugyanis nem az a kérdés, hogy kényelmesebb-e egy kártyával a zsebemben sétálni ahelyett, hogy ötöt hordok ott, és nem lenne-e egyszerűbb az, hogyha egy jól működő rendszerben én ezzel tudnám, mondjuk, az egészségügyi szolgáltatásra való jogosultságomat igazolni ahelyett, hogy egy papírlapot hordok a zsebemben, amit persze mindenki néha otthon felejt, aki nem gyakorlott kórházba járó; ez nem kérdés, mert nyilvánvalóan kényelmesebb. De én azt gondolom, hogy itt elsősorban nem a kényelmi szempontok számítanak, amikor egy ilyen új eszközt kívánunk bevezetni a magyar, ha úgy tetszik, piacra. Először is: rendelkezésre áll-e az infrastruktúra? Tehát kérdezném én, hogy majd a kerületi meg a kisvárosi orvosi rendelőben a kormány biztosítja-e a törvény hatálybalépése után, illetve a kártya kibocsátása után azt a leolvasót, amivel ezeket az adatokat ott biztonságosan le lehet olvasni. Úgy biztonságosan, hogy közben nem férnek hozzá, mondjuk, az adóhatóság által kezelt adataimhoz a körzeti rendelőben. Mert ez, azt gondolom, elsődleges kérdés, amikor erről a témáról beszélünk.

Aztán ehhez kapcsolódóan a második, az adatbiztonság kérdése: hogyan teremtik meg, milyen technikai feltételekkel az adatbiztonságot? Én értem azt, hogy államtitkár úr megnyugtatót minket arról, hogy nem lehet majd leolvasni ezekkel a gépekkel, csak azt az adatot, amire az adott hatóság jogosult, de majd sorolok egy-két nemzetközi példát, pontosan itt merültek fel problémák a külföldi szabályozások esetén, és ma, úgy tűnik, hogy meg akarnak te-

remteni egy olyan egységes kártyát, egy olyan egységes, ha úgy tetszik, tárgyat, amin rajta szerepelnek azok az adatok is, amiket az adóhivatal kezel, az is, amit a társadalombiztosítás kezel, az is, amit a közlekedésrendészet, az is, amit a lakcímnnyilvántartás. Tehát hol tudják azt garantálni, tisztelt államtitkár úr, hogy minden hozzáférési ponton ezek az adatok biztonságban lesznek, és csak az tudja leolvasni majd, aki erre jogosult? Erről egy szó sem esik nemcsak a javaslatban, hanem sehol sem. Azaz a célhoz kötöttséget kérdezném, államtitkár úr, egy mondatban, hogyan fogják azt tudni a technikai értelemben érvényesíteni.

A nemzetközi példák, amit ígértem, hogy szólok róluk, ezek egyáltalán nem megnyugtatók, és olyan országokban nem megnyugtatók, ahol lényegesen jobban működik az elektronikus nyilvántartási rendszer, mint Magyarországon, technikailag is, anyagilag is és sok más tekintetben is előttünk járnak. Ilyen például az Egyesült Királyság, ahol a kormányzat 2010-ben feladta az e-személyi kártya bevezetésének a tervét, mert nem látták maradéktalanul biztosíthatónak a magánadatok sérthetlenségét. Az Egyesült Királyságban, tisztelt államtitkár úr, ahol anyagilag is és az elektronikus ügyintézés szempontjából is fényekkel előttünk járnak, azt gondolom.

Az e-kártya elvesztése, illetve illetéktelen kézbe kerülése, a kártyával való visszaélés is komolyabb kockázati tényező. Németországban az elektronikus személyazonosító kártya 2010. évi bevezetésekor biztosították a lakosságot, ahogy ön most minket, hogy a kártyahasználat teljesen biztonságos. A rendszer gyenge pontjának a kártyaolvasó készülék bizonyult, ez volt az egyik sikeres támadás behatolási pontja. Magyarán szólva, tisztelt államtitkár úr, pontosan ez az, ami a kérdésem, hogy milyenek lesznek ezek a berendezések, hogyan fogják tudni az adatbiztonságot úgy szavatolni, mondjuk, egy vidéki rendelőben, hogy maradjak a példánál, de hogy ne csak vidéket említsek, egy budapesti körzeti rendelőben, hogy ott is olyan technikai fejlettségű gép álljon rendelkezésre, ami az adatbiztonságot maradéktalanul tudja szavatolni. Németországban ez nem sikerült, remélem, Magyarországon majd sikerül.

Máskor a támadóknak az online szoftverfrissítéshez használt állami szerver helyett egy csaló szerverre sikerült átirányítani a böngészőt, és egy fertőzött fájlt installálni a felhasználó számítógépére.

Hollandiában 2013 decemberében 150 állampolgár adatait lopták el, és a megszerzett adatokkal visszaéléseket is elkövettek.

És hogy egy rosszmájú megjegyzést is hozzátégyek, tisztelt államtitkár úr: én megmondom őszintén, hogy nem szívesen adom meg az Orbán-kormányhoz azt a felhatalmazást, hogy a profilalkotást ilyen könnyen meg tudja oldani a magyar állampolgárok vonatkozásában, egy kártya segítségével.

Azt tudom javasolni, hogy ha bevezetni szándékoznak egy ilyet, akkor első körben legalább ne kötelező jelleggel tegyék; aki kívánja, aki ezeket a kockázatokat vállalja, aki a kísérleti rendszer kockázatait a kényelem érdekében vállalja, az élhessen ezzel. Tegyük lehetővé, mondjuk azt, hogy az ügyfélkapu használata könnyebbé válik egy ilyen kártya használatával. Nézzük meg, hogy az állampolgárok hány százaléka szeretné ezt a kényelmet, cserébe azokért a veszélyforrásokért, amiket én most felsoroltam. Úgyhogy én azt gondolom, hogy például egy ilyen változás indokolt lenne.

(Az elnöki széket Lezsák Sándor, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Aztán, tisztelt államtitkár úr, hogy más témára is kerüljön sor még a maradék időkeretben.

(20.00)

Nem tartoznak majd a népszerűségi nyilvántartási törvény hatálya alá a Rogán-letelepedettek, azaz a letelepedési kötvényt offshore-cégeken keresztül vásárló külföldiek, mert a 45. oldalon található indoklás szerint jellemzően nem élnek az országban. Tisztelt Államtitkár Úr! Ha valami és valahol, akkor itt van a beismerés, hogy a letelepedési kötvényeseknek esze ágában sincs Magyarországon élni, a kötvénybiznisz most lepleződött le, ha máskor nem, de most biztosan. Saját maguk írták bele az indoklásukba azt, hogy ezek az emberek jellemzően nem élnek az országban, de azért pénzért megvehetik a letelepedési kötvényeiket egy olyan offshore-cégtől, amit nem kívánok most részletezni, mert mondjam azt, közismert, hogy hova vezet vissza. Azt gondolom, hogy ez nincs rendben, tisztelt államtitkár úr.

Aztán még meg sem száradt az államfői pecsét az egységes elektronikus kártya-kibocsátási keretrendszerről szóló 2014. évi törvényen, még hatályba sem lépett, de már most kiderült, hogy fogalmi, terminológiai használhatatlanok, mert számos ponton el kell térni a rendelkezéseitől. Az állandó személyazonosító igazolvány ugyanis valójában elsődleges kártyának tekintendő, így a most tervezett szabályozás az eredeti koncepcióba nem is illik bele. Az egységes elektronikus kártya-kibocsátási keretrendszerről szóló törvényjavaslat tárgyalásakor azt a kormányzati célt kommunikálták, hogy a kerettörvényt azért hozzák létre, hogy majd kibocsátáskor alkalmazhassák az egyes ágazati törvényekben előírtakat a konkrét elektronikus kártyák bevezetésekor. Ehhez képest most az elsődleges kártya funkcióját a személyazonosító igazolványra helyezik, és az indoklásból úgy tűnik, hogy ez egy új vagy a 2008-as tervezethez képest újabb ötlet, vagy a kerettörvény

megalkotásakor nem volt átgondolt a tervezett rendszer, vagy féltő, hogy most nem az.

Nem támogatható, tisztelt államtitkár úr, a rendőrségről szóló törvény módosítása. A szöveg szerint: „A rendőrség feladatai ellátása során, ha az érintett személyazonosságának megállapítása szükséges, az érintett személyazonossága megállapítása céljából a személyazonosító igazolványnak az érintett ujjlenyomatát tartalmazó adatát kezelheti.” Ezt az adatot az érintett hozzájárulása alapján, vagy ha a törvény lehetővé teszi, összevetheti az érintett ujjlenyomat adatával. Ez a rendelkezés pedig nem tesz eleget a célhoz kötöttség követelményeinek a „feladat ellátása során” fordulat miatt.

Ráadásul, ha az érintett személyazonosító igazolványa megvan, akkor nem lehet kérdéses az érintett személyazonossága sem, hiszen maga az igazolvány fogja igazolni a személyazonosságot. Ezzel igazolódik az aggályunk, hogy bizonyos esetekben a személyazonosság megállapításához nem elégséges a személyazonosító igazolvány, az ujjlenyomat is kell. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*

Tisztelt Elnök Úr! Folytatni fogom még a későbbiekben a felszólalást, jelen esetben ennyi fért az időkeretbe. Köszönöm szépen. *(Demeter Márta tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm, Bárándy képviselő úr. A következő előre bejelentett felszólaló Vejkey Imre képviselő úr, Kereszténydemokrata Néppárt.

DR. VEJKEY IMRE, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt elnök úr, köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A kormány elkészítette és T/4857. szám alatt benyújtotta az Országgyűlésnek a személyi igazolványt, a lakcímkártyát, az adókártyát, a társadalombiztosítási kártyát és a schengeni övezeten belüli utazásnál az útlevélet is egy okmányba összevonó e-kártya bevezetésére irányuló törvényjavaslatot, amely kibővíthető közlekedési kedvezmények igénybevételére vagy akár diákigazolványként is használható. Az e-kártya felmenő rendszerben kerül bevezetésre, ami azt jelenti, hogy 2016. január 1-jétől a lejáró személyi igazolványok, illetve személyazonosítók folyamatosan cserére kerülnek úgy, hogy közben a mögöttes informatikai rendszer is kialakításra kerül.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Az e-kártya bevezetésének célja, hogy honpolgáraink egyetlen okmány használatával azonosíthatóság személyüket, továbbá intézhessék hivatalos ügyeiket az adóigazgatási eljárás és a társadalombiztosítási ellátások igénybevétele során. Mindez azt jelenti, hogy az e-kártyának a személyazonosításon túl alkalmasnak kell lennie a taj-kártya, valamint az adóigazolvány kiváltására is, továbbá alkalmasságát úgy kell kialakítani, hogy

lehetőséget biztosítson az e-kártya használhatósága tekintetében arra, hogy akár közlekedési szolgáltatásokra is igénybe lehessen venni. Az ePass kártyafunkció pedig komfortosabbá teszi a magyar állampolgárok Európai Unión belüli utazásait, az elektronikus útiokmány funkció használatával.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Az új okmány tartalmazni fogja a tulajdonosa nevét, nemét, születési helyét és idejét, állampolgárságát, anyja nevét és fényképét. Amennyiben pedig a honpolgárunk betöltötte már a 12. életévét, úgy aláírását is tartalmazza majd az új személyazonosító okmány. Az új személyi igazolvány része továbbá: egy olyan, optikailag olvasható csipet tartalmaz, amely rögzíti a polgár ujjlenyomatát, az elektronikus aláíráshoz szükséges adatát, a tulajdonos társadalombiztosítási azonosítóját, adóazonosító jelét, valamint személyazonosító igazolvány elektronikus egyedi azonosítóját.

Az új személyazonosító okmány megszerzésére irányuló eljárás illetékmentes lesz mindazoknak, akik 18 életévnél fiatalabbak és nem rendelkeznek más személyazonosító okmánnyal. Azon honpolgárok részére is illetékmentes lesz a személyazonosító okmány, akik betöltötték a 65. életévüket és határidő nélküli igazolványt kérnek, továbbá azok számára is, akik külföldre utazás tilalma hatálya alatt állnak - ugyanis ők egy külső jellel ellátott igazolványt kaphatnak majd, olyan igazolványt, amellyel nem tudnak külföldre távozni -, s végül azok számára is, akiknek az adattároló csip meghibásodása kell cserélni az igazolványt. Minden más esetben az igazolvány illetéke 5 ezer forint lesz.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Az imént hallottunk olyan szírehangokat, amelyek szerint a törvényjavaslat szembemegy az adatvédelemmel, relativizálja a polgárok személyes adatainak továbbítása és a különböző célú adatkezelése összekapcsolásának főszabályú tilalmát, továbbá áttöri az univerzális azonosító tilalmát. Az ellenzék által felhívott fenti aggályok a törvényjavaslat vonatkozásában ténylegesen nem állnak fenn, ugyanis az osztott információs rendszereken a törvényjavaslat nem változtat meg semmit, továbbá nem változnak a felhatalmazások és nem változnak az adatkezelésre vonatkozó szabályok sem, vagyis továbbra is aktív közreműködés kell majd az adatok kezeléséhez.

A törvényjavaslatban nincs szó biometrikus arc-kép-azonosítási rendszerről, csupán elektronikus módon kerülnek az adatok tárolásra, a kártya olvasásához pedig szükség van a kártyán kívül a kártyabirtokos állampolgár személyes közreműködésére is.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A fentiekén túl le kell szögeznünk azt is, hogy az e-kártyát felismerő rendszer csak azokat az adatokat lesz képes kiolvasni úgymond a kártyából, illetve a mögöttes adatbázisból, melyekre a jogszabályi felhatalmazások hagyományosan már ma is fennállnak.

Mindezek alapján kérem, támogassák a T/4857. számú törvényjavaslatot, a KDNP frakciója támogatja. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Vejkey képviselő úr. Most megadom a szót Staudt Gábornak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. STAUDT GÁBOR, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Engedjék meg, hogy felvezető gondolatokként én is elmondjam azt, hogy az időzítés nem túl optimális, hogy ezt a törvényjavaslatot tárgyaljuk. Nemcsak azért nem optimális, ahogy azt Bárándy Gergely képviselőtársam elmondta... - itt sokszor, amikor az ember második ellenzéki hozzászólóként kerül sorra, akkor némely gondolatot meg kell ismételnie, nem azért, mert most szembesültem volna ezekkel a tényekkel, hanem azért, mert mi is ezeket az aggályokat, többek közt, hogy 3 nap volt az egyeztetésre, ezeket ugyanúgy el szeretnénk mondani.

(20.10)

Három nap alatt egy ilyen törvényt nem lehet kellőképpen átnézni, a társadalom számára egyértelművé tenni, hogy miről is van szó, sőt a szakmai szervezetek is csak annyit tudnak elérni, hogy mondjuk, a médián keresztül, lóhalálában eljuttatják a kormányhoz azokat a fő aggályokat, amelyek megfogalmazódtak. Ez az egyik dolog. Tehát a három nap, azt hiszem, egy olyan kategória, amit nehéz hova tenni. Lehet, hogy ha nem tették volna, bizonyos szempontból, azt nem mondom, hogy jobb lett volna, mert természetesen minden egyeztetés, bármilyen rövid időn belül zajlik, jobb a semminél, de elég cini-kus ilyen rövid időt adni.

A másik az, hogy a költségvetés tárgyalásának első napján kell ezt behozni, amit nem is értek. Nem volt eddig gyakorlat, hogy a költségvetéssel egy időben tárgyalunk olyan törvényeket, amelyek egyébként a kormány előtt voltak, és beterjeszthették volna előbb is és később is. Miért pont ezen a héten? Ez két dolgot jelenthet. Vagy nem tudták előre, hogy a költségvetést erre a hétre fogják időzíteni, és a költségvetés jött be olyan módon, hogy nem lehetett kiszámítani, vagy tudatosan hozták be ezt a törvényt ilyenkor, mert 8 óra után, tévéközvetítési időn túl a képviselők által, itt a költségvetési vitában kifárasztott Országgyűlés elé terjesztve úgy átmehetnek ezek a javaslatok, hogy tulajdonképpen alig valakihez, a szakmán kívül szinte senkihez nem jut el az, amit itt ellenzéki részről elmondunk. Tehát ez egyáltalán nem elegáns, és biztos, hogy ha a kormány kérte volna, hogy ne ezen a héten tárgyalja az Országgyűlés, akkor ez megtörténhetett volna.

Most a javaslatra rátérve szeretnék egy-két pontot kiemelni. Természetesen elmondhatnám, hogy az irány lehetne jó is, és örülünk neki, hogy az elektronikus ügyintézés terén valami megindult hazánkban. Sokszor ez döcögős dolog, de támogatom mindenképpen az elektronikus ügyintézés, azonban ezt úgy kell tenni, hogy a megfelelő garanciákat is beépítsük. Ahogy a médiában megjelent, és a szakma is elmondta ezt, nem arról van szó, hogy az adatvédelem például gátja lenne a fejlődésnek. Ha már a médiáról esett néhány szó, azt is el kell mondanom, hogy az államtitkár úr a felvezetőjében elmondta, a médiában mik jelentek meg. Tehát olvassák önök a médiát, csak adott esetben nem veszik figyelembe, vagy nem időben kérik be ezeket a véleményeket. Később már azt lehet mondani, hogy az Országgyűlés előtt van a javaslat, módosításra már nem sok lehetőség van, legfeljebb egy-két kormánypárti módosító javaslatot tudnak befogadni.

Egyébként az számomra szintén érdekes volt, ahogy Vejkey képviselőtársam reagált, bár nem akarom őt megbántani. Nyilván egy szöveget szakértő módon összeállítottak, és azt elmondta a képviselőtársam, amiben már azt feltételezik, hogy az ellenzék nem fogja támogatni ezt a javaslatot. Azt hiszem, ez is valamire enged következtetni. Arra, hogy akik összeállították, az önök háttérszakértői - és ez egyébként igaz az államtitkári hozzászólásra is -, sejtették, hogy lesznek a javaslattal kapcsolatosan ellenvélemények. Ha ez nem így lett volna, önök azt mondták volna, hogy bizonyára ezekkel a leírt gondolatokkal és törvénymódosításokkal kapcsolatosan sok mindent lehet tenni, de benne kritikát találni nem lehet. Ezért biztosnak kellett volna lenniük abban, ha ez a javaslat jó lenne, hogy az ellenzék is támogatja. De, ahogy elmondtam, maximum a célját lehet támogatni ennek a javaslatnak.

Azt is el kell mondanom, hogy már az elnevezéssel is gondunk van: az e-kártya kifejezés a magyar jogban nem egy bevett fogalom. Tehát ha mondjuk, azt mondták volna, hogy állandó személyi igazolvány, és a törvény címébe is belevették volna ezt, és egyébként az elektronikus megvalósítást kibontva a törvényhelyek szintjén, akkor ezzel előrébb járnánk. Egyébként a címen kívül, ha jól emlékszem, vagy jól olvastam át a javaslatot, ez relatíve kevés helyen szerepel. Tehát már itt is egy kis bökkenőt érzek.

Továbbmenve néhány példát fogok felhozni arra, hogy miért átgondolatlan bizonyos része. Induljunk ki a gyakorlatból! Felmenő rendszerben, de bevezetésre fog kerülni ez az új állandó személyi, vagy ahogy önök nevezik, e-kártya, amely mindenféle adatot tartalmazni fog, ha a jövőben valaki elmegy egy ügyvédhez, és adásvételi szerződést szeretne kötni, az adószámára vagy adott esetben a tájszámára is szükség lehet. Nagy büszkeséggel tölti el az állampolgárt, hogy van neki egy új kártyája, amely

tartalmazza ezeket az adatokat. Átadják az ügyvédnek a szerződő felek, mert például egy ingatlan szeretnének megvenni, átadják a kártyájukat, hogy tisztelt ügyvéd úr, itt van rajta az adóazonosító jel. Csak az a gond, hogy rajta van, de nem olvasható, digitálisan megtalálható rajta. A törvény tartalmazza, hogy ellenőrizheti az állampolgár ezeket az adatokat a megfelelő, kormány által kirendelt hatóságoknál. A gyakorlatban mit fog ez jelenteni? Az eladó és a vevő elsétál az első, kormány által kijelölt szervhez, gondolom, ez valamilyen kormányablak lesz, és ott ellenőrzi ezeket az adatokat. Hogy ezt milyen módon teszi, mihez tudjuk hasonlítani, ha már más iratán nem szerepel, csak ezen, ez egy nagy kérdés, de mondjuk, megmondják neki, hogy ezek az adatok. Ha visszamegy az ügyvédhez, és azt mondja, hogy igen, ellenőriztük, rajta vannak az adatok és helyesek, ezzel az ügyvéd még nem lesz előrébb, hiszen neki is ellenőriznie kell ezeket az adatokat.

A törvényben jelen állapotban nem találtam, hogy megvalósítható lenne, hogy az ügyvéd is a kártyáról ezeket a számára fontos adatokat le tudja ellenőrizni, és azt sem, mivel az ellenőrzés szó tudomásom szerint nem takarja le, hogy mondjuk, egy közhiteles igazolást tud kérni, mondjuk, egy hatósági bizonyítványt kér arról, hogy mi is az ő adószáma; ezt jelen szabályok alapján nem tudják majd kiállítani a kormányablakoknál. Tehát egy patthelyzet fog kialakulni: ott van a kártyán ez a szám, neki ezt valamilyen módon igazolnia kell, de ez nem fog megvalósulni. Ezt persze lehetett volna úgy korrigálni, ahogy mondtam, hogy egy hatósági bizonyítványt állít ki erről a kormány által kijelölt szerv, nevezzük most kormányablaknak. Itt egyébként nagyon sok minden kormányrendeleti szinten fog megjelenni, a törvény alapján felhatalmazó rendelkezések születnek, de ezt sem látjuk. Mindenesetre ez egy életszagú példa, akár egy adásvételi szerződés kötése az ügyvédek számára a gyakorlatban nehezen lesz kivitelezhető.

Arról nem is beszélve, hogy persze örülünk neki, hogy egy kártya kell az öt helyett, ahogy Bárándy képviselőtársam mondta, de hiába írják le önök, hogy nem lehet összekapcsolni ezeket az adatbázisokat, mondjuk, egy adóhivatali, társadalombiztosítási, közlekedésrendészeti, lakcímnnyilvántartást. Mi garantálja, hogy akár a titkosszolgálatok egy összerendezési kóddal nem fognak rendelkezni, és egy teljes profilozás, valóban, ahogy elhangzott, nem tud megvalósulni? Megmondom: semmi! Hiába írjuk le a törvényekben! Ki tudja akár most is a titkosszolgálatokat ellenőrizni? Maximum a kormány, mert az Országgyűlés Nemzetbiztonsági bizottsága sok mindenre alkalmas, csak arra nem, főleg a mindenkori kormánytöbbsége, hogy a valódi működését a titkosszolgálatoknak ellenőrizze. Tehát ami technikailag megvalósítható, és nincs fölötte kontroll, az sajnos,

ismerve az elmúlt 25 évet és az azt megelőző történetet, technikailag meg is fog valósulni.

Egyébként nagyon sok szervezet, például a TASZ is úgy gondolta, hogy ez egy indokolatlan méretű hatalmat adhat az állam kezébe, és ahogy elmondtam, egy összerendezéssel az állam akár egy profilozás irányába is elviheti a dolgokat. Ehhez képest Péterfalvi Attila, ahogy a sajtóban megjelent - és valóban, az ő nyilatkozatait is a sajtóból kell összevadásznunk -, nem lát problémát.

(20.20)

Ha minden igaz, akkor ő azt mondta, hogy nem lát alapvető problémát - ez az ő dolga, hogy miért nyilatkozott így -, de hiányoznak még garanciális szabályok a javaslatból. Nem tudom, hogy ez a nyilatkozat így hangzott-e el, de ha garanciális problémák vannak, akkor kellene, hogy ő is lásson alapvető problémákat. Mert az alapvető probléma nem úgy jelentkezik, hogy ha a garancia bekerülne, akkor nem lenne, vagy hogy szóban a kormány esetleg azt mondja, hogy ő nem fogja összekapcsolni ezeket az adatokat. Ez nem garancia. A garancia az, hogy mondjuk, technikailag nem megvalósítható, vagy megfelelő módon a törvényben, kormányrendeletekben olyan módon van szabályozva, hogy ennek lecsökkentsük a lehetőségét.

Az is elhangzott szakmai szervezetek részéről, hogy az adóalanyok... Igen, lehet, hogy itt már keverem, mert adózókról is van szó. Tehát az adóalanyok és az adatkezelők közti információs egyenlőtlenségeket tovább fogja növelni, tovább növelheti a rendszer. Azt meg én nem tudom elfogadni, bár szintén elhangzott, hogy az esélyegyenlőséget növeli, talán a Fidesz vezérszónoka részéről hangzott el. Nem tudom, az hogy növeli az esélyegyenlőséget - és ez kormányzati pozícióban lévő kormánytagoktól is elhangzott, illetve részben az előterjesztésben szerepel -, hogy a jövő az lesz, hogy bizonyos pluszszolgáltatásokat is lehet pluszpénzért hozzákötteni ehhez a kártyához. Mit jelent ez? Azt, hogy van egy kártya, és akinek van pénze megfizetni azt, hogy mondjuk, elektronikus aláírásként is használja, az meg tudja ezt tenni. Akinek van, mondjuk, egy mobiltelefonja - lehet, hogy a fiataloknak egyértelmű, hogy mobiltelefonnal mindenki rendelkezik, de idős honfitársaink nem biztos, hogy rendelkeznek vele, és már az érvényesítő kódok megkapása gond, mert ha komolyan vesszük ezt a rendszert, akkor nem egy kóddal kell működtetni, hanem megújítva vagy akár az adott ügyletekhez is külön kódot hozzárendelve kellene működtetni. De ez már a szegényebb vagy idősebb honfitársaink számára elérhetetlen lesz. Ez nem esélyegyenlőség, hanem pont a fordítottja. Azt sem

tudjuk egyébként, hogy például egy e-alírást esetében mennyi pluszpénzt kell fizetni az állampolgároknak, hogy tudják erre használni.

Emelkedni fog bizonyosan az ára is ennek a személyi igazolványnak, tehát a jövőben többet kell majd fizetni. Megértem én, hogy 5000 forintba becsülik jelenleg ennek az önköltségét, de egyrésztől ez csak egy becslés, tehát ha ez 6000, 8000 vagy 10 000 lesz, akkor azt mondják önök, hogy majdnem eltaláltuk, csak egy picit tévedtünk, ennyibe kerül, tessék kifizetni. Jelen pillanatban 1500 forint, tehát közel a négyszeresére fog emelkedni, és ez is bizonyos honfitársainknak biztos, hogy egy jelentős költségnövekedést fog eredményezni.

Arról nem is beszélve, hogy nyilván ez az elvesztett, megsemmisült, megrongálódott okmányok esetén is fennáll, és többre fog kerülni az ideiglenes személyazonosító igazolvány megkérése is. S mint ilyen, még a pontos összegeket, ahogy mondtam, nem is látjuk.

Aztán lehetne itt beszélni az ujjlenyomat szükségességéről, hogy egy ilyen kártyán szerepeljen; ez maximum az útlevélknél lehet fontos. És én értem azt, hogy próbálnak garanciákat teremteni, és fogadjuk el, hogy az ujjlenyomat csak ezen a kártyán kerül majd eltárolásra, de a jövő nem arrafelé mutat, hogy a teljesen átfogó ujjlenyomat-adatbázisok működőképesek tudnak lenni, hiszen ezek sok esetben tévednek.

Elnök úr, majd egy perc hosszabbítást kérhetek a vezérszónokimhoz, hogy be tudjam fejezni?

ELNÖK: Igen.

DR. STAUDT GÁBOR, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Pont a terror elleni harcban láthatuk, hogy azok a nagy adatbázisok, főleg Amerikában, amelyek több millió ujjlenyomatot kezelnek, ezek sokszor megalapozatlanul dobnak ki egy-egy illetőt, például 2004 májusában Brandon Mayfield amerikai ügyvéd járt úgy, hogy az ujjlenyomatát kidobta az FBI rendszere, és gyakorlatilag egy terrorcselekménnyel vádolták volna meg. Annak köszönhetette, hogy ezt megúsza, hogy a spanyol hatóságok időközben egy algériai, algíri terroristát azonosítottak be mint elkövetőt, és az ő ujjlenyomatuk nagyon is hasonló volt.

Tehát azok a rendszerek, amelyek akár több millió ujjlenyomatot kezelnek - tudom, hogy most még nem erről van szó, de a jövőben akár elmozdulhatunk erre -, nagyon is tévedhetnek. Sorra lehetne mondani azokat az eseteket, amikor valakit, mondjuk, harminc év börtönbüntetésre ítélték Amerikában négy szakértő egybehangzó véleménye alapján, mondjuk, egy ujjlenyomattal; vagy akár halottnak hittek olyan embert, aki mégsem halt meg, pont az ujjlenyomat-azonosítás alapján.

Tehát ezek veszélyes utak, és egyes bűncselekmények esetén is meg kell nagyon vizsgálni az ujjlenyomatokat, nem lehet nagy adatbázisokba rendezni.

Ennyi volt az időm. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A következő előre jelentett felszólaló Varju László független képviselő úr. Öné a szó, képviselő úr.

VARJU LÁSZLÓ (független): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Úgy látom, hogy elég széles skálán tudunk majd kalandozni ennek a javaslatnak a nyomán. Előre szeretném jelezni, talán egy kis meglepetéssel is a kormány felé, hogy én azok közé tartozom, akik nagyon érdeklődnek aziránt, ami a javaslat mögött van. Szívesen kipróbálnám, és örülnék annak, ha az a cél, amit önök megfogalmaznak, hogy a személy azonosítására vagy az elektronikus aláírásra, ügyintézésre vonatkozó elképzelés minél hamarabb érvényre jusson, és attól a sok vagy több kártyától, amit egyébként használunk, sikerüljön megszabadulni olyan módon, hogy egyébként az okmányaim biztonsága és az elektronikus ügyintézés egymást erősítő, segítő megoldások legyenek.

De az a helyzet, hogy részben a képviselőtársaim által elmondottak, részben ez alatt a rövid idő alatt is érkezett jelzések alapján látszik, hogy a törvény jelenlegi állapotában inkább a kecskére bízott káposzta esetét próbálja meg bizonyítani, mert azok az érzékeny adatok, amelyeket ilyen módon a törvény erejével önök összerendeznek egy helyre, az bizony nagyon sok kockázatot rejt magában. Éppen ezért mindazon szervezeteknek a figyelemfelhívását, amely a különböző célú adatkezelések összekapcsolása fő szabályának a tiltására vonatkozna, a törvény ebben a formában biztos, hogy nem tudja kezelni. Ezért ezen vagy módosítaniuk kell, vagy a támogatást nem tudják elnyerni.

Én értek minden olyan szándékot, amely gyakorlatilag - önök által elmondva - az adatvédelem irányába mutat, de ennél több lehetőséget kell, illetve több garanciát kell önöknek biztosítani. Ebbe beletartozik az is, hogy Magyarország történetében azért elég furcsa időszakot éltünk meg, vagy furcsa módon alakult a személyi szám története és annak az 1991-ben történő bevezetése, amikor az Alkotmánybíróság társadalmitag méltányolható okból, a totális állam elleni küzdelem jegyében korlátozta a személyi szám közigazgatási használhatóságának körét. De ez a korlátozás lényegében egy téves hírközlés miatt alakult úgy, ahogy alakult, és azt követően nagyon sok pénzébe és idejébe került Magyarországnak, hogy e területen előre tudjon lépni. De azért azt kell mondjam, hogy e területen voltak és vannak eredményei Magyarországnak. Itt gondolok most elsősorban az okmányirodák kialakítására, azok műkö-

désére. Tehát van egy olyan háttér, amire valóban lehet támaszkodni, de ezen háttér után egy ilyen előrelépés, amire önök készülnek, láthatóan sokkal több jogi garanciát igényel, mert technikai megvalósításban kevesebb aggályt látok a terrorizmusra vagy akár pedig az elhunytak személyére vonatkozóan, hogy azok összecserélhetőek lennének. Ezzel vitában is állok képviselőtársammal.

Viszont ugyanaz az eszköz, ami a jó állam kezében a polgárok érdekeit szolgálja, az a rossz állam kezében egy komoly visszaélésre ad lehetőséget.

(20.30)

Az önök elmúlt években végzett tevékenysége nem ad arra biztatást, hogy csak jót lehessen gondolni ezekről a szándékokról, hanem éppen ellenkező a helyzet. Ezért az adatvédelmi szempontokat semmiképpen sem hagyhatjuk figyelmen kívül.

A javaslatnak azonban a legkritikusabb eleme az ujjlenyomat kötelező alkalmazása. Ha a Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság elnökének sajnos csak nyilatkozatban elérhető szavait is ideidézzük, ahhoz azért ragaszkodni kell, hogy az ujjlenyomat képe csak az e-kártyán látszódjék, azokból ne építsenek központi adatbázist, hogy itt több irányból közelítsük meg annak a feltételnek a hiányát, hogy az elnök úr véleményét az Országgyűlés számára az előterjesztő nem tudta biztosítani.

De a lényeg, a javaslat többek között a következő kötelező szabályokat tartalmazza. A tárolóelem az ujjlenyomatot abból a célból tartalmazza, hogy az állandó személyazonosító igazolvány és a polgár közötti kapcsolat kétséget kizáróan megállapítható legyen. Na most, önök erről elfelejtettek akár előterjesztőként, akár pedig kormánypárti vezérszónokként beszélni, hogy ezt igenis önök kőkeményen össze akarják kapcsolni, minden 12 évet betöltött állampolgárnál. A polgár az ujjnyomat rögzítését túrni köteles, ha a polgár az ujjnyomat rögzítését - a 29. § megfelelő bekezdésében meghatározott kivételekkel - visszautasítja, a személyazonosító igazolvány kiadását meg kell tagadni. Tehát akkor ez az igazolvány az állampolgárnak nem jár.

Sőt, ezt még fokozni is tudják, a rendőrségről szóló törvény pedig a következőkkel egészül ki: a rendőrség feladatai ellátása során, ha az érintett személyazonosságának megállapítása szükséges, az érintett személyazonossága megállapítása céljából a személyazonosító igazolványnak az érintett ujjnyomatát tartalmazó adatát kezelheti, ezen adatot az érintett hozzájárulása alapján, vagy ha a törvény lehetővé teszi, összevetheti az érintett ujjnyomat adatával. Tehát önök ezt ebben a formában akarják csinálni, ennek megfelelően akkor azért felvetem, hogy szükséges-e az ujjnyomattal ezt az igazolványt ellátni. Milyen veszélyeket rejt ez a változtatás? Mert

az állampolgárok ilyen kiszolgáltatottságát, azt gondolom, senki sem szeretné. Éppen ezért ezt támogatni nem tudjuk.

Milyen összegekbe kerülhet egyébként önmagában ez a rendszer, és milyen visszaélésekre ad lehetőséget? Ezt is vizsgálni szükséges. A személyazonosító igazolvány biztonsága a jelenlegi rendszerben három szinten egyébként, technikai, informatikai és igazgatási oldalról megoldott, ehhez a fénykép tökéletesen elegendő, ehhez nincs szükség ujjnyomatra. De az ujjnyomat ehhez képest semmi újat, semmi minőségi változást nem hoz, ezért ennek bevitelle a rendszerbe tökéletesen értelmetlen. Még egyszer szeretném hangsúlyozni ugyanakkor, hogy minden 12 évesnél idősebb állampolgár számára kötelezővé teszi az ujjnyomat rögzítésének túrését. Ez a gyakorlatban a mai viszonyokhoz képest azt jelenti, hogy önök egy országot akarnak rabosítani. Tehát ebben a formában ez történik. Ami eddig csak büntetőeljárásban volt lehetséges, és ott is megfelelő garanciák beépítésével, önök most egy országgal akarják megcsinálni, minden 12 éven felüli gyermekkel, illetve felnőttel. Ez felér a jogállam maradék szétzúzásával is. Ezért ez ellen tiltakozni kell.

Most arról beszélni, hogy mindez mibe kerül, eszközökkel, akár időben, talán még túl korai, mert a hatástanulmányokat legalább megspórolták az országgyűlési képviselőktől, tehát erről információink nincsenek.

Összességében véve tehát a Demokratikus Koalíció ebben a formában biztosan nem támogathatja ezt a javaslatot. Ebben kiemelt szerepe van annak, amit önök az ujjlenyomat kérdésében javaslatként itt megfogalmaztak. Ezért hangsúlyozzuk annak feleslegességét, veszélyeit és korrupciós lehetőségeit. Éppen ezért van néhány pont, amire szeretnék kiemelten kitérni, és hangsúlyozni, hogy miért nem támogatjuk ezt a javaslatot, hiszen így, ebben a formában nem az elektronikus kormányzás megteremtését célozza ez a javaslat, hanem sokkal inkább az állampolgárok megfigyelésének, ellenőrzésének, adatai összegyűjtésének egyik lehetséges eszköze.

Az Európai Unión belül egyébként jól működő elektronikus kormányzásra van példa, akár Észtországot és Finnországot is említhetjük. Ezekben az országokban azonban, tudni kell, és önök ezt pontosan jól tudják, a politikai kultúra egy más szintjéről kell beszélnünk. És itt, egy olyan helyzetben, amikor a politikai pártok, kormányzó pártok az ellenzéki pártok megsemmisítésére törekednek, nem is alkalomszerűen, hanem rendszeresen, akkor az önök kezében egy ilyen lehetőséget igenis nyomásgyakorlásra használhatnak fel, és ennek feltételezése nem rosszindulatú feltételezés.

Igenis osztjuk a Társaság a Szabadságjogokért aggályait, amely szerint az e-kártya szembemegy az egyik legfontosabb adatvédelmi alapelvvel, a célhoz

kötöttséggel, miközben önök itt a személyes adatokat relativizálják, továbbításának, illetve különböző célú adatkezelésének összekapcsolásáról elvétve beszélnek. Éppen ezért ebben további garanciák nélkül nem lehet érdemben előremenni.

A törvényjavaslat egyébként semmi konkrétumot nem mond azzal kapcsolatban, hogy az összegyűjtött személyes adatokat ki és hogyan fogja kezelni. Különösen problematikus lehet az, ha a személyes adatok összefésülését generáló kódokat ugyanaz a szervezet generálná, mint amelyik az adatokat tárolja és használja, és így máris bekövetkezik, amiről az előző pontokban nemcsak én, hanem a hozzászólásaikban képviselőtársaim is szóltak.

Teljességgel elfogadhatatlan és indokolatlan az újjlenyomat kötelező alkalmazása minden 12 éven felüli magyar állampolgár esetében. Így az átláthatatlan rendszer valóban sok aggályt teremthet, fejfájást okozhat nagyon sok állampolgárnak. Ha valaha volt vagy lett volna értelme önök által kezdeményezett társadalmi párbeszédnek, az állampolgárok véleményének kikérését alkalmazni, akkor kifejezetten ez lehetett volna az a pillanat. De ezzel mi most megelőzzük önöket. Azt tudom mondani, hogy miközben itt egy olyan célt fogalmaznak meg, amelynek érdekében sok mindent kell tenni, de ez az állampolgárok nélkül nem valósulhat meg. Ebben a formában csak rabszított ország lesz Magyarország, ez ellen pedig tiltakozni kell. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Varju képviselő úr. A következő hozzászóló Tuzson Bence képviselő úr, Fidesz.

TUZSON BENCE (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Komoly kihívások előtt állunk informatikai téren is. Hiszen, mint önök is tudják mindannyian, az utóbbi időszakban egyre több szakember mondja azt, hogy a következő időszakban egy informatikai ugrás fog bekövetkezni. Ezt körülbelül ahhoz lehetne hasonlítani, amikor először vízvezetékeket építettek, és a vízvezetékek bokorvezetékként kezdtek kialakulni, azaz egymásból kötötték a különböző vezetékeket, majd utána egy egységes szabályozási elv alapján fővezetékeket alakítottak ki, és abból ágaztattak le vezetékeket.

Valahol az informatika világában is itt tartunk, tehát változik az informatika világa, sokkal inkább rendezett világgá válik. És a szemlélet is megváltozik. Míg korábban a hardver volt a fontos az informatikában, most egyre inkább az elmélet, a szoftver vagy a szoftver mögött lévő megoldások válnak fontossá.

(20.40)

Ebben a folyamatban részt kell vennie a magyar államnak is és részt kell vennie az államigazgatásnak

is, egyébként nemcsak magyar szinten, hanem nemzetközi szinten is, és egyre inkább el is indultunk ebbe az irányba.

Nagyon jó nemzetközi példák vannak e tekintetben, ilyen például a többször emlegetett észt példa. Most, hölgyeim és uraim, én elmentem Észtországba, és meg is néztem ezt a rendszert, hogy hogyan működik, mert kíváncsi voltam rá. Egy nagyon jól kialakított rendszer, a magyar rendszertől némileg eltérő, és gratulálnom kell a magyar informatikai szakembereknek, mert egy olyan problémát oldottak meg, ami szinte megoldhatatlannak látszott. A magyar szabályozás, a védelmi szabályozás, tehát a személyiségi jogi védelmi szabályozás sok tekintetben sokkal magasabb szinten áll, mint általában az európai országokban, kimagaslóan erős a személyiségi jogi védelem, és e mellett a védelmi rendszer mellett kellett egy olyan rendszert kialakítani, ami alkalmas arra elméleti szinten is, hogy összekapcsolja egymással a modern informatikai elvárásokat egy magas szintű szabályozással, ami a védelmi szabályokat illeti.

Kérem önöket - és e tekintetben egy kis szakmai segítséget is szeretnék nyújtani, mert nyilvánvaló az, hogy bizonyos szakmai ismeretek hiányoznak egyes képviselőtársaknál, amikor nyilatkoznak ezekben a kérdésekben -, hogy tanulmányozzák és a szakemberekkel is egyeztessenek a tekintetben, hogy hogyan működik egy ilyen rendszer, hogyan működik a magyar rendszer, miben különbözik más rendszerektől.

A magyar rendszer tekintetében - és ez még a keretrendszerre vonatkozik, amikor arról beszélünk, hogy hogyan lehet egymással összekapcsolni a különböző adatokat, hogyan lehetséges az vagy hogyan lehessen azt megoldani, hogy egy-egy kóddal, egy-egy adattal, mondjuk, ha csak a taj-kártyája van valakinél ott, elmenjen a földhivatalba vagy bármilyen más nyilvántartóba, és ezzel a kóddal is hozzá tudjon jutni a másik adatához, azaz le lehessen ellenőrizni azt, hogy az az adata, mondjuk, akár a személyi azonosító jele micsoda.

Ennek megfelelően egy nagyon speciális és nagyon jól kialakított informatikai rendszer - és a mögötte álló szabályozás is egy nagyon jól kialakított szabályozás - jött létre Magyarországon, és nem is kell összekeverni ezt másfajta szabályozással; ez azért fontos, mert maga a kártyarendszer is erre épül rá. Ennek a szabályozásnak a lényege az, hogy ezeket az adatokat nem kapcsolja össze egymással, hanem egy központi adattárba egy ebből képzett kód kerül be, és ez a kód alkalmas arra, hogy összekapcsolja egymással a különböző adatokat, de nem magát a számat kapcsolja össze, azaz, mondjuk, nem a személyi azonosító jelet a taj-számmal, hanem azt a sorszámot kapcsolja össze, amelyiken, mondjuk, a taj-szám szerepel az egyik nyilvántartásban azzal a sorszámmal, amivel, mondjuk, az adóazonosító jel

vagy egyéb azonosító szerepel, és ebből tudja megtalálni a rendszer, hogy milyen adat kapcsolható össze a másikkal.

Azaz úgy van kialakítva a magyar rendszer, egy nagyon jó ötlettel - nem tudom, ki volt az a matematikus, aki ezt kitalálta - meg tudták azt oldani, hogy egy átmeneti tárolással valósul csak meg az, hogy két szám azonosan jelenik meg. Ez csak a képernyőn van így, de a mögöttes rendszerekben egyáltalán nem, tehát tulajdonképpen sehol nem találkozik egymással ez a két adat. Nem tudom, hogy ez világos-e, de nagyon jól ki van alakítva és nagyon jól ki van találva.

Ennek megfelelően egyébként úgy alakították ki a kártyát is, úgy kell elképzelni, mint egy kis kártyát, amelyen van egy nagyon okos chip, és ezen az okos chipen dobozok vannak egymástól eltérően - erre vonatkozik a mostani szabályozás is -, ezek a dobozok teljesen különbözőek, és ezeket egymástól függetlenül lehet külön-külön kinyitogatni, de az egyik dobozból az egyik adatot a másikba nem lehet átpakolni.

Tehát maga a szabályozás és a mögöttes megoldás, amit egyébként itt Magyarországon egyedi módon kifejlesztettek, egy rendkívül jó megoldás. Jó, mert sokkal nagyobb védelemet biztosít, mint akár az osztrák vagy az itt idézett német rendszer, vagy akár az észti modell esetében.

Ha megnézzük, mondjuk, az osztrák rendszert, az egy egészen más típusú rendszer, ott maga a kártya azonosításra alkalmas, de önmagában feltétlenül adatot nem tartalmaz. Az osztrák rendszer ezért arra is alkalmas volt, hogy a teljes kártyát mint adathordozót kiváltsák, abban az esetben egy mobiltelefonos azonosítás is lehetséges. El is mentek az osztrákok ebbe az egyszerűsítési irányba, hogy mobiltelefonnal képesek legyenek egyes adatokat azonosítani.

Az észti modell megint egy teljesen másik modell. Ott egyféle azonosító létezik, de ott létrehoztak egy úgynevezett X-Road rendszert, aminek a lényege az, hogy a különböző adatbázisok - amelyek lehetnek akár magánadatbázisok is - erre az állami rendszerre rácsatlakoznak, konvertálják a különböző adatokat erre az X-Roadra, és a másik oldalán, az output, tehát a kimeneteli oldalán pedig amikor az állampolgár fellép a saját oldalára, láthatja az összes adatát úgy, hogy a számítógép abban a pillanatban szedi össze a különböző adatbázisokból, de ott egyetlen azonosító van.

A mi rendszerünk abban különbözik alapvetően a többi rendszertől, hogy ezeket az azonosítókat egymással nem lehet összekapcsolni, de meg kell azt oldani, hogy az állampolgár mégis képes legyen arra, hogy a különböző azonosítókkal egy felületen legyen képes kezelni a saját adatait. Nagyon nehéz kihívás ez, de ezt informatikailag meg lehetett oldani.

Felhívom a figyelmet - itt felvetődött az ujjlenyomattal kapcsolatos kérdésre -, hogy minden ilyen azonosítónak két eleme van. Az egyik ez a bizonyos

kártya, ami a mi esetünkben kártyaként, fizikai dologként jelenik meg, a másik oldalon pedig megjelenik egyfajta kód. Ez lehetne egy négyjegyű PIN-kód is, ami a kártyán van egyébként tárolva, tehát létezik ott a kártyán, és be kell ütnie, mondjuk, a banki azonosításnál a kedves ügyfélnek ezt a PIN-kódot. Tehát egy banki azonosítás így néz ki. Ilyen PIN-kód, ami egy négyjegyű szám, ugyanilyen jellegű PIN-kód ezer meg ezer van, ujjlenyomatból sokkal kevesebb, tehát ebben az esetben az ujjlenyomat magát ezt a kódot helyettesíti, így olyan veszély nem állhatna elő, hogy ezt az ujjlenyomatot, mondjuk, össze lehetne keverni egy másik ujjlenyomattal, hiszen ahhoz a hasonló ujjlenyomatú ember kezében kéne lennie a kártyának és a hasonló ujjlenyomatnak. Ennek a kettőnek a találkozása szinte lehetetlenség; technikailag pedig elég jól megoldható.

A Varju képviselő úr által említett eset nem erre vonatkozik, és a szöveg megfogalmazása sem az, mint aminek az értelmezésére ön e tekintetben gondol, hanem amikor leveszi az ujjlenyomatot, akkor annak az adata, azonosítója felkerül a kártyára, hogy a későbbiek során a kártya azonosítására ez alkalmas legyen; ez nem azonos azzal, mint ha lenne egy központi adatbázis.

A másik része a jogszabálynak, amit említett, arra vonatkozik, hogy abban az esetben, ha kétely merül fel a személy azonosításával kapcsolatban, de más oknál fogva, mondjuk, a bűnügyi nyilvántartás miatt egyébként az azonosítója jogszabály erejénél fogva rendelkezésre áll mint azonosító, akkor ellenőrizni tudja a hatóság azt a személyt, aki oda besétált, és azt mondja, hogy ezt a kártyát elő szeretné állítani és az ujjlenyomattal magát azonosítani, akkor azt a személyt ellenőrzi a már meglévő adattal, de a levett adat egyébként felkerül a kártyára, és az nem kerül be az adatbázisba. Tehát ez a rendszer e tekintetben így néz ki.

Nagyon fontos megjegyezni azt, hogy annak idején, amikor létrejöttek a magyar adatvédelmi szabályok a maguk időszakában, komoly védelmet jelentettek, magas szintűek voltak, de amögött elsősorban akkor még papír alapú adatbázisok voltak. Két dolgot jelent ez: egyrészt megváltoztak az adatkihívások, hiszen egészen más világban élünk most, mint akkor. Az, hogy abban az időszokban elkülönítettük teljes egészében egymástól ezeket a számokat, egész más típusú védelmet jelentett, mint a mai napon, amikor egyszerűen csak egymás mellé lehetne rendezni ezeket a számokat.

Tehát kétirányú fejlesztésre van szükség: egyrészt úgy kell megalkotni az új szabályokat, hogy ezeket az adatokat egymással ne lehessen fizikailag összekapcsolni, azaz ennek a technikai védelmét meg kell valósítani; a másik oldalon pedig úgy kell megalkotni a szabályokat, hogy azt a védelmi szintet, amit akkor biztosított a rendszer, magasabb szintre tud-

juk emelni, hogy a kor mai technikai kihívásainak is megfeleljen.

És hangsúlyozom, hogy meg is felel, mert utalnom kell arra, hogy egy ilyen kártya nagyon sok mindenre jó, nagyon sokféle adatot tud tartalmazni, de amikor egy ilyen kártyára azonosító jel kerül fel, mondjuk, egy fényképpel ellentétben, amelyen valakit fel lehet ismerni, ahogy Varju képviselőtársam mondta, vagy pedig egy aláírással szemben, amit, mondjuk, szemmel lehet megállapítani, hogy vajon azonos-e egy másik ember aláírásával, egész más védelmi szintet biztosít. Abban az esetben, ha egy ilyen kártyán való adat bármilyen mértékben megváltozik - és hozzáteszem, hogy ezeken a kártyákon az adatok csak egyirányúak, tehát csak bemeneti irány van, kimeneti irány nincsen, csak kódolt kimeneti irány -, mondjuk, csak attól, hogy az úrból érkezik egy foton, és pontosan úgy megy át a csipen, hogy megváltoztatott egyetlen bitet, akkor ez már azonosításra alkalmatlan, tehát ennek a védelmi szintje sokkal magasabb.

(20.50)

Tisztában vagyok egyébként azzal, hogy bizonyos szempontból egy kulturális változásnak is végbe kell mennie, és hosszú távon végbe kell mennie, én magam az X generációhoz tartozom, de nyilván a Z generációba tartozóak, vagy pedig olyanok, akik már az alfa generációnak a részesei meg még az Y, amit így kihagytam, generációnak a részesei, talán vannak itt olyan képviselőtársaim, akik odatartoznak, már máshogy értelmezik, és máshogy is értik ezeket a dolgokat, és ott a bizalmi index az ilyen típusú informatikai adatokban magasabb. Nem véletlen az, hogy egyébként európai országokban vagy más európai országokban a fiatalabb generációban jobban is terjednek ezek a megoldások, mint például választási megoldásra. Észtországban országgyűlési választást tartanak úgy, hogy önkéntes alapon természetesen informatikai úton lehet választani. Magyarországon nem tartunk még itt, azt gondolom, ez még a jövő zenéje, hogy ilyen Magyarországon meg lehet-e valósítani, de az biztos, hogy egy bizonyos formájú kényelmi szintet, a polgári társadalomnak egyfajta fejlődését jelenti az, ha lépést tudunk államigazgatási szinten is tartani azzal, ami egyébként az informatikai világ kihívása.

És menni is kell előre ezen az úton. Mert ha ezt nem fogjuk tudni tartani, akkor el fog távolodni egymástól az állam meg az állampolgár, mert az állampolgár elvárása akár az üzleti életből, a banki életből egy magasabb szintűvé fog válni, mint amilyen szolgáltatásra az államigazgatás maga képes. Ezért ez egy rendkívül fontos előrelépés, amit most megteszünk ennek érdekében, és azt gondolom, hogy tovább is kell haladni ezen az úton. Tovább kell ha-

ladni, mert önmagában egy kártya még csak egy azonosító, de ehhez össze kell tudni majd rendezni azokat az adatbázisokat, amiket emögött lehet használni.

Visszatérve az észti példára, ez az X-Roadhoz hasonló rendszer, ami azt jelenti, hogy egymástól elkülönített adatbázisként, de mégis együtt lehívható adatokban megvalósítva működtetni, ez egy fontos jövőbeli cél kell legyen, figyelembe véve azt, hogy itt Magyarországon milyen magas a személyiségjogvédelmi szint. Erre kell törekedni, mert azt gondolom, hogy ez fogja szolgálni a magyar államigazgatás fejlődését és azt, hogy Magyarországon az állampolgárok úgy érezzék, hogy valóban egy szolgáltató állam valósul meg, és olyan viszonyba kerülhetnek az állammal, amilyennel talán Európában még sehol.

Köszönöm szépen a szót, elnök úr. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Két percre megadom a szót Staudt Gábor képviselő úrnak, Jobbik.

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Van annak egy diszkrét bája, amikor jogászok informatikáról és különböző technikai megoldásokról vitatkoznak. Tuzson képviselőtársam, az biztos, hogy nagyon lelkes, és az is biztos, hogy elhiszi, amit mond; mi meg nem, ennyi a különbség. Mert értem én, hogy elméletileg a technika megoldja, hogy ezek az adatok ne legyenek összekapcsolhatóak, valószínűleg egy háziiorvosi rendelőből ez nem is lesz összekapcsolható, de pont Amerika - ahol a technológiában élen járnak - bebizonyította, hogy olyan rendszereket igenis össze lehetett kapcsolni, amit elméletileg, azt mondták, hogy technikailag se lehet. Aztán az amerikai törvények meg az amerikai alkotmány alapján meg végképp nem lehetett volna összekapcsolni, és adatokat gyűjtöttek olyanokról is, akikről nem lehetett volna, és főleg adatokat gyűjtöttek készletre Amerikában. Például a Snowden-ügy, és lehetne sorolni azokat a konkrét eseteket, amelyekből tudhatjuk, hogy bizony a technika nem olyan, amilyennek mi elképzeljük, az nem egy jogi kategória, hogy leírjuk, hogy ezt nem lehet, és az nem valósul meg.

Sajnos, technikailag szinte bármit meg lehet valósítani, az legális vagy nem legális, de védeni kell az állampolgárokat, és értem én, hogy az ujjlenyomat csak arra kell, hogy én majd bizonyíthassam, hogy az a kártya az enyém, ha kérdés merül fel, tulajdonképpen erről lehet szó, vagy a javaslat alapján erről van szó, de ezt más módon is lehet. Ez ma is megoldott, ha egy személyi igazolvánnyal vagy valakinek a személyazonosságával kapcsolatosan kérdés merül fel. És a jövőben, úgy tűnik, az lesz a trendi, hogy akkor majd DNS-t is belerakunk vagy vénalenyomatot,

vénaszkenner is alkalmazunk, mint ahogy a foci pályákon.

Tehát lehet továbblépdelni ezen az úton, és azt mondani, hogy aki ezzel nem ért egyet, az ódivatú. Nem erről van szó. Mi csak a garanciákat szeretnénk látni, hogy az állam sem használja fel ezeket az adatokat illegális módon. Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Megadom a szót 15 perces időkeretben Bárándy Gergely képviselő úrnak.

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Hát végre egy értelmes, érdemi vita, azt tudom mondani, az Országgyűlésben régen voltam ennek tanúja. Tuzson képviselő úr, amit elmondott, arról azt gondolom, hogy elméletben legalábbis azt, ami a gondolatmenetének azt a részét érinti, hogy a korrallal haladni kell - és valóban az állampolgárok számára egy szolgáltató és a modern kor kihívásainak megfelelő állami működést teremteni -, ezzel abszolút egyetértünk. Talán nem volt benn képviselő úr, amikor elmondtam azt, hogy pont az a probléma, hogy ugyan az az irány, ami az elektronizálás útjában halad, az helyes és támogató, csak az eddigi törekvések nem igazolták vissza annak a hatékonyságát és a jól működését. Pontosan az a probléma, nem tudom, hallotta-e képviselő úr... - hallotta, hát szóval, a jegyzőkönyvet mindig papíron vezetik, az egyébként már elektronikus ügyintézésrel intézni hivatott eljárásokat, és ilyen módon látják biztosítva, hogy annak a hitelessége a jövőben is biztosítható. Nekünk ugyanezek a kérdéseink voltak az e-kártyával kapcsolatban.

Az, amit most képviselő úr elmondott, én ez irányú tudását és tehetségét eddig nem ismertem, nyilvánvalóan voltunk páran a teremben, akik egy részét nagyjából tudtuk követni annak, amit mondott, és egy másik részét meg nem, de én a magam részéről biztos így vagyok vele, ezért kellene ebben egy hosszabb egyeztetés. És talán a frakciókat, illetve a társadalmat, akikbe beleértem a jogvédőket és a többi, meg kellene győzni arról, hogy egy ilyen informatikai rendszer biztonságos. Én most ebben a parlamenti vitában nem fogom tudni azt mondani, hogy önnek igaza van meg azt sem, hogy nem. Fogalmam sincs, hogy azok az állítások, és ne értse ezt most személyeskedő megjegyzésnek, hanem értse az én hozzá nem értésemnek ebben a témában, hogy azok a valószínűleg megfelelnek-e vagy sem.

Nem tudom azt, hogy ezek, amiket elmondott, ezek valóban szavatolják-e a teljes körű biztonságot vagy nem, szóval jó lenne, ha nem itt kerülne elő először ez, hiszen az a fajta, más kontextusban említett - én most ebben a kontextusban említtem, az a fajta - bizalmi index, ami az ellenzék oldaláról a

kormány irányában ma fennáll, az nem teszi azt lehetővé, hogy ennél szélesebb tudás és információ nélkül elfogadjuk azt hitelesnek, amit önök állítanak. Tehát valóban kértük azt, hogy magyarázzák el nekünk, hogy mi ennek a technikai háttere. Ezt Tuzson képviselőtársam megtette.

Magyarán szólva, az elméleti iránnyal, még egyszer mondom, egyetértek. Nekem az eddigi tapasztalatok nem igazolták azt vissza, hogy ennek most itt van az ideje. Ha igen, akkor én azt mondom, hogy ezt a vitát napoljuk, és próbálják meg bebizonyítani nekünk és a társadalomnak azt, hogy ez egy jó rendszer. Nekem önmagában, ahogy többen megfogalmazták, önmagában kételyeim vannak azzal kapcsolatban, hogy ha van egy olyan adathordozó, amin minden szenzitív adat, személyes adat megtalálható, lehet, hogy a legszenzitívabb adatok nem, hát nyilvánvalóan az egy kártyán, hogy valakinek mi a világnézete vagy a beállítottsága bizonyos kényes témákban, az nem szerepel, de mondjuk, egy adóhatóság, elméletileg is egy olyan tárgyon keresztül hozzáférhessen, mondjuk, a közlekedésrendészeti adatokhoz, ami egyben hordozza ezt a kettőt, nem biztos, hogy megnyugtató. Meg lehet engem győzni, és lehet, hogy ez lesz majd a jövő útja, én ezt egyelőre most itt ebben a vitában nem tudom átlátni, és nem tudom belátni.

Az ujjlenyomattal kapcsolatos kérdések pedig, azt gondolom, egy régi és ennél magasabb szintű, legalábbis más körben lefolytatandó vitának a részei kell hogy legyenek; tehát magyarán szólva, hogy az ujjlenyomat vagy akár a DNS-minta milyen körben és milyen célokra legyen használható.

(21.00)

Nyilván képviselőtársam is emlékszik arra, amikor erről nagy vita volt. Akkor, ha jól emlékszem, képviselő úr még nem volt országgyűlési képviselő. Az Amerikai Egyesült Államokba való beutazás kapcsán akkor még Sólyom László köztársasági elnök is elég élesen és erősen tiltakozott azzal kapcsolatban, hogy Magyarország elfogadja azt, hogy Amerika egy ilyen feltételt támasztott a beutazásra, sőt úgy tudom, ő azt mondta, hogy ilyen körülmények között oda se akar menni.

Tehát az ujjlenyomat mikénti kezelése ettől a problémától szinte elválasztandó, mert az ennél egy elméletibb kérdés. Az a része pedig, amiről mi beszélünk, hogy milyen adatbiztonságot eredményez, gyakorlati kérdés. Mi is, akik ellenzéki oldalon a kritikát megfogalmazzuk, ha össze akarom foglalni, alapvetően azt szeretnénk és azt követeljük, hogy a védelmi szint legalább azonos maradjon, de lehetőség szerint annál jobbra alakuljon. Azt, hogy új technikai megoldások új jogszabályi környezetet kívánnak annak

érdekében, hogy ez a védelmi szint ilyen maradjon, én megértem. Ez rendben van.

Csak még egyszer szeretném kihangsúlyozni, hogy jó volna, ha nem ennyi információ birtokában kellene vitatkoznunk egy ilyen törvényről, aminél azt sem tudjuk például - erre is utalt Varju képviselőtársam, és ez persze átvezet egy másik gondolati körbe minket -, hogy például mennyibe kerül. Erre vonatkozó kimutatást én nem láttam. Azt se tudjuk, ki valósítja meg. Államtitkár úr mondott egy cégnevet, hogy ki fogja megvalósítani, de én például ezt a céget nem ismerem, most hallottam először.

Azt látom a jegyzeteimben, hogy egyeztetés alatt áll egy kormányrendelet is, amelynek a hatásvizsgálatai lapja szerint a kormányrendelettel bevezetett intézkedések költségvetési egyenlegrontó hatása összességében 37 millió 815 ezer forint, és az első évben ebből 27 millió negatív hatás jelentkezik. Ez nekem így önmagában nem mond sokat, de az látszik, hogy már csak ennek is komoly költségvetési kihatása van. S gondolom, jó sok milliárdos nagyságrend az, amíg egy teljes rendszer fel tud állni, be tud állni. Fogalmunk sincs arról, hogy ez például milyen költségvetési hatásokkal jár, és arra sem tett senki utalást, hogy ezt milyen forrásból kívánják majd megvalósítani.

Tehát azt tudom mondani, hogy kérdések sorát veti fel. Én örülök annak, hogy Tuzson képviselő úr egy picit közelebb vitt minket ahhoz, hogy megértsük, milyen rendszerről van szó. Tényleg igyekeztem figyelni, de bevallom, hogy ennek a nagy részét nem értettem meg, legalábbis így első hallásra nem. Azt javasolom, tegyék lehetővé a társadalom számára, tegyék lehetővé az ellenzék számára, hogy megismerhesse, és szakértők bevonásával mi is pontosan meg tudjuk érteni, hogy mit is terveznek valójában, mert a mostani vitából képviselőtársam megszólalásáig, valamint a jogszabály szövegéből és az indoklásból csak annyi volt kiolvasható, hogy egy e-kártya ennyi mindenre lesz alkalmas.

Amit viszont még a törvényjavaslattal kapcsolatban szeretnék megjegyezni - de ez már független Tuzson képviselőtársam mostani felszólalásától, és erre az első felszólalásomban nem volt időm -, az az állami és önkormányzati szervek elektronikus információbiztonságáról szóló törvény módosításával kapcsolatos. Ennek a törvénynek a hatályos szövege az egyes szervek, például a Katonai Nemzetbiztonsági Szolgálat esetében a feladatkörrel rendelkező, illetve a szervezetet irányító minisztert kötelezi a törvényben meghatározott feladatok ellátására. A módosítás a meghatározott hatáskörök gyakorlását a kormány rendeletében kijelölt szervre bízta, a polgári hírszerző tevékenységet végző Nemzetbiztonsági Szolgálat elektronikus információs rendszerei esetében például a polgári hírszerzési szervezetrendszeren belül működő, kormány által kijelölt szervre.

A kijelölt szerv feladatait a kormányrendeletben meghatározott eltérésekkel látja el. A mi meglátásunk szerint ez a rendelkezés összességében az Alaptörvény 46. cikk (6) bekezdésébe ütközik, amely úgy szól, hogy „a rendőrség és a nemzetbiztonsági szolgálatok szervezetére, működésére - ezt szeretném kiemelni - vonatkozó részletes szabályokat, a titkoszolgálati eszközök és módszerek alkalmazásának szabályait, valamint a nemzetbiztonsági tevékenységgel összefüggő szabályokat sarkalatos törvény határozza meg”. Ez pedig nem az. A szervezet kijelölésének például a hírszerzési szervezetrendszeren belül természetesen nincs alkotmányjogi akadálya. Az azonban az Alaptörvénybe ütközik, ha egyszerű többséggel elfogadott törvény, illetve az annak felhatalmazásán alapuló kormányrendelet szabályozza a nemzetbiztonsági szolgálatok tevékenységét. Azt gondolom, hogy ilyen probléma ebben a szabályozásban, ebben a törvényben bizony fellelhető.

Még egy problémát szeretnék említeni, azt, hogy a nemzetbiztonsági szolgálatokról szóló törvény 6. § g) pontja alapján a Katonai Nemzetbiztonsági Szolgálat információkat gyűjt a honvédelmi érdeket veszélyeztető kibertevékenységről és szervezetekről, biztosítja a honvédelemért felelős miniszter által vezetett minisztérium, valamint a Honvéd Vezérkar információvédelmi tervezőmunkájához szükséges információkat. E feladatkör kijelölése tehát szintén sarkalatos törvényi szintű. Ám a Nemzetbiztonsági Szakszolgálat esetében ilyen egyértelmű feladatkör nincs a sarkalatos törvényben megjelölve, noha a javaslat szerint maga az NBSZ lenne kormányzati eseménykezelő központként a sérülékenységvizsgálat elvégzője is. Ez a mi álláspontunk szerint szintén alaptörvény-ellenes. Ezeket ezért nem lehet támogatni, és ha ezeket így kívánja szabályozni a jogalkotó, akkor a mi meglátásunk szerint sarkalatos, kétharmados törvényben kellene rögzíteni.

Még egyszer tehát, tisztelt képviselőtársaim, ezen aggályok miatt nem tudunk egyetérteni ezzel a törvénnyel. Elképzelhető, hogy bizonyos részeit tudnánk támogatni, de ahhoz, hogy ez meg tudjon történni, lényegesen több információra volna szükségünk, mint amennyit mi parlamenti képviselőként ebben a vitában kaphattunk, ebből a törvényjavaslatból kiolvashattunk. Az, hogy ehhez az információhoz az országgyűlési képviselők hozzá tudjanak jutni, azt gondolom, elsősorban az előterjesztő felelőssége, és az ő kötelessége, hogy minket ezzel megismertessen. A talánra vagy a bizonytalanra nem fogunk tudni ígent mondani.

Még egyszer mondom, ha önök lehetővé teszik azt - akár bizonyos házsabályi rendelkezések alkalmazásával -, hogy legyen időnk és lehetőségünk ezeket megismerni, akkor azt értelemszerűen méltányolni fogjuk, és adott esetben a törvényjavaslat bizonyos részeit támogatni fogjuk. De mondom még

egyszer, lesznek olyanok, amiket elvi okokból - például az ujjlenyomattal kapcsolatos rendelkezéseket - nem. Nagyon szépen köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Bárándy képviselő úr. Kettő percre megadom a szót Tuzson Bence képviselő úrnak, Fidesz.

TUZSON BENCE (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Csak néhány mondatban szeretnék az előbb elhangzottakra reagálni. Egyrészt felvetődött itt még a hardver kérdése, de ahogy hangsúlyoztam már, a hardver e tekintetben nem fontos, mert a mögöttes tudás általában nem azokban az eszközökben jelenik meg, amiket a felhasználó a végén használ, hiszen e tekintetben már megváltozott a világ.

Ön a bizalomra utalt, és az egy nagyon fontos kérdés. Azt gondolom, hogy e tekintetben az informatikába és az újfajta információs világba vetett bizalomról van szó. Az a kérdés, egy társadalom eléri-e azt a szintet, hogy a papír alapú információkhoz képest kialakuljon egy másik fajta bizalmi index, amely eléri a megbízhatóságot. Úgy érzem, hogy esetleg itt lehet vita közöttünk, hogy vajon egy kártyában, egy adatban jobban megbízik-e valaki, mint egy papírban, ami elég érdekes olyan szempontból, hogy egy papírt könnyű fénymásolni és könnyű hamisítani, míg egy kártyát sokkal nehezebb. Tehát a bizalmi index e tekintetben kérdéses. De valóban hagyományosan a bizalmi index sokszor a papír alapú információban magasabb. Azon még dolgoznunk kell, akár közösen is, hogy ez megváltozzon, mert a tudás mindannyiunkban megvan, hogy az egyébként titkosított módon tárolt adat iránti bizalomnak erősebbnek kellene lennie, de ez nem feltétlenül van így.

(21.10)

A másik kérdés a személyes adat kérdése, ami a kártyán fenn van. Ezen a kártyán egyébként minimális adat van, elsősorban azok a számok szerepelnek - néhány adattól eltekintve -, amelyek a személyi igazolványban is benne vannak, amikkel egyébként az adatbázisokhoz lehet hozzáférni. Tehát tulajdonképpen szinte azonos azokkal a kártyákkal, amiket ön is használ minden tekintetben, csak a biztonsági szint magasabb, minthogyha ön elveszítené a tárcáját, mert az elvesztett tárcából szinte minden adatot meg lehet tudni, e tekintetben ebből viszont nem lehet minden adatot megtudni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, hogy kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Nincs jelzés.)* Jelentkezőt nem látok.

Az általános vitát lezárom, és megkérdezem az államtitkár urat, az előterjesztőt, hogy kíván-e vála-

szolni a vitában elhangzottakra. Jelzi, hogy igen. Pogácsás Tibor államtitkár úrnak adom meg a szót.

POGÁCSÁS TIBOR belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Azt hiszem, hogy ennek a törvényjavaslatnak a vitája nagyon jól példázza, mutatja, hogy mennyire nehéz egy olyan törvényjavaslatot vinni, illetve egy olyan törvényjavaslatban egyetértést, konszenzust elérni, amely egyfelől olyan technikai háttérrel igényel, amelynek a végrehajtása olyan technikai háttér kialakítását igényli, amelynek a teljes keresztmetszetét teljesen nyilvánvalóan nem láthatjuk, és egy képviselő vagy egy politikus a műszaki háttérrel nem kell, nem tudja átfogni. Másfelől pedig az a kijelentés vagy az a megfogalmazás, ami Staudt képviselő úrtól megfogalmazódott, hogy ő látja, hogy a kormánypárti képviselők hisznek ebben, ők pedig nem hisznek ebben, ilyen típusú megosztottság vagy erővonal mellett nyilván nagyon nehéz egy olyan javaslattal, illetve egy olyan törvényre élni, amely mindenki számára elfogadható. *(Dr. Staudt Gábor: Nyitottak vagyunk!)*

Azt gondolom, hogy nagyon lényegi kérdés, ami fölött azért többen és többször átsiklottak, hogy maga az új személyazonosító kártya olyan adatokat, amelyeknek az összekapcsolása a kártyán keresztül történhetne, nem tartalmaz. Tehát a kártya egy eszköz, amellyel adatbázisokhoz - egyébként a kártyabirtokos személyes közreműködésével - lehet később hozzáférni, tehát ezt automatikusan összekötni nem lehet.

Persze, valószínűleg százszázalékos biztonság nem létezik, ez igaz a mai adattárolási eszközök esetén is, és feltehetően igaz lesz a későbbiek során is. Tehát azok a felsorolások és elmondott példák nyilván sajnálatosak, és nyilván az a cél, hogy ne legyen semmilyen visszaélési lehetőség és ne legyen visszaélés az elkövetkezendő időszakban sem az adatokkal, illetve az állampolgárok személyes nyilvántartásaival. De azt ezzel kapcsolatban ellenpéldaként felhozni, hogy adott esetben a világ bármely országában - és nyilván számos országában - történhetek ilyen típusú visszaélések, ez nem lehet érv a magyarországi e-kártya bevezetése ellen, hiszen egyébként minden olyan adatbázis, ami informatikai hálózaton van, az valahol meghekkkelhető, hozzáférhető, pénz-, illetve energiabefektetés kérdése, nagy valószínűséggel ez megtörténhet. De ugyanez a papír alapú nyilvántartások eltulajdonításával vagy megszerzésével is megtörténhet. Tehát azt gondolom, hogy ennek a veszélye összességében csekély.

Igyekszünk megtenni minden olyan lépést és egyeztetést, ami elvezethet oda, hogy a parlament mindkét oldala olyan mértékben támogathassa ennek a törvénynek a továbbvitelét, elfogadását, hogy valóban bevezethető legyen, hiszen - és itt a napi

aktuálpolitikánál, azt gondolom, hogy érdemes figyelembe venni - ez egy folyamatos bevezetést jelent, minimum tíz év, de talán több is lehet, mire egyáltalán átfut az e-kártya teljes elterjedése, hiszen a személyi igazolványok lecserélése nem egyszerre, nem egy ütemben történne, hanem az aktuális lejártnak megfelelően.

Éppen ezért ez egy hosszadalmas, hosszas folyamat, célszerű minél előbb elkezdeni, és nyitva hagyni azokat az elektronikus lehetőségeket, amelyek a későbbi bővítés során a felhasználás körét tovább növelhetik.

Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormány pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Pogácsás Tibor államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására pénteken 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Mai napirendi pontjaink tárgyalásának végére értünk. Most a **napirend utáni felszólalások** következnek.

„Még mindig rengeteg a tartósan betöltetlen praxis” címmel a mai napon napirend utáni felszólalásra jelentkezett Lukács László György jobbikos képviselő úr.

Öt percre öné a szó.

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Azért kívántam ebben a témában szólni, a praxisoknak, illetve az alapellátásnak a kérdésében, mert talán a soron következő vitanapon az alapellátás a költségvetés tárgyalásakor kiemelten szóba fog kerülni. Éppen ezért érdemes megvizsgálni, hogy az alapellátás milyen problémákkal küzd, és ennek az egyik legnagyobb rákfenéje maga a betöltetlen praxisoknak a száma. Az aktualitását mondtam, azt viszont mindenképpen érdemes tudni, hogy a praxisoknak úgymond az összessége jelenti a fogorvosi, a háziiorvosi praxisokat, de akár a védőnői ellátást is, hiszen ezek az alapellátásnak az egyes elemei.

Azt, hogy mekkora baj van az alapellátásban és a praxisok ügyében, azt egy nagyon egyszerű mutató mutatja, az Országos Alapellátási Intézet tartja nyilván azokat a betöltetlen és tartósan betöltetlen praxisokat, amelyek számából lehet következtetni, hogy mégis milyen problémával állunk szemben.

Nagyon fontos tisztázni azt a terminológiát, hogy mit is jelent a tartósan betöltetlen praxis. A tartósan betöltetlen praxis definíciója az, amelynek esetében az önkormányzattal kötött szerződés legalább 6 hónapja megszűnt. Nyilvánvalóan ez azt jelenti, hogy 6 hónapja az a praxis betöltetlen, tehát a 6 hónapon túli betöltetlen praxisokról lesz a következőkben szó.

A jelenlegi kimutatást szintén az Országos Alapellátási Intézet tartalmazza, és ebből megállapítható, hogy a 2015. évi első havi hatállyal, tehát az év fordulójának hatályával 203 olyan háziiorvosi praxis van, amely betöltetlen. Ennek külön érdekessége, hogy egyébként az itt mellettem ülő barcsi származású és barcsi lakos Ander Balázs számára érdekes lehet, hogy 2005. május 1-je óta a barcsi egyik körzet a rekorder, 10 éve betöltetlen ez a körzet. Egyébként hasonló betöltetlen körzettel találkozunk nemcsak Dél-Somogyban, hanem például választókerületemben, Tiszabón és Kenderesen is, ahol szintén 10 éve nem láttak már orvost egy-egy vegyes körzetben.

A legtöbb betöltetlen praxis Borsod megyében van, de sajnos Békés megye is jól áll, ha mondhatjuk úgy, hogy jól áll, és Heves megye is felfért erre a képzeletbeli dobogóra a betöltetlen praxisok számában. Ehhez képest a fogorvosokról azt gondolná az ember, hogy jobban állnak, de sajnos a fogorvosoknál is komoly betöltetlen praxisszámmal állunk szemben, méghozzá többel, mint a háziiorvosoknál, 221 tartósan betöltetlen praxis van. Összességében az országban 423 helyen nincs akár házi gyermekorvosi, akár vegyes, akár felnőtt háziiorvosi vagy fogorvosi ellátás.

A tartósan betöltetlen háziiorvosi praxisok száma a gyermek-háziiorvosoknál kifejezetten rossz számot és rossz arányt mutat, és egy nagyon rossz jövőképet fest elénk, ugyanis 41 olyan gyermek-háziiorvosi praxis van, amely betöltetlen. Szintén saját választókerületemből tudok erre példát hozni: Tiszafüred, Fegyvernek, Karcag, Tiszaörs, Kenderes, ezek mind a választókerület települései, betöltetlen gyermekorvosi praxissal.

És miért nem vonzóak ezek a háziiorvosi rendelőik, ez a háziiorvosi - mondhatjuk úgy - életpálya? Az első egy finanszírozási ok. Mint mindannyian tudjuk, az egészségügyből hiányzó forrásokban sajnos a háziiorvosok sem bővelkedtek, dúskáltak, mint ahogy egyébként az egészségügyben mindenhol máshonnan hiányzott a forrás. De nagyon komoly gond az előregedés is, nagyon érdekes az a statisztika, amely azt mutatja, hogy a háziiorvosok egyharmada már a nyugdíjkorhatáron túl van, és ehhez kapcsolódóan az utánpótlás is komoly kihívásokkal küzd.

A házi gyermekorvosi praxisoknál mindez még azzal is megspékelődik, hogy még egy kicsivel rosszabbul finanszírozottak, mint a háziiorvosi praxisok, jóval szűkebb lehetőségeik vannak. Nyugodtan mondhatjuk, hogy pillanatnyilag a házi gyermekorvosokat egyedüli vonzó tényezőként a gyermek, a gyógyítás vágya köti oda, hiszen mind a munkakörülményeik, mind a bérezésük elretentőleg hat. És ami az utánpótlásukat illeti, azért nincs elég házi gyermekorvos, mert 40 gyermekgyógyász végez egy évben, ami az egynegyedével kevesebb, mint amennyire szükség lenne, tehát lényegében mondhatjuk úgy, hogy el van vágva az utánpótlási vonal.

(21.20)

A rezidensösztöndíjak ideig-óraig itt tartják ezeket az orvosokat, de a szakvizsgát követően lényegesen visszaesik a fizetésük.

Az állam mit tett? Az OEP elindított egy pályázatot, ahol a pályázati forrásokból 500 millió forint állt rendelkezésre, egy 10 milliárdos alapellátási bővítést tett lehetővé, és lenyúlta - mondhatjuk pongyolán - a Jobbiknak azt a kezdeményezését, hogy iparúziásiadó-mentességet juttasson a házi orvosoknak és a praxisoknak. A Jobbik egyébként továbbra is ezt javasolja, és ez az egyik követendő út, túl azon, hogy egyébként növelni kell a forrásokat, mert a legközelebb eső házi orvosok egyre távolabb kerülnek az emberektől, egyre több a betöltetlen praxis, és nemcsak a frusztráció nő az orvosokban, a betegekben, hanem gyakorlatilag a falvak, a vidéki városok kihalásához vezet egy-egy praxis eltűnése. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Szintén napirend utáni felszólalásra jelentkezett Witzmann Mihály képviselő úr, a Fidesz részéről: „Egészségügyi helyzetkép” címmel.

Öné a szó, képviselő úr.

WITZMANN MIHÁLY (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Mi, emberek gyakran hajlamosak vagyunk arra, hogy az egészségügyről alkotott véleménynyilvánítások során leginkább a hiányosságokról, a problémákról vagy éppen a bosszantó saját tapasztalatokról beszéljünk.

Azt is hihetnénk, hogy ez csak Magyarországon van így, azonban egy internetes felmérés szerint az USA-tól a fejlett gazdasággal rendelkező európai országokon át a fejletlenebb államokig egyaránt megfigyelhető az, hogy az állampolgárok hasonló módon szkeptikusan tekintenek az államilag finanszírozott egészségügyre. Nyilván ez nem lehet véletlen. A meglehetősen szigorú társadalmi értékelés talán annak is köszönhető, hogy mindannyian egyre jobb és magasabb minőségű szolgáltatásokat szeretnénk, különösen akkor, ha a saját egészségünkről van szó. Nos, ez is érthető, mert a legnagyobb kincsünk valóban az egészség.

Pontosan ezért is szeretném konkrét példákkal igazolni, hogy a problémák ellenére az utóbbi években egyértelmű előrelépések történtek az egészségügy területén Magyarországon. A javuló tendenciák érzékeltetéséhez azonban vissza kell mennünk időben a 2010 előtti időszakra, már csak azért is, mert ahogy a gazdaságban, az oktatásban, a családok, a vállalkozások és az önkormányzatok esetében is, úgy az egészségügyben sem örökölt irigylésre méltó állapotokat a polgári kormány 2010-ben. A szocialista kormányok időszakát ugyanis a kíméletlen megszorí-

tások, a sorozatos intézménybezárások, a sikertelen kórház-privatizációk, a tömeges elbocsátások, a felgyorsuló orvoselváncorlás és az ágazat teljes eladósodása jellemezte.

Ezzel szemben az utóbbi években jelentős előrelépések történtek az intézmények fenntartásában, működtetésében, az infrastrukturális fejlesztések és az egészségügyi bérek alakulásában egyaránt. Ha csak Somogy megye, illetőleg a Somogy 4. választókerület egészségügyi fejlesztéseit vizsgáljuk, akkor egyértelműen látható, hogy eddig összességében több tíz milliárd forintos értékben valósultak meg fejlesztések, illetőleg fejeződnek be hamarosan a térségben.

Siófoki képviselőként ezúton szeretném megragadni az alkalmat, hogy a választókerületemben végbement vagy a megvalósulás küszöbén álló, örömteli fejlesztésekről tájékoztassam a tisztelt Országgyűlést és egyúttal a választópolgárokat is.

Legyen szabad rögtön azzal a több mint hárommilliárd forintos beruházással kezdenem, amelynek fizikai kivitelezése 2012-ben indult el, s keretében a Siófoki Kórház egy régóta várt, jelentős megújuláson eshet át. A beruházás során megvalósul az egykapus betegfogadási rendszer, egyszerűbbé, gyorsabbá válik a kivizsgálás és az ellátás, kialakításra kerül egy 1154 négyzetméteres sürgősségi osztály, központi műtő és sterilizáló egyaránt. Létrejön egy hatékonyabb működésre alkalmas, komplex ellátási tömb, és egy helikopter-leszállópálya létesítése is megtörténik. Az eszközbeszerzések révén pedig új képalkotó diagnosztikai berendezésekkel, műtési eszközökkel gyarapodik a kórház műszerparkja.

A hárommilliárdos nagyprojekt mellett örömmel említhetem a gyermekambulancia megújulását is, amellyel nem csupán egy egészségügyi fejlesztés jött létre, hanem a jövő nemzedéke, a gyermekek érdekében történő beruházás valósult meg.

A tavalyi évben került sor a kórház fizioterápiás részlegének korszerűsítésére is, amelynek köszönhetően már akár napi száz beteget is képes ellátni az osztály.

Örömmel mondhatom, hogy az Új Széchenyi-terv környezet és energia operatív programja révén 150 millió forintos támogatásból a kórház 806 darab napelem beszerzését és telepítését valósíthatta meg. A beruházás várhatóan több mint 7,1 millió forint/év kiadáscsökkenést jelent majd az intézménynek, az így előállított energia pedig a kórház villamosenergia-szükségletének 17 százalékát biztosítja majd. A projekt eredményeként mintegy 164 tonna mennyiségben csökken a kórház szén-dioxid-kibocsátása.

A kórházberuházások mellett kiemelendő, hogy Somogyban az elmúlt években a járóbeteg-ellátó központok építésére, illetve korszerűsítésére több milliárd forint került felhasználásra. Így nyílt lehetőség

választókerületben többek között a tabi járóbetegszakellátó központ fejlesztésére összességében egymilliárd forint értékben.

Sokat hangoztatott vélemény - az előbb is hallhattuk - az is, hogy az egészségügy átszervezése során az első lépcsőfokot, az alapellátást, vagyis a házi-orvosi szintet kell megerősíteni, hiszen ezen keresztül lép be a beteg az egészségügyi ellátórendszerbe. A múlt hónapban kihirdetett pályázati eredmények ismeretében már azt is elmondhatom, hogy az alapellátás fejlesztése tekintetében is sikerült előrelépniünk. Választókerületben 12 település - köztük Siófok, Tab, Balatonföldvár, Zamárdi és Igal városok, továbbá Ádánd, Andocs, Balatonszárszó, Baté, Magyaratád, Mernye és Taszár községek - összesen több mint 443 millió forintnyi támogatáshoz jutott.

Ha azonban egészségügyről beszélünk, akkor a mentőszolgálat helyzetét sem hagyhatjuk figyelmen kívül. A mentőállomás-korszerűsítési program révén országosan 22 új állomás megépítésére és 60 épület felújítására nyílik lehetőség. Somogyban három új mentőállomás építése van folyamatban, amely választókerületemet Igal város esetében érinti. Jelentős előrelépés továbbá az erősen leromlott állapotú siófoki mentőállomás felújítása is. A korábbi évekhez képest az is pozitív változás, hogy míg 2008 és 2010 között egyetlen új mentőautó beszerzésére sem került sor, ezzel szemben 2010-ben 120 darab új, modern gépjármű vásárlása történt meg, és jelenleg is folyamatban van további 200 darab mentőautó beszerzése.

Tisztelt Képviselőtársaim! Jól tudjuk, hogy egy jól működő, hatékony egészségüghöz az infrastrukturális beruházások mellett szükség van az egészségügyi dolgozók bérének megnyugtató rendezésére is. Ennek érdekében már eddig is történtek intézkedések - béremelések, orvosösztöndíj-programok, s a többi -, és jól látható, hogy az egészségügyi dolgozók bérének további emelése a 2016-os költségvetésben is szerepel. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*

Bízom benne, hogy a közelmúltban tapasztalt pozitív tendenciák a kormány szándékának megfelelően a jövőben is folytatódhatnak, hiszen az egészségügy további fejlesztése és magas színvonalú működtetése mindannyiunk közös érdeke. Elnézést kérek az időtúllépésért.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Szintén napirend utáni felszólalásra jelentkezett Novák Előd képviselő úr, a Jobbik részéről: „Ami a költségvetés időkeretes vitájába ma nem fért bele” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Engedjék meg, hogy öt perccel megtoldjam a Jobbik időkeretét a költségve-

téssel kapcsolatban, hiszen kicsit fájó, hogy az év legfontosabb törvényét mindig időkeretbe szorítják, pedig így az éjszakai órákban, akinek fontos, azért azt gondolom, hadd mondhassa el, ami a szívéen, amit a lelkiismerete diktál, nekem például azt, hogy a magyarság legnagyobb problémája ügyében szót emeljek, hiszen méltatlanul kevés szó esett ma erről.

A magyarság legsúlyosabb problémájáról, a népességfogyásról és ennek költségvetési vonzatairól szeretnék beszélni, hiszen bár sok szemléletformálásra is szükség volna, nem minden pénzkérdés; elég, ha csak az egyetlen Kárpát-medencei magyar területre, Kárpátaljára gondolunk, ahol nem fogy a magyarság, pedig a legszegényebb Kárpát-medencei magyar régióról beszélünk.

Mégis nekünk, országgyűlési képviselőknek felelősségünk, hogy akár pénzügyi eszközökkel is szorgalmazzuk a gyermekvállalást, annál is inkább, mert az Iránytű Intézet idén januári, reprezentatív felmérése szerint arra a kérdésre, miszerint „Ön szerint a magyar népesedési válság kezeléséhez elegendő-e a kormányzat jelenlegi családpolitikája?”, a válaszadók 78 százaléka azt a választ adta, hogy nem, és csak 15 százaléka mondta azt, hogy igen. Nem elegendő, azaz elégtelen, a magyar társadalom 78 százaléka ezt így gondolja, ami azt jelenti, hogy megbukott a kormányzat családpolitikája.

Ezt láthatjuk a demográfiai mutatókból is, és annak hadd ne örüljünk, hogy mondjuk, 1,3-ról 1,4-re nőtt a termékenységi ráta. Annak, hogy az egy magyar nőre jutó gyermekek száma - elmaradva a kívánatos, minimálisan szükséges 2,1-től - most már 1,4, ennek még hadd ne örüljünk. Különösen annak fényében nem, hogy ez csak a magyar állampolgárokra vonatkozik, és ha a törvény által is nemzeti kisebbségként számon tartott 13 nemzetiségről beszélünk, akkor azt láthatjuk, hogy ezek jelentősen torzítják a magyarság mutatóit, és ennek fényében, különösen, ha a cigányság szaporulatát leszámítjuk, akkor bizony egy alatt van a termékenységi ráta.

Ezért szembe kellene nézni végre ezzel a problémával, de nem látjuk, hogy ez a költségvetés szembenézett volna ezzel. Azt látjuk, hogy például, amiről sokat beszélnek, a gyermekétkeztetés kapcsán valóban növekedni fog az ingyenesen étkező gyermekek száma rendkívüli mértékben a jövő évben - 92 ezer-ről 330 ezer főre -, azonban költségvetési támogatás nincs emellé rendelve. Tehát korántsem tudjuk, hogy ez milyen minőségű étel lesz, ahogy Hegedűs Lorántné ma is fogalmazott, ez lehet, hogy egy olcsó rántott leves lesz mindenféle érdemi tartalom nélkül, hiszen miközben tehát 92 ezerről 330 ezerre nő az ingyenesen étkező gyermekek száma, az étkezésre fordított összeg 58 milliárdról csak 72 milliárd forintra, illetve annyira sem növekszik, tehát láthatjuk, hogy elmarad a szükséges költségvetési támogatás.

(21.30)

Bizony, más területeken is láthatjuk az elmaradásokat, csökken például a szociális és gyermekvédelmi intézményrendszer támogatása is. Ezen a területen a dologi kiadásokat vágják meg további 2 milliárd forinttal, hiszen több területen láthatunk megszorításokat. Miközben például az Emberi Erőforrások Minisztériumának személyi juttatásai jelentős mértékben, több mint 3 milliárd forinttal növekednek. Tehát az eddigi 6 milliárd forint bőven 9 milliárd forint fölé ugrik. Én azt gondolom, hogy ezek azt mutatják, hogy még mindig nem ismerték föl, hogy mi a magyarság legnagyobb problémája, amit egyébként a társadalom többsége már felismert, hiszen volt egy ilyen közvélemény-kutatása is az Iránytű Intézetnek, és ott 78 százaléka már ezt belátta.

Maradva azonban például a szociális szféránál, hiszen a bölcsődei dolgozók is idetartoznak többek között: rendkívül alulfizetettek, és úgy néz ki, hogy marad jövőre is ez a javadalmazásuk. És közben rendkívül elmarad mind az egészségügyi, mind a pedagógus-béértáblától is természetesen, egyes kategóriákban akár az 50 százalékot is meghaladhatja a bérek közti különbség. Ezért volna szükség ezen változtatni, hiszen már működési gondokkal is küzd a gyermekvédelem egésze, a családgondozói állások közel 20-30 százaléka folyamatosan betöltetlen, ami már a munka hatékonyságának a rovására megy. Ezért szeretnénk ennek a területnek is nagyobb támogatást, hogy ne csak papíron növeljék például egyébként a bölcsődei férőhelyek számát, hanem négyzetméterek területén és az ott dolgozók számának és megbecsültségének tekintetében is. Köszönöm figyelmüket. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, Novák Előd képviselő úr. Szintén napirend utáni felszólalásra jelentkezett Ander Balázs, jobbikos képviselő úr: „Pusztulás - Dél-somogyi falujárás II.” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

ANDER BALÁZS (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A jövő évi költségvetéshez a Jobbik képviselői számos olyan módosító javaslatot nyújtanak be, amelyek érdemben segítenék az évtizedek óta szőnyegbombázással pusztított, máról holnapra tengődő magyar vidék, a cselédvagy páriáisorba kényszerített falusi lakosság életét.

Mostani napirend utáni felszólalásomban a délsomogyi falujárásaim egy átlagos napján begyűjtött tapasztalatok, érzések, benyomások, lakossági üzenetek kis csokrárt szeretném átadni képviselőtársaimnak, és naiv illúzióval remélem, talán a kormánypárti padosorokban ülők is meghallják az alig száz lelkes, kicsiny Szentborbás panaszát, ami a maga még Barcstól is 30 kilométeres távolságával valószínűleg Isten háta mögötti településnek számít; akinek

itt nincs autója, az elveszett ember, mert a Volán menetrendje nem kényezteti el éppenséggel az ott lakókat. El tudják képzelni, hogy milyen esélyekkel indul innen egy fiatal? Már ha nincs mögötte tíz- és százmilliós luxuslakásokat, úszómedencés luxusvillákat eredményező, a kormánypárti oldalról jól ismert családi összefogás. És az MSZP-s Simon Gáborral ellentétben neki senki nem ad úgymond vagyonekezelésbe 250 millió forintot.

El tudják képzelni a maga majdnem 600 lakosával abban a régióban már nagyobbacsának számító Lakócsa szomszédos falvak gyerekeit is befogadó iskolájának és az ott dolgozó tanároknak a helyzetét? Volt alkalmam meggyőződni arról, hogy az intézmény pedagógusai milyen embert próbáló erőfeszítéseket tesznek, amikor a zömmel alacsony szociokulturális családi háttérrel rendelkező cigány fiatalokkal foglalkoznak oktató-nevelő munkájuk során. Itt nemcsak duma a farizeus módon toleranciáról papoló, de valójában végtelenül kirekesztő bel-pesti szoclib értelmiségnek zsíros megélhetést jelentő felzárkóztatás, illetve annak sokszor gigászi kísérlete. Itt akkor is továbbfolytatják a hivatásuknak tekintett munkát a tanárok, ha egy-egy gyerek, akinek az apja börtönben ül, vagy valamelyik nő családtagja pedig a 6-os út mellett áll, netalántán nyomdafestéket nem tűrő trágársággal ront arra, akitől életében az egyetlen segítséget és a valódi kitérés lehetőségét, a tudást kaphatja.

El tudják képzelni, hogy a csupán 200 fős Potony halódó kiskocsmájában miként vélekednek egy fröccs fölött merengve a falubeliek a szűk ficsúröltönyös kormánypárti Gucci- és Vuitton-tagozat viselt dolgairól?

Higgyék el, jó lenne pedig néha ezeket a hangokat is meghallani. És előrebozsátom, Sz. kapitánnyal ellentétben van egy sokak által nem tolerálható hibám: szeretek józan maradni, én tehát nem inni, hanem beszélgetni tértem be az említett egységbe.

A kocsmában alkalmazottként dolgozó, cigány származású hölgy igen őszintén vallott a problémákról. Érdekes, hogy meglátásai mennyire közel állnak a minden alap nélkül rasszistának kikiáltott jobbikos elképzelésekhez. Ő három gyereket nevelt föl becsületben, és szintén elítéli a bűnöző életmódot, a nem a gyerekekért, hanem a gyerekekből élő mentalitást.

De haladjunk tovább a felidézett útvonalon, és nézzük a következő falut! El tudják képzelni, hogy milyen az 1979-ben, annak várossá avatásakor Barcshoz csatolt 300 lelkes Drávaszentesen egy egész életében keményen dolgozó, munkától meggömbült hátú, megalázóan alacsony nyugdíjból tengődő idős ember közérzete? Mindig is tudtuk, hogy egy dolog a rendőrségi statisztika, egy másik pedig a lakosság szubjektív biztonságérzete, ezért is jobb tehát, ha az ember nem a saját tapasztalatainak, hanem a hivatalos közleményeknek hisz, így mind-

járt rózsaszínűvé válik a világ. Helyi nyugdíjas nénik ugyanis arra panaszkodtak, hogy nem éri már meg a kertet megművelni, mert míg ők vetnek, addig más szüretel. Egyiküknek még a háza előtti kispad hátamláját is ellopták tüzelőnek, pedig, mint mondta, ha kér, akkor - noha ő maga is szegény - szívesen adott volna a tolvajnak egy főzésre elegendő fát.

Hogy ne vádoljanak túlzott egyoldalúsággal, be kell valljam, a következő állomásom során, a feleakora Péterhidán öröm volt látni, hogy egyre előrébb haladnak az 1810-ben épült klasszicista vízimalom felújítási munkálatai. Viszont egy helyi, 50 hektár alatti családi gazdálkodó újfent csak lehűtötte kitörni kész optimizmusomat, és visszatért a magyar valóság rögs terepére. Mert el tudják képzelni, hogy az értelmetlen bürokratikus előírások, a kisgazdabarrát kormánypropaganda szólami ellenére nehézkes pályázati rendszer, no meg a vidék véres verejtékéből, valamint elnyomorításából milliárdokat kaszáló terményfelvásárlók és tőzdespekulánsok vámpírpolip alfajának gazember kasztja miként gondoskodik arról, hogy az ő gyerekei se Péterhidán képzeljék el a jövőjüket?

Egyébként minden falujárásom alkalmával furcsának érzem, hogy a legtöbben megköszönik, hogy egyáltalán meghallgattam őket, és kíváncsi vagyok a véleményükre. Ezért igazán nem tartoznak ők nekem köszönettel, hiszen jobbikos képviselőként ez is a feladataim közé tartozik. Aki hálával tartozik, az én vagyok. Ha netalántán látják, hallják majd ezt a felszólalást, akkor ezúton is köszönöm nekik, hogy időt szakítottak egy kis diskurzusra.

Kormánypárti képviselőtársaimat pedig arra kérem, hogy támogassák a jobbikos módosító javaslatokat a költségvetéshez kapcsolódóan. Nagyon szépen köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A napirend utáni felszólalások végére értünk. Megköszönöm munkájukat.

Az Országgyűlés reggel 8 órakor folytatja ülését. Nyugodalmass jó éjszakát kívánok! Az ülésnapot bezárom.

(Az ülésnap 21 óra 38 perckor ért véget.)

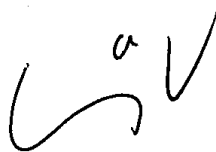
Földi László s. k.
jegyző

Mirkóczki Ádám s. k.
jegyző

Móring József Attila s. k.
jegyző

Schmuck Erzsébet s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv
Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,
Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda
Budapest, V. Kossuth tér 1-3.
Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4
Telefon: 441-4222
Telefax: 441-4599
Nyomda: MULTISZOLG Bt., Vác
MINDEN JOG FENNTARTVA!
ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)
ISSN: 2064-8367 (Online)